6. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1987–88 வாக்கெடுப்பு—(தொடர்ச்சி.)

(அ) கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

''மானியக் கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள், என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 7,76,46,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்.''

திரு. கே. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சேலம் மாவட்டம் ஓமலூர் வட்டம் டேனிஷ் பேட்டையில் ஒரு சர்க்கரை ஆலையினை அரசு அமைப்பது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

''மானியக் கோரிக்கை எண் 24—தொழில்கள்' என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 7,76,46,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.''

திரு. பி. கே. எம். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வறட்சியால் அடிக்கடி பாதிக்கப் படும் உசிலம்பட்டி பகுதியில் பெருந்தொழில்கள் தொடங்கும் அடிப்படையில் புதிய சர்க்கரை ஆலை தொடங்குவது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

''மானியக் கோரிக்கை எண் 24—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 7,76,46,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.''

Thiru J. Hemachandran : Hon. Deputy Speaker, Sir, to discuss the need to develop Indian Rare Earths at Manavalakurichi and to start new industries using the minerals produced there

I move—

"that the allotment of Rs. 7,76,46.000 under Demand No. 24—Industries be reduced by Rs. 100."

திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, குமரி மாவட்டத்தில் தரமான ரப்பர் கிடைப்பதால் ரப்பர் தொழிற்சாலை ஒன்று ஆரம்பிக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட தீர் மானத்தை மொழிகிறேன் ;

''மானியக் கோரிக்கை எண் 24—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 7,76,46,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.''

(ஆ) கோரிக்கை எண் 51—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

"மானியக் கோரிக்கை எண் 51—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு தலைப்பின் கீழ் ரூ. 10,07,65,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்."

திரு. கே. கல்லன்; மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

"மானியக் கோரிக்கை எண் 51—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 10,07,65,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

திரு. கே. சுப்பராயன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 51—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 10,07,65,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவையின் முன் வைக்கப்பெற்றுள்ள கொள்கை விளக்கக் குறிப்பினை* நான் படித்ததாகக் குறிப்பேட்டில் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

*590–701ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு V ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளது.

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. க. இராசாராம்]

(முற்பகல் 11–50)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே தமிழக அரசின் 1987–88 ஆம் ஆண்டுத் திட்டங்கள் குறித்த குறிப்புகள் அச்சடித்து ஏற்கனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் களுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதை மாண்புமிகு உறுப்பி னர்கள் பார்த்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவற்றை எல்லாம் நான் இங்கே படித்ததாக அருள் கூர்ந்து ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய ஆலோசனைகளுக்குப் பிறகு புதிய தொழில்கள் தொடங்குவது குறித்தும் தமிழகத்தில் தொழில் ஏற்றம் பெற்றிருப்பது குறித்தும் நான் கூறுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : ஓர் அறிவிப்பு. பேரவையின் காலை நிகழ்ச்சிகள் பிற்பகல் 1 மணி வரை நடைபெற்று, மாலை 4 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

திரு. டி. என். முருகானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி குறித்தும், தொழில் வளர்ச்சிக்கான ஊக்குவிக்கும் ஸ்தாபனங்கள் பற்றியும், நான் சார்ந்திருக்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக ஒரு சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இதுவரை 6 ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை செயல்படுத்தியிருக்கி றோம். தமிழகத்திலே ஸ்டேட் பிளான் எக்ஸ்பென்டிச்சர் கமி ஷன் ரிப்போர்ட்டின்படி, 1951–56-ல் 80.39 கோடி ரூபாயும், 1956–61-ல் 187.76 கோடி ரூபாயும், 1961–66ல் 347.15 கோடி ரூபாயும், காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் செலவு செய்யப் பட்டுள்ளது.

அது போல 1966–69-ல் 266.18 கோடி ரூபாயும், 1969–74-ல் 558.96 கோடி ரூபாயும், 1974–78-ல் 833.52 கோடி ரூபாயும் 1978–80-ல் 711.13 கோடி ரூபாயும், 1980–85-ல் 3,644.61 கோடி ரூபாயும் பிற்பாடு செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஆக, முதல் கட்டம் காங்கிரஸ் ஆட்சி நடந்தபோதுள்ள நிலைமையை குறித்தும், இரண்டாவது கட்டம் காங்கிரஸ் அல் லாத ஆட்சிக் காலத்திலுள்ள நிலைமையை குறித்தும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள்.

The Ratio of Returns or the Ratio of Industrial Development in relation to expenditure is larger during the Congress Government.

After 1967, expenditure on Industry have increased abnormally. But the return on the expenditure, the benefits derived from the expenditure are definitely much less.

It means, Revenue granted by this House for Industrial Development have not brought the development to the extent expected out of the expenditure. The Government have either wasted the money or the Government have not sealed the leaks.

The expenditure was smaller during the Congress Rule compared to the subsequent non-Congress Governments. The Industrial climate of Tamil Nadu was bright during the First Three Five Year Plan periods during the Congress Rule than the subsequent non-Congress Governments Rule.

காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்வதற்கு தேவையான வாய்ப்புகள் இருந்தன. தொழிற் கல்வி காசுக்கு விற்கப்படவில்லை. Education system was not thrown to sale. Job Oriented Education was secured Investment climate for Industry was hopeful. தொழிற்சாலைகளை பொறுத்தவரை, முறையான பிரேக் அப் பிகர்ஸ் கொடுக்கப்படவில்லை. அதுமட்டுமல்லாமல் Ratio of Expenditure on Establishment கூட கொடுக்கப்படவில்லை.

நாட்டினுடைய ஜனத்தொகையை எடுத்துக் கொண்டால் நகரங்களை காட்டிலும் கிராமங்களிலேயே அதிகமாக ஜனத் தொகை இருக்கிறது. ஆகவே ஜனத் தொகை எங்கு இருக் கிறதோ அங்கு தான் தொழில்களை தொடங்க அரசு முன்வர வேண்டும். அதோடு மட்டுமல்லாமல் எந்தெந்த இடங்களில் மூலப் பொருள்கள், ரா மெட்டீரியல்ஸ், ஏராளமாக கிடைக் கின்றனவோ அந்த இடங்களில் எல்லாம் தொழில் தொடங்க அரசாங்கம் சிந்தனையோடு செயல்பட வேண்டும். ஆகவே, லைசன்ஸ் கொடுப்பதற்கு முன்பு இவைகளை எல்லாம் சீர்தூக்கிப் பார்த்து லைசன்ஸ் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கி றேன்.

உதாரணத்திற்கு மதுரையில் டி. வி. எஸ். கம்பெனி டயர் தயாரிக்கின்றார்கள். ஆனால் டயருக்குத் தேவையான மூலப் பொருள்கள் அதாவது ரப்பர் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக் கிறது. ஆனால் டயர் தயாரிப்புக்கான தொழிற்சாலை மதுரை யிலே இருக்கிறது. இதனால் உற்பத்தியாகின்ற பொருள்களுக்கு விலை அதிகமாகத் தான் ஆகும். காரணம் கன்னியாகுமரியில்

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. டி.என். முருகானந்தம்]

கிடைக்கின்ற ரப்பரை மதுரைக்கு கொண்டு வந்து நாம் ரப்பர் தயாரிக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. எனவே இதை எல்லாம் கருத்தில் கொண்டு லைசன்ஸ் வழங்கும் போது கச்சாப் பொருள் எங்கே கிடைக்கிறதோ அங்கே தொழிற்சாலையை தொடங்க உரிமம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஆசியாவிலேயே மிகப் பெரிய காகிதத் தொழிற் சாலையை தொடங்கியிருக்கிறோம் என்று மார்தட்டி சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அதிலே full capacity–க்கு News print உற்பத்தி செய்யப்படு கிறதா என்றால் இல்லை. நாளுக்கு நாள் அதன் விலை அதிக மாகிக் கொண்டே போகிறது. ஏசியாவிலேயே பெரிய தொழிற் சாலை அது என்று சொல்லுகின்ற நீங்கள் ஏசியா மார்க்கெட்டில் அதன் விலையை உயராமல் கண்ட்ரோல் பண்ணுவதற்கான நட வடிக்கையை ஏன் எடுக்கவில்லை? ஆக, அங்கேயும் தேவையான ரா மெட்டீரியல்ஸ் இருக்கிறதா என்பதை பார்க்காமல் தொழிற் சாலை தொடங்கப்பட்டிருப்பதால் அந்தத் தொழிற்சாலை புல் கெப்பாசிட்டியுடன் இயங்காதது மட்டுமல்லாமல் இன்றைக்கு காகிதத்தின் விலை நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நீங்கள் விளம்பர பிரியர்களாக இருந்து விடாதீர்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். Don't be publicity seekers but seek Industrial Development. நாட்டின் வளர்ச்சியில் அக்கறை யுள்ளவர்களாக இருங்கள். ஓசூரிலே 15 ஆண்டுகளுக்கு முன் னால் ஒரு இண்டஸ்ட்ரீஸ் காம்பிளக்ஸ், தொழிற்பேட்டை அமைக்கப்பட்டது. பின் தங்கிய ஏரியாவில் அதனை அமைத்தது வரவேற்கத்தக்க ஒன்று. ஆனால் அந்த இடத்திலே ஒரு தொழிற் பேட்டையை தொடங்குவதற்கு முன்னாலேயே இன்பிராஸ்ட் ரக்சர்ஸ், (Infrastructures,) கிடைக்கின்றதா என்பது பற்றி சிந்தித் துப் பார்த்து செயல்பட்டிருக்க வேண்டும். இன்றைக்கு எந்த ஒரு புதிய தொழிற்பேட்டைக்கும் போக்குவரத்து தொடர்பு, தண்ணீர் வசதி, தொழிற்சாலையை இயக்குவதற்கான சக்தி இவை எல்லாம் கம்மியாக இருக்கிற ஓசூரிலே இன்றைய தினம் அது தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது.

தண்ணீர் இல்லாமல் அந்தத் தொழிற்சாலைகள் அங்கே இயங்க முடியுமா என்பதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே தண்ணீருக்கான டிசைன்கள் செய் யப்பட்டு இது நாள் வரையிலே எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் அங்கே செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. இப்பொழுது தான் கேளவரப்பல்லி அணைத் திட்டத்திற்கு நீங்கள் இங்கே லேண்ட் அக்யூசேஷன்-ஆர்டினன்ஸைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். இதன் மூலம்தான் ஓசூருக்குத் தண்ணீர் வர வேண்டும். ஆனால் எப்பொழுது தண்ணீர் வரப் போகிறது என்பது இன்னும் தெரிய வில்லை.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே அமைக்கப்பட்ட இந்தத் தொழிற்பேட்டையிலே இதுவரையிலேயும் இரயில் டிராக்கே இல்லை. இரயில் போக்குவரத்து வசதி இல்லாத ஒரு இடத்திலே, அதற்கென எந்தவிதமான ஒரு முயற்சியையும் இது வரையில் நீங்கள் மேற்கொள்ளவில்லை. மத்திய அரசாங்கத்தோடு பேசியாவது இரயில் டிராக்கை நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். இரயில் இல்லாமல், போக்குவரத்து இல்லாமல் இந்தத் தொழிற்பேட்டைகள் எப்படிச் சிறப்பாக அமையும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

Financial Institutions என்று இன்ஸ்டிடியூஷன்களை அமைத்து பணத்தை வட்டிக்குக் கொடுத்துத் திரும்பப் பெறுகின்ற ஒரு துறையாகத்தான் இந்த Financial Institutions இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. புதிய தொழிற்சாலைகளை அமைத்து உற்பத்திக்காக ஆக்க பூர்வமான வேலைகளில் ஈடுபடுவதில்லை. கடந்த ஓராண்டுக் காலமாக பத்திரிகைகளிலே வருகின்றபொழுது ''டிக்'' நிறுவனமானது புதிய தொழில் தொடங்குவதற்கு நிதி வழங்குவதை விட்டுவிட்டு ஏலக் கம்பெனியாக மாறிவிட்டது. ஏலம் விடுவதற்கான விளம்பரங்கள் தான் தொடர்ந்து செய்தித் தாள்களிலே வந்த வண்ணமாக இருக்கின்றன. பணத்தைக் கொடுப்பதும், வசூல் செய்வதும்தான் இந்த நிறுவனங்களினுடைய வேலை அல்ல. நான் ஒரு குற்றச்சாட்டை வைக்க விரும்புகிறேன். ''டிக்'' நிறுவனமானது செய்கின்ற எந்தத் தொழிலும் உருப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்று சொன்னால், அவர்கள் மூலதனம் செய்யும்பொழுது எந்தத் தொழிலுக்கு முறையாக மூலதனம் செய்ய வேண்டுமோ அதை விட்டுவிட்டு முறைப்படி அல்லாத தொழில்களுக்கெல்லாம் மூலதனம் செய்வதாக நான் அறிகிறேன். அதோடு மட்டுமல்லாமல் மூலதனம் செய்வதற்கு முன்னால் ஒழுங்காக அனலைஸ் செய்து அதற்கு மட்டும் மூலதனம் வழங்க முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் அமைச்சர் வாயிலாக ஒன்றை அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். T.I.I.C. நிறுவனமானது கடந்த ஐந்தாண்டுகளில் முதலீடு செய்த தொகை எவ்வளவு? எத்தனை ஸ்தாபனங்களுக்கு முதலீடு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. T.I.I.C. நிறுவனம் முதலீடு செய்த தொழிற்சாலைகளிலே எத்தனைத் தொழில்கள் சிக் யூனிட்டுகளாக மாறியுள்ளன? இது வரை முதலீடு செய்த தொகையில் எவ்வளவு ரீயிம்பர்ஸ்மெண்ட் ஆகியிருக்கிறது என்ற கணக்கை அமைச்சரவர்கள் வழங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தயவு செய்து அரசாங்கத்தை வட்டிக் கடைகளாக மாற்றிவிடாதீர்கள் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல, அமைச்சர் வாயிலாக ஒன்றைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். நீங்கள் முதலீடு செய்கிறீர்கள். தொழிற்சாலைகளுக்கு முதலீடுகள் செய்யப்படுகின்றன. ஆனால் அந்தத் தொழிற்சாலைகள் முறையாக இயங்கவில்லை என்று சொல்லி write off செய்கிறீர்கள். write off செய்வதற்கு உங்களுக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது? எந்த அடிப்படையிலே நீங்கள் write off செய்கிறீர்கள்? You are ** a Temporary c stodian of the Government· write off செய்கிறீர்கள் என்று சொன்னால் மக்களுடைய பணம் வீணாகவில்லையா? நீங்கள் முதலீடு செய்கிறீர்கள் என்று சொல்லும் பொழுது ஒழுங்கான தொழிற்சாலைகளுக்கு முதலீடு செய்ய வேண்டும். அப்படித் தொழிற்சாலைகள் முறையாக இல்லை என்று சொன்னால் முதலீடே செய்யக் கூடாது. முதலீடு செய்து விட்டு அதற்குப் பின்னாலே ரைட் ஆப் செய்கிறோம் என்று சொன்னால் மக்களுடைய வரிப்பணத்தை யாரோ இடையிலே இருக்கின்ற இடைத் தரகர்கள் பெறுவதற்காக இது போன்ற ஒரு வேலைத் திட்டத்தை நீங்கள் செய்திருக்கிறீர்கள் என்று குறை சொல்கிறேன். அதோடு மட்டுமல்லாமல் பொருளாதார சமத்துவத்தை..............

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : துணைத் தலைவரவர்களே எதை write off செய்தார்கள் என்று சொன்னால் அந்தக் குற்றச்சாட்டு நன்றாக இருக்கும். குற்றச்சாட்டை பொதுவாக பொத்தாம் பொதுவிலே சொல்லிவிட்டுப் போவதில் புண்ணியம் இல்லை. எதை ரைட் ஆப் பண்ணியிருக்கிறார்கள் என்ன சிபார்சிலே பண்ணியிருக்கிறார்கள் என்று ஏதாவது தகவல் இருந்தால் அதைச் சொல்லலாம். அதிலே ஒன்றும் குறைபாடு இல்லை.

திரு. டி. என். முருகானந்தம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே நான் அமைச்சரவர்களிடத்தில் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவதெல்லாம் நீங்கள் இதுவரை ரைட் ஆஃபே செய்யவில்லையா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : துணைத் தலைவரவர்களே ரைட் ஆப் செய்வது என்பது சிலவற்றிற்குச் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கும். நீங்கள் ஏதாவது மனததிலே வைத்து இருந்தால் அதை எடுத்துச் சொல்லலாம். ஒவ்வொன்றாக எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறீர்கள். விளம்பரப் பிரியராக இருக்கக் கூடாது.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

இரயிலைக் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும்: மத்திய அரசு கொண்டு வர வேண்டியதை நாங்களே கொண்டுவர வேண்டு மென்று சொல்கிறீர்கள். நல்லதுதான். எங்களுக்கு அந்த அதிகாரம் வந்துவிட்டால் பரவாயில்லை. எது என்று தெளிவாக சொல்லிவிட்டால் நல்லது.

திரு. டி. என். முருகானந்தம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் மேற்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன என்றுதான் நான் கேட்கிறேன். 15 ஆண்டுக் காலத்திற்கு முன்னாலே அங்கே தொழிற்பேட்டை அமைத்திருக்கின்றீர்கள். ஆனால் 15 ஆண்டுக் காலமாக அங்கே இரயில் டிராக்கைக் கொண்டு வரவில்லை என்று சொன்னால்......

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் கேட்டது write off பண்ணுவதைப் பற்றிப் பேசினீர்கள். அது எது என்று ஸ்பெசிஃபிக்காகச் சொல்ல சொல்கிறார்கள். பிறகு, ஒரு சர்க்காரைப் பார்த்து** என்று சொல்லக்கூடாது என்று, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு அரசாங்கத்தைப் பார்த்து— உங்கள் சர்க்காரைச் சொன்னால் கூடக் கோபம் வரும். எனவே ** என்ற வார்த்தைகளை நீக்க உத்தர விடுகிறேன். நீங்கள் எது என்று ஸ்பெசிபிக்காகச் சொன்னால் அமைச்சருக்கு சௌகரியமாக இருக்கும் நடவடிக்கை எடுக்க. விளக்கம் சொல்வார்கள்.

திரு. டி. என். முருகானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நான் இந்த அரசாங்கத்தைக் குறை சொல்வதற்காகச் சொல்லவில்லை. மக்களுடைய வரிப் பணம் வீணாகப் போகிறது என்றுதான் சொல்கிறேன். write off என்று Specific ஆகச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். write off என்ற சிஸ்டத்தையே நீங்கள் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

திரு. செ. செம்மலை : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு விளக்கம். மாநில சர்க்கார் சில நிறுவனங்களுக்கு write off செய்திருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய தகவலுக்காகச் சொல்கிறேன். 1985-86 ஆம் ஆண்டு மத்திய சர்க்கார் மத்திய அரசு நிறுவனங்களான (Public enterprises) 8 நிறுவனங்களுக்கு சுமார் 33 கோடி ரூபாயை ரத்து செய்திருக்கிறது, write off செய்திருக்கிறது. write off

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. செ. செம்மலை]

என்கிறபோது மக்களுடைய வரிப் பணத்திலிருந்துதான் ஈடு செய்யப்படுகிறது. அந்த வகையில் மத்திய அரசு 8 நிறுவனங் களுக்கு 33 கோடி ரூபாயை write off செய்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. டி. என். முருகானந்தன் : துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் உடனே மத்திய அரசுக்கு வந்துவிட்டார்கள். நான் குறிப்பிட விரும்புவது, மத்திய அரசாக இருந்தாலும் மாநில அரசாக இருந்தாலும்........

மான்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் சொன்ன தால்தான் அவர் இடையிலே விளக்கம் சொல்ல வேண்டி வந்தது. நீங்கள் மாநில அரசை அப்படி சொல்லியிருக்கக்கூடாது. சொன்னதால் திருப்பிச் சொல்ல வேண்டிவருகிறது. பிரச்சனை இல்லாமல் தொடர்ந்து பேசுங்கள்.

திரு வி. பி. சிந்தன் : துணைத் தலைவரவர்களே, ஒரு வார்த்தை....

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : எங்களுக்குள்ள பிரச்சினை களை நாங்களே தீர்த்துக் கொள்கிறோம். இடையிலே நீங்கள் வரவேண்டாம். (குறுக்கீடு).

திரு. டி. என். முருகானந்தம் : தமிழக அரசு பொருளாதார சமத்துவத்தை உருவாக்குவது எங்களுடைய அடிப்படை நோக்கம் என்று சொல்கிறது. அது நல்லதுதான். பொருளாதார சமத் துவத்தை அடைய வேண்டுமென்றால் கிராமப் புறங்களில் தான் தொழில்களைத் தொடங்க வேண்டும். அப்போதுதான் பொரு ளாதார சமத்துவத்தை அடைய முடியும் அதன் காரணமாகத் தான் மகாத்மா காந்தியடிகள் கூட கிராமப்புறங்களில் தொழில் களைத் தொடங்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, தமிழ் நாட்டிலே நிதி நிறுவனங்கள் மூலமாக டி. வி. எஸ்., கோத்தாரி, சிம்சன் போன்ற பெரிய நிறுவனங் களுக்கு எவ்வளவு நிதி கொடுத்திருக்கிறார்கள் ? அதே நேரத்தில் புதிதாகத் தொழில் தொடங்குகிற new entrepreneurs-க்கு எவ்வளவு கொடுத்திருக்கிறீர்கள் ? புதிதாகத் தொழில் தொடங்கு கிறவர்களுக்கு மாவட்டந்தோறும் நீங்கள் கொடுத்திருக்கிற முத லீடு எவ்வளவு என்ற விவரங்களை எல்லாம் அமைச்சர் அவர் களுடைய பதிலிலே தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன். இன்றைக்கு பெரிய நிறுவனங்களுக்குத் தான் அரசாங்க முதலீடு வழங்கப்படுகிறதே தவிர சிறிய நிறுவனங்களுக்கு வழங்கப் படுவதாகத் தெரியவில்லை. அதன் காரணமாக இந்த அரசு மிகப் பெரிய, b siness house ஆக இருக்கிறது ; மிகப் பெரிய வர்க்கப் போராட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

[திரு. டி. என். முருகானந்தம்] [1987 ஏப்ரல் 24

Business House *versus* New Enterpreneurs. The beginning and the end of the Government's Industrial policy enables the rich men to become richer and the new Enterpreneurs are not given any chance.

அதுமட்டுமல்ல. சதர்ன் ஸ்டிரக்சுரல்ஸ் என்ற நிறுவனத்தை தி. மு. க. காலத்தில் தொடங்கினார்கள். தொடங்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து அந்தக் கம்பெனி இன்றுவரையில் நஷ்டத்தில் தான் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அரசு அதுபற்றி சிறிது கூட சிந்திக்கவில்லை. அந்தக் கம்பெனியைப் பற்றி பல குற்றச்சாட்டு கள் வந்திருக்கின்றன. அங்கேயிருந்து Scraps வெளியே எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. அப்படி வெளியே எடுத்துச் சொல்லும் போது non-scraps materials கூட எடுத்துச் சொல்லப்படுவதாக ஒரு குற்றச்சாட்டு சொல்லப்படு கிறது. அந்தக் குற்றச்சாட்டை இந்த அரசாங்கம் நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும். அதோடு அந்தக் கம்பெனியை இலாபத்தில் நடத்த ஏன் முயற்சி செய்யக் கூடாது ? அது பற்றி சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்பொன்று தொழில் நிறுவனங்களிலே சமூக விரோத சக்தியை தடுத்து நிறுத்த மத்திய அரசில் Industrial Security force என்ற ஒரு அமைப்பை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதைப் போன்று மாநில அரசும் Industrial Security Force ஒன்றை ஏற்படுத்தி சமூக விரோத சக்திகளை தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். மாநில அரசு அமைக்கின்ற அந்த அமைப்பில் இந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்த போலீசாரை சேர்க்கக்கூடாது. அதிலே மத்திய அரசு போலீசாரையோ அல்லது பிற மாநில போலீசா ரையோ சேர்க்க வேண்டும். அப்படியானால்தான் சரியாகச் செயல்பட முடியும் ; சமூக விரோத சக்திகளை தடுக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒருவர் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது வரிக்கு வரி குறுக்கிடக்கூடாது. அடுத்து பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் தேவைப்பட்டால் பதில் சொல்லலாம் இரு பக்கங்களிலும் இந்த முறையைப் பின்பற்ற வேண்டும் தயவு செய்து அமருங்கள். வரிக்கு வரி குறுக்கிடுவதாக இருந் தால் ஒரு நாளைக்கு நான்கு உறுப்பினர்கள்தான் பேச முடியும்.

திரு. டி. என். முருகானந்தம் : அடுத்து, Women Finance Corporation ஒன்றைத் தொடங்கியிருக்கிறீர்கள் ; பாராட்டுகிறேன். நம்முடைய பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் கூட பெண்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப் படையில் Women Finance Corporation தொடங்கப்

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. டி. என். முருகானந்தம்]

பட்டிருக்கிறது, மத்திய அரசும் ஏராளமான grants வழங்கியிருக்கிறது. இந்தக் கார்ப்பரேஷன் மூலம் பெண்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் முன்னேற்றமடைய எந்த எந்த தொழிலை ஆரம்பிக்கலாம், எது இலாபகரமாக இருக்கும் என்று சிந்தித்து செயல்பட வேண்டும். இப்போது படித்த பெண்கள் எல்லாம் சோப்பு, சீப்பு விற்றுக் கொண்டு தெருத் தெருவாக அலைந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையை மாற்றியமைத்து, பெண்கள் தொழில்களைத் தொடங்கி, வாழ்க்கையில் முன்னேற வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக TAMIN தமிழகத்திற்குச் சொந்தமான கனிம நிறுவனம். Sand Blast என்பது ஜப்பான் நாட்டுக்கு அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. இவ்வாறு ஜப்பான் நாட்டிலே அதிகமாக விரும்பிப் பெறக்கூடிய அந்த Sand Blast-ஐ மத்திய அரசின் அனுமதியோடு நீங்கள் அதிகமாக ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டும். தற்போது மத்திய அரசு இதற்கு அனுமதி வழங்கவில்லை. ஆனால் மைசூர் மினரல்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய கர்நாடக அரசுக்குச் சொந்தமான நிறுவனத்திற்கு இதை ஏற்றுமதி செய்வதற்கான அனுமதியை, உரிமையை மத்திய அரசு வழங்கி இருக்கிறது. இது பற்றி மத்திய அரசிடம் எடுத்துச் சொல்லி, மத்தியிலே இருக்கின்ற அமைச்சர்கள் எல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களாக இருப்பதன் காரணத்தால் இந்த நிறுவனம் அதிக இலாபத்தில் இயங்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வழிவகை செய்ய வேண்டும். இதன் மூலமாக அதிகப்படியான அன்னியச் செலாவணி இந்தியாவுக்கு வர வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதோடு படித்த வேலை இல்லாத பட்டதாரிகளுக்கு கருங்கல் பலகைகளை வழங்கி, மலைமேலே இருக்கின்ற கருங்கற்களை தனிப்பட்டவர்கள் ஏற்றுமதி செய்ய அனுமதி வழங்கவில்லை என்றாலும் TAMIN நிறுவனம் எக்ஸ்போர்ட்டராக இருந்து கூட ஏற்றுமதி செய்யலாம். அதனால் நல்ல வருமானம் ஈட்டக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது.

தொழில் துறை தமிழகத்தில் நன்றாக வளர்ந்திருக்கிறது என்பதைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் * * * * * மிகவும் சந்தோஷம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதையெல்லாம் சொல்லக்கூடாது. நீக்குவதற்கு உத்தரவிடுகிறேன்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ** ** Blood pressure க்காகக் கட்டப் பட்டிருக்கின்ற ஒன்று. இதைப் பற்றியெல்லாம் உங்களுக்குத் தெரியாது. அப்புறம் கட்சியிலே இருப்பவர்களை வைத்துத்தான் தம்பிக்கு விளக்கம் சொல்ல வேண்டி வரும்.

திரு. டி. என். முருகானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாநில அரசு 1983-ஆம் ஆண்டில் மத்திய அரசிடமிருந்து 68 Letter of Intent பெற்றிருக்கிறார்கள். 1984-ல் 89 Letter of Intent பெற்றிருக்கிறார்கள். 1985-ல் 110 பெற்றிருக்கிறார்கள். 1986-ல் 104 பெற்றிருக்கிறார்கள். 1985-ல் 110 Letter of intent பெற்றிருக்கிற தமிழக அரசு ஏன் 1986-ல் 104 தான் பெற்றார்கள்.

அடுத்து உரிமங்களைப் பொறுத்தவரையில் 1983-ல் 76 லைசனஸ்தான் தமிழக அரசு பெற்றிருக்கிறது. 1984-ல் 85 உரிமங்களைப் பெற்றிருக்கிறது. 1985-ல் 177 உரிமங்களைப் பெற்றிருக்கிறது. 1986-ல் 61 தான் பெற்றிருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணம்? ஏராளமான அப்ளிகேஷன்ஸ் தனிப்பட்டவர்களிடத்திலே இருந்து வந்தும் ஏன் மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லவில்லை. அவர்களிடம் வாதாடி ஏன் உரிமங்களைப் பெறவில்லை. முறையாகப் பெறாததற்கு என்ன காரணம்? இந்த அரசு தவறிவிட்டதா? ஏன் இதுபோன்ற நிலைமையை அவர்கள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் மெத்தப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ராணிப்பேட்டையில் இருக்கிற சிப்காட்டில் காவல் துறை நிலையத்தைக் கட்டித்தரவேண்டும். தீயணைப்பு நிலையம் இருக்கிறது. ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் தீயணைப்பு வண்டி இல்லை. Central Analytical Laboratory இல்லை. அதோடு மட்டுமல்லாமல் அமைச்சர் அவர்கள் ஆயிரம் வீடுகளை அங்கே இருக்கிற உழைக்கும் வர்க்கத்தினருக்காகக் கட்டித் தருவதாகச் சொல்லி இதுநாள் வரையிலும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளவில்லை. அதை அமைச்சரவர்கள் பரிசீலனை செய்து கட்டித்தரவேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியில் சாராம் ஸ்பின்னிங் மில் என்ற ஒரு மில் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த மில்லுக்கு பவர் வழங்குவதில் அரசாங்கம் முன்னுரிமை தந்து அந்த மில் இலாபகரமாக இயங்க வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி வாய்ப்பினை அளித்த துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1987 எப்ரல் 24]

*திரு. தி. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழில்துறை அமைச்சர் அவர்களால் இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிற தொழில் துறை மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். மனித சமுதாயத்தினுடைய நவீன சாதன மாகவும், உலக வளர்ச்சியிலே பெரும் பங்கேற்கிற துறை யாகவும் நாட்டின் பொருளாதாரத்தை உயர்த்துகிற துறை யாகவும் இருப்பது இன்றைக்குத் தொழில் துறைதான். இந்தத் துறையின்மூலம்தான் நிலையான வேலை வாய்ப்பினை மக்களுக்குக் கொடுக்க வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. தொழில் துறையிலே முன்னேறியுள்ள மாநிலங்களில் தமிழகம் தொடர்ந்து முன்னணியில் இருக்கிறது என்பதை அனைவரும் நன்றாக அறிவார்கள். வழங்கப்பட்ட தொழில் உரிமங்களின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்தவரையில் இந்தியாவிலேயே தமிழகம் மூன்றாவது இடத்திலே இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்திய தொழில் வளர்ச்சி வங்கி அதன் மறுநிதி உதவித் திட்டத்தின் கீழ் மாநில வாரியாக நிதியுதவி அளித்துள்ள விவரத்தின்படி மகாராஷ்டிரத்திற்கு அடுத்தபடியாக தமிழகம் இருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

எனக்கு முன்பு பேசிய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் அருமை சகோதரர் முருகானந்தம் அவர்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சிப் பிறகு தமிழகத்தில் தொழில் துறை பின் தங்கி இருக்கிறது என்று சொல்லி தொழில் வளர்ச்சியே முழுமையாக இல்லை என்பதுபோல் பேசினார்கள். அதற்கு நான் பதில் சொல்வதை விட சமீபத்திலே மத்திய அரசின் அமைச்சர் மாண்புமிகு வெங்கல் ராவ் அவர்கள் தமிழகத்தில் தொழில் துறை மிகச் சிறப்பாக அமைந்திருக்கிறது என்று பாராட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் அவருடைய நினைவுக்கு நான் கொண்டு வரக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இந்த அரசு பற்றி விமர்சிக்கிறபோது பல குற்றச்சாட்டுகளை சொல்லுகிற அளவுக்கு இங்கே பேசினார்கள். ஏதோ தமிழகத்தில் பெரிய தொழில்களே வரவில்லை என்பது போலவும் மற்ற தொழில் வளர்ச்சியும் வரவில்லை என்பது போலவும் பேசினார்கள். அதற்கு முழு காரணம் யார் என்று சொன்னால் தயவுசெய்து அவர் கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது. எந்த உரிமையோடு அவர்கள் பேசுகிறார்களோ, அதே உரிமையோடு நாங்கள் பேசுவதற்கும் நீங்கள் அனுமதிக்க வேண்டும்.

[திரு. தி. அன்பழகன்] [1987 எப்ரல் 24

இன்றைக்குத் தொழில் துறைக்கு அனுமதி வழங்கக் கூடிய முழு அதிகாரம் யார் கையில் இருக்கிறது என்பதை தயவு செய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். லைசன்ஸ் அத்தாரிட்டி எக்ஸ்போர்ட்டாக இருந்தாலும் இம்போர்ட்டாக இருந்தாலும், ஃபாரின் லோனாக இருந்தாலும் தேசிய வங்கிகளிடம் கடன் வாங்குவதாக இருந்தாலும் அதைச் செய்கிற பொறுப்பு எந்த அரசிடம் இருக்கிறது என்பதை தயவுசெய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அது மட்டும் அல்ல, இன்றைக்கு ஏறத்தாழ 90 சதவீதத்திற்கும் அதிகமான தொழில்களுக்கு உரிமம் வழங்குகிற ஒரு பெரிய பொறுப்பு மத்திய அரசு எடுத்துக் கொண்டு செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. சட்ட வல்லுநர் பல்கிவாலா அவர்களே சொல்லி இருக்கிறார்கள். அரசியல் சட்டத்தை திருத்தாமல் நாடு எங்கும் தொழில் அமைக்கக் கூடிய உரிமையை மத்திய அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே பார்க்கிறபோது முழு பொறுப்பில் இருக்கிற மத்திய அரசுதான், பெரிய தொழில்களாக இருந்தாலும் சரி, மாநிலங்களுக்கு உரிமம் கொடுக்கின்ற வகையிலே எடுத்தாலும் சரி, அவர்கள் தான் முன் நின்று செய்ய வேண்டுமே தவிர மாநில அரசை குற்றம் சொல்வதில் எந்தவித பயனும் இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

தொழில் துறையைப் பொறுத்த வரையில் மைய அரசின் தொழிற் கொள்கை மாநிலங்களின் தொழில் வளர்ச்சியை தடுப்பதாகத்தான் இருக்கிறது என்பதை நான் கோடிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழில் துறையை வளர்க்க வேண்டும் என்று சொன்னால் தொழில் முதலீடும் மின்சாரமும், போக்குவரத்தும் சிறப்பாக அமைய வேண்டும். இன்றைக்கு தொழில் முதலீட்டைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகம், தமிழ்நாடு தொழில் முன்னேற்றக் கழகம், தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம், மத்திய அரசின் முதலீடுகள் போன்ற பல வகைகளிலும் முதலீடுகளைப் போட்டு அரசு சிறப்பாக செயலாற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் மத்திய அரசின் முதலீடு தமிழ்நாட்டில் அதிகமாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் தமிழகத்தில் எவ்வளவு சிறப்பாக பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை அனைவரும் அறிவார்கள். மின் துறையில் பற்றாக் குறை மாநிலமாக இருந்தாலும் புதிய திட்டங்களைப் போட்டு, அவைகளைச் சிறப்பாக செயல்படுத்தித்தான் இந்த அரசு பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் பார்க்கிற போது மத்திய அரசினுடைய பொறுப்பிலே இருக்கும் பெரும் பேரனல் மின் நிலையங்களான நெய்வேலி, கல்பாக்கம் போன்ற நிலையங்களில் உற்பத்தி ஆகக் கூடிய முழு மின்

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. தி. அன்பழகன்]

சாரத்தையும் தமிழகத்திற்கு தருவார்களேயானால், தமிழகம் மின வளர்ச்சியில் சிறப்பாக முன்னேற்றம் அடையும். அதே நேரத்தில் தமிழகத்தில் அனல் மின் நிலையங்களையும், அணு மின் நிலையங்களையும் துவங்க மத்திய அரசு உதவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

போக்குவரத்துத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் மாண்பு மிகு முருகானந்தம் அவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டை சொன்னார்கள். ஏதோ ஓசூர் பகுதியிலே தொழிலை துவங்குவதற்கு ரயில் போக்குவரத்தை ஏற்படுத்தித் தரவில்லை என்று குறைபட்டுக் கொண்டார்கள். அதே கேள்வியைத்தான் இன்றைக்கு பல முறை கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். மத்திய அரசு செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். கரூர்-திண்டுக்கல் அகல ரயில் பாதை, அதே மாதிரி தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற மீட்டர் கேஜ் ரயில் பாதைகளையெல்லாம் அகல ரயில்பாதையாக மாற்ற வேண்டும் என்ற கோரிக்கை நீண்டகாலமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட காரியங்களை மத்திய அரசு செய்து தருமானால் தென் மாவட்டங்களின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு அது ஏதுவாக இருக்கும். அதே நேரத்தில் மத்திய அரசினுடைய தொழில் கொள்கை தமிழகதிற்கு எந்த அளவிற்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய அரசு தொழில்களுக்கு உதவி செய்வதில் புதிய தொழில்கள் தொடங்குவதானாலும் சரி, தொடங்கப்பட்டிருக்கிற தொழில்களுக்கு சலுகை அளிப்பதானாலும் சரி ஒரு சில கொள்கைகளை வைத்திருக்கிறது. பின் தங்கிய மாவட்டம் என்றும், தொழிலே இல்லாத மாவட்டம் என்றும் அதாவது ஜீரோ இண்டஸ்ரீஸ் டிஸ்டிரிக்ட் என்று பகுதிகள் இருந்தால்தான் சலுகை என்று வைத்திருக்கிறது. இந்தக் கொள்கையின் காரணமாக தமிழகம் எந்த அளவுக்கு பாதித்து இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். எந்த தொழிலும் இல்லாத மாவட்டத்தில் தான் மைய அரசின் மானிய உதவித் தொகையுடன் புதிய தொழில் துவங்க தகுதியான இடம் என்று மைய அரசு இன்றைக்கு சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது. அதிலே பல கேட்டகரிகளைப் பிரித்து உதவிகளை வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 30 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் முதலீட்டில் ஏதாவது ஒரு தொழில் மாவட்டத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்குமானால் அந்தப் பகுதியில் மேலும் தொழில் நடத்துவதற்கு மத்திய அரசின் மானியம் கிடையாது. அந்த வகையில் பார்க்கிறபோது எங்களுடைய வடாற்காடு மாவட்டத்தில் இராணிப்பேட்டை பகுதியில் பெல் கம்பெனி இருக்கிறது. ஏறத்தாழ 30 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு முதலீடு போடப்பட்டு இன்றைக்கு அது நடந்து வருகிறது. அந்தப் பகுதியில் புதியதாக தொழிலைத் துவங்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு மத்திய அரசு மானியம் கிடைக்காது. இப்படிப்பட்ட இக்கட்டான சூழ்நிலை இருப்பதை இந்த நேரத்தில்

நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில் மாவட்டத்தில் ஏதோ ஒரு இடத்தில் தொழிலை ஆரம்பித்து விட்டால் அந்த மாவட்டம் வளம் பெற்றுவிடும் என்று சொல்லிவிட முடியாது. ஒரு மாவட்டத்தில் 30 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் முதலீடு இருக்குமானால் அதற்கு சப்சிடி இல்லையென்று சொல்கிற போது என்னுடைய தொகுதி எந்த அளவிற்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே கோடிட்டு காட்ட விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் இரண்டு தாலுக்காக்கள் இருக்கின்றன. வாணியம்பாடி தாலுக்காவில் ஏறத்தாழ ஆயிரம் ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலம் இருக்கிறது. அதுவும் சென்னை-பெங்களூர் நெடுஞ்சாலைக்கு அருகில் இருக்கிறது. ஜோலார்பேட்டை ரெயில் நிலையத்திற்கும் அந்த இடத்திற்கும் 5 கி.மீ. தூரம் தான். பக்கத்தில் பாலாறு இருக்கிறது. இவைகளைப் பயன்படுத்தி அங்கே புதியதாக சிப்காட் காம்ப்ளெக்ஸ் அமைக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை மத்திய அரசின் அனுமதிக்காக அனுப்பப்பட்டது. ஆனால் மத்திய அரசின் இந்த கொள்கை காரணமாக ஏற்கனவே அந்தப் பகுதியில் தோல் தொழிற்சாலைகள் இருக்கிற காரணத்தால், 30 கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமாக முதலீடு போடப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் அங்கே தொழில் துவங்கினால் மானியம் கிடைக்காது என்று தெரிவித்து திருப்பி அனுப்பிவிட்டார்கள். மானியம் கொடுக்கவில்லையென்றால் எப்படி புதிய தொழிலைத் துவங்க முடியும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவேதான் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு தொழில் துறையைப் பொறுத்த வரையில் பின் தங்கிய பகுதியாக அறிவிப்பதென்றாலும், தொழிலே இல்லாத மாவட்டமாக அறிவிக்கிற திட்டமாக இருந்தாலும், தாலுகா அளவிலே, ஒன்றிய அளவிலே செயல்படுத்தினால் தமிழகத்தின் தொழில் வளர்ச்சி மிக சிறப்பானதாக அமையும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மத்திய அரசு அனுமதி தருகிற விஷயத்தில் மிக விரைவாக தருகிற வாய்ப்பை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சர்க்கரைத் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் வேளாண்மையை அடிப்படையாக கொண்டு விவசாயிகளின் பொருளாதாரத்தை முன்னேற்றுகிற வகையிலும், அவர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்கிற வகையிலும் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. கிராமங்களில் இருக்கிற மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கிற தொழிலாக இன்றைக்கு சர்க்கரைத் தொழில் இருக்கிறது. தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் 1976-ம் ஆண்டில் 16 சர்க்கரை ஆலைகள்தான் இருந்தன. ஆனால் இன்றைக்கு 25 சர்க்கரை

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. தி. அன்பழகன்]

ஆலைகள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. மத்திய அரசின் அனுமதியை எதிர்பார்த்து 12 சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன. அவற்றிற்கு அனுமதி எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு அனுமதியளிக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் ஏற்கனவே செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற சர்க்கரை ஆலைகளை விரிவுபடுத்தவும் மத்திய அரசு உடனடியாக அனுமதியை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு கரும்பு விலையைப் பொறுத்தவரையில் என்னுடைய கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். கரும்பிற்கு விலை நிர்ணயிக்கிற போது மத்திய அரசு இந்திய அளவில் விலை நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். 8.5 சதவீதம் சத்து என்ற அடிப்படையில் கரும்பின் விலையை மத்திய அரசு நிர்ணயித்து இருக்கிறது. ஆனால் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் கரும்பு சத்தின் திறனை ஒப்பிட்டு அதை அதிகப்படுத்தித் தருவதற்கு உத்தரவிட்டு அதற்கு 200 ரூபாய் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்காக புரட்சித் தலைவர் அரசு எவ்வளவோ சலுகைகளைச் செய்திருக்கிறது. இந்த வகையில் நிர்ணயிக்கப்படுகிற தொகை விவசாயிகளுக்கு கட்டுப்படியாகாமல் இருப்பதால் அதிக விலை கொடுக்க வேண்டும். இந்தியாவில் மகாராஷ்டிரா போன்ற மாநிலங்களில் உற்பத்திச் செலவு குறைவாக இருக்கிறது. உற்பத்தித் திறனும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு அந்த விலை கட்டுப்படியாகிறது. ஆனால் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் உற்பத்திச் செலவு அதிகமாக இருக்கிறதால் கட்டுப்படியாகாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே 250 ரூபாயாகவாவது இதனை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் சர்க்கரைத் தொழில் வளர்ச்சி பெறும். அதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு சர்க்கரை ஆலையிலும் அரைவை செய்கிற கரும்பிற்கு டன் ஒன்றிற்கு 5 ரூபாய் செஸ் வசூலிக்கப்படுகிறது. அப்படி பெறுகிற அந்த வரிப்பணம் கரும்பு வளர்ச்சி ஆராய்ச்சி சம்பந்தமாகவும், சர்க்கரை ஆலைப்பகுதிகளில் புதியதாக சாலைகள் போடுவதற்கும், போடப்பட்டிருக்கிற சாலைகளைப் பராமரிப்பதற்கும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்த ஆண்டிலே இரண்டு கோடி ரூபாய் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் குறைவான தொகையாக இருக்கிறது. திருப்பத்தூர் சர்க்கரை ஆலைப் பகுதிகளைப் பொறுத்தவரையில் பல சாலைகள் அனுமதி எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஒதுக்கப்படுகிற தொகை குறைவாக இருப்பதால் அதனை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் இன்றைக்கு எவ்வளவோ சிறப்பான பணிகளை நம்முடைய அரசு முனைந்து செயல்படுத்தி வருகிறது.

[திரு. தி. அன்பழகன்] [1987 ஏப்ரல் 24

(பிற்பகல் 12-20)

சேலம் கஞ்சமலைப் பகுதியிலும், திருவண்ணாமலைப் பகுதியிலே கவிதி மலை, வேதியப்பன்மலை ஆகிய 2 மலைப் பகுதிகளிலும் இரும்புக் கனி இருப்பதாக ஆராய்ச்சியாளர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகளை வெட்டி எடுப்பதற்கு மத்திய அரசு அனுமதி தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் என்னுடைய தொகுதியில் செவ்வாத்தூர் என்ற பகுதியில் வெர்மகொலைட் என்னும் கனிமம் வெட்டி எடுக்கப்படுகிறது. இன்றைக்கு உலகத்திலேயே தரம் வாய்ந்த வெர்மகொலைட் என்னும் கனிமம் அங்கே கிடைத்துக் கொண்டு இருக்கிறது. ஆராய்ச்சியாளர்கள் முதன் முதலாக அந்தப் பகுதியிலே அந்த வேலையைத் தொடங்குகிறபோது 1,100 அடி ஆழத்தில் துளையைப் போட்டு, அதிலே என்னென்ன இருக்கிறது என்பதைக் கண்டுபிடித்து ஒரு விவரமான அறிக்கையை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். மேலே, வெர்மகொலைட் என்ற கனிமமும், மத்தியிலே அபடைட் என்ற பொருளும், அதற்குக் கீழே இரும்பும் செப்பும் கந்தகமும் கிடைக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அங்கே வெர்மகொலைட் என்ற கனிமம் மட்டும்தான் வெட்டி எடுக்கப்பட்டு வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டு கொண்டிருக்கிறது. எனவே அங்கே கிடைப்பதாக சொல்லப்படுகின்ற அந்த அபடைட் மற்றும் இரும்பு போன்ற தாதுக்களையும் வெட்டி எடுப்பதற்கு, இந்தத் திட்டத்தை சற்று விரிவுபடுத்தி சிறப்பாகச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மூன்று சர்க்கரை ஆலைகள், திருப்பத்தூர், ஆம்பூர், வேலூர் போன்ற பகுதிகளில் இன்றைக்கு செயல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றன. அங்கு உற்பத்தி ஆகின்ற கரும்புச் சக்கையிலிருந்து ஒரு காகித தொழிற்சாலையை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுவும் மாவட்டத்திலேயே பிற்பட்ட பகுதியாக இருக்கிற நாட்ராம்பள்ளியில் இந்த காகித தொழிற்சாலையை அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், நம்முடைய பேரவையினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள், அண்ணா மாவட்டத்திலே இருக்கிற வேடசந்தூர் பகுதியில் உள்ள பாளையம் என்ற பகுதியில் ஒரு சிமென்ட் தொழிற்சாலை அமைப்பது சம்பந்தமாக பல கேள்விகளை இங்கே கேட்டிருக்கிறார்கள், பல முறை பேசியும் இருக்கிறார்கள். அங்கே 40 கோடி ரூபாய்ச் செலவில் அந்த ஆலையை அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று 1981-ம் ஆண்டிலேயே மனு செய்யப்பட்டு, மத்திய அரசினுடைய அனுமதிக்காக அனுப்பப்

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. தி. அன்பழகன்]

பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் அங்கேயிருக்கிற ஒரு தனியார் நிறுவனம் அதற்கு ஆட்சேபணை தெரிவித்ததன் காரணமாக, இன்றைய வரையிலும், அது செயல்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. இந்தியன் சிமெண்ட் ரிசர்ச் இன்ஸ்டிடியூட் கூட, அங்கே அரசுத் துறை பேக்டரிக்கு உரிய சுண்ணாம்புக்கல் இருக்கிறது என்று சர்டிபிகேட் செய்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல், ஈரச் சுண்ணாம்பு இருக்கிற காரணத்தாலேதான், பல சிமெண்ட் ஆலைகள் நஷ்டத்திலே நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் இந்த வேடசந்தூர் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சிறந்த, சிறப்பு வாய்ந்த தன்மையைப் பெற்று இருக்கிற காரணத்தால், அங்கே சிமெண்ட் ஆலை தொடங்கப்பட்டால் நிச்சயமாக அது லாபத்திலே நடக்கும். ஆகவே உடனடியாக அதற்கு அனுமதி தந்து, அந்தப் பகுதியிலே சிமெண்ட் ஆலை உருவாக்குவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மத்திய அரசு உடனடியாக அனுமதி தரவேண்டும் என்று சொல்லி, இந்தத் தொழிற் துறையைப் பொறுத்த வரையில் மிகச் சிறப்பாக இந்த அரசு செயல்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, TAMIN பொறுத்தவரையில், இன்றைக்கு இந்தத் தொழிற் துறையில் ஒரு சிறப்பான அம்சத்தைப் பெற்று, மற்றவர்களுக்கு உதாரணமாகச் சொல்லுகின்ற அளவிற்கு, ஒரு மாதிரி நிறுவனமாக அது செயல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது. 6 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 72 லட்சம் ரூபாய் மூலதனத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் அளவிற்கு நிகர லாபத்தைப் பெற்றிருக்கிறது என்று சொன்னால், எந்த அளவிற்கு சிறப்பாக TAMIN நிறுவனம் செயல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதனுடைய அடிப்படையிலேதான் தமிழ் நாட்டில் கிடைக்கிற உயர்தர கனிமங்களைக் கொண்டு ஜப்பானிய நிறுவனம் ஒரு தொழிற்சாலையை அமைப்பதற்கு டாயனோடு கூட்டு சேர்ந்து, இன்றைக்கு செயல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது. முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளை அமைத்து, தமிழகத்திற்கு மேலும் பெருமை சேர்க்க வேண்டும் என்றும், இப்படிப்பட்ட நிறுவனங்களைத் தொடங்கி, தொழிற்துறை வளர்ச்சிக்கு நீங்கள் சிறப்பாக பணியாற்ற வேண்டும் என்று சொல்லி, வாய்ப்பு அளித்த துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லி விடைபெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துறையின்கீழ் நிதி ஒதுக்கீடு செய்வதற்கு முன்பாக, இந்தத் துறை கடந்த காலத்திலே ஆற்றிய பணிகளையும், ஆற்றத் தவறிய பணிகளையும்

எதிர்காலத்தில் ஆற்ற வேண்டிய பணிகளையும் என்னுடைய பேச்சின் மையமாக வைத்து, நான் சார்ந்திருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக சில எண்ணங்களை இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்திட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு தமிழகத்திலே, விவசாயிகள் கடுமையான பஞ்சத்திற்கு ஆட்பட்டு, விவசாயக் கூலிகளுக்குக் கூட வேலை கிடைக்காத அவல நிலைக்கு அவர்கள் ஆட்பட்டிருக்கிறார்கள். காவிரிப் படுகை கூட வறண்டு போன இந்த சூழ்நிலையில் விவசாயத்தை நம்பி இருக்கக்கூடிய மக்கள் கூட வேலையில்லாமல் தத்தளித்துக் கொண்டிருப்பது அவலமான கொடுமையாகும்.

அனல், புனல் மற்றும் அணு மின் நிலையங்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற மின்சாரம், தமிழகத்தில் உள்ள விவசாயத் துறையானாலும் தொழிற் துறையானாலும் அவற்றிற்குப் போதுமான அளவிற்கு இல்லாத காரணத்தாலே தொழில் வளர்ச்சி என்பது இன்றைக்கு முடக்கப்பட்டு இருக்கின்ற இந்த நிலைமையில், தமிழகத்திலே தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுவது என்பது, தமிழக அரசினுடைய தொடர்ந்த முயற்சியாலும், மத்திய அரசு தொடர்ந்து செய்கின்ற ஆதரவினாலும்தான், தமிழகத்திலே நல்லதோர் தொழில் வளர்ச்சியை நாம் எதிர்பார்க்க முடியும்.

இன்றைக்குப் புள்ளி விவரங்களைப் பொறுத்த மட்டில் தமிழக அரசு எந்த இடத்திலே, அகில இந்திய அளவில் தொழில் வளர்ச்சியிலே இருக்கிறது என்பது ஒரு கேள்விக் குறியாக ஆகும். மத்திய அமைச்சர்கள் தமிழகத்திற்கு வருகின்ற நேரத்திலேயெல்லாம் தமிழகம் தொழில் வளர்ச்சியிலே பின் தங்கி இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் தமிழக அரசு முன்னேறிய மாநிலங்களில் தமிழகமும் ஒன்றாக இருக்கிறது என்று தெரிவிக்கிறார்கள். எனவே இந்தப் புள்ளி விவரத்தைப் பற்றி நான் கவலைப்பட தயாராக இல்லை. ஆனால் ஒன்றை மட்டும் நான் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு தமிழகம் தொழில் துறையில் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் இல்லை என்பதை மட்டும் இங்கே நான் தெரிவித்திட விரும்புகிறேன். தமிழக அரசு தொழில் வளர்ச்சியை கண்ணுங்கருத்துமாகப் பார்த்திட வேண்டும். ஆனால் தமிழக அரசினுடைய நிதிநிலை அறிக்கைகளை கடந்த காலத்திலே பார்த்தீர்களேயானால் Welfare Schemes என்கிற மக்கள் நலத் திட்டங்களுக்காகத்தான் முக்கியத்துவம் கொடுத்து தொழில் வளர்ச்சி என்பது போதுமான அளவிற்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கான நிதி ஒதுக்கத்தை கடந்த காலத்திலே தமிழக அரசினுடைய நிதிநிலை அறிக்கைகளிலே என்னால் பார்க்க இயலவில்லை. தமிழக அரசு எண்ணிடக் கூடும்; நாம் சத்துணவு போடுகிறோம். சத்துணவு போடுகின்ற ஒரு நல்ல காரியமே தமிழ்நாட்டிற்குச் செய்கின்ற ஒரு நிரந்தர நல்ல காரியம் ஆகும்.

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம்]

அது ஒன்றே போதும் என்று தமிழக அரசு இன்றைக்கு எண்ணிடக் கூடும். ஆனால் என்னைப் பொறுத்தமட்டில், இந்தச் சந்தர்ப் பத்திலே அரசுக்கு ஆலோசனையாக தெரிவிப்பது எல்லாம், சத் துணவு என்பது ஒரு நிரந்தரப் பரிகாரமாகி விடாது. என்றைக்கு அனைவருக்கும் வேலைவாய்ப்பு, அனைவரும் வாங்குகின்ற திற னைப் பெற்றிருக்கிறார்களோ அன்றைக்குத்தான் தமிழக மக்கள் சுபீட்ச நிலையை அடைந்து இருக்கிறார்கள், அரசும் ஆற்ற வேண்டிய கடமையை முறையாகச் செய்திருக்கிறது என்று நம் மாலே கருதப்படும். ஆனால், இடைக்காலத்திலே சத்துணவு என்பது ஒரு தற்காலிக பரிகாரமே அல்லாமல், அதையே நிரந் தரப் பரிகாரமாக அரசு எண்ணிவிடக் கூடாது என்று நான் எச் சரிக்க விரும்புகிறேன். சமீபத்திலே கூட சிறந்த வழக்கறிஞர் என்று கருதப்படும் திரு. பல்கிவாலா அவர்கள் சத்துணவு என்பது வறுமையை வளர்க்கும் திட்டமேயல்லாமல் வறுமையை ஒழிக்கும் திட்டமல்ல என்று கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சத்துண வைப் போட்டுக் கொண்டே இருப்போமேயானால் வறுமை தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்றுதான் பொருள். சத்துணவுத் திட்டத்தை அதிகமாக நாம் விஸ்தரித்து கொண்டே போவோமே யானால் வறுமையும் வியாபித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்றுதான் பொருள்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சத்துணவு ஒரு நிரந்தரமான பரிகாரம் ஆகாது என்று திரு. பல்கிவாலா சொன்ன கருத்துக்களையெல் லாம் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சத்துணவு போடுவதை வேண்டாம் என்று சொல்கிறார் களா அல்லது போடலாம் என்று கூறுகிறார்களா ?

திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கவனமாகத்தான் என்னு டைய வாதத்தை மன்றத்திலே எடுத்து வைக்கிறேன். அரசுக்குக் கவனப்படுத்துகிறேன். சத்துணவை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் அதை அரசு நிரந்தரப் பரிகாரமாக எண்ணிவிடக் கூடாது. தற் காலிக பரிகாரம் என்ற அளவிலேதான் எடுத்துக்கொள்ள வேண் டும் என்கின்ற பொருள்படத்தான் நான் இப்போது பேசிக் கொண் டிருக்கிறேன். எனவே அந்த அடிப்படையில், குடைகூட நிழல் தருகிறது. ஆனால் குடை நிழல் தருகிறதே என்பதற்காக, குடையிலே குடித்தனம் நடத்திவிட முடியாது. எனவே, சத்துணவு என்பது தற்காலிகப் பரிகாரமாகத்தான் இருக்கிறது என்பதற்காக சத்துணவையே நம்பிக்கொண்டு தொழில் வளர்ச்சியை இந்த அரசு கைவிட்டுவிடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் எச்சரிக்கை யாக ஒரு அபாய அறிவிப்பாக எதிர்காலத்திலே தமிழகத்தி னுடைய பொருளாதாரம் சீர்குலைந்து போய்விடக்கூடாது என் பதற்காக, எதிர்காலத்திலே வாலிபர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் தத்தளித்துவிடக் கூடாது என்பதற்காக, எச்சரிக்கை யாக இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்திட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தந்தை பெரியார் அவர்கள் இந்த நாட்டிலே கல்வி வளர்ச்சிக்கு எல்லாவிதமான வாய்ப்புகள் தந்ததற்குப் பிறகும் பெரும்பான்மையானவர்கள் பள்ளிக்கு செல்லாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் அவர்களுடைய வயிற்றுப் பசிக்கு சோறிடவில்லை என்பதைத்தான் குறிப்பிட்டுக் காட்டி இருக்கிறார்கள். பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா கூட அவர்கள் உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும், இருக்க இடமும் தருவது நம்முடைய கோரிக்கைகளாக இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இன்றைய தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதனையெல்லாம் கருத்திலே கொண்டுதான் நம்முடைய நாட்டிலே ஒரு நல்ல அறிவுள்ள சமுதாயம் உருவாக வேண்டுமென்பதற்காகவும் வளமுள்ளவர்களாக எதிர்காலத்தில் சந்ததி உருவாக வேண்டுமென்பதற்காகவும் இந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். இதை நிரந்தரப் பரிகாரம் ஆகாது என்று எந்தவிதத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பகுத்தறிவுப் பகலவன் தந்தை பெரியார் ஆனாலும், என்னுடைய அரசியல் இதய தெய்வம் அண்ணா அவர்கள் ஆனாலும் உணவு வழங்க வேண்டுமென்று சொன்னது தனி மனிதன் வாங்குகிற சக்தியை பெறவேண்டும் என்கின்ற பொருளிலேதான் தெரிவித்து இருக்கக்கூடும். எனவே, அரசு நிரந்தரமாக உணவினை வழங்கிக்கொண்டு வரவேண்டுமென்கின்ற பொருளில் நிச்சயமாக கருத்துக்களை அவர்கள் தெரிவித்து இருக்க முடியாது என்று நான் திட்டவட்டமாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

எனவே, அந்த அடிப்படையிலே தான் இதை ஒரு நிரந்தர ஏற்பாடாக தயவுசெய்து கருத வேண்டாம். இது இருக்கட்டும், நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் இதே நிலையில், தொழில் வளர்ச்சி பெருகி வாங்குகின்ற சக்தி மக்களுக்கு அதிகப்பட வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய ஆலோசனையாக இந்த மன்றத்திலே நான் வைக்க விரும்புகிறேன்.

தமிழ் நாட்டிலே தொழில் வளர்ச்சி என்பது தமிழக அரசால் மட்டுமே செய்துவிட முடியும் என்று நான் கருதவில்லை. மாறாக மத்திய அரசு முதலீடு தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் எவ்வளவு என்பதை தமிழக அரசு இங்கே தெரிவிக்கவேண்டும். கொள்கை குறிப்பில் கண்டுள்ளபடி இன்றைக்கு மத்திய அரசினுடைய முதலீடாக 2 தொழிற்சாலைகள் நிறுவ இருக்கிறார்கள். ஒரு தொழிற்சாலை இந்துஸ்தான் போட்டோ பிலிம் என்ற தொழிற்சாலையை ஒட்டி அடுத்து நிறுவ இருக்கிற பாலியஸ்டர் 'எக்ஸ்' கதிர் படச் சுருள் தயாரிப்பு யூனிட் ரூ. 168.12 கோடி

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம்]

ரூபாயில் அமைய இருக்கின்ற மத்திய அரசினுடைய முதலீடாகும். அடுத்து மணலி எண்ணை சுத்தி கரிப்பு ஆலைக்கு அருகில் உள்ள 'அரோமாட்டிக் சேர்மங்கள்' தயாரிப்புத் தொழிற்சாலையாகும். இந்த இரண்டு மத்திய அரசின் முதலீட்டைத் தவிர வேறு முதலீடு பற்றி இந்த கொள்கை குறிப்பில் குறிப்பிடப்படவில்லை. எனவே தான் தமிழக அரசைப் பொறுத்த வரையில் நிச்சயமாக இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் எங்களுடைய ஒத்துழைப்பு என்பது நிச்சயமாக இருக்கும். தமிழக மக்கள் உரிமைக்காகவும், தமிழக அரசினுடைய சுயாட்சிக்காகவும் மத்திய அரசிடம் போராடிப் பெறவேண்டும் என்பது தான் எங்களுடைய வேண்டுகோள் ஆகும், என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மத்திய அரசு மற்ற மாநிலங்களுக்கு முதலீடு செய்து இருக்கின்ற விகிதாச்சாரத்தையும், தமிழக அரசுக்கு முதலீடு செய்து இருக்கின்ற விகிதாச்சாரத்தையும் கணநேரம் நீங்கள் எண்ணிப் பார்ப்பீர்களானால் தமிழகம் எந்த அளவுக்கு புறக்கணிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பது உங்களுக்கு நன்கு தெரியும். எனவே, தமிழக அரசு, கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறோம் என்று சொல்லுவதை விட்டு மாறாக ஒரு படி உயர சென்று வற்புறுத்தி உரிமைக்காக வாதாடி, போராடி நம்முடைய உரிமையை பெற்று ஆகவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இங்கே நம்முடைய தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கின்ற இந்த கால கட்டத்தில் தமிழகத்திலே 'இன்பிரா ஸ்டெக்சர்' எனகிற தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதற்கான இந்த சூழ்நிலையை நாம் உருவாக்கவேண்டும். அதற்கு மின்சார பற்றாக்குறை தடையாக இருக்கிறது. மின்சார பற்றாக்குறை தடையாக இருக்கிறது என்றால் மத்திய அரசு நிர்வகிக்கின்ற நெய்வேலி அனல் மின் நிலையம், அதேபோல் கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையம், திருநெல்வேலி கூடம் குளத்தில் கட்ட இருக்கின்ற ஆயிரம் மெகாவாட் சக்தியை கொண்ட அந்த அணு மின் நிலையம் இவற்றையெல்லாம் மத்திய அரசு சீக்கிரம் செயல்படுத்துவதற்கு நாம் தூண்டுவதோடு மட்டும் அல்லாமல் அதிலே நம்முடைய பங்கை அதிகப்படுத்துகின்ற முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும். கல்பாக்கம் என்றால் அது மத்திய அரசு நிறுவனம் என்ற காரணத்தாலே ஒரு குறிப்பிட்ட பங்கை தான் உங்களுக்கு தருகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் மின்பற்றாக்குறை என்பது தொழில் வளர்ச்சிக்கு கடுமையான இடைஞ்சலாக, தடை கற்களாக இருக்கின்ற காரணதால் மத்திய அரசிடம் வாதாடி நம்முடைய அந்த பங்கை அதிகப்படுத்துவதற்கான முயற்சியில் தமிழக அரசு ஈடுபட வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் திருநெல்வேலியில் கூடம் குளத்தில் ஆயிரம் மெகா வாட் உற்பத்தித்திறன் கொண்ட அந்த அணு மின் நிலையத்தை சீக்கிரமாக கட்டி முடிப்பதற்கு தமிழக அரசு மத்திய அரசிடம் கேட்டிட வேண்டும் என்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனவே இந்த அடிப்படையில்தான் தமிழகத்திலே தொழில் வளர்ச்சியை உருவாக்கவேண்டும்.

இன்றைக்கு தமிழக அரசின் சார்பாக கொடுக்கப்பட்டுள்ள கொள்கை குறிப்பில் பல்வேறு தமிழக அரசினுடைய நிறுவனங் களைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே ஒன்று El என்கிற எலக்ட்ரானிக் சம்பந்தப்பட்ட உற்பத்தி செய்கின்ற அந்த பொருட்கள் பற்றிய விவரங்கள் ஆகும். இந்த எல்காட் என்கிற இந்தநுண் இயல் பொருட்களை பொறுத்த வரையில், தமிழ்நாட் டில் எல்காட் என்ற நிறுவனம். இந்த தொழிற்சாலைகளை ஊக்கப்படுத்துவதற்காக, இந்த தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கு வதற்காக அமைக்கப்பட்டு இருந்தாலும் குறிப்பிடத்தக்க எலக்ட் ரானிக் பொருட்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலை தமிழ்நாட்டில் இன்னும் உருவாக்கப்படவில்லை என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் கூட 16.5 சதவீதமாக இருந்த விற்பனை வரியை 11.5 சதவீதமாக தமிழக அரசு குறைத்து இருக்கிறது. அதுபோல உள் நாட்டிலேயே மாநிலத் தில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய எலக்ட்ரானிக்ஸ் பொருட்களுக்கு இன்றைக்கு 7 சதவீதம் விற்பனை வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனாலும் கூட இவ்வளவு நிலைமைகளுக்குப் பின்னால் கூட இன்றைக்கு 50 சதவிதம் இந்தத் தொழில்கள் மூடப்பட்டிருக்கி றது என்பதை தான் உங்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இதற்கு என்ன காரணம்? அண்டை மாநிலங் களான ஆந்திரா, கேரளாவில் 4 சதவீதம்தான் விற்பனை வரியாக வசூலிக்கப்படுகிறது. கர்நாடகாவில் ஒரு சதவீதம் தான் விற் பனை வரியாக வசூலிக்கப்படுகிறது. அண்டை மாநிலமான பாண்டிச்சேரியில் கூட எந்த விற்பனை வரியும் வசூலிக்கப்பட வில்லை. இந்த நிலையில் தான் யாரும் எலக்ட்ரானிக் குட்ஸ் வாங்கவேண்டுமென்று சொன்னால், அண்டை மாநிலத்திலிருந்து தான் வாங்குகிறார்களேயல்லாமல், தமிழகத்திலிருந்து யாரும் வாங்குவதில்லை. இந்த விற்பனை வரியின் காரணமாக, அரசி னுடைய கொள்கையின் காரணமாக, இந்த எலக்ட்ரானிக்ஸ் குட்ஸ் உற்பத்தி செய்கின்ற தொழிற்சாலைகள். தமிழ்நாட்டில் இன்றைக்கு இருந்த தொழிற்சாலைகள் மூடிப்போய் இருக்கின்றன. அல்லது புதிய தொழிற்சாலைகள் உருவாவதற்கான சூழ்நிலைக்கு இடம் இல்லை. எனவே இந்தக் கட்டத்தில் தான் SIRATA என்கின்ற South Indian Radio Trade Association என்கின்ற அந்த நிறுவனத்தினுடைய தலைவர் கருத்து தெரிவிக்கின்ற நேரத்தில், இது மற்றைய மாநிலங்ளைளப் போல் விற்பனை வரி என்பது

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம்]

4 சதவீதம் குறைக்கப்படவேண்டும். இந்த மாநிலத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படக் கூடிய அந்த எலக்ட்ரானிக் குட்ஸ் என்கின்ற அந்தப் பொருட்களுக்கு எல்லாம் ஒரு சதவீத விற்பனை வரி போட வேண்டும். அத்தோடு எந்தவிதமான தொல்லைகளும் இல்லாமல், மின்சாரம் வழங்கவேண்டும். விற்பனை வரிக்கு சர் சார்ஜ் போடக் கூடாது என்ற சலுகைகளை தமிழக அரசு வழங்குமேயானால், இந்த எலக்ட்ரானிக் என்கின்ற ஆலைகள் தமிழகத்திலே வளர்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். இவற்றையெல்லாம் தமிழக அரசு செய்யவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், இங்கே தொழிற்சாலைகள் தொடங்காததற்கு காரணம் என்ன என்பதை ஆழ்ந்து சிந்திக்கவேண்டும். தமிழகத்தில் ஏன் அதிகமாக தொழில் துவங்க வர மறுக்கிறார்கள்? அதற்கு என்ன காரணம்? மராட்டிய மாநிலத்தில் தொழில் துவங்குவோர் அதிகம் பேர் செல்கிறார்கள். தொழில் முனைவோர்கள் அதிகம் செல்கிறார்கள். ஆனால் தமிழகத்திலே மட்டும் ஏன் அப்படி வரவில்லை? காரணம், தமிழகத்தில் நீங்கள் வழங்கக்கூடிய சலுகைகள் போதுமான அளவிலே இல்லை. விற்பனை வரியானாலும், மற்ற சலுகைகளானாலும், மராட்டியத்திலே வழங்குவது போல் இங்கே வழங்குவதில்லை. ஒருவர் மராட்டிய மாநிலத்திலே தொழில் துவங்குவாரேயானால், அவருக்கு பல்வேறு சலுகைகள் இருக்கின்றன. விற்பனை வரிச் சலுகை 9 ஆண்டுக் காலத்திற்கு இருக்கிறது. அதுபோன்று அந்த மாநிலமே சப்சிடி தருகிறது. அதுபோன்று மத்திய அரசும் சப்சிடி தருகிறது. பல்வேறு சலுகைகள் கொடுக்கிறது. மராட்டிய மாநிலத்திலே பல்வேறு சலுகைகள் கிடைக்கிறது. ஆனால் தமிழக அரசு என்ன வழங்குகிறது, மத்திய அரசு கொடுக்கின்ற மானியத்தைத்தான் கொடுக்கிறது. தமிழக அரசு இதிலே மானியம் எதுவும் கொடுப்பதில்லை. மாறாக Interest Free Sales Tax Loans என்கின்ற வட்டியில்லாத விற்பனை வரிக்கடனை மட்டும் நீங்கள் வழங்குகிறீர்கள். எனவே தான் தொழில் தொடங்குவோர் மராட்டிய மாநிலத்தில் தொடங்குவதின் மூலமாக லாபம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனால் தமிழகத்திலிருந்து எந்தவிதமான சலுகைகளும் இல்லாத காரணத்தால்தான் தொழில்கள் நசிந்துகொண்டே போகிறது என்பதை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர நான் விரும்புகிறேன்.

அடுத்து அரசினுடைய ஏஜென்சி என்று சொல்கின்ற TIDCO, SIPCOT போன்ற அந்த நிறுவனங்களைப் பற்றி சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். TIIC போன்ற முதலீட்டு நிறுவனங்கள் இன்றைக்கு பல்வேறு தொழில்களுக்கு முதலீடு செய்திருக்கிறது. அதிலே ஒரு நிறுவனம் 'குமரி கெமிக்கல்ஸ் அண்டு மினரல்ஸ்' என்ற ஒரு நிறுவனமாகும். அதிலே கடன் கேட்ட நேரத்தில் ரூ. 5 இலட்சம் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்

கிறது. ஆனால் ரூ. 20,000 மட்டும் அந்த குமரி ஏஜென்சியிடமிருந்து பெறப்பட்டது. ரூ. $1\frac{3}{4}$ இலட்சத்தில் அந்தக் கட்டிடம் உருவாக்கப்பட்டது. Public Health Department என்கின்ற பொதுச் சுகாதாரத்துறை இறுதியிலே வந்து, அதைக் கட்டக் கூடாது என்றவுடன் ரூ. $1\frac{3}{4}$ இலட்ச முதலீட்டோடு அந்தக் கட்டிடம் அப்படியே நின்று கொண்டு இருக்கிறது. இதிலே முதலீடு செய்தவர்கள் எந்த நிலைக்கு ஆளாவார்கள்? ஏன் இந்தச் சங்கடம்? ஏன் ஏற்கனவே இந்த T11C நிறுவனம் இப்படி Public Health Department சரி என்று சொன்னால்தான் நாங்கள் கடன் வழங்குவோம் என்று முன்பே சொல்லியிருந்தால் இந்த நிலைமைகள் உருவாகியிருக்காது. இதனால் சாதாரணமாக சிறு தொழில் தொடங்கக் கூடியவர்கள் எல்லாம் இந்த அளவிற்கு அவலமான சூழ்நிலைக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை அருள்கூர்ந்து இந்த அரசு கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

TIDCO தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம்தான் இன்றைக்குப் பல்வேறு தொழில்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. ஏறத்தாழ 45 தொழில் நிறுவனங்களை இது நடத்தினாலும், 7 பொது நிறுவனங்களையும், 27 கூட்டு நிறுவனங்களையும் இன்றைக்கு நிர்வகித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் 12 நிறுவனங்கள் தொடங்காமலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிலே முக்கியமான ஒன்று 'டான்செம்' என்கின்ற சிமெண்ட்டை நிர்வகிக்கக் கூடிய நிறுவனமாகும். இந்த 'டான்செம்' என்கின்ற சிமெண்ட் நிறுவனம், அரியலூர், ஆலங்குளம் போன்ற பொது நிறுவனங்களை நிர்வகித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அரியலூர் நிறுவனத்தைப் பொறுத்த மட்டில், கடந்த ஆண்டுகூட நஷ்டத்திலே ஓடிக்கொண்டிருந்த நிலையில், இந்த ஆண்டு லாபத்தோடு இயங்கி வருகின்றது என்று கொள்கைக் குறிப்பில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக மகிழ்ச்சி. ஆனால் இந்த நிறுவனத்திற்கு அருகாமையிலுள்ள அழகப்பன் சிமெண்ட்ஸ்' என்கின்ற ஒரு மினி சிமெண்ட் தொழிற்சாலையை அமைச்சரவர்கள் எல்லாம் கூட திறந்து வைத்திருக்

(பிற்பகல் 12-40)

கிறார்கள். ஆனால் திறந்து வைத்த பின்னால் அதற்கு சுண்ணாம்புக்கல் கிடைக்கக்கூடிய நிலம் கொடுக்க மறுத்திருக்கிறீர்கள். அதற்கு பின்னால் 28–5–1986 ஆம் நாள் அரசு ஆணை (ஜி.ஓ. எம்.எஸ். நம். 921)-யின்படி, இந்த சுண்ணாம்புக் கற்கள் கிடைக்கக்கூடிய அந்த நிலத்தை அரசே பறிமுதல் செய்திருக்கிறது. கொடுக்க மறுத்திருக்கிறது. அதற்கு பின்னாலே அந்த உரிமம் ரத்து செய்யப்பட்டு மத்திய அரசிற்கு தமிழக அரசின் சார்பாக கடிதம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. தொடங்கிய ஒரு மினி சிமெண்ட் ஆலையை, அமைச்சர் திறந்து வைத்துவிட்டு அதற்கு பின்னால், அதற்கு இந்தச் சலுகைகள் வழங்கவில்லை என்று சொன்னால் அதிலே முதலீடு செய்பவர்கள், சாதாரண தொழில் தொடங்க முனைபவர்களுடைய நிலை என்னாகும் என்பதை அருள்

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம்]

கூர்ந்து இந்த அரசு எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். தரணி என்ற மினி சிமெண்ட் ஆலை 125 ஏக்கர் சுண்ணாம்புக்கல் படிவம் உள்ள நிலம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. டேன் இந்தியா மினி சிமெண்ட் ஆலை அதற்கு 133 ஏக்கர் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஒரு பகுதியினருக்குச் சலுகைகள் காட்டியும் இன்னொரு பகுதியினருக்கு சலுகைகள் காட்டாத சூழ்நிலை ஏற்படுமேயானால் அரசையே சந்தேகிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகாதா என்பதைத்தான் என்னுடைய கேள்வியாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்க விரும்புகிறேன். அடுத்து முக்கியமான தொழிற்சாலை. காரைக்குடிக்கு அருகாமையில் கோவிலூரில் டெமல்நாடு கெமிக்கல்ஸ் தொழிற்சாலையாகும். இந்த தொழிற்சாலை 1971 ஆம் ஆண்டு ரூ. 7.65 கோடி முதலீட்டில் துவக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு கூட்டு நிறுவனமாகும். அதிலே தமிழக அரசின் பங்கு ரூ. 1.88 கோடியாகும். இப்படி தொடங்கப்பட்ட இந்த நிறுவனம் லாபத்திலே தொடர்ந்து நடந்து வந்திருக்கிறது. இடைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட விவகாரங்கள் எல்லாம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்ற காரணத்தினால் அந்த விவரத்திற்கு நான் செல்ல விரும்பவில்லை. அந்த நிறுவனம் லாபத்தில் ஓடிக்கொண்டு இருக்கின்ற டிட்கோவால் பராமரிக்கப்பட்டிருக்கிற ஒரு நிறுவனம். இன்றைக்கு அது தனியாருக்கு விற்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த தனியார் யார் என்பதையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அந்த தனியாருக்கு ஏன் விற்கப்படவேண்டும். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை ஏன் ஏற்பட்டது? எதற்காக அந்த நிறுவனம் விற்கப்பட வேண்டும் என்பதை தெரிவித்திடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த நிறுவனம் லாபத்திலே ஓடிக்கொண்டிருக்கின்ற அந்த நேரத்தில் இதை ஏன் விற்க வேண்டும்? இது போன்ற விவரங்கள் எல்லாம் 'ASIDE' ஆங்கில பத்திரிகையில் மிகத் தெளிவாக தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அது யாருக்கு விற்கப்பட்டிருக்கிறது என்று. அது உடையார் மகன் வெங்கடாசலம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எனவே இந்த ஆலை விற்கவேண்டிய அவசியம் என்ன என்பதையும் ஆட்சியிலே உள்ளவர்கள் மக்களுக்கு தெரிவித்தாக வேண்டும். இந்தச் சூழ்நிலையில் இப்படி பொது நிறுவனங்களை லாபத்திலே ஓடிக்கொண்டிருக்கின்ற பொது நிறுவனங்களை விற்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதையும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே தொழில் பெருகுவதற்கு பல்வேறு திட்டங்களை தமிழக அரசு மத்திய அரசை வலியுறுத்தி பெற்றாக வேண்டும். அப்படி பெறவேண்டிய திட்டங்களிலே சேது சமுத்திர திட்டம் ஒன்றாகும். சேது சமுத்திர திட்டத்தை மத்திய அரசு செயல்படுத்துவதன் மூலமாக தூத்துக்குடி திட்டத்தை விரிவுபடுத்துவதன் மூலமாக, கரூர்-தூத்துக்குடி திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலமாக தமிழ்நாட்டிலே ஒரு infrastructure—தொழில் தொடங்குவதற்கான முன்னேற்பாடுகள் எல்லாம் இருப்பதாக எண்ணி, தொழில் தொடங்குபவர்கள் இங்கே முன்வருவார்கள். இவற்றையெல்லாம் தமிழக அரசு தொடர்ந்து கேட்டுக்கொண்டு வருகிற

தேயல்லாமல் இந்த அரசு இதை உடனடியாக பெறுவதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்திலே அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு இன்றைக்கு எரிபொருள் எல்லாம் மின் சாரமாக இருந்தாலும், பெட்ரோலாக இருந்தாலும், குறைந்து கொண்டு வருகின்ற இந்த நேரத்தில் காவேரி படுகையில் நரி மணத்தில், இதுபோன்ற பல இடங்களில் நேச்சுரல் கேஸ் என்ற எரிவாயு இன்றைக்கு கிடைக்கிறது. அவற்றையெல்லாம் நடுத் தர, பெரிய, சிறிய தொழிற்சாலைகளுக்கு பயன்படுத்துவதற்கு தமிழக அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு எச்.பி.ஜே. என்று 1760 கிலோ மீட்டர் நீளம் உள்ள பெரிய பைப்லைன் குஜராத் திலேயிருந்து போட்டு 640 கிலோ மீட்டர் முடியும் தருவாயிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. எனவே எரிபொருள் மாற்றாக இந்த நேச்சுரல் கேஸ் என்ற இந்த எரி வாயுவை தொழிற்சாலை களுக்கு பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற ஆலோசனையையும் இந் தச் சந்தர்ப்பத்திலே தமிழக அரசுக்கு தெரிவித்திட விரும்பு கிறேன். அதுபோன்று . . . (மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நேரம் ஆகி விட்டது. அதிகமாக நேரம் எடுத்துக்கொண்டு விட்டீர்கள். சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம்: ஸ்பின்னிங் மில் என்கின்ற நூற்பாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் கடுமையான பாதிப்பிற்கு இன்றைக்கு ஆளாகியிருக்கின்றது. 'சைமா' என்கின்ற அத னுடைய தலைவர் இன்றைக்குக் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார். நூல் விற்பனையைப் பொறுத்தமட்டில், வடநாட்டைத் தான் நம்பி இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதிலும் composite mill என்ற வட நாட்டு மில்லைத்தான் நம்பி இருக்கவேண்டியிருக் கிறது. நூலின் உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிறது. விலை குறைந் திருக்கிறது. ஆனால் வடநாட்டிலிருந்து பெறக்கூடிய பருத்தி யினுடைய விலை ஏறியிருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில், தென் னாட்டில் குறிப்பாக தமிழகத்தில் உள்ள நூற்பாலைகள் எல்லாம் கடுமையான சிக்கலில் இன்றைக்கு மாட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. அதைக் காப்பாற்றுவதற்கு—அந்த நூற்பாலைகள் இந்த தமிழ் நாட்டில் அதிகம்—அந்த ஆலைகளைக் காப்பாற்றி சரியான நிலைக்குக் கொண்டு வர அரசு என்ன முயற்சி எடுத்துக் கொண் டிருக்கிறது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் பகுதியைச் சேர்ந்த பாளையத்தில்—தொடர்ந்து சொல்லி வருகிறார்கள். மத்திய அரசு அனுமதி வழங்கிவிட்டது. சிமெண்ட் தொழிற் சாலை தொடங்குவதற்கான ஏற்பாடு எல்லாம் முடிந்து விட்டது என்று தெரிவித்தும், ஏன் தொடர்ந்து பல ஆண்டுகளாக சிமெண்ட்

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம்]

தொழிற்சாலை அரசின் சார்பாக ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே தெரிவிக்கவேண்டும். துணை சபாநாயகருக்காகத் தான். எனக்குக் கூட நன்றாகத் தெரியும். அவர்கூட இங்கே பேசி இருக்கிறார்கள். எனவே, பக்கத்திலே செட்டிநாடு சிமென்ட்ஸ் இருக்கிற காரணத்தால் இது தொடங்கப்படவில்லையோ என்ற ஐயம் எல்லோருக்கும் வந்திருக்கிறது. அந்த ஐயத்தைப் போக்கவேண்டிய கடமை அமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்று மனதார நம்புகிறேன் என்று கருத்துத் தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. கூடலூர் இ. வி. வேலு: மாண்புமிகு பேரவையினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் அண்ணன் ராசாராம் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த தொழில் மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் ஒருசிலவற்றை வைத்து, இதை வரவேற்கின்றேன். இங்கே பேசிய நம்முடைய சட்டப்பேரவை உறுப்பினர் முருகானந்தம் அவர்கள் தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி குன்றியிருக்கிறது. ஆகவே நீங்கள் எல்லாம் அதற்காக பெரு முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று தன்னுடைய கருத்தை இங்கே சொன்னார்கள்.

தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டு நிறுவனம்—டிட்கோ, தமிழ்நாடு தொழில் முன்னேற்ற நிறுவனம்—சிப்காட், தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் என்ற பல்வேறு நிறுவனங்களை வைத்து, தமிழ்நாட்டில் தொழில் முன்னேறவேண்டும் என்ற உணர்வோடு அதிகாரி பெருமக்களை வைத்துக்கொண்டு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பல நல்ல காரியங்களை இந்த நாட்டுக்கு, 10 ஆண்டுக் காலமாக செய்து கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள்.

அதற்கு உதாரணமாக ஒன்றைச் சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால், இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாட்டிலேயே எங்கும் இல்லாத அளவுக்கு என்னுடைய வடாற்காடு மாவட்டத்தில் காட்பாடியிலே வெடிமருந்துத் தொழிற்சாலை ஒன்று உருவாக்கி அங்கே 542 பேருக்கு வேலைகொடுத்து, அனைவரும் பாராட்டுகின்ற வகையிலே இன்றைக்கு இலாபகரமாக அது இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

அதேபோன்று ஆசியக் கண்டத்திலேயே இல்லாத ஒன்று, திருச்சி மாவட்டத்திலே கரூருக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற காகிதபுரத்திலே ஒரு மாபெரும் காகிதத் தொழிற்சாலையை நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியிலே உருவாக்கி அது சீராகவும், செம்மையாகவும் நடைபெறுவது இங்கே இருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும். 40 ஆண்டுக் கால சுதந்திர இந்தியாவில் தமிழகத்திலேயே எந்த ஆண்டும் இல்லாத அளவுக்கு இந்த ஆண்டு 12 சர்க்கரை ஆலை

களை இந்த நாட்டிற்குத் தந்தாகவேண்டும் என்ற உணர்வோடு தமிழக அரசு பல முயற்சிகளை எல்லாம் எடுத்து பரிந்துரை செய்து, அதற்கு வேண்டிய ஆயத்தமான நிலையிலே இன்றைக்கு மத்தியப் பேரரசுக்கு அதை அனுப்பி அவர்களுடைய இசைவைப் பெறுவதற்காக—அது வந்தவுடன் துவக்குவதற்கான அத்தனை ஆயத்தத்தோடு இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல. இன்றைக்கு அண்டை மாநிலமாக இருந்தாலும், தமிழகமாக இருந்தாலும், பல தனியார் துறையாக இருந்தாலும், அரசுத் துறையாக இருந்தாலும், இலாபம் வருமா வராதா என்ற நிலையிலே சிலர் தொழில் துவக்குகிறார்கள். சில தொழிலில் இலாபமே இல்லாத சூழ்நிலை கூட ஏற்பட்டு விடுகிறது.

இதை நினைவுபடுத்துவதற்கு காரணம், சென்ற ஆண்டு, சட்டப்பேரவை உறுப்பினர் திரு. முருகானந்தம் இங்கு ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார். தமிழ்நாடு கனிம வள நிறுவனம் என்ற ஒரு நிறுவனம் இருக்கிறதே, அதிலே சொற்ப இலாபங்கள்தான் வருகின்றன. அதற்கு என்னை தலைவராகப் போட்டால் நான் அதிகமான இலாபம் ஈட்டித் தருவேன் என்று போன சட்டமன்றக் கூட்டத்தில், தொழில் மானியத்தில் அவர் சொன்னார்.

(பிற்பகல் 12-50)

ஆக, அதற்குச் சேர்மெனாக என்னைப்போட்டால் நான் அதிக லாபம் காட்டுவேன் என்று சொல்லுகிறார் என்றால் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற தொழில் நிறுவனங்கள் எல்லாம் மிகத் திறமையாகச் செயல்படுகின்றன என்றுதான் அர்த்தம். நான் தலைவராக வந்தால் அதிகமான லாபத்தை ஈட்டித் தருவேன் என்று சொல்லுகிற உணர்வு இருக்கிற காரணத்தால்தான் நான் சொல்லுவேன்-- தமிழ்நாட்டில் தொழில்கள் நல்ல முறையில் நடக்கின்றன என்பதற்கு இதுவே சான்றாகும்.

தமிழ்நாடு கனிம நிறுவனம் 75 லட்சம் ரூபாய் முதலீட்டில் துவக்கப்பட்டு இந்த ஆண்டு தேய்மானச் செலவு, நிர்வாகத்திற்கான செலவு எல்லாம் போக ஒரு கோடி ரூபாய் அளவுக்கு அன்னியச் செலாவணியை ஈட்டியிருக்கிறது என்றால் தமிழ்நாட்டில் உள்ள தொழில் வளர்ச்சியைப்பற்றி தெரிந்து கொள்ள ஒரு பானை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் அடிப்படையின் இது அமைந்திருக்கிறது. இப்படி லாபம் வந்திருக்கிறது என்று சொல்லுகிறபோது அதிலே இருக்கிற அதிகாரிகள்—அந்தப் பெருமக்கள் இரவென்றும் பகலென்றும் பாராமல் வேலை செய்கிறார்கள். எங்கள் வடாற்காடு, தர்மபுரி போன்ற மாவட்டங்களில் அவர்களுக்காக அலுவலகங்கள் கூட இல்லை. அவர்களெல்லாம் ஆங்காங்கே இருக்கிற குடிசைகளிலிருந்து கொண்டே இரவு

நேரங்களில்கூட காவல் காத்துக் கொண்டு பெர்மிட் வழங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அங்கே இருந்துதான் அந்தக் கற்கள் ஹார்பருக்கு வருகின்றன. அந்த அளவுக்குக் கண்ணும் கருத்துமாக அதிகாரிகள் செயல்பட்டு லாபத்தை தமிழக அரசுக்கு ஈட்டித் தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் நான் அவர்களையெல்லாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறைந்த மூலதனத்தில் நிறைந்த லாபத்தை தந்து கொண்டிருக்கிற நிறுவனமாக தமிழ்நாடு கனிம நிறுவனம் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தால் அதன் தலைவர் மாண்புமிகு அமைச்சர் மற்றும் அதன் அலுவலர்கள் ஆகியோருக்கு சட்டப் பேரவையின் சார்பில் இந்த நேரத்தில் பாராட்டைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பாரதி பாடினான்—உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம் என்று—ஆனால் இன்றைய பாரதியான நமது புரட்சித் தலைவர் அவர்களோ உழவையும் தொழிலையும் ஒன்றாக இணைத்துச் செயல்பட வைத்திருக்கிறார்கள். விவசாயத் துறையையும் தொழில் துறையையும் ஒன்றாக இணைத்து உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்கிற வகையில் ஒரே அமைச்சரை நியமித்து இன்றைக்குப் பல்வேறு காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

உதாரணத்திற்கு நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அருமை நண்பர் திரு. முத்துராமலிங்கம் அவர்கள் பேசும்போது ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார். தமிழக அரசு தொழில் துறையில் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் இல்லை என்று தம்முடைய வாதத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் தமிழகத்தில் கரும்புத் துறையை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டால், நாட்டிலேயே முதன்மையான இடத்தை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். 1977 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னாலே தமிழ் நாட்டில் இருந்த சர்க்கரை உற்பத்தி $3\frac{1}{2}$ லட்சம் டன்களாகும். ஆனால் 1987 ஆம் ஆண்டு சர்க்கரை உற்பத்தி 8 லட்சம் டன். அந்த அளவுக்கு 8 லட்சம் டன் சர்க்கரை உற்பத்தியாகியிருக்கிறது என்றால்—தமிழ்நாட்டில் இது நல்ல தொழில் வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறது என்று சொல்லாமல் வேறு என்ன சொல்ல முடியும்.

அதுமட்டுமல்ல, 1977 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டில் இருந்த சர்க்கரை ஆலைகளின் மொத்தம் 19. ஆனால் இன்றைக்கு 1987-ல் தனியார் நிறுவனங்கள், கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் மற்றும் பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் ஆக இத்தனையும் சேர்ந்து 25 சர்க்கரை ஆலைகளாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

மேலும் இந்தியாவை ஒட்டுமொத்தமாக எடுத்துக் கொண்டால் உத்திரப் பிரதேசத்தில் மட்டும் 100 சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன. மகாராட்டிரத்தில் 90 சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன. ஆந்திரத்தில் 30 சர்க்கரை ஆலைகளும், கருநாடகத்தில் 28 சர்க்கரை ஆலைகளும் இருக்கின்றன. ஆனால் தமிழ் நாட்டில் இருப்பதோ 25 சர்க்கரை ஆலைகள்தான். கருநாடகத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே நிலப்பரப்பும் இருக்கிறது. நீர்ப்பரப்பும் இருக்கிறது. அதைப் போலவே ஆந்திரத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் நிலப் பரப்பும் இருக்கிறது. நீர்ப் பரப்பும் இருக்கிறது. கேரளத்தை எடுத்துக் கொண்டால் நீர்ப் பரப்பு இருக்கிறது. ஆனால் தமிழ்நாட்டிலே நிலப் பரப்பும் குறைவு; நீர்ப்பாசனமும் குறைவு. ஆனால் இறவைப் பாசனத்தின் மூலமாக நிலத்தடி தண்ணீரை வைத்துக் கொண்டுதான் தமிழகம் இந்தியாவிலேயே சர்க்கரை உற்பத்தியில் முன்னனியில் நிற்கிறது. இது தொழில் துறையில் ஏற்பட்டிருக்கிற சாதனை என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் உத்திரப் பிரதேசத்தில் ஒரு ஏக்கர் கரும்பு உற்பத்தியானால் அங்கே Recovery rate $2\frac{1}{4}$ டன் சர்க்கரை. 100 ஆலைகளைக் கொண்ட உத்திரப் பிரதேசத்தில் ஒரு ஏக்கருக்கு சர்க்கரை ரெக்கவரி $2\frac{1}{2}$ டன். மகாராட்டிரத்தின் ஒரு ஏக்கர் கரும்பு உற்பத்திக்கு 3 டன் ரெக்கவரி கிடைக்கிறது. ஆனால் சர்க்கரைத் தொழிலைப் பொறுத்த வரையில் தமிழ்நாட்டில் தான் ஏக்கருக்கு 4 டன் ரெக்கவரி கிடைக்கிறது என்றால் தமிழ்நாடுதான் இந்தியாவிலேயே சர்க்கரைத் தொழிலில் முன்னணியில் இருக்கிறது என்பது புரியும். இதற்குக் காரணம் புரட்சித் தலைவர் அரசின் தொழில் கொள்கை—அவருடைய அமைச்சருடைய வழிகாட்டுதல் அதிகாரிகளுடைய ஆலோசனைகள், இவைகளுக்கெல்லாம் மேலாக தமிழகத்தில் இருக்கிற—ஓயாது உழைக்கிற ஏழை எளிய விவசாய மக்கள்—என்று இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் ஓராண்டுக்கு 5 லட்சம் டன் சர்க்கரை இருந்தாலே போதும். ஆனால் இன்றைக்கு நாம் 8 லட்சம் டன் சர்க்கரையை உற்பத்தி செய்கிறோம். அதாவது 3 லட்சம் டன் அளவுக்கு அதிகமாக சர்க்கரையை உற்பத்தி செய்கிறோம். இன்றைக்கு விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு ஓரளவிற்கு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு விலை கொடுக்கிறோம். அதே நேரத்தில் அங்கே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கெல்லாம் போனஸ் தருகிறார்கள். ஒரு சர்க்கரை ஆலையில் 8 சதவீதம் கொடுக்கிறார்கள். இன்னுமொரு சர்க்கரை ஆலையில் 14 சதவீதம் கொடுக்கிறார்கள். இன்னுமொரு சர்க்கரை ஆலையில் 17 சதவீதம் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் புரட்சித் தலைவர்

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. கூடலூர் இ. வி. வேலு]

ஆட்சியில் கரும்பு உற்பத்தியைப் பெருக்குகின்ற விவாசயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு விலை கொடுப்பதை போலவே தொழிலாளர்களுக்கு சீரான முறையில் போனஸ் தர வேண்டும் என்று இந்த ஆண்டில் அனைத்து தொழிலாளர்களுக்கும் 20 சதவீதம் கொடுக்கப்படுகிறது.

அது மட்டுமல்லாமல் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் சர்க்கரை ரெகவரி 3 டன்னுக்கு அதிகமாக வருவதால் பொது மக்கள் எல்லாம் குறைந்த விலையில் சர்க்கரை வாங்கும் நிலை இருக்கிறது. சர்க்கரை உற்பத்தி தமிழ்நாட்டில் அதிகமாக இருப்பதால், இந்தியாவிலேயே முதன்மையாக இருப்பதால், பொது சந்தையில் குறைந்த விலையில் பொது மக்கள் சர்க்கரை வாங்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே சர்க்கரைத் தொழிலைப் பொறுத்த வரையில் தமிழ்நாடு முன்னணியில் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இப்படி தமிழ்நாட்டிலே சர்க்கரை ரெகவரி மூன்று டன்னுக்கு அதிகமாக வரும் அளவிற்கு உற்பத்தி செய்கிறோம் என்றாலும் இந்திய பேரரசு வெளிநாட்டிலிருந்து ஆண்டுக்கு 30 டன் சர்க்கரையை வாங்கி கொடுக்கிறது. இந்த முரண்பாடு ஏன் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. தமிழ்நாட்டில் அதிகமாக உற்பத்தி செய்கிறோம். இதற்கு நல்ல விலை கொடுக்க முடியாத நிலையில் வெளிநாட்டிலிருந்து 30 டன் வாங்குகிறார்கள் என்றால் இந்த முரண்பாடு ஏன் என்று தெரியவில்லை. அதற்காக தமிழக அரசு மத்திய சர்க்காரிடம் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்காக பல கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு அதிக விலை கொடுங்கள், ரெக்கவரி வரவில்லை ஆகவே சப்சிடி கொடுங்கள், மானியம் தாருங்கள் என்று கேட்கிறோம். அதையெல்லாம் அவர்கள் கொடுப்பதில்லை. இப்படி உற்பத்தி திறனில் முன்னிலையில் உள்ள தமிழக அரசுக்கு அதிக மானியத்தைப் பெற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்து மத்திய அரசிலிருந்து பெற்றாக வேண்டும். அப்படி பல கோடி ரூபாயைப் பெற்று விவசாயிகளுக்கு மானியமாக வழங்க வேண்டும். இப்போது சர்க்கரை துறையிலே அதிக லாபம் வருகிறது என்பதால் பெரும்பாலான விவசாயிகள் கரும்பை பயிரிடுகிறார்கள், இந்தக் கரும்பு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் ஆலைகளுக்கு போய்ச் சேருவதில்லை. காரணம் அவர்களுக்கு சரியான தகவல் தொடர்பு இல்லாததுதான், ஆகவே ஒவ்வொரு சர்க்கரை ஆலைக்கும் ஒரு வி. எச். சி. பி. என்ற ஒயர்லெஸ் அமைத்தாக வேண்டும், இப்படி ஒயர்லெஸ் அமைத்து அதிலே வாக்கி டாக்கியை இணைப்புக் கொடுத்தால் கரும்பு எந்த நேரத்திற்கு சர்க்கரை ஆலைக்கு வர வேண்டும் என்று ஆணை பிறப்பிக்க முடியும். குறிப்பிட்ட நேரத்தில் கரும்பு சர்க்கரை ஆலைக்கு வர முடியும். விவசாயிகள் கரும்பு வெட்டி மூன்று

மாதத்திற்குப் பிறகு சர்க்கரை ஆலைக்கும் வரும்போது காய்ந்துவிட்ட காரணத்தால் ரெகவரி சரியாக வராது. எனவே ஒயர்லெஸ் உருவாக்கி ஒவ்வொரு சர்க்கரை ஆலைக்கும் வைத்து அதிலிருந்து ஃபில்ட்மென் வரை உள்ள அனைத்து அதிகாரிகளுக்கும் ஒயர்லெஸ் இணைப்பு இருந்தால் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு அதாவது ஒரு ஏக்கருக்கு 4 டன் சர்க்கரை ரெக்கவரி என்பதற்கு மேல் நாலரை டன் என்ற அளவிற்கு வர வாய்ப்பு இருக்கும். எனவே இந்த திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முருகானந்தம் ஒன்றை சொன்னார்கள். எனக்கு நினைவு இருக்கிறது. நானும் ஒரு கரும்பு விவசாயி. சென்ற ஆண்டு எங்கள் பகுதியில் கள்ளக்குறிச்சி போன்ற பகுதியில் கரும்பு உற்பத்தி செய்தோம். குறிப்பிட்ட நாளில் கரும்பை கொண்டு போக முடியவில்லை. ஏனென்றால் கரும்பு காய்ந்துவிட்டது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் மே மாதத்தில் சர்க்கரை ஆலையை மூடிவிடுகிறார்கள். சர்க்கரை ஆலையை மூடிவிடுவதால் கரும்பு அரவைக்கு வராது. ஆனால் சென்ற ஆண்டு வந்தது. ஆகவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களையும் தமிழக அரசையும் விவசாயப் பெருங்குடிகளான நாங்கள் கேட்டோம். ஜூன் ஜூலையில் அறுக்கச் சொல்லுகிறீர்களே ரெக்கவரி வராதே. இதே முன்பே அறுத்திருக்கலாமே என்றோம். ஆகவே மத்திய அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்தார்கள். இது மே மாதம் அறுக்க வேண்டியது; இப்போது ஜூன், ஜூலை வந்துவிட்டது எனவே இவர்களுக்கெல்லாம் சரியான ரெக்கவரி வாய்ப்பு இல்லை ஆகவே இவர்களுக்கு நீங்கள் மானியம் தர வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் புரட்சித் தலைவருடைய ஆலோசனையோடு மத்திய பேரரசுக்கு எழுதினார்கள். ஆனால் மானியம் கொடுத்தார்களா என்றால் மானியம் கொடுக்கவில்லை. சென்ற ஆண்டு மே மாதம் அறுத்திருக்க வேண்டும். இந்தக் காலதாமதத்திற்கு அரசு ஒன்றும் செய்ய முடியாது ஆகவே மானியம் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இந்த ஆண்டு அதே மானியம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் இந்தியாவில் வட பகுதியிலே உத்திரப் பிரதேசம் இருக்கிறது. உத்திரப் பிரதேசத்தில் பின்தங்கி மழை பெய்த காரணத்தால் அங்கே இப்போது கரும்பு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. அங்கெல்லாம் மே மாதத்திற்குப் பிறகு ஜூன் ஜூலையில் வரவிருக்கிறது. ஜூன், ஜூலையில் உத்திரப் பிரதேசத்தில் மகாராஷ்டிரத்தில் வரவிருக்கிறது என்பதால் இந்த ஆண்டு சப்சிடி கொடுக்கப் படும் மானியம் வழங்கப்படும் என்று மத்திய பேரரசு அறிவித் திருக்கிறது. நான் கேட்கிறேன் — இந்த மாற்றாந்தாய் மனப்

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. கூடலூர் இ. வி. வேலு]

பான்மை ஏன்? சென்ற ஆண்டு தமிழக விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் கேட்டோம் மானியம் கொடுக்க வேண்டும் என்று. அப்போது அந்த மானியத்தைக் கொடுக்க மத்திய பேரரசு மறுத்துவிட்டது. ஆனால் இந்த ஆண்டு மே மாதத்திலேயே அனைத்து சர்க்கரை ஆலைக்கும் அரவை முடிந்து விடும்.

(பிற்பகல் 1-00)

ஆனால் ஜூன், ஜூலை மாதங்களில் அரவைப் பருவத்துக்கு இங்கே கரும்பு இல்லை. ஆனால் உத்திரப்பிரதேசத்திலே அரவைக்கு கரும்பு இருக்கிறது. எனவே உத்திரப் பிரதேசத்திற்கு பணம் கொடுக்க வேண்டும். மானியம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற மாற்றாந்தாய் மனப்போக்கு மத்திய அரசுக்கு இருக்கக்கூடாது என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடித்துவிடுங்கள். பிற்பகல் 1 மணியாகிவிட்டது.

திரு. கூடலூர் இ. வி. வேலு : அடுத்து, சர்க்கரைத் தொழிலைப் பொறுத்த அளவில் கரும்பிலிருந்து வரும் சக்கையை வைத்து, கழிவுப் பொருள்களை வைத்து By Product Industries வளர்வதற்காக புகளூரிலே ஒரு காகித ஆலையைத் துவக்கியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டிலே, புகளூரிலே, பகாசியை வைத்து காகிதம் தயாரிக்கும் ஆலையைத் துவக்கியிருக்கிறோம். அயல் நாடுகளில் பார்த்தால், இதிலிருந்து பல பொருள்களை உருவாக்குகிறார்கள். இன்னும் ஒன்று, பேப்பர் தயாரிக்க வேண்டுமென்றால் மரத்திலிருந்து கூட பேப்பர் தயாரிக்கிறார்கள். ஒரு மரம் வளர வேண்டுமென்றால் குறைந்தது 5 ஆண்டுகளாகும். ஓராண்டில் செடியாகத்தான் இருக்கும், மரமாகாது. மரம் பல ஆண்டுகள் வளர்ந்தால்தான், அதை உபயோகப்படுத்தி, காகித ஆலைகளில் பேப்பர் தயாரிக்க முடியும். கரும்பு ஓராண்டுக்குள்ளேயே, 10 மாதங்களுக்குள்ளேயே வளரும். அதன் சக்கையை வைத்து இன்றைக்கு காகிதம் தயாரிக்கும் நிலை தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறது. எனவே கரும்பு உற்பத்தியை அதிகமாக்கி பல சர்க்கரை ஆலைகளை உருவாக்குவதன் மூலமாக பொருளாதாரத்திலே நாம் முன்னேற முடியும். தமிழ் நாட்டிலுள்ள காடுகளை வளர்க்க வேண்டும். மரங்களை வளர்க்க வேண்டுமென்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். எனவே மரங்களை வெட்ட வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. சர்க்கரைத் துறையின் மூலமாக கரும்பு உற்பத்தியாளர்களின் அவல நிலையைப் போக்கி, கரும்பை அதிகம் உற்பத்தி செய்து, சர்க்கரை ஆலைகளை மேலும் உருவாக்குவதன் மூலமாக பத்திரிகைகளுக்கு வேண்டிய

பேப்பரை உருவாக்க முடியும். அதே நேரத்தில், இதற்காக ஒரு குழு போட வேண்டும். அயல் நாடுகளிலே, கியூபா ஹவாய் போன்ற இடங்களில் பகாசி மூலமாக பி.வி.சி. பைப்புகள், கெமிக்கல்ஸ் எல்லாம் உருவாக்குகிறார்கள். பூட்சுக்குப் போடும் பாலிஷைக் கூட அதிலிருந்து கியூபா நாட்டிலே உருவாக்குகிறார்கள். எனவே இதிலிருந்து பல உப பொருள்களைச் செய்ய முடியும். அதற்காக ஒரு குழு அமைத்து, பகாசியிலிருந்து பல பொருட்கள் வர, தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. பிரேசில் என்கிற நாட்டிலே கார் ஓட்டுகிறார்கள். 80 சதவீதம் பெட்ரோலும், 20 சதவீதம் கரும்புச் சாறையும் கலந்து, கார் ஓட்டுகிறார்கள். ஆக இப்படி சர்க்கரையிலிருந்து பிழியப்படும் சாறிலிருந்து கார் ஓட்டும் அதிசயம் பிரேசில் நாட்டிலே நடக்கிறது. பல புரட்சிகளைச் செய்திருக்கும் தமிழ் நாட்டிலே, அதைச் செய்தாக வேண்டும்.

அதோடு மட்டுமல்ல. மொலாசஸ்-ஐ கணக்கு வைத்துதான் விவசாயிகளுக்கு பணம் கொடுக்கிறோம். அதை தனியார்களின் டிஸ்டிலேரிகளுக்கு அனுப்புகிறோம். கூட்டுத் துறையில், பொதுத் துறையில் டிஸ்டிலரி கிடையாது. எனவே தனியார்களுக்கு அவற்றை விற்று வருகிறோம். அதில் எந்த அளவுக்கு யீல்ட் இருக்கிறது. ரெக்கவரி இருக்கிறது என்று அவர்கள் கணக்கு போடுவது இல்லை. கூட்டுறவுத் துறையிலும், பொதுத் துறையிலும் டிஸ்டிலரியை ஏற்படுத்தினால், தனியாருக்கு மொலாசஸ் கொடுக்கும்போது நியாயமான விலைக்கு அதை எடுத்துக் கொள்கிறார்களா என்று பார்ப்பதற்கு அது பயன்படும். எனவே கூட்டுறவுத் துறை மூலமாகவும், பொதுத் துறை மூலமாகவும் டிஸ்டிலரிகளை உருவாக்க வேண்டுமென்று அரசை இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நம்முடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியிலே மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பெரு முயற்சி எடுத்து 5 சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு எக்சம்ப்ஷன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அவற்றை விரிவுபடுத்துகிற ஒரு நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். சுய நிதியிலே உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். என் பகுதியிலுள்ள கள்ளக்குறிச்சி ஆலையில் அப்படிப்பட்ட நிலையில்லை. அதற்கு போதுமான நிதியில்லை. இந்த ஆண்டு மத்திய அரசும், மாநில அரசும் பெரும் முயற்சி எடுத்து, கள்ளக்குறிச்சி கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையை விரிவு படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 எப்ரல் 24] [திரு. கூடலூர் இ. வி. வேலு]

அதுமட்டுமல்ல, என்னுடைய தொகுதியில் ஒட்டக்கல் பகுதியில் சுண்ணாம்புக் கல் கிடைக்கிறது. இந்த சட்ட மன்றத்தில் பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். அவற்றை எல்லாம் பயன்படுத்தி ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையை உருவாக்க முடியவில்லை என்றாலும், ஒரு மினி சிமெண்ட் பாக்டரியை உருவாக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சம்புவரையர் மாவட்டம் என்று ஒரு மாவட்டத்தை வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள். அந்த மாவட்டத்திலே ஒரு தொழிற்சாலைகூட கிடையாது. இன்றைக்கு வட ஆற்காடு மாவட்டம் என்று எடுத்துக்கொண்டால், 'பெல்' தொழிற்சாலையாக இருந்தாலும், வெடி மருந்து தொழிற்சாலையாக இருந்தாலும், சந்தனத் தைலம் தயாரிக்கிற தொழிற்சாலையாக இருந்தாலும் வட பாகத்திலேயே இருக்கிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டம் தென் பகுதியாகிய செய்யாறு முதல் செங்கம்வரை ஒரு தொழிற்சாலை கூட அங்கே கிடையாது. எனவே இந்த ஆண்டு நூற்பாலை கொடுப்பதாக அரசாங்கம் இருக்கிறது. அந்த நூற்பாலையை வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற, தென் பகுதியிலே செய்யாறு பகுதியிலிருந்து செங்கம் வரையில் உள்ள பகுதியில் அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்திலே நம்முடைய திருவண்ணாமலையைப் பொறுத்த வரையில், அதற்குப் பக்கத்தில் கருத்திமலை என்று ஒரு மலை இருக்கிறது. அங்கே இரும்பு தாது பொருள் இருக்கிறது. நம்முடைய அவல நிலையைப் பாருங்கள். ஜப்பானுக்கு 10 பைசா விலையில் இரும்பு கொடுத்து விட்டு, அங்கேயிருந்து ரூ. 1,500-க்கும் ரூ. 3,000-க்கும் நாம் வாட்ச் வாங்கிக் கட்டுகிறோம். இங்கே உற்பத்தியாகின்ற 10 பைசா இரும்பு ஜப்பானுக்குப் போய் அங்கேயிருந்து திரும்பி வருகிறபோது ரூ. 1,500, ரூ. 3,000 மதிப்பில் வாட்சாக வருகிறது. இங்கே திருவண்ணாமலை பக்கத்திலே கருத்தி மலையிலே இரும்பு கிடைக்கிறது. இரும்பு தொழிற்சாலை, சேலத்திலே கொடுத்தார்களே, உருக்காலை தருகிறேன் என்று சொல்லி தகர டப்பா உருக்காலை. தகர டப்பா கொடுத்தார்களே அது போல இல்லாமல், திருவண்ணாமலையில் ஒரு உருக்காலை ஆரம்பிக்கவேணடும். அந்த உருக்காலையிலே உருவாக்கப்படுகின்ற அந்த இரும்பை வைத்துக்கொண்டு எலெக்ட்ரானிக் துறையிலே முன்னேற்றம் அடைந்து ஜப்பானை போன்று ஒரு குட்டி ஜப்பானை தமிழகம் உருவாக்கி அதன் மூலமாக, 10 பைசா இரும்பை வைத்துக்கொண்டு ரூ. 1,500 மதிப்புள்ள வாட்சை ஜப்பான் தயார் செய்வதுபோல செய்ய வேண்டும். தமிழ்நாட்டிலே பல பல புரட்சிகளைச் செய்திருக்கின்றார்கள் நமது புரட்சித் தவைலர் அவர்கள் ஆட்சியிலே,

தமிழ்நாடு முதன்மை இடத்தைப் பெறுகிறது. எங்கும் புரட்சி எதிலும் புரட்சி என்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்வது போல, கரும்புத் துறையிலே மாபெரும் மாற்றத்தை புரட்சித் தலைவரவர்கள் செய்திருக்கின்றார்கள் என்று சொல்லி எனக்கு இந்த மானியத்தில் பேச வாய்ப்பளித்த பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து அமைகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் காலை அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, மாலை 4 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.06 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

பிற்பகல் 4—00 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

(ஆ) கோரிக்கை எண். 51. தொழில்கள் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு—தொடர்ச்சி.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, சிறு தொழில் வளர்ச்சியில் புதிய வேலைவாய்ப்பு களை உருவாக்கி அதன் மூலம் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு வழி வகுக்க முடியும் என்பதுதான் கொள்கை சம்பந்தமான குறிப்பிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தொழில் வளர்ச்சி எந்த அளவுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு ஆட் களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க முடிந்திருக்கிறது என்பது சம்பந்தமான விவரங்கள் அதிகமாக இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பில் இல்லையென்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆனால் என்ன குறிப்பிட்டுக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்றால் 1986ஆம் ஆண்டு 106 புதிய இசைவுக் கடிதங்களும் 48 லைசென்ஸ் களும் பெறப்பட்டன என்பதுதான். எவ்வளவு தொழில்கள் அதிலே ஆரம்பிக்கப்பட்டன என்பது சம்பந்தமான விவரங்கள் இல்லை. ஆனால் இசைவுக் கடிதங்களைப் பொறுத்த வரையில்

அதாவது 1984—85ஆம் ஆண்டிலே பாலிசிநோட்டிலே என்ன சொல்லப்பட்டது என்றால் 1984 டிசம்பர் வரையில் இசைவுக் கடிதங்கள் 90-ம் லைசென்ஸ்கள் 75-ம் வழங்கப்பட்டன என்பது தான். இரண்டு வருடங்களுக்குப்பிறகு ஏற்பட்டிருக்கிற வளர்ச்சி என்பது 16 கடிதங்கள் கூடியிருக்கின்றன என்பதுதான். அதிலே எவ்வளவு தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்பது பற்றிய விவரங்கள் இல்லை.

இன்னொரு முக்கியமான அம்சம் என்னவென்றால் மத்திய அரசின் முதலீட்டு உதவித் தொகை மாநில அரசின் மூலதன உதவித் தொகைத் திட்டங்கள் என்று இரண்டு வகைத் திட்டங்கள் இந்தக் குறிப்பிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தத் திட்டங்களைப் பயன்படுத்தி அதனால் கொடுக்கப்பட்டுள்ள சலுகைகளைப் பயன்படுத்தி எத்தனை நபர்களால் எவ்வளவு தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன ஒவ்வொரு வருடத்திலேயும் என்ற புள்ளிவிவரங்கள் இல்லை. எனக்குத் தெரிந்த அளவில் நாங்கள் கேள்விப்பட்ட வரையில் அந்த உதவிகளைப் பயன்படுத்தி பெரிய அளவில் தொழில்கள் மாநிலத்தில் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. அதற்குப் பிரதானமான காரணம் என்னவென்றால் இன்றைக்கு இந்தியாவிலே ஏற்பட்டிருக்கிற பொருளாதார நெருக்கடி, இந்தப் பொருளாதார நெருக்கடியில் நாம் சில உண்மைகளைப் பார்க்காது இன்றைக்கு இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரு முடிவு காணமுடியாது என்பது எங்களுடைய கருத்து.

ஏற்கனவே பெரிதும் சிறிதுமான பல தொழில்கள் இன்றைக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனுடைய விவரங்களைச் சொல்வதற்கு முன்னாலே பொருளாதார நிபுணர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் இந்தியாவைப் பொறுத்த வரையில் மூலதனப் பொருட்களில் ஏற்கனவே 40 சதவீதம் தான் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. மீதம் உள்ளவை இன்னும் பயன்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றன என்பதுதான். ஏற்கனவே 40 சதவீதம் பயன்படுத்தியதால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொழில்களிலே இந்தியாவிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய கணக்கு 10 ஆயிரத்திற்கும் அதிகமான சிறிதும் பெரிதுமான தொழில்கள் மூடிக்கிடக்கின்றன என்பதுதான்.

மத்திய அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கக்கூடிய பொருளாதாரக் கொள்கை அதற்குக் காரணம். மத்திய அரசின் முதலீட்டைப் பொறுத்த வரையில் 10 ஆண்டுகளிலே இந்த கொள்கைக் குறிப்பை வைத்துப் பார்த்தால் 168.12 கோடிக்கு இந்துஸ்தான் போட்டோ பிலிம்ஸ் தொழில், 600 கோடிக்கு மெட்ராஸ் ரீபைனரீஸ் 70 கோடிக்கு ஹெவி அல்லாய் பெனட்ரேடர் பிராஜக்ட் இவைதான் வந்திருக்கிறதே தவிர தமிழகத்திலே மத்திய அரசு பெரிய அளவிற்கு முதலீட்டை ஏற்படுத்தவில்லை என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். இன்னொரு பக்கத்திலே அதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கிறதா என்று கேட்டால் வாய்ப்புகள்

இருக்கின்றன. ஆனால் 1947 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1967ஆம் ஆண்டு வரை, இருபது ஆண்டுக் காலத்தில் தமிழகத்திற்காக மத்திய அரசு ஒதுக்கியுள்ள மதிப்பீட்டையும், 1977ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1987ஆம் ஆண்டு வரை ஒதுக்கியுள்ள மதிப்பீட்டையும் மத்திய அரசு தமிழகத்திற்காக பெரிய அளவில் முதலீட்டை ஏற்படுத்திக்கொள்ளவில்லை என்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

ஓர் ஆண்டுக்கு முன்பு இதே அவையில் அன்றைக்கு இந்தத் துறையில் அமைச்சராக இருந்தவர் உட்பட, பல ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும் ஒன்றை பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிலை தமிழகத்தில் தொடங்க லைசன்ஸ் வேண்டுமென்று கேட்ட நேரத்தில், அன்றைக்கு நமக்கு அதற்கான லைசன்ஸை வழங்காமல் மத்திய அரசு அதற்கான லைசன்ஸை உத்தரப் பிரதேசத்திற்கு வழங்கியது. அதுபோல, டி.வி.எஸ். நிறுவனம் இங்கே ஆரம்பிக்க இருந்த ஒரு தொழில், அன்றைக்கு மத்திய அரசில் அமைச்சராக இருந்த திரு. என். டி. திவாரி, அவர்களின் நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாக அத்தொழிலை அவர்கள் இங்கிருந்து உத்தரப்பிரதேசத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. நான் இதை எதற்காக இங்கே சொல்ல வந்தேன் என்றால் நம்முடைய மாநிலத்தில் தொழில்களைத் தொடங்க நாம் லைசன்ஸ் கேட்டால் அவர்கள் அதனை வழங்காமல் காலதாமதத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்டுவதற்காகத்தான். இது குறித்து உள்ளபடியே என்னென்ன நடவடிக்கைகளை பெரிய அளவில் எடுக்க வேண்டுமோ அந்த முறையிலே மத்திய அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அதனால்தான் இன்றைக்கு தமிழகத்திற்கு ஒதுக்க வேண்டிய முதலீடும் கம்மியாக இருக்கிறது.

இந்த நேரத்தில் ஓர் உண்மையை என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. மத்திய அரசைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களுடைய பொருளாதார கொள்கை என்ன என்பதைப் பற்றி இங்கே காலையிலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களில் சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுடைய பாலிசியைப் பற்றி குறிப்பிடுகையில் இறக்குமதியை அதிகப்படுத்தி, ஏற்றுமதியை, அதாவது இங்கிருந்து வெளிநாடுகளுக்கு செல்கிற பொருள்களைக் குறைத்துக் கொள்கிற முறையிலே எக்ஸ்போர்ட் அண்ட் இம்போர்ட் பாலிசி மத்திய அரசுக்கு இருப்பதன் காரணமாக மல்டி நேஷனல்சின் நிர்பந்தத்தின் காரணமாக, ஏகாதிபத்திய அமெரிக்காவுடன் சமரசம் செய்ய வேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாக, முதலாளித்துவ நாடுகளின் நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாக இன்றைக்கு எனக்குக் கிடைத்த விவரப்படி 5,000 கோடி ரூபாய் வெளிநாட்டு மூலதனம் இந்தியாவில் இருக்கிறது. இதன் காரணமாக இன்றைக்கு அவர்கள் 5,000 கோடி ரூபாயிலிருந்து ஏறக்குறைய 10,000 கோடி, 18 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் அளவுக்கு லாபம் சம்பாதித்துக்கொண்டிருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது.

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு.ஹேமச்சந்திரன்]

இன்றைக்கு சில குறிப்பிட்ட கம்பெனிகள் 200 சதவிகிதத்திலிருந்து 300 சதவிகிதம் வரை லாபம் சம்பாதித்துக்கொண்டிருக்கின்ற நிலைமையை நாம் பார்க்கிறோம். பலவிதமான நிர்ப்பந்தங்களின் காரணமாக இன்றைக்கு மத்திய அரசு மாநிலங்களுக்கு எவ்வளவு முதலீடு செய்ய வேண்டுமோ அதை செய்ய அவர்கள் தயாராக இல்லை. அதுமட்டுமல்ல அவர்களால் அது முடியாது என்கிற அளவுக்கு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, என்னைப் பொறுத்த வரையில் ஒன்றை சொல்கிறேன். திட்டவட்டமாக ஒன்றை சொல்கிறேன். இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் லாபம் வராத பல தொழில்களைத் தொடங்க இன்றைய தினம் அவைகள் எல்லாம் நொறுங்கிக் கிடக்கின்றன என்பதை நாம் மறந்து விடவேண்டாம். குறிப்பாக சொல்ல வேண்டுமென்றால் டெக்ஸ்டைல் மிகப்பெரிய அளவில் நெருக்கடியில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஹேண்ட்லூம் துணி பல கோடிக்கணக்கான மதிப்புள்ளவை சரியாக விற்பனையாகாமல் தேங்கி இருக்கிறது. என்ஜினியரிங் தொழிலை எடுத்துக் கொண்டால் அதுவும் முடம் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட பெருந்தொழில்களை எல்லாம் எந்த அளவுக்கு உயிர் கொடுத்து மீண்டும் இயங்க வைக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு உயிர் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் தமிழ்நாட்டில் பிறகு தொழில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த முடியாது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, தொழில்கள் வளர்ச்சியடைய வேண்டுமென்று நாம் சொல்கிறோம் என்றால், அந்தத் தொழிலில் வேலை செய்யக் கூடிய மனிதர்களுக்காக தான் அந்தத் தொழில் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. ஆகவே, இங்கே தொழில்கள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று சொல்கிற நேரத்தில், உள்ளபடியே அவைகள் எந்த அளவுக்கு வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்து, ஒரு விஷயத்தை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இங்கே தரப்பட்டிருக்கிற கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் நிறைய தொழில்கள் வருவதாக அரசு தரப்பில் சொல்லியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அந்த அளவுக்கு லாபகரமாக சர்க்கரை தொழிலை வளர்க்க முடியுமா ?

(மாலை 4—10)

அந்தத் தொழில்கூட இன்றைக்கு மிகப்பெரிய நெருக்குடிக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். கரும்பு விவசாயம்கூட செய்ய முடியாத அளவிற்கு இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. கரும்பு விவசாயிகள் நேற்றைக்குத்தான் அவர்களுடைய உண்ணாவிரதத்தை முடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண வேண்டும். இல்லையென்றால் அவர்கள் கரும்பு உற்பத்தியைக்கூட நிறுத்தக்கூடிய முறையிலே இன்றைக்கு விஷயங்கள் சென்றிருக்கின்றன.

கெமிக்கல் இண்டஸ்ட்ரீஸைப் பொறுத்த அளவில் அது மிகப் பெரிய நெருக்கடியை இன்றைக்கு எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது.

அதற்கும் மேலாக நாம் என்ன பார்க்கிறோம் என்றால் என்ஜினியரிங் தொழில்களைப் பொறுத்த அளவிலே, நூற்றுக் கணக்கான என்ஜினியரிங் தொழில்கள், சிறு தொழில்கள் இன்றைக்கு மிகப் பெரிய நெருக்கடிக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக் கின்றன. அவர்களைப் பொறுத்த அளவிற்கு அவர்களுக்குத் தேவையான ரா மெட்டீரியல்ஸ் கிடைப்பதற்கான கியாரண்டீ இல்லாத நிலை இன்றைக்கு இந்த மாநிலத்திலே ஏற்பட்டிருக் கிறது, இந்த நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது.

குறிப்பாக ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்? அவர்களுக்குத் தேவையான கோக், கோல், பிக் அயர்ன் போன்றவைகள் இன்றைக்குக் கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது. அவைகள் கிடைப்பதற்குக் கியாரண்டி இன்றைக்கு இல்லை. நாம் என்ன பார்க்கிறோம் என்றால் அவர்கள் மேற்கு வங்காளத்திலேயிருந்து அல்லது பீகாரிலேயிருந்து இப்படிப்பட்ட பொருள்களை இங்கே கொண்டு வந்து தனியாக அந்த மாநிலத்திலே உள்ள தொழில் களோடு இன்றைக்குப் போட்டி போடுவதற்கு முடியாத நிலையில் அவர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, என்ன சொல் கிறார்கள் என்றால் ரைட் ஈக்குவலைசேஷன் பாலிசி பற்றி அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அந்தக் கொள்கை சரியா இல்லையா என்பதைப்பற்றி அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும். இந்தத் தொழில்களைப் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு நம்மைச் சார்ந்திருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்டுகிறேன். இப்படிப் பெரிய அளவிற்கு விலையைக் கொடுத்து அந்த மாநிலங்களிலேயுள்ள தொழில்களோடு அவர்களால் போட்டி போட முடியாது என்ற ஒரு நிலை வந்தால் இந்தத் தொழில்கள் எப்படிப் பாதுகாக்கப்பட முடியும்? இந்த தொழில்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவில்லை என்றால் பல்லாயிரக் கணக்கான மனிதர்கள் இந்தத் தொழில்களை நம்பி யிருப்பவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

பழைய ஆலைகளைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களுடைய இன்ஸ்டால்ட் கெபாசிட்டியை இன்றைக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை. பழைய தொழில் ஸ்தாபனங்களைப் பொறுத்த வரையில் உள்ள நிலை அது. ஆகவே, இன்ஸ்டால்ட் கெபாசிட்டியை எப்படிப் பயன்படுத்திக் கொள்வது என்பதற்கான நிலை ஏற்பட வேண்டும். அதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும்.

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

இன்னொரு மிகப் பெரிய பிரச்சினை என்னவென்றால், மின்சாரம். தேவையான மின்சாரம் கிடைப்பதில்லை. கிடைக்கக் கூடிய மின்சாரம்கூட ஒழுங்காகக் கிடைக்கக்கூடிய நிலையில்லை. ஆகவே, இன்றைக்கு மின்சார உற்பத்தியைப் பொறுத்த அளவிற்கு, தொழில்களை இயங்க வைப்பதற்கு இன்றியமையாத தேவை என்ற முறையிலே மின்சார உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில் என்ன முறையிலே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமோ அது எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதை அரசு எடுக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் நம்முடைய மாநிலத்திலே தொழில் வளம் ஒரு பயங்கரமான பாதிப்புக்கு ஆளாக்கப்படும்.

இன்னொரு பிரச்சினையைக் கூட நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். போக்குவரத்து இன்றைக்கு இன்றியமையாத ஒரு தேவை. இரயில்களைப் பொறுத்த வரையில் காலையிலே இங்கே பேசப்பட்டது. பிராட்கேஜ் இரயிலாக மாற்றப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை மத்திய அரசு பரிசீலிப்பதற்குத் தயார் இல்லாத நிலை இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. கரூர்—திண்டுக்கல் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் கூட அவர்கள் இழுக்கடிக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட மிக முக்கியமான இரயில் பாதைகளைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு மத்திய அரசை அணுகி எந்த அளவிற்குச் சீக்கிரமாக இந்த நடவடிக்கைளை யெல்லாம் கோவார்டினேட் பண்ணி டிரான்ஸ்போர்ட், ராமெட்டீரியல், மின்சாரம் போன்றவை அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய முறையிலேயாவது கோவார்டினேஷன் ஏற்படுத்தப்படவில்லை என்றால் தொழில்கள் கடுமையாகப் பாதிக்கப்படும் என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புவது என்னவென்றால், இன்றைக்குத் தொழில்களைப் பொறுத்த வரையில், சிக் இண்டஸ்ட்ரிகளைப் பொறுத்த வரையில், மூடப்பட்டிருக்கக் கூடிய ஆலைகளை எடுத்து நடத்துவதற்கு என்ன கொள்கையை, என்ன நடவடிக்கையை இந்த அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது? இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னாலே இந்த அவையிலே சொல்லப்பட்டது. இப்படி மூடப்படக்கூடிய தொழில் ஸ்தாபனங்களை நடத்துவதைப் பற்றிப் பரிசீலிக்க வேண்டும். ஆனால் நான் என்ன சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன் என்றால், மூடப்பட்டிருக்கக் கூடிய இந்தத் தொழில் ஸ்தாபனங்களை எடுத்து நடத்தாமல், அதற்கான ஒரு கொள்கை, அதற்கான ஒரு நடவடிக்கையை அரசு கண்டு பிடிக்காமல் இன்றைக்குத் தொழில்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள இயலாது. இன்றைக்குத் தனியார் துறையிலுள்ள முதலாளிகள் இலாபத்தை ஏற்படுத்தி என்ன செய்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றிப் பரிசீலிக்க வேண்டாமா? அரசு அதைப்பற்றி கண்காணிக்க வேண்டாமா? இன்றைக்கு நாம் என்ன பார்க்கிறோம் என்றால், தனியார் துறையிலே உள்ள முதலாளிகள், அவர்கள் ஏற்படுத்தக்கூடிய வருவாய், அவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொள்ளக் கூடிய இலாபம் இன்றைக்கு எங்கெங்கோ அவர்களுடைய இஷ்டப்படி செலவு செய்யப்படும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

1987 ஏப்ரல் 24 [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

நிச்சயமாக அதைக் கண்காணித்து நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு, தொழில் வளர்ச்சிக்கு உடனடியாக மேல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மூடி இருக்கிற ஆலைகளைத் திறந்து நடத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

பின்னி என்சினீயரிங் கம்பெனி பல ஆண்டுகளாக மூடிக் கிடக்கிறது. அதைத் திறந்து நடத்த அவர்களுக்கு நிதி ஆதாரம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, மூடிக் கிடக்கின்ற ஆலைகளை, தொழில் நிறுவனங்களை, திறந்து நடத்த அரசாங்கம் முன்வரவில்லை என்றால் தொழில்களைப் பாதுகாக்க இயலாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நேற்றைய தினம் இங்கே மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். முதலாளிகள் எங்கே போனாலும் அவர்கள் முதலாளிகள்தான் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு சில முதலாளிகள் பொதுத் துறையில் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திலிருந்து 6 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள பங்குகள் தூத்துக்குடி ஆல்கலின் கெமிக்கல்ஸ் நிறுவனத்தில் முதலீடு செய்யப்படுகிறது. பின்னர் அந்த பங்குகளை ஸ்பிக் நிறுவனத்திற்கு 2 கோடி ரூபாய்க்கு, குறைந்த விலைக்கு விற்பனை செய்வதற்கு சதித் திட்டம் தீட்டப்பட்டு, நடைமுறைப்படுத்தவிருக்கிறார்கள் என்று ஒரு பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. மக்களிடையே இது பரவலாகப் பேசப் படுகிறது. ஏற்கனவே 'நியுஸ் பிரிண்ட் கார்ப்பரேஷன்' ஊழியராக இருந்த ஒருவர், 'மிஸ்அப்ராபிரியேஷன்' காரணமாக அங்கிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட நபர் இன்றைக்கு இதற்கான வேலைகளைச் செய்வதற்கு டிட்கோவில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளார். ஆனால் இந்த ஆல்கலின் ஸ்தாபனம், டிட்கோ நிறுவனம் ஆகிய இரண்டு நிறுவனங்களிலும் அவர் எப்படி வேலை செய்கிறார் என்று தெரியவில்லை. பல ஆயிரம் கோடி ரூபாயை முதலீடு செய்து இன்றைக்கு ஸ்பிக் நிறுவனம் ஒரு தனியாரிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனிப்பட்ட முதலாளிகள் இப்படி வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனுடைய விளைவுகள் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் தில்லுமுல்லு செய்வதற்கு காரணமாக இருக்கின்றன. முதலாளிகள் எங்கே சென்றாலும் முதலாளிகள்தான் என்று உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதால் அவர்களுக்கு இந்த விவரங்களைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் இன்றைக்கு பொதுத் துறையை கையில் வைத்துக் கொண்டு, அதிகாரிகளை கையில் வைத்துக் கொண்டு இப்படி விளையாட முயற்சி செய்கிறார்கள். இதிலே 2 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் 'கும்பகோணம்' ஆகியிருக்கிறது என்று மக்களிடையே பேசப்படுகிறது. அமைச்சருக்குக்கூட இது தெரியாது என்பது ஒரு தகவல். இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளுக்கு நீங்கள் நிச்சயமாக இடம் கொடுக்கக் கூடாது. (மணியடிக்கப் பெற்றது).

1987 ஏப்ரல் 24] திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி கூட அல்ல; என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பற்றி இரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். இந்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே, 'சிங்கிள் விண்டோ கமிட்டி' பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கமிட்டியினால் தொழில் தொடங்க எந்தவிதமான காரியமும் செய்ய முடியவில்லை. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நானே நேரில் பார்த்தேன். அங்கே ஒரு சில நபர்கள் 2, 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே கடனைப் பெற்றுக் கொண்டு இன்று வரையில் மின்சார இணைப்பு கிடைக்காமல் அவர்கள் தொழில் தொடங்க முடியவில்லை. அதே நேரத்தில் வாங்கிய கடனுக்கு வட்டி கட்ட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, சிங்கிள் விண்டோ கமிட்டியினால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 50,000 ஏக்கருக்கு மேல் இரப்பர் பயிர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அரசே 25,000 ஏக்கரில் இரப்பர் வைத்திருக்கிறது. அங்கே கிடைக்கின்ற இரப்பர் நல்ல தரமான இரப்பர். அரசு நிறுவனங்களில் ஏறத்தாழ 10,000 பேருந்துகள் இருக்கின்றன; அதைப்போன்று நிறைய கார்கள் இருக்கின்றன; லாரிகள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்குத் தேவையான டயர்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு பொதுத் துறையில் ஒரு டயர் பாக்டரி அங்கே ஆரம்பிக்க வேண்டும். கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தொழில் வளர்ச்சியில் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருப்பதால் மத்திய அரசு முதலீட்டில் அல்லது மாநில அரசு முதலீட்டில் அங்கே ஒரு இரப்பர் தொழிற் சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் டயர் உற்பத்தி ஒரு மிகப் பெரிய தொழிலாக அமையும். டயரினுடைய உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு எந்த அளவுக்கு மத்திய அரசு பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு தமிழ்நாட்டிற்கு உரிய பங்கு நியாயமான முறையில் கிடைக்கவில்லை; நியாயமாகக் கொடுக்க வேண்டிய அளவுக்கு தமிழக அரசால் பெற முடியவில்லை என்று இந்தத் தொழிலை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் சொல்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, ஏ. வி. கருணாகரன் ஒரு ஆலை வைத்திருக்கிறார். டிட்கோ, சிப்காட் நிறுவனங்களிடமிருந்து பணம் கடன் வாங்கி ஆலை வைத்தார். அவருடைய பணம் அல்ல. இப்போது அந்த ஆலையை மூடிவிட்டு, அங்கே தில்லுமுல்லுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட தொழில்களை அல்லது தொழிற்சாலைகளை அரசு ஏற்று நடத்த உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அதைப் போன்று டைட்டேனியம் போன்ற விலை மதிப்பு மிக்க பல்வேறு மினரல்ஸ் அங்கே கிடைக்கின்றன. அட்டாமிக் எனர்ஜிக்குத் தேவைப்படுகிற பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப் படுகின்றன.

(மாலை 4–20)

அந்தப் பொருட்களையும் அங்கே ஆறுமுகநேரியிலே கிடைக்கக்கூடிய உப்பையும் பயன்படுத்திக் கொண்டு ஒரு தனியார் ஜயன்ட் நிறுவனம் இன்றைக்குக் கொள்ளை இலாபம் அடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அரசே அந்தத் தொழிலை நடத்துவதற்கு ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொண்டு இன்றைக்கு........(மணியடிக்கப் பெற்றது).

திரு. வே. இரா. ஜெயராமன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு க்ளாரிபிகேஷன் கேட்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் பேசும்போது ஒன்றைக் கூறினார்கள். வெளிநாட்டு மூலதனத்தோடும், வெளிநாட்டுக் கம்பெனிகளுடைய ஒத்துழைப்போடும், வெளிநாட்டு தொழில் நுட்ப உதவியோடும் இங்கே துவக்கப்படுகின்ற தொழில்கள் என்பதைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களுடைய நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாக தமிழ் நாட்டிலே தொழில் வளர்ச்சியே இல்லை என்று கூறுகிறார்கள். அப்படி என்றால், வெளிநாட்டு மூலதனமும், தொழில் நுட்ப உதவியும் தமிழகத்திற்கு, குறிப்பாக நமது தொழில் வளர்ச்சிக்கு தேவையா, இல்லையா என்பதைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களுடைய கருத்து என்ன? அவர்களுடைய கட்சியின் நிலை என்ன என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உண்மையிலேயே நான் என்ன சொன்னேன் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். இன்றைக்கு மத்திய அரசு வெளிநாட்டு நிர்ப்பந்தத்திற்காகப் பணிந்து அவர்களுடைய நிபந்தனைகளை ஏற்று இன்றைக்கு தொழில்களை நடத்தக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டதன் காரணமாக தொழில் வளர்ச்சி எந்த அளவுக்கு இந்த மாநிலத்தில் ஏற்பட வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு ஏற்படவில்லை. இந்த விஷயத்தில் இதுதான் எங்களுடைய கட்சியின் நிலை. மேற்கு வங்கத்தில் எங்களுடைய கட்சி பொறுப்பிலே இருந்து 'மல்டி நேஷனல்ஸ்'—உடைய ஈடுபாட்டை நாங்கள் கொள்கை அளவிலே எதிர்த்துக் கொண்டு, அங்கே தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம் என்பது நாடறிந்த விஷயம்.

திரு. த. பழனி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தொழில் மற்றும் தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்புகளின் கீழ் கேட்டிருக்கின்ற நிலைமையில் தமிழக அரசின் சார்பில் அதற்காக அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிற நிலைமைகளைக் குறித்தும் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தமிழகத்தினுடைய முதல்வராக பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு ஏறக்குறைய 10 ஆண்டுக்

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. த. பழனி]

காலம் நிறைவு பெற்றிருக்கின்ற இந்த நிலையில் தமிழகம் பெற்றிருக்கிற தொழில் வளர்ச்சி குறித்தும், பல்வேறு சிறப்பியல்புகள் குறித்தும் இங்கே பல்வேறு கருத்துக்களை பல்வேறு உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இங்கே மாண்புமிகு தமிழகத்தினுடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற பல்வேறு அறிக்கைகளையும், அறிவிப்புகளையும் வரவேற்றுப் பேசுவதற்காக என்னுடைய கருத்துக்களை கூற நான் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

வணக்கத்திற்குரிய புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலே தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டு நிறுவனம், தமிழ்நாடு தொழில் முன்னேற்ற நிறுவனம், தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் மற்றும் பல்வேறு அமைப்புக்களின் வாயிலாக தமிழகத்தில் ஏறக்குறைய 45 தொழில் நிறுவனங்களை பல்வேறிடங்களில் மிகச் சிறப்பாக நடத்தி, இலாபத்தை ஈட்டி தமிழகத்திற்கும் பெருமை சேர்ந்திருக்கிறது என்பது நாட்டிலே இருக்கிற நாம் அனைவரும் அறிந்த உண்மையாகும். இது நமக்கும், நம்மைச் சார்ந்திருக்கிற உறுப்பினர்களுக்கும் அளித்திருக்கின்ற உரிமை என்ற வகையில் இன்றைக்கு மரியாதைக்குரிய தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நாமெல்லாம் பெருமைப்படக்கூடிய அளவுக்கு பல்வேறு சிறப்பான எடுப்பான தொழில்களை நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். அதற்காக புரட்சித் தலைவர் அவர்களை வாழ்த்த நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை]

டிக் நிறுவனத்தின் சார்பாகவும், சிப்காட் நிறுவனத்தின் சார்பாகவும் தொழில் முனைவோர்க்கு பல்வேறு பாதுகாப்பான வசதிகளைத் தமிழக அரசு செய்து கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இங்கே காலையில் மரியாதைக்குரிய எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் பேசுகிற போது பலவற்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தினுடைய தொழில் வளர்ச்சி குறித்தும், மத்திய தொழில் அமைச்சர் என்ன பேசுகிறார் என்பது குறித்தும். தமிழகத்தில் தொழில் வளர்ச்சி மிகச் சிறப்பாக இருக்கிறது என்று தமிழகத்தினுடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்களே, அது உண்மையா என்றும் எதிர்க்கட்சியினர் கேட்டார்கள். ஆனால் நாட்டிலே நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோமே அதுதான் உண்மை. தினந்தோறும் தமிழகத்தினுடைய பல்வேறு பகுதிகளில் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சுற்றுப்பயணம் செய்து பல்வேறு திட்டப் பணிகளையும், தொழில்களையும் தொடங்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுதான் உண்மை என்பதைத் தெரிந்தாக வேண்டும், நாம் புரிந்து வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதை நான் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். தமிழகத்திற்கு பல்வேறு சிறப்புகளை சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிற இந்தத் துறை மிகப் பெரிய துறையாக இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய தொழில் துறை தமிழ்நாட்டிலே முதலீடு செய்வது மிக மிக குறைவாக இருக்கிறது

என்பதை பல்வேறு உறுப்பினர்கள் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள் இந்த மாமன்றத்தில் என்பதை நான் சொல்லியாக வேண்டும். வடமாநிலங்களில் இருக்கிறவர்கள் தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கு தேவையான முலதனத்தை மத்திய அரசாங்கம் தொழில் நிறுவனங்கள் மூலமாக கொடுக்கிறது. ஆனால் தென் மாநிலங்களுக்கு குறிப்பாக தமிழகத்திற்கு கொடுப்பதில்லை, கொடுத்திட வேண்டும் என்பதை இங்கே இருக்கிற சட்டப்பேரவை உறுப்பினர்கள் கேட்க வேண்டும். அதேபோன்று மத்திய அரசாங்கம் வாங்கக் கூடிய ஐ.டி.பி.ஐ. நிறுவனத்தின் சார்பாக வரக்கூடிய பல்வேறு வாய்ப்புகளை பெற்று தமிழகம் இங்கே இருக்கிற தொழில் முனைவர்களுக்கு பாதுகாப்பை உருவாக்கி தந்து கொண்டிருக்கிறது.

அதே போன்று தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் வாயிலாக பல்வேறு தொழிற்சாலைகளை மிகச் சிறப்பாக தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மிகக் குறிப்பாக வட ஆற்காடு மாவட்டத்தை நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். காட்பாடியில் ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தி அங்கே 452 பேர்களுக்கு மேலாக வேலை வாய்ப்பை உருவாக்கி மிகச் சிறந்த ஒரு தொழிற்சாலையை அந்தத் தொழில் முதலீட்டுக் கழகம் சிறப்பாக நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

இன்றைக்கு மிகச் சிறப்பாக நடக்கக் கூடிய தமிழ்நாடு உருக்கு நிறுவனம் தமிழ்நாடு சிமெண்ட் நிறுவனம், தமிழ்நாடு அச்சுத் தொழில் காகித நிறுவனம், தமிழ்நாடு கனிம நிறுவனம், தமிழ் நாடு உப்பு நிறுவனம் என்று இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே போகக் கூடிய அளவுக்கு மிகச் சிறப்பான தொழிற்சாலைகளை தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகம் சிறப்பாக செய்து கொண்டிருக்கிறது.

மிகச் சிறப்பாக தொழில் வளத்தைப் பெருக்கி இந்த தமிழ் நாட்டிலே தொழிலை மேம்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லியாக வேண்டும்.

அடுத்தாற் போல எல்லோருக்கும் மிகச் சிறப்பான ஒரு தொழிலாக, கிராமப் புறத்திலே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கும் மிகச் சிறந்த ஒரு தொழிலாக இன்றைக்கு சர்க்கரைத் தொழில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தச் சர்க்கரைத் தொழிலுக்கு தேவையான பாதுகாப்பை இந்தத் தொழில் துறை தந்து கொண்டிருக்கிறது. கிராமப் புறத்தில் ஒரு சர்க்கரை ஆலை இருந்தால் போதும், 5 ஆயிரம் 10 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு உறுதியாகிறது. அப்படி மிகச் சிறப்பை உருவாக்கக் கூடிய அளவுக்கு சர்க்கரைத் தொழில் இருக்கிறது. கூட்டுத் தொழிலிலே இருக்கிற நிறுவனம் ஆக இருக்கட்டும், பொதுத் தொழிலிலே இருக்கிற நிறுவனமாக இருக்கட்டும் அல்லது மற்ற பல்வேறு துறைகளிலே இருக்கக் கூடிய நிறுவனமாக இருந்தாலும் சரி, அதற்கான பாதுகாப்பை வழங்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசுக்கு இருக்கிறது. இந்த சர்க்கரை ஆலைகள் வருடத்தில் 9 மாதங்களுக்கு விவசாயிகளுக்கு வேலை தருகின்றன.

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. த. பழனி]

கடந்த ஆண்டு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் 30 சர்க்கரை ஆலைகள் தேவை என்ற வேண்டுகோளை மத்திய அரசுக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் என்ன காரணத்தினாலோ ஒரு சர்க்கரை ஆலைக்கு அனுமதி வந்ததாகக் கூட தகவல் இல்லை. கிராமப்புறத்திலே இருக்கின்றவர்கள சர்க்கரை ஆலை தேவை என்று கேட்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். தண்ணீர் தட்டுப்பாடு உள்ள இந்த நேரத்திலே கரும்பு விவசாயம் செய்யக் கூட மனம் தளர்ந்து இருக்கிறார்கள் விவசாயிகள். இந்த நேரத்தில் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டிய பொறுப்பு இந்தத் தொழில் துறைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் 3 சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன. திருப்பத்தூர், ஆம்பூர், வேலூர் என்ற சர்க்கரை ஆலைகளோடு திருவண்ணாமலை பக்கத்திலே கள்ளக்குறிச்சி சர்க்கரை ஆலையும் சேர்த்து, இப்போது புதியதாக துவங்கியிருக்கும் திருத்தணி சர்க்கரை ஆலையும் சேர்ந்து 5 சர்க்கரை ஆலைகள் கூட்டுத் துறையில் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ளன என்பதை நான் சொல்லியாக வேண்டும்.

(மாலை 4-30)

இந்த சர்க்கரை ஆலையின் வாயிலாக சுற்றியிருக்கிற பல்வேறு கிராமங்களில் விவசாயிகள் மிகச் சிறப்பான பொருளாதார முன்னேற்றத்தைப் பெற்று இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் கூட விவசாயிகள் கரும்பு பதிவு செய்ய வேண்டுமென்று மில்களுக்குச் சென்று சொன்னால் பதிவு செய்ய முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலை வேலூர் மில்லிலும், பல்வேறு மில்களிலும் இருக்கின்றன. அந்த ஆலையை விரிவுபடுத்துகிற திட்டத்தை மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு அனுப்பியிருப்பதாக அங்கே அந்த ஆலையில் இருக்கிற அலுவலர்கள் தெரிவித்தார்கள். அதைப் போல மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்கிற போது '12 புதிய சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு அனுமதி கேட்டிருக்கிறோம், புதிய ஆலைகள் விரைவில் வரு'மென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் 300, 400 விவசாயிகள் என்ற அளவில் பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் இந்த கரும்புத் தொழிலை நம்பியிருக்கிறார்கள். இந்த விவசாயிகளுக்கு அரசு பாதுகாப்பை ஏற்படுத்திக் தர வேண்டும். சர்க்கரை ஆலையை உருவாக்குகிற போது, ஆரணி, செய்யாறு ஆகிய பகுதிகளுக்கு இடையில் இருக்கிற மாம்பாக்கம் பகுதியில் சர்க்கரை ஆலையை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த கோரிக்கையை பல்வேறு உறுப்பினர்களும் வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கு நிலங்களை வாங்கித் தருவதாக விவசாயிகளும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். செய்யாற்றில் அருகில் இருக்கிற மாம்பாக்கத்தில் புதிய சர்க்கரை ஆலையை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களும், மரியாதைக்குரிய தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் ஏற்படுத்திக் தர வேண்டும். அந்தப் பகுதி மக்களுடைய நலன் காக்கிற வகையில் அந்த சர்க்

கரை ஆலையை கூட்டுறவுத் துறையில் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்குக் காரணம், கூட்டுறவுத் துறையில் வேலூர் பகுதியில் இயங்கும் சர்க்கரை ஆலை மிகச் சிறப்பான ஆலையாக, அதிக அளவில் ரெக்கவரி கொடுக்கிற ஆலையாக இயங்கி வருகிறது. மிக அதிகமான பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை கொடுக்கக் கூடிய அளவிற்கு சிறப்பாக இந்தச் சர்க்கரை ஆலை இயங்கி வருகிறது. ஆகவே கரும்பு விவசாயம் செய்யும் விவசாயிகளுக்கு உதவியாக மேலும் 25 புதிய சர்க்கரை ஆலைகளை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். காரணம் இன்னும் 25 ஆலைகள் வந்தாலும் தமிழகம் தாங்கும் என்ற வகையில் விவசாயிகள் மிகச் சிறப்பாக கரும்பு விவசாயத்தை செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிலில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதிக ஆர்வம் காட்டிட வேண்டும். காரணம் இந்தத் தொழிலால் நேரடியாக பலன் பெறுகிறவர்களை விட மறைமுகமாக பயன் பெறுபவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். கிராமப்புற விவசாயிகளுக்கு இந்தத் தொழிலில் மிகுந்த அளவில் வேலை வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, எங்கள் பகுதியில் இருக்கிற சிப்காட் வளாகத்தைப் பற்றி சொல்லியாக வேண்டும். அங்கே பல்வேறு தொழிற்சாலைகள் மிகச் சிறந்த முறையில் செயல்பட்டு வருகின்றன. இராணிப்பேட்டை சிப்காட் வளாகத்தில் இருக்கிற பி.எச்.இ.எல். நிறுவனம் திருச்சியில் இருக்கும் நிறுவனத்திற்கு உப நிறுவனமாக செயல்பட்டு வருகிறது. இராணிப்பேட்டையில் இந்த நிறுவனம் அமைந்திருக்கும் இடத்திற்கு அருகில் பாலாறு இருக்கிறது. அதன் மூலம் தண்ணீர் பெறுகிற வாய்ப்பு இருக்கிறது. மலைப் பகுதியான அந்தப் பகுதியில் தேவையான நிலம் இருக்கிறது. அந்த நிறுவனத்தை மேலும் விரிவுபடுத்துகிற வகையில் மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதி அதற்கான முயற்சியை எடுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை அந்த மாவட்ட மக்கள் சார்பாக தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 38·12 கோடி ரூபாய் செலவில் அமைக்கப்பட்ட அந்த பி.எச்.இ.எல். தொழிற்சாலை ஆன்சிலரி யூனிட்டாக இன்றைக்கு செயல்பட்டு கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிறுவனம் தமிழகத்தில் இருக்கிற அனைத்து நிறுவனங்களோடும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு நல்லமுறையில் செயல்பட்டு வருவது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரியும். அந்த நிறுவனத்தை மேலும் விரிவுப்படுத்த வேண்டும். ஆன்சிலரி யூனிட்டாக இருக்கிற அந்த நிறுவனத்திற்கு மேலும் பல கிளை யூனிட்டுகளை சேர்த்து அந்தப் பகுதியில் பெரிய நிறுவனமாக அதனை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போல இராணிப்பேட்டை தொழில் வளாகத்தில் இருக்கிற என்பீல்ட் நிறுவனம். அந்த நிறுவனம் தயாரிக்கும் டூ வீலர்ஸ்களுக்கு மார்க்கெட்டில் கடுமையான போட்டியிருப்பதன் காரணமாக இந்த நிறுவனம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. த. பழனி]

கிறது. பாதிக்கப்பட்ட அந்த நிறுவனத்திற்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். அந்த நிறுவனத்தின் மூலமாக சிறப்பாக உற்பத்தி செய்யக் கூடிய அந்த டூ வீலர் மோட்டார் பைக்குகளை விற்பனை செய்வதற்குத் தேவையான மார்க்கெட்டிங் வாய்ப்பு களை மாநில அரசாங்கம், பல்வேறு முனைப்பான நடவடிக்கை களை எடுத்து, மத்திய அரசின் ஒத்துழைப்போடு, செய்ய வேண் டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மத்திய, மாநில அரசாங்கங்களின் ஒத்துழைப்போடு, ஜப்பானிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டு இருக்கிற பல்வேறு உதிரி பாகங்களோடு, மிகச் சிறப்பான அந்தத் தொழில் கூட்டுறவோடு இன்றைக்கு என்பீல்டு நிறுவனம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். அந்த நிறுவனம் சிறந்து செயலாற்றிடத் தேவையான வழிவகைகளை மாநில அரசு முனைப்போடு செய்து, அதைப் பாதுகாப்பதற்கான வாய்ப்பை உருவாக்கித் தந்திட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் என்பீல்டு எலக்ட்ரானிக்ஸ் நிறுவனம், இந்த நிறு வனம் ஆரம்பித்த குறுகிய காலத்திலேயே புகழ் பெற்ற ஒரு டி.வி.யை உருவாக்கிக் காட்டியிருக்கிறது. இந்த எலக்ட்ரானிக்ஸ் நிறுவனம் தயாரிக்கின்ற அந்த கலர் டி.வி.க்கள், மற்ற டி.வி.க் களை விட 5 ஆயிரம், 6 ஆயிரம் ரூபாய் விலை குறைவாக இருக் கிறது, சிறப்பாகவும் செயலாற்றுகிறது எனவே இந்தத் தொழில் நிறுவனத்திற்கு பாதுகாப்பு அளித்து, வரிச் சலுகை அளித்து, அங்கே உற்பத்தி செய்யக்கூடிய டி.வி.க்களுக்கு மார்க் கெட்டிங் வாய்ப்புகளை மிகச் சிறப்பாக செய்து தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வெளியிலேயிருந்து வரக்கூடிய டி.வி.க்களின் விலையை விட குறைவாகக் கொடுக்கிறார்கள். வெளியிலே 10 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்து வாங்கக் கூடிய அளவிற்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. எனவே அந்த சிறப்பான நிறுவனத்தை மேலும் விரிவுபடுத்திட நமது மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் முனைப்பான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

அதேபோல் எங்களுடைய பகுதியில் மிகவும் சிறப்பான துறை யாக டி. சி. சி. கடந்த காலங்களில் பணியாற்றி வந்தாலும் இந்த நிறுவனத்தால் மிகக் கொடுமையான பொலுசன் ஏற் பட்டிருக்கிறது. டி. சி. சி. என்று சொல்லக்கூடிய அந்த தமிழ்நாடு குரோமைட்ஸ் அண்ட் கெமிக்கல்ஸ் நிறுவனத்திற்கு மரியாதைக்குரிய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் வந்து போனார்கள். இந்த டி. சி. சி. நிறுவனம் என்பது தமிழ கத்தினுடைய மற்றொரு போபால் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு இன்றைக்கு கொடுமையான வாட்டர் பொலுசன், ஏர் பொலுசன்களை உருவாக்கிக்கொண்டு, வளர்ந்து வரக்கூடிய, வளர்ந்து வந்துகொண்டு இருக்கக்கூடிய தொழிற் சாலைகளை, வளர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய ராணிப்பேட்டை நகரத்தை, வளர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய வாலாஜா,

[திரு. த. பழனி] [1987 ஏப்ரல் 24

ஆற்காடு போன்ற நகரங்களை பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறது அந்தப் பகுதியில் ஏற்பட்டு இருக்கக்கூடிய ஏர் பொலுசனும் வாட்டர் பொலுசனும், அங்குள்ள குடிநீரையும், சுற்றுப்புறச் சூழல்களையும் மிகவும் பாதித்து இருக்கின்றன. மாண்புமிகு தொழிற்துறை அமைச்சர் அவர்கள் குடிநீர் வழங்கு துறையையும் வைத்திருக்கிற காரணத்தால், அந்த தொழிற்சாலையிலேயிருந்து வரக்கூடிய அந்த வாட்டர் பாலாற்றிலே கலக்கிறது, இதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். டி. சி. சி. யிலிருந்து வரக்கூடிய ஏர் பொலுசனால் அந்தப் பகுதியில் இருக்கிற பயிர்கள் எல்லாம் அழிகின்றன. வாட்டர் பொலுசனால் தண்ணீர் கெடுகிறது. எனவே பொலுட் ஆகியிருக்கிற அந்த வாட்டரையும், பொலுட்டாகியிருக்கிற அந்த ஏரையும் சீராக்குவதற்கு என்ன நடவடிக்கையை எடுக்கப் போகிறார்கள் என்பதுதான் இன்றைக்கு அந்தப் பகுதி மக்களிடத்திலேயிருந்து நமக்கு ஏற்பட்டு இருக்கிற மிகப் பெரிய சவாலாகும். ஏற்கனவே அந்தப் பகுதியிலே பல நிறுவனங்கள் மிகச் சிறப்பாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, பல்வேறு பொதுத் துறை நிறுவனங்கள், பல்வேறு அரசுத்துறை நிறுவனங்கள், பல்வேறு தனியார் துறை நிறுவனங்கள் சிறப்பாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகத்தின் சார்பாக இன்றைக்கு நடத்திக்கொண்டிருக்கிற இந்த டி. சி. சி. நிறுவனத்தின் வாயிலாக வரக்கூடிய ஏர் பொலுசன் மிக மோசமான நிலையை ஏற்படுத்தியுள்ளதால், அந்தப் பகுதி மக்கள் அதை மிகவும் கஷ்டப்பட்டு அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே இதைப் போக்குவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மிகச் சிறப்பான நடவடிக்கையை எடுத்தாக வேண்டும்; மிகச் சிறப்பான நடவடிக்கை என்று சொன்னால், இந்த ஏர் பொலுசனால், வாட்டர் பொலுசனால் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு பாதுகாப்பைத் தரக்கூடிய அளவிற்கு நிலைகள் இருக்கவேண்டும் என்றும், அந்த பாதுகாப்பு நிலையை உருவாக்கித்தர வேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, எங்கள் மாவட்டத்திலே மிக அதிகமான தொழிலாக இருக்கிற தோல் தொழில் பற்றிச் சொல்லியாக வேண்டும். தோல் தொழிலிலே அதிகம் நாட்டம் கொண்டிருக்கிற, எல்லாத் தொழில்களையும் தெரிந்து வைத்திருக்கக்கூடிய மரியாதைக்குரிய தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரியாத தொழிலே கிடையாது. அவர் அறிந்து இருக்கக்கூடிய அனைத்து தொழில்களிலும் சிறப்பான தொழில் தோல் தொழில் என்பது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். எங்கள் மாவட்டத்தை நீங்கள் பார்ப்பீர்களேயானால், திருப்பத்தூரிலிருந்து தொடங்கி, வாணியம்பாடி, ஆம்பூர், குடியாத்தம், வேலூர், பேரணாம்பட்டு, ராணிப்பேட்டை,

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. த. பழனி]

வாலாஜா, ஆற்காடு, விசாரம் போன்ற பகுதிகள் எல்லாம் தோல் தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக இருக்கிற பகுதிகளாகும். இந்திய நாட்டிலேயே, தமிழ்நாடு தோல் தொழிற்சாலைகளை அதிகமாகப் பெற்றிருந்தாலும், தமிழ்நாட்டில் அதிகமான தோல் தொழிற்சாலைகளைப் பெற்றிருக்கிற மாவட்டமாக, வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் இருக்கிறது. எங்களுடைய வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய இந்தத் தோல் தொழிற்சாலைகள்தான் அன்னியச் செலாவணியை அதிக மாகப் பெற்றுத் தருகிறது என்பது அனைவரும் அறிந்த உண்மையாகும். ஆனால் இந்தத் தோல் தொழிற்சாலை களிலிருந்து வரக்கூடிய கசிவு நீர் எல்லாம் இன்றைக்கு பாலாற்றிலே கலக்கின்றது. தோல் தொழிற்சாலைகள் அனைத்திற்கும் பாலாற்றுக் கரையில் அனுமதி வழங்கப்படு வதால் வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தினுடைய முழுமையான பகுதிகளும், அனைத்து குடிநீர்த் திட்டங்களும், வட ஆர்க் காடு மாவட்டத்தினுடைய பகுதிகளில் உள்ள கிராமக் குடிநீர்த் திட்டங்கள், நகரக் குடிநீர்த் திட்டங்கள், பல்வேறு பகுதிகளிலே தேங்கிக் கொண்டு இருக்கக்கூடிய தண்ணீர் நிலைகள்—இதனால் கெட்டுப் போகின்றன.

(மாலை 4-40)

அதனால் அந்த தோல் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வருகின்ற கழிவுப் பொருட்களெல்லாம் பாலாற்றில் கலக்கின்ற கார ணத்தால் அந்தப் பகுதி மக்கள் அனைவரும் குடி தண்ணீர் இல்லாமல் தவிக்கின்ற சூழ்நிலை இன்றைக்கு வந்து கொண்டி ருக்கிறது. பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்க்கு இன்றைக்கு குடிநீர் திட்டங்களை உருவாக்கி இருந்தாலும் உருவாக்கப் பட்டிருக்கிற குடிநீர் திட்டங்கள் இன்றைய தினம் அழிந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோன்று, வட ஆற்காடு மாவட்டம் அல்லாமல், செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திற்கும் அது தொடர்ந்து வரக் கூடிய ஒரு பிரச்சினையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பாலாற்றிலிருந்து வரக்கூடிய பல்வேறு ஜீவநதிகள், கிளை நதிகள், அனைத்து நதிகளிலும் அந்த பொலூடட் வாட்டர் சேருவதால் அங்கே இருக்கிற பாலாற்றினுடைய குடிதண்ணீரின் தன்மை செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தையும் அழித்துக் கொண்டிருப்பதை நான் சொல்லியாக வேண்டும். எங்கள் மாவட்டத்திற்குப் பெருமை சேர்க்கின்ற பல்வேறு திட்டப் பணிகளை நீங்கள் உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். 5 சர்க்கரை ஆலைகளை வைத்துக் கொண்டிருக்கிற அந்த மாவட்டம், 3 சர்க்கரை ஆலைகளை தன்னகத்தேயும், பக்கத்திலே திருத்தணி, கள்ளக்குறிச்சி சர்க்கரை ஆலைகளையும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த

[திரு. த. பழனி] [1987 ஏப்ரல் 24

5 சர்க்கரை ஆலைகளுக்காக ஒரு காகித ஆலையை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று காலையிலே பேசிய உறுப்பினர்கள், மரியாதைக்குரிய அருமை அண்ணன் அன்பழகன் அவர்களும் மரியாதைக்குரிய அருமை அண்ணன் வேலு அவர்களும் கேட்டுக்கொண்டார்கள். எங்களுடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களெல்லாம் ஏகோபித்து கேட்கின்ற நிலையிலே இருக்கின்ற அந்த காகித ஆலையை எங்கள் மாவட்டத்திற்கு உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மதிப்பிற்குரிய தொழில் அமைச்சர் எங்கள் மாவட்டத்திலே இருக்கிற 3 சர்க்கரை ஆலைகள், திருத்தணி கள்ளக்குறிச்சி சர்க்கரை ஆலையோடு, மேலும் ஒரு தொழிற்சாலையை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதியிலிருக்கிற அனைத்துப் பகுதிகளும் வறண்டு இருக்கிற பகுதிகள், தொழிற்சாலைகளை நம்பி இருக்கிற பகுதிகள், வேலையற்று இருக்கிற பகுதி, விவசாயக் குடிமக்கள் இருக்கிற பகுதி; வறட்சியாக இருக்கிற அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வாழ்வளிக்க வேண்டும் என்கிற மிகச் சீரிய திட்டத்தின் அடிப்படையிலே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தினந்தோறும் தொழிற்சாலைகளை உருவாக்குவதற்குத் திட்டங்களைத் தீட்டிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். உடனிருந்து பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிற தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பகுதியில் ஒரு தொழிற்சாலையை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று அங்கே இருக்கின்ற பல்வேறு தொழிற்சாலைகளின் அடிப்படையிலே பார்க்கும்போது, மத்திய அரசாங்கம் தமிழ் நாட்டிலே முதலீடு செய்திருக்கிற தொகை மிகமிகக் குறைவாக இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்திற்கு, தொழில் ஆரம்பிப்பதற்காக மனு செய்து கொண்டிருப்பவர்களுடைய எண்ணிக்கை உயர்ந்து இருக்கிறது. அனுமதி அளித்திருக்கிற மனுக்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து கொண்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தோடு போராட வேண்டும். மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே வந்துவிடக்கூடாது. நாம் பெற்றிருக்கிற மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய மூலதனம் மிகமிகக் குறைவு. மற்ற மாநிலங்கள் பெற்றிருக்கிற மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய மூலதனத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது தமிழகம் பெற்றிருக்கிற மூலதனம் மிகமிகக் குறைவு. அதை ஈடுசெய்கிற அளவிலே மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய 'கன் பாக்டரி'-க்கு சோளிங்கர் தொகுதியிலே இருக்கிற பனப்பாக்கத்திலிருந்து அரக்கோணம் வரை ஏறக்குறைய 2,500 ஏக்கர் நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்திருக்கிறார்கள். அங்கே அந்த பாக்டரியை உருவாக்கித் தருவதற்கு அரசு உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

*திரு. எ.எஸ்.ஏ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட தொழில்கள், தொழில் வளர்ச்சி பற்றிய மூலதனச் செலவு மானியத்தில் ஜனதாக் கட்சியின் சார்பாக கருத்துக்களை நான் எடுத்துக்கூறும்போது சொல்ல விரும்புவது, பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் துவங்கப்பட்ட பெரிய தொழிற்சாலைகள் மற்றும் மத்திய அரசினால் துவங்கப்பட்ட பெரிய தொழிற்சாலைகள் செயல் பட்டு வருகின்றன. அதிலே விஸ்தரிப்பு செய்திருப்பதாக நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். புதிய தொழிற்சாலைகள் அதிகமாகத் துவங்கப்படவில்லை. சில தொழிற்சாலை களுக்கு மத்திய அரசின் அனுமதியை எதிர்நோக்கிக் காத்தி ருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இதுதவிர, தனியார் தொழில் துவங்க அனுமதி கேட்டால் பல காலதாமதங் கள்; பல கட்டுப்பாடுகளை விதித்து, அவர்களை அலைய விட்டு, அவர்களுடைய தொழில் துவங்குகின்ற உற்சாகத் தையே குலைத்து விடுகிறார்கள். புதிய தொழில் துவங்க முன்வருபவர்களை ஊக்கப்படுத்தவேண்டிய இந்த அரசு இப்படிச் செய்யலாமா ? உதாரணமாக, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தொகுதியிலுள்ள 11 ஆம் நெம்பர் கரிசல் குளம் என்ற ஊரிலே நெல் அரவை தொழிற்சாலை துவங்கவேண்டு மென்று அந்த ஊரைச் சேர்ந்தவர்கள் பல ஆண்டுகளாக முயற்சி செய்து வந்தார்கள் ; அலைந்தார்கள் ; அதற்கு அனுமதி கிடைக்கவில்லை. இதற்கு என்ன காரணம் சொல்லு கிறார்கள் என்று சொன்னால் அங்கே நெல் எத்தனை மூட்டை விளைகின்றது, ஏற்கனவே அங்கே அரவை மில் இருக்கி றதா, அப்படி இருந்தால் அதற்கு அனுமதி இல்லை என்கிறார்கள். இது என்ன நியாயம் ? தொழில் துவங்க அனுமதி கேட்டால் கொடுப்பது நம்முடைய கொள்கையாக இருக்க வேண்டும். லாப நஷ்டம் பார்ப்பது தொழில் துவங்கு பவருடைய உரிமை. அதில் ஏதோ சட்டம் இருப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதை தளர்த்தி நெல் அரவை தொழில் துவங்குவதற்கு அனுமதி கேட்டு விண்ணப்பிப்பவர்களுக்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை]

மேலும், இந்த தொழில்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் நடைபெற வேண்டும் என்றால், அரசு தொழில்கள் ஆனாலும் சரி, தனியார் தொழில்கள் ஆனாலும் சரி, மின்சாரம் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் கிடைக்க வேண்டும். இங்கே 40 சதவீத மின் வெட்டு இன்னும் இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. காலம் எல்லாம் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. இந்த மின் வெட்டை குறைப்பதற்கு எவ்வளவோ முயற்சி எடுப் பதாக சொல்கிறார்களே தவிர முடியவில்லை. இது ஏன்

[திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்] [1987 ஏப்ரல் 24

முடியவில்லை என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தொழிற்சாலைகளுக்கு இந்த மின்வெட்டு இருப்பதால் ஜெனரேட்டர் வைத்துத் தான் ஓட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் செலவு அதிகமாகிறது. தொழிற்சாலையின் லாபத்தை இது பாதிக்கிறது.

எங்களுடைய காமராஜ் மாவட்டத்தில் உள்ள ஆலங்குளத்தில் உள்ள சிமென்ட் ஆலையிலிருந்து வெளியே வரும் கழிவு தூசியை கட்டுப்படுத்த இருக்கும் இயந்திரத்தை இயக்குவதற்கு மின்சாரம் இல்லை. ஜெனரேட்டர் வைத்தும் அந்த இயந்திரத்தை அதனால் இயக்க முடியவில்லை. அதனால் அதிக சக்தி கொண்ட ஜெனரேட்டரை வைக்க இருப்பதாக இந்த அரசு சொல்கிறது. அதற்கு பல காலம் தாமதம் ஆகிறது. அதனால் அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்களுடைய சுகாதாரம் பாதிக்கிறது. அதனால் அந்தப் பகுதியில் வேளாண்மை செய்யப்படும் விளைபொருட்களான வத்தல், பருத்தி, நெல், சோளம் போன்றவைகள் எல்லாம் கலர் மாறி சந்தையில் விலை குறைவாக விற்கிற நிலை ஏற்படுகிறது. மாடுகளுக்கு போடுகிற தீவனம் மிகவும் தூசியாக இருப்பதால் அவை மாடுகள் தின்பதற்கு அருகதை இல்லாமல் போய் விடுகின்றன. இந்த நிலையை எல்லாம் மாற்றுவதற்கு மின் உற்பத்தியை அதிகமாக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தனியார் தொழில்கள் அதிகமாக வருவதற்கு மின் வெட்டு இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். ஆந்திரா போன்ற மாநிலங்களுக்கு தனியார் தொழில் துவங்க செல்கின்ற நிலைமையை இது ஏற்படுத்துகிறது என்பதை அரசின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அனல் மின் நிலையம், புனல் மின் நிலையம் மூலமாக அதிக மின்சாரத்தை எடுக்க முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் அணு மின் நிலையம் மூலம் மின் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தலாம் என்று அரசு சொல்கிறது. நீங்கள் எப்படி செய்வீர்களோ தெரியாது. அணு மின் நிலையத்தைப் பயன்படுத்தியாவது மின் தட்டுப்பாட்டை போக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருநெல்வேலி மாவட்டம் கூடங்குளத்தில் அணு மின் நிலையம் வைத்தால் ஆயிரம் மெகா வாட் மின்சாரம் கிடைக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். சில நாட்களுக்கு முன்பு வினா—விடை வரும்போது அது மத்திய அரசினுடைய அனுமதிக்காக காத்து இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டது. இப்படி மத்திய அரசின் அனுமதிக்காக நீங்கள் எவ்வளவு காலம் காத்து இருப்பீர்கள்? இந்தக் காரணத்தால் சிறு தொழில்கள் மூடப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

தூத்துக்குடியில் சிப்காட் நிறுவனம் தொழில் பேட்டை அமைக்க 1,292 ஏக்கர் நிலத்தை அந்த நிறுவனம் கையகப்படுத்தி இருக்கிறது. அதிலே ரயில்வே துறைக்கு 160 ஏக்கர் அளிக்கப் பட்டு இருக்கிறது. அதேபோல் சிதம்பரனார் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகம் கட்ட 300 ஏக்கர் நிலம் அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இவர்கள் கையகப்படுத்தி இருப்பது தொழில் துவங்குவதற்கு. அதில் ரயில்வே துறைக்கும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகம் கட்டுவதற்கும் ஏன் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்? அவர்கள் கையகப்படுத்தமாட்டார்களா வேறு இடத்தில்? இங்கே இருந்து நீங்கள் கொடுத்துக் கொண்டு இருந்தால் நீங்கள் செய்வதாக இருந்த தொழில்கள் என்ன ஆவது?

வேதியியல் உப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட தொழிற் சாலைகளிடமிருந்து நிலத்திற்காக விண்ணப்பங்கள் வந்து கொண்டு இருப்பதாகவும் அவர்களுக்கு நிலம் ஒதுக்கப்படுவ தாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இப்படி ஒரு நிலை. அந்த வேதி யியல் உப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட தொழிற்சாலை துவங் கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால், தூத்துக்குடி துறைமுகம் பெரிய துறைமுகமாக இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. இன்னும் மிகப் பெரிய துறைமுகமாக ஆகும். அப்படி அந்த தொழிற் சாலைகள் அதிகமாக வரும்போது நீங்கள் எடுத்த 1,292 ஏக் கரில் ரயில்வேக்கும், ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்திற்கும் 500 ஏக்கர் வழங்கி விட்டீர்கள். இதை எல்லாம் இந்த நேரத் தில் நீங்கள் சரி பார்த்து இந்த மாதிரி நிலை ஏற்பட விடக் கூடாது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்பு கிறேன்.

(மாலை 4–50)

அதே போல் மசகெண்ணெய் உற்பத்தி ஆண்டு ஒன்றுக்கு சுமார் 2,70,000 டன் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய திட்டம். 110.60 கோடி ரூபாய் செலவில் ஏற்பட இருக்கிற திட்டம் மத்திய அரசின் அனுமதிக்காக காத்து இருக்கிறது. அதே போல் சர்க்கரை ஆலைகள். 12 சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு பரிந் துரை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் மத்திய அரசின் அனு மதிக்காக காத்து இருக்கிறது. இப்படி மத்திய அரசின் அனு மதிக்காக காத்து இருக்கிறது, காத்து இருக்கிறது என்று சொன் னால் எப்போது அனுமதி வாங்குவது? இங்குள்ள ஆளும் கட்சி யும் மத்திய அரசில் உள்ள கட்சியும் கூட்டணி கட்சிகள். உங்க ளுக்கு என்ன சிரமம் இருக்கிறது ? நீங்கள் சொன்னால் என்ன ? அதில் என்ன தயக்கம் என்று தெரியவில்லை. இந்த சர்க் கரை ஆலைகள் எல்லாம் பொதுத் துறையில் வரவேண்டுமென் பது மத்திய அரசினுடைய கொள்கை. கரும்பு உற்பத்தியாளர் களுக்கு அதிகமாக பணம் கொடுக்க வேண்டும். சென்ற மூன்று தினங்களாக சென்னையில் கோட்டையின் முன்பாக கரும்பு உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகள் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். அதிக விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக் கிறார்கள். அதிக அளவில் சர்க்கரை உற்பத்தி செய்வதற்கு கரும்பு உற்பத்தியாளர்களுக்கு அதிக விலை கொடுக்க வேண்டும்

[திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்] [1987 ஏப்ரல் 24

அடுத்ததாக 'மொலாசஸ்' டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 60 என்று கொடுத்து, மிகக் குறைந்த விலையில் வாங்கி அதை அதிக விலைக்கு தனியார் விற்கிறார்கள். இவ்வாறு அதிக விலைக்கு விற்று, லட்சாதிபதிகளாகவும், கோடீஸ்வரர்களாகவும் உரு வாகிறார்கள். இதையெல்லாம் சரி பார்த்து, நியாயமான விலையை கரும்பு உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மொலாசஸ் வருமானத்தை கரும்பு உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். மத்திய அரசினுடைய நிலை இன்றைக்கு எப்படி இருக்கிறதென்றால், கரூர், திண்டுக்கல், மதுரை, தூத்துக்குடி அகல ரயில் பாதை போடுவதில் தாமதம் என்பதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு வருஷத்திற்கு ரூ. 4 கோடி கொடுக்கப்படுகிறது. அது சம்பளத்திற்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தியா பூராவும் அகல ரயில் பாதை வந்தால் தான் தொழில்கள் பெருகும். நமக்குப் பிறகு ஆரம்பித்த கேரளாவில் அனுமதிக்கப் பட்டு, அவர்கள் இன்றைக்கு நேரடியாக திருவனந்தபுரத்தி லிருந்து டில்லிக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நாம் இன்னும் பெறவில்லை. இதையெல்லாம் மத்திய அர சிடம் சொல்லி, இந்த அகல ரயில் பாதைகளை உடனடியாக நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக சேது சமுத்திரத் திட்டம். அது குறித்து இந்தச் சட்டமன்றத்தில் ஒரு தீர்மானம் போடப் பட வேண்டும். இங்கே தீர்மானம் போட்டால், அது ஏகமனதாக நிறைவேற்றப் படக் கூடிய வாய்ப்பிருக்கிறது. அனைத்துக் கட்சியினரையும் டில்லிக்கு அழைத்துப் போய், பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியை நேரில் சந்தித்து, சேது சமுத்திரத் திட்டமும், அகல ரயில் பாதைத் திட்டமும் தமிழக அரசுக்கு மிக அவசியம் என்று எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். மற்ற மாநிலங்களுக்கு ரூ. 100 கோடி, ரூ. 1,000 கோடி என்று ஒதுக்குகிறார்கள். இங்கே நமக்குக் கொடுப்பதில் மட்டும் என்ன தயக்கம்? சேது சமுத்திரத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படாததால் கொழும்பைச் சுற்றி கப்பல்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதனால் 400 மைல்கள் சுற்றி வர வேண்டியிருக்கிறது. இதை நிறைவேற்றினால் எரி பொருள் மிச்சம், தாமதமும் குறைக்கப்படும்.

எகிப்தில் சூயெஸ் கால்வாய் மூலமாக அந்த நாட்டுக்கு வரு மானம் வருவது போல், இங்கே நமக்கு ஒரு பெரிய வருமானத்தை இந்த சேது சமுத்திரத் திட்டம் கொடுக்கும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

சென்னை அருகே தடையில்லாத வணிக மையம் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதற்கு பெறப்பட்ட விண்ணப்பங்கள் 199, அனுமதிக்கப்பட்டது 104, அதிலே வெளி நாட்டவருடையது 41 என்றெல்லாம் கொள்கைக் குறிப்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருக் கிறது. 12 முனைவர்கள் ஏற்றுமதி, இறக்குமதியைத் தொடங்கி

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

விட்டார்கள், 24,000 பேருக்கு வேலை கிடைக்கும், இரண்டாவது திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டால் 70,000 பேருக்கு வேலை கிடைக்கும் என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது சிங்கப்பூர் போன்ற ஒரு தடையில்லாத வணிக மையம் என்று நினைக்கிறேன். அங்கேயிருந்து என்னென்ன ஏற்றுமதி ஆகின்றன, என்னென்ன இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன, அது நியாயமான வகையில் ஏற்றுமதியாகிறதா, சரியான முறையில் அந்த அதிகாரிகள் எல்லாம் பணியில் ஈடுபடுகிறார்களா என்பதை எல்லாம் பதில் சொல்லும்போது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ் நாட்டில் மத்திய அரசினுடைய முதலீடுகள், ஊட்டியிலுள்ள இந்துஸ்தான் போட்டோபிலிம்ஸ் தொழிற்சாலை 1960-ல் சென்னையில் பெரம்பூர் ரயில் இணைப்புப் பெட்டித் தொழிற்சாலை 1955ல், நெய்வேலியில் நிலக்கரிச் சுரங்கம் 1956ல், திருச்சியில் பாய்லர் தொழிற்சாலை 1965ல், மணலியில் ரிஃபைனரீஸ் தொழிற்சாலை 1969ல், இப்படி ஒவ்வொன்றாக பார்த்துக் கொண்டே வருவோமேயானால், மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆனால் இந்த ஆட்சியில், மூன்று தடவை வந்து விட்ட நீங்கள் ஆளுகின்ற போது, மத்திய அரசால் எதுவுமே துவக்கப்படவில்லை. இந்த ஆட்சி மத்திய அரசாங்கத்தை அனுசரித்துச் செல்கின்ற ஆட்சி. அப்படியிருந்தும் கூட, எந்த ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையும் இந்தப் பகுதியில், தமிழ்நாட்டில் வரவில்லையே என்று பார்க்கும் போது உள்ளபடியே வருத்தப்படக் கூடிய சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மணலியிலே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் துவக்கி வைத்தார்கள், 600 கோடியில் நறுமணப் பொருள்கள் உற்பத்தித் திட்டம் என்ற ஒரு திட்டம். அது நிறைவேற 42 திங்கள்கள் ஆகும் என்று உங்கள் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே போடப்பட்டு இருக்கிறது. என்னை மாதிரி விவரம் தெரியாதவனாக இருந்தால் 42 திங்கள் என்று சொன்னால் ஒரு வருடத்திற்குள் முடிந்து விடும் என்று கணக்குப்போட்டு பார்த்து ஏமாந்து விடக்கூடாது. ஆக $3\frac{1}{2}$ வருடங்கள் ஆகும் என்று போட்டால் என்ன? அடுத்து சிப்காட் 1973 லே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. நம்முடைய அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை, தமிழ் நாட்டின் கொள்கை, இந்த ஆட்சியின் கொள்கை, ஏன் ஜனதா கட்சியின் கொள்கை என்று கூட சொல்வேன், மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று கேட்கின்றோம். இந்த தமிழ் நாட்டிலே மத்திய அரசின் பல்வேறு தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. இதன் மூலமாக கோடிக் கணக்கான ஆதாயம் வந்து கொண்டு இருக்கிறது. இதிலே ஒரு பங்கை தமிழக அரசு கேட்டால் என்ன? மத்திய அரசிடமிருந்து கேட்பதற்கு என்ன தயக்கம்? இதிலே என்ன சிரமம் இருக்கிறது? நீங்கள் கேட்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதுவரையில் உள்ள லாபத்தில் ஒரு பங்கை தமிழ் நாட்டிற்குத் தர வேண்டுமென்று கேட்கவேண்டும். அதைப் போல ராணிப்

பேட்டையில் உள்ள அரசு கெமிக்கல்ஸ் தொழிற்சாலையை தனியாருக்கு விற்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதாக எனக்கு செய்தி வந்து கொண்டிருக்கிறது. அது சரிதானா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதிலுரையில் கூறுவார் என்று நம்புகிறேன். அதை விற்க முயற்சி செய்ததாகவும் இரண்டு ஆண்டுகளாக நஷ்டம் என்ற கணக்கு கொடுக்கப்பட்டதாகவும் எனக்கு தகவல் வந்திருக்கிறது. அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த தமிழ் நாட்டிலே தொழில்களுடைய நிலைகள், அபிவிருத்தி அடைந்து கொண்டிருக்கிறது, தமிழக அரசினுடைய கொள்கைக் குறிப்பிலே அதிகமான அளவிலே நாம் முன்னேறி இருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். முன்னேறியிருப்பதைப் பற்றி சந்தோஷப்படுகிறேன். ஆனால் இன்னும் முன்னேற்றம் வேண்டும். இந்தியத் திருநாட்டினுடைய தொழிற்சாலைகள் இன்னும் அதிகமாக வர வேண்டும். பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக வரவேண்டும். மாவட்டத்திற்கு ஒரு தொழிற்சாலையை நிறுவலாம். இப்போது லட்சக்கணக்கான பேர்கள் வேலை இல்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உங்களுடைய வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தின் கணக்குகளை பார்த்தோம். நாங்கள் அதிலிருந்து தெரிந்து கொண்டது பல இலட்சம் பேர்கள் வேலை இல்லாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் வேலை வாய்ப்பினை பெருக்கித்தர வேண்டும். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஒரு மாவட்டத்திற்கு என்று ரூ. 100 கோடி ரூ. 10 கோடி என்று ஒதுக்கி தொழிற்சாலையை உருவாக்கி ஏழை எளியவர்களுக்கு வேலை கொடுத்து அந்த ஏழை எளியவர்கள் தங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு உணவு, உடை, பாட புத்தகங்கள் வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டு வாய்ப்பிற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் மாண்புமிகு தொழில் மற்றும் வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் இந்த மன்றத்திலே வைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய தொழில்கள், தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக நான் ஒரு சில உணர்வுகளை இந்த மன்றத்திலே வைக்க விரும்புகிறேன். பணத்தை விதைத்து, பயனை அறுவடை செய்து, பலனை மக்கள் அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதே எங்கள் இதய தெய்வத்தின் வேட்கை. அந்தக் கொள்கைக்கு ஏற்பவே தொழில் கொள்கையை வகுத்து அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இதுவரையிலும் இருந்த அரசுகள் கட்டிக் காத்து வளர்த்த நல்ல திட்டங்களை தொடர்ந்து நிறைவேற்றியும், அவர்களால் விடப்பட்ட, அவர்களால் இயலாமல் போன, இதுவரையிலும் நிறை

வேற்ற முடியாத பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றக்கூடிய வகையிலேயும், இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில், தமிழகத்தின் தனித் தன்மையை பாதுகாக்கக்கூடிய வகையில் பல்வேறு தொழில் வளர்ச்சியில் அது முன்னோடியாக இருக்கிறது என்ற பெருமையைத் தருகிற வகையில் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறது என்பதை நான் இங்கே முன்னுரையாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(மாலை 5-00)

இங்கே பேசிய ஒரு உறுப்பினர் சத்துணவுத் திட்டத்தை இந்த நேரத்திலே சொன்னார்கள். தொழில் வளர்ச்சி வருகின்ற போது சத்துணவுத் திட்டம் எல்லாம் நிரந்தரமாக இருக்கக் கூடாது, அது தற்காலிகமாக இருக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அந்த சத்துணவுத் திட்டம் வருவதற்குக் காரணமே, ஏற்கெனவே இந்த நாட்டை ஆண்டவர்கள், வளமான பகுதிகளை வறட்சிப் பகுதிகளாக, காடாக மாற்றிவிட்ட காரணத்தினால், எதிர்காலத்திலே இந்த நாடு—தமிழகம்—நலத் துடன், வளத்துடன், வலிவுடன், பொலிவுடன், துணிவுடன் துளிர் விட்டு நிற்க உருவானதுதான் சத்துணவுத் திட்டமே தவிர வேறு ஒன்றும் அல்ல என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இங்கே தொழில், தொழில் வளர்ச்சி பற்றிய கொள்கை குறிப்பிலே மிகத் தெளிவாக எல்லாவற்றையும் விளக்கமாகவே எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, மேலும் இந்தத் தொழில்களை விரிவாக்கம் செய்வது குறித்தும், நவீனப்படுத்து தல் குறித்தும், வளர்ச்சி குறித்தும், பல்வேறு உணர்வுகளை, நாட்டு மக்களின் உணர்வுகளை இங்கே பகிர்ந்துகொள்வது நல்லதாக இருக்கும் என்று நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகிறேன்.

உதாரணமாக கரும்பு, அதைப்பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். சர்க்கரை ஆலையில் நல்ல விலை தருகிறோம். நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நல்ல விளைச்சல் உருவாகியிருக்கிறது. அந்த வகையில் இன்றையதினம் அந்தக் கரும்பு வளர்ச்சி காரணமாக, சர்க்கரையினுடைய உற்பத்தி பெருகி, இந்தியத் துணைக் கண்டத் திலேயே, அதன் ஏற்றுமதியைப் பெருக்கக்கூடிய வகையிலேயும், இறக்குமதியைக் குறைக்கக்கூடிய வகையிலேயும் அந்நியச் செலா வணியைப் பெருக்கக்கூடிய வகையிலேயும் இந்தத் திட்டம் மிக நல்ல முறையில் வளர்ந்து வருகிறது என்பதை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல், சர்க்கரை ஆலை கள் வளமுடன் இருக்கின்ற காரணத்தினால் அதனையொட்டி தொழில் கல்லூரி, பொறியியல் கல்லூரி—இப்படி பல்வேறு கல்லூரிகளை அதோடு நாம் நடத்துவதற்கும் முன் வருகின்றோம்,

அந்த அடிப்படையில் தர்மபுரி மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற பாலக்கோடு சர்க்கரை ஆலை கூட மிகச் சிறப்பான பெயரைப் பெற்று இருக்கின்ற காரணத்தினால் அங்கே அந்த மாவட்டம் பிற்படுத்தப்பட்ட நிலையிலே இருந்து, வளர்ச்சி பெறத்தக்க வகையில் பல்வேறு வகையில் முனைப்பாக வளர்ந்து கொண்டு இருக்கிற இந்த நேரத்தில் அந்த சர்க்கரை ஆலையின் வருவாயை வைத்து மேலும் அங்கே வேளாண்மைத் துறை பெருகக்கூடிய வகையிலேயும், அது ஸ்திரமாக அமைக்கப்படக்கூடிய நிலையிலேயும், தொழிலாளர்களுடைய வாழ்வு மலர்ச்சி அடையக்கூடிய வகையிலேயும் விவசாயக் கல்லூரிகளை இந்தத் துறையிலே ஏற்படுத்த அரசு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கெனவே பாலிடெக்னிக் என்பது பாலக்கோடு சர்க்கரை ஆலையின் வளர்ச்சி காரணத்தினால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் அங்கே விவசாயக் கல்லூரிகள் நடத்தக்கூடிய அளவுக்கு அதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆகவே, அதனால் வரக்கூடிய வருவாய் மேலும் பலவகையிலே அந்த மாவட்ட மக்களுக்கு பயன் அளிக்கக்கூடிய வகையில் இருக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், தர்மபுரி மாவட்டத்திலே உற்பத்தி ஆகின்ற கரும்பு முழுவதையும் சர்க்கரையாகப் பிழிந்து எடுக்கக்கூடிய ஆற்றலை அந்த ஆலை பெறவில்லை. மேலும் ஒரு சர்க்கரை ஆலை தேவை என்கிற அளவில் அரசாங்கம் முயற்சி செய்து, இன்னொன்று கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தயாரான நிலையில் இருக்கிறது. அந்த இடத்திலே மத்திய அரசுக்கு 30-க்கு மேற்பட்ட கோரிக்கைகளை வைத்து இருக்கிறோம்.

சர்க்கரை உற்பத்தி செய்வது இந்தியாவுக்கு நல்லது. கரும்பு வளர்ச்சி அடைவது அந்தந்த மாநிலங்களிலே இருக்கின்ற உழவர்களுக்கு நல்லது. மாநிலமும் வளர்ந்து, இந்தியாவும் வளர்ந்து, ஒரு நல்ல தன்னிறைவு பெறக்கூடிய நிலைக்கு மத்திய அரசு தாமதம் காட்டுவது சரியில்லை. அதை வேகமாக, எத்தனை முடியுமோ அந்த அளவுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற உணர்வுக்கு வரவேண்டும். அவர்களுடைய கொள்கை அந்த அளவிலே வருகின்றபோதுதான், மத்திய அரசும், மாநில அரசும், விவசாயமும், தொழிலும் இரண்டுமே நல்லமுறையில் வளர்ந்து இந்த நாட்டிடே நிலை நிற்கமுடியும். அந்த வகையில் உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்திற்கு இன்னும் பலப்பல ஆலைகள் தேவை. அந்த அளவிற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதனைக் கொண்டு வரவேண்டிய அளவுக்கு மேலும் முயற்சிக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 24] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

அடுத்ததாக, காகித ஆலை. 'உலகம் இதிலே அடங்குது, உண்மையும் பொய்யும் விளங்குது, என்று சொல்வார்கள்—காகிதத்தைப் பற்றி, செய்தித் தாளைப்பற்றிச் சொல்கிறபோது, பேப்பரைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது. உலகமே இதில் அடங்குகிறதாம்; உண்மையும் பொய்யும் இதிலே விளங்குகிறதாம். அப்படிப்பட்ட செய்தித் தாள்களுக்குத் தேவையான காகிதத்தை நாம் எங்கு இருந்தோ, எப்போது எல்லாமோ இறக்குமதி செய்து கொண்டு இருந்தோம். ஆனால் அந்த காகிதத்தைச் செய்யக்கூடிய ஆற்றல்பெற இங்கே இருக்கின்ற ரா-மெட்டீரியல்ஸை மூலப்பொருளை—வைத்து, அதற்கு மரம் வளர்க்காமல், செடி வளர்க்காமல், மூங்கிலை உற்பத்தி செய்யாமல், சாதாரணமாக கழிவு என்ற கழித்து விடக்கூடிய சக்கையை வைத்துச் செய்ய வேண்டும் என்ற உணர்வு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. அவர் உலகத்தைச் சுற்றிப் பார்க்கிறபோது, எந்த நேரத்தில் நம் நாட்டிற்கு எது உதவும் என்பதையெல்லாம் அங்கேயிருக்கிற வல்லுநர்களிடம் தெரிந்து, தெளிந்து வந்து, மாண்புமிகு தொழிலமைச்சர் அவர்களும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் கலந்து பேசி மிக அருமையான முறையில் இந்தக் காகித ஆலையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். உலகத்திலேயே தலை சிறந்து விளங்குகிற அமெரிக்கா, ரஷ்யா போன்ற நாடுகளில்கூட, கரும்பு சக்கையையே 80 முதல் 85 சதவீதம் வரை பயன்படுத்தி ஒரு காகித ஆலை துவக்கப்படவில்லை. இப்படி வேறு எங்கேயும் இல்லாத அளவுக்கு—இந்தியாவிலேயே வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு—உலக வங்கி உதவியோடு இங்கே காகித ஆலையை அமைத்திருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை).

அந்த அளவுக்கு சிறந்த தொழில் நுட்பத்தையும் கரும்புச் சக்கையையும் பயன்படுத்தி காகித ஆலையை நிறுவி இன்றைக்கு அதன் உற்பத்தி தன்னிறைவு பெறும் அளவுக்கு இருக்கிறது என்றால் அது தமிழகத்திற்குக் கிடைத்திருக்கிற வரப்பிரசாதம்—புரட்சித் தலைவர் பொன்மனச் செம்மல் அவர்களின் ஆட்சியில் ஏற்பட்ட புதுமையாகும். இதன் காரணமாக இன்றைக்கு பெருமளவுக்கு அன்னியச் செலாவணி நமக்கு மிச்சப்படுகிறது. இறக்குமதி குறைகிறது. அதோடு நம்முடைய தேவையும் பூர்த்தியாகிறது. மாநிலத்திலும் தொழில் வளம் பெருகுகிறது. இந்திய அரசும் பல்வேறு வகைகளிலும் இந்தக் காகிதத்தைப் பயன்படுத்தி அன்னியச் செலாவணியையும் சேமிக்க முடிகிறது. எனவே அப்படிப்பட்ட காகித ஆலைகள் நமக்கு மேலும் தேவை. தமிழகத்தில் கிடைக்கும் கரும்புச் சக்கைகளையெல்லாம் பயன்படுத்தி—தற்போதுள்ள சக்கையைப் பயன்படுத்தி—மேலும் இரண்டு அல்லது மூன்று புதிய காகித ஆலைகளை நாம் உருவாக்க முடியும். இதுபோன்ற பெரிய அளவுக்கு அவைகள் இல்லாவிட்டாலும்கூட

ஆங்காங்கே ஓரளவுக்கு சிறிய சிறிய ஆலைகளையாவது உருவாக்க வேண்டும்என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழகத்தில் கிடைக்கும் அனைத்து கரும்புச் சக்கையையும் பயன்படுத்தி காகித ஆலைகளைத் தொடங்க அமைச்சர் அவர்கள் முன்வர வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தமிழகத்தில் சிப்காட், டிக் ஆகியவையெல்லாம் இருக்கின்றன. இந்த நிறுவனங்கள் மிக நல்ல முறையில் தொழில் தொடங்கக் கடன்களைக் கொடுக்கின்றன என்பது உண்மைதான். ஆனால் அத்தகைய கடன்களையும் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் கொடுக்க வேண்டும். ஒரு நேரத்தை முடிவு செய்துவிட்டால்—அது ரூ. 10 லட்சம் கடன் கொடுப்பதானாலும், 20 லட்சம் ரூபாய் கடன் கொடுப்பதானாலும், 30 லட்சம் அல்லது 50 லட்சம் ரூபாய் கடன் கொடுப்பதானாலும்—கொடுக்கப்படும் கடன் தொகையின் தராதரத்திற்கு ஏற்ப அந்தக் கடன் மனுக்களை 15 நாளில் பைசல் செய்ய வேண்டும் அல்லது 30 நாளில் பைசல் செய்ய வேண்டும் அல்லது 60 நாளில் பைசல் செய்ய வேண்டும். இப்படி குறிப்பிட்ட நாட்களுக்குள் கொடுத்துவிட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் கொடுப்பதற்குரிய எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படும் என்று சொல்லுகிற நிலை வர வேண்டும். அப்போதுதான் இங்கே தொழில்கள் வளர, வேகமாக வளர முடியும். எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், வங்கிகளும் இத்தகைய நிறுவனங்களும் எந்த அளவுக்குக் கடன் கொடுப்பதில் காலதாமதம் செய்கின்றனவோ அந்த அளவுக்குத் தொழிலில் முடக்கம் ஏற்படும். அதுமட்டுமல்ல. கடன் வாங்கக் கூடியவர்கள் எங்கே சென்றால் உடனடியாக கடன் வாங்க முடியும் என்பதையும் அறிவிக்க வேண்டும். பொதுவாக அவர்கள் ஒரு 50 இடத்திற்குச் சென்று அலைந்து திரிந்து கடைசியாகத்தான் கடன் வாங்க முடியும் என்ற நிலை இருக்கிறது. அப்படி அவர்கள் கடன் வாங்குவதற்குள்ளாகப் பல்வேறு இன்னல்களுக்கு ஆளாகிற பரிதாப நிலை இருக்கிறது. தொழில் அதிபர்களானாலும் சரி, தொழில் தொடங்க முன்வருபவர்களானாலும் சரி, இத்தகைய இன்னல்களுக்கு ஆளாகிற நிலைமைதான் இன்றைக்கும் இருக்கிறது. எனவேதான், இதை எளிமைப்படுத்த வேண்டும். எளிமைப்படுத்துகிற போதுதான் தொழில் இங்கே வேகமாக வளரும். எங்கே போனால் என்ன தொழில் செய்யலாம், அதையும் எங்கே செய்யலாம். அதற்கு எவ்வளவு முதலீடு தேவை, அதற்குத் தேவையான ரா-மெட்டீரியல்ஸ் என்று சொல்லப்படுகிற மூலப் பொருள்கள் எங்கே கிடைக்கும், அதற்குப் பின்னாலே விற்பனை நிலையம் எங்கே இருக்கிறது என்று முழுமையான விவரங்களையெல்லாம் அவர்கள் தெரிந்து கொள்ளுகிற வாய்ப்பை நாம் உருவாக்கியாக வேண்டும். அதற்காக நாம் ஒரு அமைப்பையே உருவாக்க வேண்டும். அப்படி உருவாக்கி இதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யும்போதுதான்—இந்த விளக்கங்களை எல்லாம் அளிக்கிற போதுதான்—தொழில் செய்யக்கூடியவர்களும், படித்தவர்களும், பொறியியல் வல்லு

நர்களும்—அவர்கள் சுய முயற்சியோடு வந்தாலும் சரி கூட்டுறவு முயற்சியில் வந்தாலும் சரி—நாட்டிலே வேகமாகத் தொழில் வளர்ச்சி பெரும். அவர்களும் ஊக்கத்தோடு தொழிலை நிலை நிறுத்துவார்கள். இன்றைய தினம் தொழில் தொடங்க வேண்டுமென்றால் பல்வேறு சிக்கலான சூழ்நிலைகள் இருக்கின்றன என்று எதிர்க் கட்சியினரும், வணிகர்களும், தொழில் அதிபர்களும் சொல்லுகிற நேரத்திலேயே இந்த அளவுக்கு தொழில் வளர்திருக்கிறது என்றால் நாம் இன்னும் சில நல்ல முறைகளை கடைப்பிடித்தால் மேலும் சிறப்பாகவும் சீராகவும் வேகமாகவும் தொழில் வளர அது உதவி செய்யும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே, அந்த அடிப்படையில் கடன் கொடுக்க இந்த நிறுவனங்கள் முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்றைய தினம் தொழில் வளர்ச்சியைப் பற்றி சொல்லும்போது தொழில் இல்லாத மாவட்டம், தொழில் இருக்கிற மாவட்டம் என்று சொல்லிக் கொண்டு—தொழில் இல்லாத வட்டம் என்றும் தொழில் இருக்கிற வட்டம் என்றும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பதிலாக தொழில் இல்லாத ஒன்றியம், தொழில் இருக்கிற ஒன்றியம் என்று பிரிக்கப்பட வேண்டும். அதாவது எந்த பிளாக்கில் தொழில் இல்லையோ அந்த பிளாக்கில் தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டும். ஒரு பிளாக்கை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே என்ன மூலப் பொருள் இருக்கிறது, அந்த பிளாக்கில் எத்தகைய தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள், எந்தப் பொருளை அந்த பிளாக்கில் உற்பத்தி செய்யலாம். அதை எங்கே விற்கலாம், அதனாலே எந்த அளவுக்கு லாபம் வரும் என்று இதையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து ரா-மெட்டீரியல்ஸ் எங்கே கிடைக்கிறதோ அங்கே அவர்களுக்குத் தொழில் ஞானம் இருக்கிறதா என்று பார்த்து அவர்களுக்கு எவ்வளவு முதலீடு தேவைப்படுகிறதோ அதைக் கொடுத்து தொழிலைப் பெருக்கக் கூடிய முறையை ஒன்றிய வாரியாக உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாலை 5-10)

அப்போதுதான் ''கைத்தொழில் ஒன்றைக் கற்றுக்கொள், கவலை உனக்கு இல்லை ஒத்துக்கொள்'' என்று சொன்னார்களே, அது நிறைவேறும். சிறு தொழில்கள் உருவாகி இந்த நாட்டில் நிரந்தரமாக நிலைபெற்றுவிட்டால் நாம் இன்பத்தைப் பெற முடியும், பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் தீரும். அது சிறுதொழில்களை நம்மை அறியாமலேயே பாதுகாக்கக் கூடிய வகையில் அமையும். நம்முடைய கலாச்சாரம், பண்பாடு, நாகரீகத்திற்கேற்ப நாம் செய்யக் கூடிய தொழில்கள், சுற்றுலா வரக்கூடியவர்களுக்கு உதவும். இங்கே செய்யக்கூடிய பொருள்களை வெகுமதியாக கொடுக்கக் கூடியவர்களுக்கு அது உதவும். மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் போக்குவரத்தை பெருக்கிக் கொண்

டிருக்கக் கூடியவர்களுக்கு உதவக் கூடிய வகையிலே இருக்கும். அந்த வகையிலே அமைகின்றபோது அந்தந்த மாவட்டத்தின் கலாச்சாரம், பண்பாடு, நாகரீகம் பாதுகாக்கப்படுவதோடு பொருளாதார வறட்சி ஏற்படாமல் பாதுகாக்கவும் வழிசெய்யும். அந்தப் பணம் அந்தக் குடும்பத்தில் உள்ள தாய், தந்தை, குழந்தைகள், பெண்கள் ஆகியவர்களுடைய வளர்ச்சிக்கு உதவும் என்பதால் இந்த திட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்ததாக, 'டாமின்' பற்றி சொல்லுகிறபோது பலரும் பல கருத்தைச் சொன்னார்கள். சாதாரணமாக ஒரு தனியார் நிறுவனத்தைவிட அரசு நிறுவனம் இலாபத்தில் இயங்கமுடியும் என்பதற்கு 'டாமின்' ஒரு எடுத்துக்காட்டு. அது மட்டுமல்லாமல் 'டாமின்' போன்ற நிறுவனம் இந்தியாவில் உள்ள எல்லா மாநிலங்களிலும் இருக்கிறது. ஆனால் இந்தியாவில் உள்ள மற்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் நஷ்டத்திலே இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. தமிழகத்திலே உள்ள நிறுவனம் மட்டும் இலாபத்தில் இயங்குகிறது. 1975-79இல் ரூபாய் 1.40 இலட்சம் இலாபம் என்று சொன்னால் 1986-87இல் இலாபம் ரூபாய் 820 இலட்சம் என்றால் இதனுடைய நிலையை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்த அளவிற்கு வளர்ந்து நல்ல முறையில் வளர்ச்சிபெற்று இருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்றால் புரட்சித் தலைவருடைய தொழில் கொள்கைதான் காரணம். இதிலே எவ்வளவு இடைஞ்சல்கள்? தனியார் கோர்ட்டுக்குப் போயிருக்கிறார்கள். இன்னும் 25 சதவீதம் எடுக்கவே முடியவில்லை. அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு பணம் கொடுக்கிறார்களா, அரசாங்கத்திற்கு அதனால் இலாபமா என்பது தெரியவில்லை. அவர்கள் இன்னும் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசுக்கு போய், சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போய் எப்படியோ வண்டியை ஓட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் பார்க்க வேண்டிய அளவிற்கு துர்பாக்கியமான நிலை இருக்கிறது. தனியார் பல்வேறு வகைகளில் இருக்கிறார்கள். இத்தனையும் எதிர்த்து நின்று போராட வேண்டும். இவர்கள் தினந்தோறும் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டும். அதற்கென்று தனியாக ஓர் அமைப்பே இருக்க வேண்டும் என்ற அளவிற்கு நிலைமைகள் இருந்தாலும் கூட இன்றைய தினம் அந்நியச்செலாவணியை பெருக்கக் கூடிய வகையில், ஏற்றுமதியை பெருக்கக் கூடிய வகையில், அரசுக்கு நல்ல மூலதனம் வரக்கூடிய வகையில் மிகவும் உதவக்கூடிய நல்ல நிறுவனமாக இது இருக்கிறது. இங்கேயிருந்து கல்லை வெட்டியனுப்பும்போது அதிலேயும் மத்திய அரசின் வம்பு சில வகைகளில் இருக்கிறது. இது தமிழ்நாடு அரசாங்கம் எடுத்து நடத்துகிற Corporation. It is an undertaking of Government of Tamil Nadu. இங்கே மத்திய அரசுக்கும் இந்த மாநில அரசுக்கும் நல்ல உறவு இருக்கிறது என்றாலும் இடையிலே சில விஷயங்களில் உணர்வு சரியில்லை. ஆகவே, கல்லை

1987 ஏப்ரல் 24] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

வெட்டி பாலிஷ் போட்டு அனுப்ப வேண்டும், அப்படியே கல்லை வெட்டி அனுப்பக் கூடாது என்று உத்திரவு போட்டிருக்கிறது. இதனால் 60 இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் நம் கைக்கு வரவேண்டியது வர முடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று அறிகிறேன். அது உண்மையாக இருக்குமானால் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய செல்வாக்கை பயன்படுத்தி உடனடியாக எந்த அளவிற்கு முடியுமோ அந்த அளவிற்கு அதிலிருந்து விடுதலை பெற வேண்டும். இந்த அடிப்படையிலே மத்திய அரசிடம் அனுமதி பெற வேண்டும். அனுமதி பெற்று நல்ல முறையிலே கொண்டு வரக்கூடிய வாய்ப்பை உருவாக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த 'டாமின்' வளர்ந்துள்ளதால் முதல்வர் நிவாரண நிதிக்கு உதவி, சமூகநலப் பணிக்கு உதவி, இலங்கை அகதிகளின் புனர்வாழ்வுக்கு உதவி, அறிவியல் தொழில் நுட்பத்திற்கு உதவி என்று செய்து வருகிறது. இப்படி உதவி செய்யக்கூடிய நிறுவனம் மேலும் பல வகைகளில் உதவி செய்யக் கூடிய வகையில் வளர்ச்சி பெறச் செய்ய வேண்டும், விரிவாக்கம் செய்ய வேண்டும். ஆகவே, என்னென்ன வகையில் நவீனப்படுத்தி செய்ய முடியுமோ அந்த அளவிற்கு நவீனப்படுத்தி விரிவாக்கம் செய்தால் மேலும் இலாபத்தை தரும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், 'சிங்கிள் கவுண்டர்' பற்றி முன்பே சொன்னேன். எந்த தொழிலுக்கும் ஒருவர் அப்ளிகேஷன் கொடுத்தால் அதனை பெற்றுக் கொண்டு அப்ளிகேஷன் பற்றி என்ன முடிவு செய்கிறார்கள், அதற்கு எவ்வளவு தொகை என்று தருகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி முழுமையாக பதில் கொடுத்து, பணம், முதலீடு, தொழில் நடத்த வாய்ப்பு ஏற்படுத்தக்கூடிய அளவிற்கு அரசாங்கம் பொறுப்பேற்று அந்த விண்ணப்பத்தை பெற்றதன் பின்பு, ஆய்வு நடத்தி, இடம் கொடுத்து, உரிமம் கொடுத்து, இயந்திரம் கொடுத்து, தண்ணீர், மின்சாரம். மூலப் பொருள்கள், விற்பனைத் திறன் ஆகியவற்றுக்கு விளக்கம் கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் இருப்பதுதான் தலைசிறந்ததாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு முருகானந்தம் அவர்கள் பேசும்போது சில விஷயங்களைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்லும்போது ஹொசூர் தொழிற் பிரச்சினை பற்றிச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசிடம் மாநில அரசு அனுமதி பெறவில்லை என்று சொன்னார்கள். இன்னும் தேவையான அளவுக்கு லைசன்ஸ் ஏன் உடனடியாக மத்திய அரசிடம் பெறவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர் சார்ந்துள்ள கட்சி ஆளுங் கட்சியாக அங்கே இருப்பதால், எதிர்க்காமல், ஒரு வகையிலே எடுத்துச் சொன்னார்கள். கேட்டுப் பெறுவது பிச்சை, கேளாமல் தருவது தருமம். ஆனால் நிலைமைக்கேற்ப மக்களின் உணர்வுகளைப்

புரிந்துகொண்டு, தேவைகளை அறிந்துகொண்டு, நடைமுறைப் படுத்துவது கடமை. மத்திய அரசு அதனுடைய கடமையிலிருந்து தவறிவிட்டது என்று மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் குற்றம் சாட்டிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மேலும் அந்தக் கடமையை நிறைவேற்றும் வகையில் நீங்களும் முயற்சி செய்ய வேண்டும், நாங்களும் முயற்சி செய்கிறோம். இருவரும் இணைந்து இந்த நாட்டுக்கு சுபிட்சம் கிடைக்க வழிவகை செய்வோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். டாசல் நிறுவனம் இப்போது நஷ்டத்தில் இருக்கிறது. இந்த நிறுவனத்தை இழுத்து எப்படி மூடலாம் என்று எல்லா புள்ளி விவரங்கள் பற்றி கணக்கு வந்திருக்கிறது. அந்தத் தொழிலை மூடினால் 4,000 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற நிலை இருக்கிறது. அந்தத் தொழிலிலே அடிப்படைத் தேவையானவற்றைச் செய்கின்றோம். கலைப் பொருள்கள், மிக மிகத் தேவையான பொருள்களைச் செய்கின்ற இந்த நிறுவனம் நஷ்டத்தில் இருக்கிறது என்று சொன்னால், காரணத்தைக் கண்டுபிடித்து, நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும். 4,000 தொழிலாளர்கள் அவதிப்பட காரணமாக இருக்கக்கூடாது. அந்த 4,000 தொழிலாளர்களும் மீண்டும் மறுமலர்ச்சி பெற்று தங்களுடைய தொழிலை, தங்களுடைய வாழ்க்கையை நிரந்தரமாக்கிக்கொள்ள உதவி செய்யும் வகையில் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களை இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. நான் ஏற்கனவே சொன்னேன். பல கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் வேண்டுமென்று மனுக்களை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இப்போது மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள், சிதம்பரம் பகுதியில் நீண்டகால கோரிக்கையாக உள்ள கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைக்கு கையெழுத்து போட்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதை உடனடியாக நிறைவேற்றும் வகையில் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே ஜனதா கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசும், நீங்களும் ஒற்றுமையாக, ஒன்றாக இருக்கிறீர்கள், இதை நிறைவேற்றக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள். அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் பிரதம அமைச்சராக இருந்தபோது கூட, அவர்களோடு உறவாகத்தான் இருந்தது. பகையாக இல்லை. மாநில மக்களுடைய நன்மைகளைக் கருதி, தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்யும்

1987 ஏப்ரல் 24] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

வகையில், மத்தியில் யார் ஆட்சியில் இருந்தாலும் அவர்களைப் பயன்படுத்தி, மாநில மக்களின் வாழ்க்கையை வளப்படுத்த ஒரு அரசாங்கம் முயல வேண்டும். எனவே கட்சிப் பிரச்சினைகளில் நாங்கள் சம்பந்தம் வைத்துக்கொள்வது கிடையாது. மக்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யத்தான் ஒரு அரசாங்கம் இருக்கிறது. அந்த முறையிலே மத்திய அரசோடு மாநில அரசு அப்போது தொடர்பு கொண்டிருந்தது. அந்த நேரத்திலேயே இந்த நிலை இருந்துகொண்டிருந்தது. அப்போதும் ஏராளமான லைசன்சுகள் கொடுக்கவில்லை. (மணி அடிக்கப்பெற்றது). இப்படிப்பட்ட நிலையில் எந்த அரசாக இருந்தாலும், அந்த அரசோடு ஒன்றிப்போய், மக்களுடைய தேவைகளை நிறைவேற்றும் வகையில் இருக்கிறோமென்று சொல்லி, நம் மாநிலத்திலே தொழில் வளம் மேலும் வளரும் வகையிலே அடிப்படையிலே இருக்கும் சிறு சிக்கல்களைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லி, மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று, அமைகிறேன்.

திரு. பெ. செங்கோட்டையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தொழில்கள் மற்றும் தொழில் வளர்ச்சி பற்றிய மூலதனச் செலவு பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகள்மீது நான் சார்ந்திருக்கும் இந்திய தேசியக் காங்கிரஸ் சார்பில் ஒருசில கருத்துக்களை இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன். தொழில் கொள்கையும், திட்டங்களும் குறித்த கொள்கைக் குறிப்பிலே "உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்" என்ற பாரதியார் பாடலைச் சொல்லி, ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அந்த உழவும், தொழிலும் இணைந்த தொழில் சர்க்கரைத் தொழில், அந்த சர்க்கரைத் தொழிலிலிருந்து என்னுடைய பேச்சை ஆரம்பிக்கிறேன்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

(மாலை 5—20)

தமிழகத்திலே ஏறத்தாழ 3 இலட்சம் விவசாயக் குடும்பங்கள் நேரடியாக கரும்பு சப்ளை செய்யக்கூடிய தொழில் சர்க்கரைத் தொழில். 25 சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன. 12 சர்க்கரை ஆலைகள் கூட்டுறவுத் துறையிலும், 3 சர்க்கரை ஆலைகள் பொதுத்துறையிலும், 10 தனியார் துறையிலும் இருக்கின்றன. இந்த சர்க்கரை ஆலைகளுடைய வளர்ச்சியால் கிடைக்கக்கூடிய பணம், லாபம் முழுமையாக கிராமப்புற மக்களுக்குப் போய் சேர்கிற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. கிராமப்புறத்திலே உள்ள 3 லட்சம் மக்கள், விவசாய மக்கள் அதில் வரக்கூடிய வருமானத்தை வைத்துதான் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்திக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள். அத்தோடு மட்டுமல்ல, அந்த விவசாயிகளோடு பின்னிப்பிணைந்துள்ள

ஏறத்தாழ 3 லட்சம் குடும்பங்கள், அதிலே உப தொழில் செய்பவர்கள், கரும்பு வெட்டுபவர்கள், வண்டி ஓட்டுபவர்கள், டிராக்டர் ஓட்டுபவர்கள் போன்ற வேலை செய்பவர்கள் இதிலேயிருந்து வரக்கூடிய வருமானத்தை வைத்து வாழக் கூடியவர்களும் இருக்கிறார்கள். அந்த சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு கரும்பு சாகுபடி செய்து கொடுப்பவர்கள் நிலை சமீப காலத் திலே மிகவும் கவனிப்பார் அற்று இருக்கின்றது. அது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். சென்ற ஆண்டு தமிழ கத்திலே கரும்பு உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகள் தங்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய விலை கட்டுப்படியாகாது என்று சொல்லி விவசாயிகள் சங்கத்தின் சார்பாக மெரினா பகுதியில் ஒரு நாள் உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். அதன் காரணமாக இங்கே உரிமைப் பிரச்சினையாக கொண்டு வந்து தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய சட்டமன்ற காங்கிரஸ் கட்சியில் அத்தனை பேர்களும் வெளி நடப்பு செய்தார்கள். மற்ற கட்சியினரும் அவர்களுக்கு ஆதரவாக வெளி நடப்பு செய்ததை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள். கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங் களைக் கொண்டு வந்தோம். விவசாயிகள் ஒரு நாள் பூராவும் உண்ணாவிரதம் இருந்தும், தமிழகத்திலே அனைத்து எதிர் கட்சிகளும் வெளி நடப்பு செய்தும், இந்த ஆண்டு ஏனோ கரும்பு சாகுபடியாளர்களுக்கான கூடுதல் விலை கொஞ்சம் கூட அறிவிக்கப்படவில்லை. விவசாயிகள் போராடினாலும் இந்த அரசு அறிவிக்கவில்லை. இந்த ஆண்டு போராட்டத்திலேகூட இறங்கவில்லை. ஏனென்றால் நாம் போராடும்போது அரசுக்குக் கோபம் வந்துவிடும். அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கோபம் வந்துவிடும். இந்த ஆண்டு போராடாமல் இருக்கின்றார்கள். அப்படி போராடாமல் இருந்தாலாவது தருவார்கள் என்று இருக்கின்றார்கள். ஆனால் அதை வேடிக்கைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு இதுவரைக்கும் அறிவிக்க வில்லை. அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். சென்ற ஆண்டும் அந்த விலையை அதிக மாக்கி அறிவிக்கவில்லை. ஏன் அறிவிக்கவில்லை என்று கேட்ட போது, 'சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு கட்டுப்படியாகவில்லை என்று சொல்கின்றார்கள்' என்கின்றார்களே என்று சொல்கிறார்கள். உங்களுக்கு எப்படி அதிக விலை கொடுப்பார்கள் என்று சொல் கின்றார்கள். ஆனால் அந்த சர்க்கரை ஆலைகளின் அரை வைக்குப் பிறகு அந்த சர்க்கரை ஆலைகளுடைய லாபம் எவ்வளவு என்று பார்க்கவேண்டும். அந்த 25 சர்க்கரை ஆலைகளும் சேர்ந்து ரூ. 40 கோடி அளவுக்கு லாபம் ஈட்டியிருக் கின்றது. அப்படி 40 கோடி ரூபாய் லாபம் அவர்கள் எப்படி ஈட்டினார்கள்? இந்த விவசாயிகள் 80 லட்சம் டன் கரும்பு உற்பத்தி செய்து கொடுத்த காரணத்தினாலேயேதான். அவர்கள் உற்பத்தி செய்து கொடுத்ததால்தானே இந்த ரூ. 40 கோடி லாபம் சம்பாதிக்கின்றார்கள்? ஒரு சர்க்கரை ஆலையினுடைய மூலதன பங்கு ரூ. 2 கோடிதான் இருக்கிறது.

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. பெ. செங்கோட்டையன்]

அதற்கு மேலே இல்லை. ஒரே ஒரு வருடத்திலே அவர்கள் லாபம் பூராவும் எடுத்துவிடுகின்றார்கள். விவசாயிகள் அவர்களுடைய பங்கைப் பெறவேண்டாமா? இதைத்தான் நான் கேட்கிறேன். மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கின்றது. தமிழகத்திலே மட்டுமல்ல, இந்தியாவிலே இருக்கக்கூடிய சர்க்கரை ஆலைகளிலே கிடைக்கக்கூடிய உபரி வருமானத்தை கொண்டு சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு கரும்பு சப்ளை செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு கூடுதல் விலை கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. அதை ஆரம்பத்திலேயே கூட கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. பிறகே கூட கொடுக்கலாம். அதற்கு உண்டான வருமான வரி விலக்கு அளிக்கிறோம் என்று சொல்கின்றார்கள். வருமான வரி விலக்கு அளிக்கிறோம் என்று சொல்கின்றபோது மத்திய அரசினுடைய பரந்த நோக்கம் தெரிந்து இருக்கவேண்டும். எப்படியாவது கரும்பு விவசாயிகளுக்கு அதிகமான விலை கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி கரும்பு விவசாயிகள் விலை கூடுதலாகக் கேட்பது அரசுக்குப் புதியது அல்ல. நான் 25 ஆண்டுகள் கரும்பு விவசாயத்திலே அனுபவம் உள்ளவன். 1962-63 ஆண்டிலேயிருந்து தொடர்ச்சியாக இந்த மாநிலத்திலே இருக்கக்கூடிய அரசுகளை எல்லாம் அணுகி கரும்பு விலையைப் பற்றி பேசியிருக்கிறோம். மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் உடனடியாக அரசு தரப்பிலும், விவசாயிகள் தரப்பிலும், ஆலை முதலாளிகள் தரப்பிலும் முத்தரப்பு கூட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்து அவர்களுக்கு உண்டான விலையை நிர்ணயம் செய்வார்கள். திரு. பக்தவத்சலம் காலத்திலும் சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி காலத்திலும் சரி, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலும் இருந்தது. சென்ற ஆண்டு சட்டசபையிலே நடந்த நிகழ்ச்சிகளை பார்க்க வேண்டும். ஆனால் இந்த 2 ஆண்டுகாலமாக ஏனோ தமிழக அரசு விவசாயிகளையும், முதலாளிகளையும் கூட்டி முத்தரப்பு மகாநாட்டை கூட்ட தயங்குகிறது. கொண்டுவர யோசிக்கிறது. ஏதோ விவசாயிகள் கேட்கிற வகையிலே கேட்டு குறைபடுத்தி விடுவார்களோ, ஏதாவது சிக்கல் கொண்டு வந்துவிடுவார்களோ என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்அஞ்சுகிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. விஷயம் தெரிந்தவிவசாயிகளிடம் பேசினாலும்கூட பிரச்சினை தீர்ந்துவிடும் என்று நான் சொல்கிறேன். இந்த பிரச்சினையை எப்படித்தான் அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருவது? விவசாயிகள் போராட்டம் நடத்தினாலும் கவனிக்கவில்லை, கவலைப்படுவதில்லை. இங்கே எதிர் கட்சிகள் வெளிநடப்பு செய்தாலும் கவலைப்படுவதில்லை, கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வதில்லை. மகஜர்களைக் கொடுத்தாலும் இதுவரையிலே பரிசீலனை செய்தது கிடையாது. ரூ. 40 கோடி அளவுக்கு சென்ற ஆண்டு சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகள் லாபம் பெற்று இருக்கின்றார்கள். அந்த 40 கோடி ரூபாயை எப்படி பிரித்து விவசாயிகளுக்கு பெற்றுத்

தரப்போகிறார்கள்? கூட்டுறவுத் துறையிலே இருக்குமானால் கூடுதல் விலையை பின்னாலே கொடுப்பார்கள். தெரியும். ஆனால் இந்த தனியார்கள், 10 கோடி, 5 கோடி, 7 கோடி ரூபாய் லாபம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுப்பார்கள் என்று அரசு கருதுகிறதா?

ஏன் அந்தப் பணத்திலிருந்து ஒரு பகுதியை அந்தக் கரும்பு விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடாதா? தமிழகத்தில் இருக்கிற 3 லட்சம் கரும்பு விவசாயிகளும் இந்த அரசுக்கு தங்களுடைய மனமார்ந்த ஆதரவைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். முன்பு பல சமயங்களில் இந்த அரசுக்கு அவர்கள் தங்களுடைய ஆதரவை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கான தேர்தலின்போது கூட அவர்கள் இந்த அரசுக்கு தங்களுடைய ஆதரவை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கேட்க கேட்க, இந்த அரசு அவர்களுக்கு அதை கொடுக்காத நிலையிலும் அவர்கள் அரசுக்கு எதிராக போராட்டம் நடத்தத் தயாராக இல்லை. இருப்பினும் கூட அவர்களுக்கு, கரும்புக்குரிய நியாயமான விலையை கொடுக்க அரசு முன்வரவில்லை. தேர்தலின்போது எங்கள் கட்சியும் தோழமை கட்சியாக போட்டியிட்டது. இப்படிப்பட்ட நிலையில், நல்லதோ கெட்டதோ உங்களுக்கு வருகின்ற பாதிப்புகள் நிச்சயமாக எங்களுக்கும் சேர்ந்துதானே வரும்? இன்றைக்கு கோடிக்கணக்காக சர்க்கரை ஆலைகள் சம்பாதிக்கக்கூடிய நிலையில் இந்த 3 லட்சம் கரும்பு விவசாயிகளின் நலன் கருதியும், அவர்களைச் சார்ந்திருக்கின்ற விவசாய கூலிகளின் நலன் கருதியும் அவர்களுடைய கரும்புக்கு நியாயமான விலையை உயர்த்திக் கொடுப்பதில் அரசுக்கு என்ன சிரமம் இருக்க முடியும்? இன்றைக்கு தமிழகத்தில் இருக்கக் கூடிய ஏதோ 9 சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகளின் பிடிப்புக்குள் இந்த அரசு இருப்பதால்தான் 3 லட்சம் கரும்பு விவசாயிகளுக்காக பேச மாட்டோம் என்று அரசு சொல்கிறதோ என்கிற ஐயப்பாடு கூட இன்றையதினம் கரும்பு விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, கரும்பு விவசாயிகளுக்கு 1972-73 ஆம் ஆண்டிலிருந்து கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளிலிருந்தும், பொதுத் துறையிலிருந்தும் வருகிற லாபத்திலிருந்து ஒரு தொகையை பிரித்து கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு லாபம் வந்தால் இவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும் என்கிற நார்ம்ஸ் எல்லாம் பிக்ஸ் பண்ணி, வரையறை செய்து இதனை நிர்ணயிக்க வேண்டும். ஏதோ கரும்பு விவசாயிகளுக்கு கடமைக்குக் கொடுப்பதுபோல கொடுக்காமல் கரும்பு விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு பெற தகுதியுடையவர்களோ அதனை அவசியம் கொடுக்க வேண்டும். மேலும் கரும்புக்கான விலையை நிர்ணயம் செய்யும்

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. பெ. செங்கோட்டையன்]

போது தமிழகத்தில் கரும்பு சம்பந்தப்பட்ட பிரதிநிதிகள் யார் யார் இருக்கிறார்களோ அவர்களை எல்லாம் அழைத்துப் பேசி கரும்புக்கு கூடுதல் விலையை நிர்ணயிக்க அரசு முன்வர வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 10 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் அரசுத் துறை யிலும், கூட்டுறவுத் துறையிலும் இருக்கிற சர்க்கரை ஆலை களில் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கணிசமான ஊக்க ஊதியம் 1985-86 ஆம் ஆண்டில் வழங்கப்பட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக நியாயம் வழங்க வேண்டுமென்று தமிழகத்தில் இருக்கின்ற பல்வேறு தொழிற் சங்கங்கள் எல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை அணுகி கேட்டிருக்கின்றன.

ஆனால் உள்ளபடியே 1985-86 ஆம் ஆண்டுக்கான ஊக்க ஊதியம் அவர்களுக்கு இதுவரை கொடுக்கப்படவில்லை என்ப தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் ஊக்க ஊதியம் என்று சொல்வது இன்சென்டிவ்-ஐ தான். போனஸை இப்படி 'இன்சென்டிவ்' என்று சொல்ல மாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். இன்றைக்கு தமிழகத்தில் இருக்கின்ற கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் எல்லாம் தொடர்ந்து அதிகமாக லாபம் சம்பாதித்துக்கொண்டிருக்கிற நிலையில், லாபத்தில் தங்களுக்கும் பங்கு வேண்டுமென்றும், ஊக்க ஊதியம் வேண்டுமென்றும் கோரிக்கை விடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த 10 ஆயிரம் சர்க்கரை ஆலை தொழிலாளர்களின் நலன் கருதி அவர்களுடைய பிரச்சினைகளை தீர்த்து வைத்து அவர்களையும் திருப்திபடுத்த வேண்டுமென்று இச்சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கரும்புக்கு செஸ் என்று வருகிறபோது ஒரு டன் கரும்புக்கு 5 ரூபாய் என்கிற அளவில் வசூல் செய்கிறார்கள். இப்படி வருகின்ற வருமானத்தைப் பொறுத்தவரையில் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளாக இருந்தாலும் சரி; பொதுத் துறை ஆலை களாக இருந்தாலும் சரி அந்த வருமானம் எல்லாம் அரசுக்கு தான் வருகின்றது. ஆனால் இன்றைக்கு தனியார் சர்க்கரை ஆலைகளிலிருந்து அரசுக்கு இம்மாதிரி வருமானம் வராத நிலை யில் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளிலிருந்தும், பொதுத் துறை சர்க்கரை ஆலைகளிலிருந்தும் வருகிற வருமானத்திலிருந்து ரோடு களை போடும்போது தனியார் சர்க்கரை ஆலைகளுக்கும் சேர்த்தே போடுகிறார்கள். எந்தப் பகுதியிலே உள்ளபடியே செஸ் கொடுத்திருக்கிறார்களோ அந்த பகுதிக்கு மட்டும் ரோடு போட வேண்டும்.

அடுத்து, சேலம் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையைப் பொறுத்த வரையில் பாலப்பட்டியிலிருந்து ராமநாயகன்வலசுக்கு ரோடு போடப்படுகிறது. ஆனால் ரோடு போடுகிற இடத்தில் குறுக்கே, ஒருவருடைய, தனியாருடைய நிலம் இருக்கிறது. அவர் அதனை விட்டுக்கொடுக்காமல் தகராறு செய்கிற காரணத்தால் அந்தப் பணி அப்படியே நிற்கிறது. ஆகவே, அரசு கம்பல்சரியாக அக்விசிஷன் பண்ணியாவது அந்த நிலத்தை எடுத்து, அந்த ரோட்டை முழுமையாகப் போட்டு, செப்பனிட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, பழங்கானூரில் ஏரிகிரிக்கு ரோடு போடுகிற திட்டத் தைப் பொறுத்தவரையில் அது இந்த ஆண்டுக்கான திட்டம். ஆனால் இந்த ரோட்டை போடும்போது குறுக்கே பள்ளிக்கூட கட்டடங்கள் இருக்கின்றன. எஸ்டிமேட்டில் கூட இதற்கான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கும் உடனடியாக அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சேலம் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையைப் பொறுத்த வரையில் வாளவந்தி வழியாக மாலப்பட்டி வரை சாலை வசதியை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

(மாலை 5-30)

தமிழகத்தில் இருக்கக் கூடிய லட்சக்கணக்கான விவசாயி களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தொடர்புடைய சர்க்கரை இயக்ககம் இருக்கிறது. அதேபோன்று சர்க்கரைத் துறை செயலகம் தனியாக இருக்குமானால் சர்க்கரை விலை நிர்ணயம் செய்யச் சுலபமாக இருக்கும். சர்க்கரைத் துறை இயக்ககமானது இப்போது தொழில் துறையுடன் சேர்ந்திருக்கிறது. கரும்பு விலையாக இருந்தாலும் நாங்கள் வேளாண்மைத் துறைக்குச் செல்ல வேண்டி யிருக்கிறது. அது தனிச் செயலகமாக இருந்தால், கரும்பு பயிரிடுவது, கரும்பு கொள்கை, சர்க்கரை ஆலைகள் போன்ற வைகளுக்கு அது உதவியாக இருக்கும். லட்சக்கணக்கான விவசாயி களின் பிரச்சினைகளைக் கவனிப்பதற்கு தனிச் செயலகமாக அமைத்துக் கொடுத்தால் சரிய க இருக்கும் என்று நான் சொல் லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சென்ற ஆண்டைப் பொறுத்த வரையில், 40 கோடி ரூபாய் தமிழக சர்க்கரை ஆலைக்கு லாபம் கிடைத்திருக்கும்பொழுது, கரும்பு விவசாயிகளுக்கு டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 50 கொடுக்கப்படுகிறது, மேலும் ரூ. 25 கொடுப்பதாக அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசு கரும்பு விவசாயிகளுக்கு கரும்பு நடும்போதே கரும்பு விலையை அறிவித்துவிட்டது. 1986-87 ஆம் ஆண்டில் கரும்பின்

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. பெ. செங்கோட்டையன்]

விலையை டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 170 என்று அறிவித்திருக்கிறது. நீங்கள் கரஸ்பாண்டிங் ரேட்டாக டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 200 என்று அறிவித்தீர்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். 1987-88 ஆம் ஆண்டின் விலையைக் கூட மத்திய அரசு ஏறத்தாழ 6 மாதங்களுக்கு முன்பாகவே அறிவித்து விட்டது. ஆனாலும் கூட தமிழக அரசு ஏனோ அந்த கொள்கையை இன்னும் சொல்லாமல் இருக்கிறது. அது ஏன் என்று புரியவில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு வராமல் அது விட்டுபோயிருந்தால், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளைக் கூப்பிட்டு, தமிழக அரசு அந்த கொள்கையை அறிவிக்கவில்லையே. அது என்ன காரணம் என்று கேட்டு, அதை உடனடியாக அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கு மத்திய அரசு டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 180 என்று அறிவித்திருக்கிறது. அந்த அளவில், கரஸ்பான்டிங் ரேட்டாக மாநில அரசு டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 210 என்று அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த 210 ரூபாயை உடனடியாக அறிவிக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுவும் இன்றே சொன்னால் கரும்பு நடவு செய்யும் விவசாயிகளுக்கு அது நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோன்று டிட்கோ மூலமாகவும், சிப்காட் மூலமாகவும் பல்வேறு தொழிற்சாலைகளை ஊக்கப்படுத்துகிற நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறீர்கள். அது வரவேற்கக் கூடிய விஷயம். ஆனால் டிட்கோ மூலமாகவும், சிப்காட் மூலமாகவும் பணத்தைக் கொடுத்து விட்டு பேசாமல் இருக்கிறோம். பணத்தை மட்டும் கொடுக்கக்கூடிய ஏஜென்சியாக அவை இருக்கக் கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். கொடுக்கக்கூடிய பணம் சரியாகச் செலவழிக்கப்படுகிறதா, அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட அந்தத் தொழிற்சாலைகள் சரியாக நடக்கின்றனவா அந்தத் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வரவேண்டிய வரவினங்கள் சரியாக வருகின்றனவா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு வரவேண்டிய வரவினங்கள் கொஞ்சம் அதிகமாக இருந்தாலும், அது 59 சதவிகிதமாக இருந்தாலும் , அது போதாது.

அதேபோன்று தமிழ்நாடு கனிம நிறுவனத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது சிறப்பான முறையில் செயலாற்றி வருவதால் தமிழக அரசு அதற்கு அதிகமான ஆக்கமும், ஊக்கமும் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கனிம நிறுவனத்தோடு தொடர்பு உடையவர்கள் கிராமப்புறத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நகரத்தில் இருக்க முடியாது. கிராமப்புறப் பகுதியில் அவர்கள் இருப்பார்கள். கிராமத்தில் இருக்கக் கூடிய வேலையில்லாத அந்த மக்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கு இந்தக் கனிம நிறுவனம் உதவி செய்ய இயலும். ஆகவே, அந்த கனிம நிறுவனத்திற்கு மேலும்

நிதி உதவி அளித்து அதை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கனிம நிறுவனத்தின் மூலமாக கிராமப் புறத்தில் நிறையத் தொழிற்சாலைகளை அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியான கபிலர்மலைப் பகுதியில் காவிரி ஆற்றுப்படுகையில் 2,000 ஏக்கர் சமமான தரிசு நிலம் கிடைக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் சித்த பூண்டி கிராமம், வடகரை ஆத்தூர், திடுமல், கௌண்டம் பாளையம், சீராப்பள்ளி, குன்னமலை, கூடச்சேரி, சுங்கக்காரப் பட்டி ஆகிய இடங்களில் தொடர்ச்சியாக 20 மைல் நீளம் வரை குவார்ட்ஸ் கற்கள் ஏராளமாகக் கிடைக்கின்றன. அவை தரத்தில் சிறந்தவை. அந்தக் குவார்ட்ஸ் தொழிற்சாலையை தமிழக அரசு டாமின் நிறுவனத்தின் மூலமாக அமைப்பதாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அங்கே 2,000 ஏக்கரில் சமமான தரிசு நிலம் இருப்பதால், காவிரிப்படுகையில் தேவையான தண்ணீர் இருப்பதால், அங்கே மூலப்பொருளான வெள்ளைக் கற்கள் 20 மைல் நீளம் வரை கிடைக்கின்ற காரணத்தால், மின் இணைப்பிற்கு அங்கே ஒரு சப் ஸ்டேஷன் இருப்பதால், இந்தக் குவார்ட்ஸ் தொழிற்சாலையை, கபிலர்மலைப் பகுதியில் சித்த பூண்டி கிராமத்தில் 2,000 ஏக்கர் சமமான தரிசு நிலம் இருப்பதால் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டிட்கோ மூலமாக பல்வேறு தொழிற்சாலைகளை இங்கே ஆரம்பித்திருக்கிறோம். பொதுத் துறையைக் காட்டிலும், கூட்டுறவுத் துறைக்குத் தான் அதிக முக்கியத்துவம் இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறையில் லாபம் சம்பாதிக்கும் நோக்கோடும் தங்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளவும் அரசாங்கத்தை அணுகுகிறார்கள். அந்தக் கூட்டுறவுத் துறையைப் பார்த்தோமானால், நிச்சயமாக அங்கே வேலைவாய்ப்பு மிகக் குறைவாக இருக்கும். 1987-88 ஆம் ஆண்டு கொள்கை குறிப்பில் சில திட்டங்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ரூ. 270 கோடி செலவில் 2,700 பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கக் கூடிய ஒரு திட்டத்தைக் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ரூ. 1.00 கோடி செலவு செய்தால் சுமார் 10 பேர்களுக்குத் தான் வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. எவ்வளவோ தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்திருக்கிறோம் என்பது முக்கியம் அல்ல. எவ்வளவு பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுத்திருக்கிறோம். எவ்வளவு குடும்பங்களைக் காப்பாற்றியிருக்கிறோம். என்பது தான் முக்கியம். அதேபோன்று அந்தந்தப் பகுதிகளில் கிடைக்கக்கூடிய மூலப் பொருள்களை உபயோகப்படுத்தி தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்தாலும், அவை சில முதலாளிகள் பிழைக்க வேண்டும் என்று ஆரம்பிக்கப்பட்டதாக நான் நினைக்கவில்லை

சிப்காட் உதவியால் நடைபெறுகின்ற தொழிற்சாலைகளுக்கு பல்வேறு இடங்களில் தண்ணீர் மின்சாரம், இணைப்பு ரோடு இவைகள் கிடைக்காத காரணத்தால் அவர்கள் சரியாகச் செயல்படுவதில்லை பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை அவர்கள் அரசிடம் கடன் வாங்குகிறார்களே தவிர, கடன் வாங்குகிற சமயத்தில் அதற்கு உரிய புரோக்கர்களின் மூலமாக சமாளித்து வாங்கிவிடுகிறார்களே தவிர, 50 சதவிகிதத்திற்கு மேற்பட்ட தொழிற்சாலைகள் நடைமுறை மூலதனம்கூட இல்லாத நிலையில் இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை நம்மிடம் கடன் பெற்று அந்தத் தொழில்களைத் துவங்கியிருக்கிறார்கள். அரசு ஒரு குழு போட்டு, அந்தத் தொழிற்சாலைகளைத் துவக்கும்போது, நம்மிடம் கடன் வாங்கும்போது தேவையான கண்டிஷன்கள் நிறைவேற்றப் பெற்றனவா, அத் தொழிலை ஆரம்பிப்பதற்குத் தேவையான தொழில் நுட்பம் இருந்ததா, அவைகளைத் தொடர்ந்து நடத்தும் வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று ஆராயப்பட்டதா என்ற—அந்த விவரங்களை யெல்லாம் ஆராய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ் நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய நிறுவனம், தமிழ்நாடு பத்திரிக்கை நிறுவனம். இது ரூபாய் 230 கோடி முதலீட்டிலே ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதில் தமிழக அரசு மிகப் பெரிய முதலீட்டை போட்டிருக்கிறது. அந்த டி. என். பி.-யில் தொழில் நுட்பம்தான் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அந்தத் தொழிற்சாலை நடத்துவதில் சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. 230 கோடி ரூபாய் முதலீட்டிலே ஏற்படுத்தப்பட்ட அந்தத் தொழிற்சாலையில் ரூபாய் 55 இலட்சம் இலாபம் கிடைத்திருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. டிப்ரிசியேஷனுக்குத் தள்ளுபடி செய்யப்படாமலேயே இவ்வளவுதான் இலாபம் என்றால் அதற்குரிய தள்ளுபடியைக் கணக்கிட்டால் ரூபாய் 20 கோடி நஷ்டம் வரும். 230 கோடி ரூபாய் முதலீட்டிலே ஆரம்பித்த ஒரு நிறுவனத்தில் முதல் வருடமே ரூபாய் 20 கோடி நஷ்டம் என்றால்—ரிசர்வ் தொகை கூட ஒதுக்கப்படாத நிலையில்—இது கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றல்லவா? இப்படி இருந்தால் இந் நிறுவனம் எத்தனை காலத்திற்கு நடக்கும்? இந்தப் புகளூர் காகித ஆலை வந்தவுடன் பல உறுப்பினர்களும் அதே போல் எங்கள் ஊரிலே ஒன்று ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அதற்காகத்தான் உண்மை நிலையை நான் சொல்கிறேன். அந்த தமிழ்நாடு பேப்பர் நிறுவனம் மிகச் சிறப்பாகச் செயல்படுகிறது. ஆனால் அதில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய காகிதத்தின் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. அதனால் மார்க்கெட்டில் போட்டி போட முடியவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு குழுவைப் போட்டாவது கண்டுபிடித்து அதைத் தவிர்க்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஆசியாவிலேயே மிகப் பெரிய காகித ஆலை என்று நாம் சொல்லிக் கொள்கிற அந்த ஆலையை மூடவேண்டிய நிலை வந்துவிடும். அந் நிலை வந்துவிடக்கூடாது. அது சிறப்பாகச் செயல்படுகிறது.

அதுமட்டுமல்லாமல் அது காடுகளைக் காப்பாற்றுகிற ஒரு நல்ல காரியத்தையும் செய்கிறது. காட்டிலுள்ள மரங்களை அழித்து காகிதம் செய்கிற நிலையை மாற்றி, கரும்புச் சக்கையைப் பயன் படுத்தி—பகாஸைப் பயன் படுத்திஇந்தத் தொழிற்சாலையில் காகிதம் தயாரிக்கப்படுவதால், தேசிய சேமிப்பு ஏற்படுகிறது. அந்தத் தொழிற்சாலைக்கு எவ்வளவு சலுகைகள் கொடுக்கின் றோம் என்பது முக்கியம் அல்ல. அந்தத் தொழிற்சாலை நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

திரு. வி. பாலகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில்கள் மற்றும் தொழில்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற மானியங்களின் மீது பேசுகிற வாய்ப்புக் கொடுத் தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

> ''இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்து
> அதனை அவன்கண் விடல்''

என்ற வள்ளுவப் பெருந்தகையின் வாக்கிற்கிணங்க இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தொழில் துறைக்குப் பொறுத்த மான திறமையான ஒருவரை அமைச்சராக நியமித்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால் இன்றைய தினம், இந்தியத் துணைக் கண்டம் மட்டும் அல்லாமல் அகில உலகத்திலே இருக்கிற ஜப்பான், மேற்கு ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளிலே இருக்கின்ற அனைத்து தொழில் அதிபர்களையும் தெரிந்து வைத்திருக்கின்ற நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களை மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் தொழிலமைச்சராக நியமித்து அவர்கள் 48 தொழில்களை இன்றைய தினம் தமிழகத் திற்குப் பெற்றுத் தந்திருக்கிறார்கள்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்லவேண்டுமென்றால், உதகை யிலே இருக்கிற போட்டோ பிலிம் தொழிற்சாலையின் விஸ்தரிப்பு உத்திரப் பிரதேச மாநிலத்திற்குச் சென்றுவிடுமோ என்று இங்கே யுள்ள எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களும், பல சட்டமன்ற உறுப்பினர் களும் ஐயத்தை எடுத்துக் காட்டினார்கள். அந்தச் சந்தேகத்தை நீக்கும் வண்ணம் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களும் பெருமதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்களும் அருமையான சந்தர்ப் பத்தைப் பயன்படுத்தி மத்திய அரசின் மூலமாக இன்றைய தினம் ஊட்டியில் அந்த இந்துஸ்தான் போட்டோ பிலிம் தொழிற்சாலை யின் விஸ்தரிப்பைப் பெற்றுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. வி. பாலகிருஷ்ணன்]

(மாலை 5–40)

அதேபோன்று மணலியில் 600 கோடி ரூபாய் செலவிலே எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலையையும் இன்றையதினம் மத்திய அரசின் மூலமாக தமிழக அரசுக்கு வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

சிவகாசி எப்படிப்பட்ட தொழில் நகரம் என்பது மாண்புமிகு அருமை அண்ணன் அமைச்சரவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். மேற்கு ஜெர்மனியிலும், ஜப்பானிலும் நடைபெறுகின்ற தொழிற்சாலைகளிலே அவர்கள் நேரடியாகச் சென்று, அங்கேயிருக்கின்ற ஆக்கபூர்வமான தொழில்களையெல்லாம் பார்த்து வந்ததை இங்கே இருக்கின்ற தமிழக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நன்கு தெரிந்திருப்பார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களும் ஜப்பானின் தலைநகராகிய டோக்கியோவிலேயிருக்கின்ற கோமாரி என்கின்ற அச்சு நிறுவனம் அச்சு இயந்திரங்களை உற்பத்தி செய்கின்ற நிறுவனத்தின் உரிமையாளரை நன்கு தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அச்சு நிறுவனத்தினுடைய உரிமையாளர் ஜப்பானிலே இருக்கின்ற கோமாரியோடு மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சரவர்கள் நெருக்கமான நட்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய உதவியோடு தமிழகத்திலே இன்றைய தினம் பெருவாரியாக அச்சுத் தொழிலைச் செய்கின்ற சிவகாசி பெரு நகருக்கு அருகிலே அந்த அச்சுக்கூடங்களைத் தயாரிக்கின்ற தொழிற்சாலையை ஜப்பானிய உறவோடு அருமை அண்ணன் அவர்கள் அமைத்துத்தர வேண்டுமென்பதை இந்த நேரத்திலே பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எங்களுடைய தொகுதியில்தான் தமிழக அரசின் மூலமா ஆதரவுடன் சிமெண்ட் ஆலை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது அந்த சிமெண்ட் ஆலையின் மூலமாக எப்படிப்பட்ட நன்மைகளையெல்லாம் அந்தப் பகுதி மக்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள், தொழிலாளர்கள் எவ்வளவு வேலை வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தனிப்பட்ட நிறுவனங்களில் டிரை யூனிட்டாக மாற்றி விட்டார்கள். எப்பொழுது அந்தத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டதோ அன்றிலிருந்து இன்றுவரை வெட் யூனிட்டாகத்தான் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. டிரை செமி

[திரு. வி. பாலகிருஷ்ணன்] [1987 ஏப்ரல் 24

யூனிட்டாக மாற்றுவதற்கு ஏறத்தாழ $13\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று அந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பேட்டிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் $13\frac{1}{2}$ கோடி அல்ல ஒரு ஆண்டில் ஆலங்குளத்திலே இருக்கின்ற சிமெண்ட் ஆலை மட்டும் 15 கோடி ரூபாயைத் தமிழக அரசு இலாபமாக ஈட்டி வருகிறது. எனவே, ஓராண்டில் கிடைக்கின்ற 15 கோடியைத் தமிழக அரசு இந்த ஆண்டிலேயே ஆலங்குளத்தில் அரசுக்குச் சொந்தமான சிமெண்ட் ஆலையை டிரை யூனிட்டாக—டிரை செமி யூனிட்டாக மாற்றித்தர வேண்டுமென்பதை இந்த நேரத்திலே பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படி மாற்றித் தருகின்ற வண்ணம் அங்கே ஏராளமான விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் தமிழக அரசைப் பாராட்டுவார்கள். இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அண்ணன் ஆறுமுகம் பேசும்பொழுது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். நானும் அவர்களும் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானமாகக் கூட இதைக் கொண்டுவந்தோம். ஏனென்றால் அங்கே இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு இந்தத் தூசியானது பட்டு அங்கே இருக்கின்ற பயிர்கள், கிணற்று நீரெல்லாம் கெட்டுவிடுகின்றன. அதையெல்லாம் எண்ணிப்பார்த்து, இப்படி வறட்சியால் வாடுகின்ற விவசாயிகளுக்கு மேலும் தொந்தரவை அந்தத் துகள்கள் தூசி கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனவே விரைவிலே டிரை செமி யூனிட்டாக அந்த ஆலை மாற்றப்பட வேண்டுமென்பதை இந்த நேரத்திலே பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அருமை அண்ணன் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்கு சிவகாசியிலே நடைபெறுகின்ற அத்தனை தொழில்களைப் பற்றியும் நன்றாகத் தெரியும். பட்டாசுத் தொழில், அச்சுத் தொழில், தீப்பெட்டித் தொழில் ஆகிய இத்தனைக்கும் உரிமங்கள் வாங்க வேண்டுமென்றால் ஏறத்தாழ ஆறு, ஏழு மாதங்கள் ஆகிவிடுகின்றன. அது எப்படி என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு உரிமம் பெறுவதற்காக அதனுடைய நகல்கள் எங்கெல்லாம் போகின்றன என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். முதலிலே வருவாய்த் துறை, சுகாதாரத் துறை, தீயணைப்புத் துறை, காவல் துறை, உள்ளாட்சித் துறை ஆகிய இத்தனையும் ஒருங்கு சேர்ந்து, அந்தத் துறைகளெல்லாம் ஒருமனதாகப் பரிந்துரை செய்து, மீண்டும் வருவாய்த் துறை—மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு வருகிறது. இங்கே இருக்கின்ற அலுவலர்களுக்கு வருகின்ற காலங்கள் ஏறத்தாழ ஆறு மாதங்களுக்கு மேலாக ஆகிவிடுகின்றன. இதனால் அந்தத் தொழில் செய்கின்ற எண்ணம்கூட ஒரு சிலருக்கு நின்று விடுகின்றது. இதையெல்லாம் ஒருமுகமாக ஆக்கி

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. வி. பாலகிருஷ்ணன்]

வருவாய்த் துறை மூலமாகவோ அல்லது தொழில் துறை ஆலோசனை மூலமாகவோ வழங்குவதற்கு மாண்புமிகு முதல்வரவர்களும், மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களும் உத்திரவிட வேண்டும். இப்படிப்பட்ட சிறிய சிக்கல்களை நீக்கி வைக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அங்கே நடைபெறுகின்ற முப்பெரும் பணிகளும் அருமையாக நடைபெற வேண்டும். அங்கே இருக்கின்ற தொழில் அதிபர்களெல்லாம் அதைப்பாராட்டுவார்கள் என்பதை இந்தநேரத்திலே கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று இங்கே மத்திய அரசின் மூலமாக ஏறத்தாழ பத்து, பதினைந்து ஆண்டுக் காலமாக ஒரு தொழிலைக்கூட தமிழகத்திற்கு அவர்கள் தரவில்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே வருத்தத்தோடு கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே பெரம்பூரில் இருக்கிற இரயில் பெட்டித் தொழிற்சாலை அப்போது ஏற்பட்டது. அதற்கு அடுத்தபடியாக திருச்சியிலே பெல் நிறுவனத்தை ஏற்படுத்தித் தந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு பெட்ரோ காம்பிளக்ஸ் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தித் தந்தார்கள். இதை எல்லாம் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் இன்றைக்கு இப்படிப்பட்ட பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் வடமாநிலங்களிலேதான் ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன; தமிழ்நாட்டிற்கு ஒன்றும் வரவில்லை. தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களும், மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் மத்திய அரசை இயக்குகின்ற பாரதப் பிரதமர் இராஜீவ் காந்தி அவர்களுக்கு நெருங்கிய நண்பர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிரதமரை நல்லமுறையிலே அணுகி, நல்ல உறவோடு இருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் பெரிய தொழில்களை தமிழ்நாட்டிலே ஆரம்பிக்கின்ற வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

தென் மாவட்டங்களில் இப்படிப்பட்ட பெரிய தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு தூத்துக்குடியை நீங்கள் மையமாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அங்கே தனியார்கள் இணைந்து நடத்துகின்ற 'ஸ்பிக்' தொழிற்சாலை ஒன்றுதான் இருக்கிறது. பெரிய தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்தால் பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பும் கிடைக்கும். அது மட்டுமல்லாமல் அங்கே இருக்கிற அத்தனை மக்களுக்கும் உப தொழில்கள் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பும் கிட்டும்.

அடுத்தபடியாக சேது சமுத்திரத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற விரைந்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். சிங்கப்பூர் ஒரு சிறு நகரமாக இருந்தாலும் அங்கே அருமையான தொழிற்சாலைகளை நிறுவி, தொழில் வளத்தை உயர்த்திக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தையும் மத்திய அரசு உதவியுடன் நீங்கள் நிறைவேற்றிக் காட்டினால் அயல் நாட்டுக் கப்பல்கள் எல்லாம் நேரடியாக அங்கே வந்து நிற்கின்ற வாய்ப்பு வசதிகள் ஏற்பட்டு, ஏற்றுமதியும் இறக்குமதியும் பெருக நல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும். அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதைப்போன்று தொழில் முனைவர்களும், தொழில் செய்பவர்களும் உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களுக்கு இன்றைக்கு விற்பனை வரி விதித்திருக்கிறோம். இங்கே உற்பத்தியாகின்ற பொருள்களுக்கு விற்பனை வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் உற்பத்தி குறைகிறது. அந்தத் தொழிலையே நிறுத்திவிடுகிற சூழ்நிலையில் தொழிலதிபர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே விற்பனை வரியை எடுத்துவிட்டு, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கலந்து பேசி, அதற்கு ஒரு மாற்று ஏற்பாடு செய்து, நல்லமுறையில் ஆலோசனை செய்து, இந்த விற்பனை வரியை நீக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் சிவகாசியிலே இருந்து சென்ற ஒருவர் பூனா நகரிலே பட்டாசு தொழில் செய்கிறார். அந்த அரசிலே அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களுக்கு விற்பனை வரி கிடையாது. அதைப்போன்று வேறு சில பொருள்களையும் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அங்கே இருந்துதான் பம்பாய் துறைமுகத்திற்கு பல பொருள்கள் செல்லுகின்றன. விற்பனைவரி அங்கே இல்லாத காரணத்தால் அச்சுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள், மற்றும் பல தொழில்களில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் எல்லாம் அங்கே சென்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையில் நம்முடைய மாநிலத்தில் அந்தத் தொழில்கள் நலிவடைந்துவிடும். ஆகவே, விற்பனை வரியை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழ்நாட்டை விட்டு பல தொழில்கள் போய்விடுகின்ற சூழ்நிலையை நீங்கள் நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டு, அந்தத் தொழில்கள் இங்கே நல்லமுறையில் நடைபெறத் தக்க வகையில் வரிவிகிதத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. வி. பாலகிருஷ்ணன்]

இன்னும் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எங்கள் பகுதியில் இருக்கிற தொழிலதிபர்களைப் பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஒரு தொழிலதிபர் மத்தியப்பிரதேச மாநிலத்திற்குச் சென்று அங்கே ஒரு சிமிண்ட் தொழிற்சாலையை 400 கோடி ரூபாய் செலவில் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். ஏன் அங்கே போய் தொழில் தொடங்கினீர்கள் என்று கேட்டபோது நம்முடைய மாநிலத்தில் அடிக்கடி தொழிற்சாலைகளுக்கு மின்சார வெட்டு விதிக்கிறார்கள்; மூலப்பொருள்கள் சரியாகக் கிடைப்பதில்லை. மூலப் பொருள்கள் வேண்டுமென்றால் நிலக்கரி, இரும்பு போன்ற மூலப் பொருள்கள் கிடைக்க வேண்டுமென்றால் கல்கத்தா, பீகார் போன்ற மாநிலங்களிலிருந்துதான் வரவேண்டியிருக்கிறது, மதுரை, கோவை போன்ற இடங்களில் எப்படி ஒரு மூலப் பொருளுக்கு ஒரே விலை இருக்கிறதோ அதைப் போன்று இந்தியத் துணைக் கண்டம் முழுவதிலும் மூலப் பொருள்களை எங்கே கொண்டு கொடுத்தாலும் சரி, ஒரே விலைக்குக் கிடைப்பதற்கு உத்தரவாதம் தந்தால், மத்திய அரசின் உதவியோடு நீங்கள் உத்தரவாதம் செய்து தந்தால் தமிழ்நாட்டில் நாங்கள் தொழில்களைத் தொடங்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை உருவாக்கினால் இன்னும் பல தனியார்கள் பெரிய, பெரிய தொழிற்சாலைகளை நிச்சயமாக ஆரம்பிப்பார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதைப்போன்று மத்திய அரசினுடைய வரவு-செலவுத் திட்டம் முடிந்த பிறகு திடீரென்று மத்திய அரசு பெட்ரோல் விலையையும், டீசல் விலையையும் இடையிடையே உயர்த்தி விடுகிறார்கள்.

(மாலை 5-50)

இதன்காரணமாக நிறைய இடங்களில் மில் வேலைகளும் இன்னும் பல தொழில்களும் அதாவது ஜெனரேட்டர் மூலமாக இயங்குகிற அத்தனை தொழில்களும் முடங்குகின்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. திடீரென்று டீசல், பெட்ரோல் போன்றவற்றின் விலை உயர்கிறது. எனவே மத்திய அரசானாலும் சரி, மாநில அரசானாலும் சரி ஒரு சீரான திட்டத்தை வகுத்து எந்த நேரத்திலும் திடீர், திடீர் என்று உயர்த்தாத வகையில் இருக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சியில் மூன்றாவது இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது என்பதை நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காமராஜர் மாவட்டம் எப்படிப்பட்ட பகுதி என்பது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். எனவே அங்கே ஒரு சிப்காட் தொழில் பேட்டையை இந்த ஆண்டில் அறிவிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. வி. பாலகிருஷ்ணன்] [1987 ஏப்ரல் 24

அடுத்து ஏறத்தாழ 9 சர்க்கரை ஆலைகளைப் பொறுத்த வரையில் இன்றைய தினம் அனுமதி பெறுவதற்காக அனுப்பி இருப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ராஜபாளையம் பகுதியில் தென்காசி, கடையநல்லூர், சங்கரன்கோயில், சிவகிரி போன்ற பகுதிகளில் எல்லாம் ஏராளமாக கரும்பு விளைகிறது. அதை மூலப்பொருளாகக் கொண்டு ராஜபாளையம் பகுதியில் ஒரு சர்க்கரை ஆலையை அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காமராஜர் மாவட்டத்தில் அருப்புக்கோட்டை தொகுதி. அதுபற்றி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கெல்லாம் மிக நன்றாகத் தெரியும். ஒரு தொழிற்சாலை கூட அங்கே இல்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மனது வைத்தால் நிச்சயமாக ஒரு நூற்பாலையை அந்தப் பகுதியில் ஏற்படுத்தித் தர முடியும். அந்த வகையில் அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டு உங்களுடைய மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று விடை பெறுகிறேன், நன்றி வணக்கம்.

திரு. கே. அன்பழகன் : மாண்புமிக்க பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தொழில் மானியக் கோரிக்கை யின் மீது காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல விழைகிறேன்.

முற்றிலும் கரும்புச் சக்கையை மூலப்பொருளாகக் கொண்டு காகித ஆலை அமைப்பதில் வெற்றி கண்டுள்ளதற்காக நான் பாராட்டுகிறேன். மணலியில் கரும்பாறை மற்றும் கற்களை மெருகூட்டும் தொழிற்சாலை உருவாக்குவது குறித்து காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் நான் வரவேற்கிறேன். 20 கோடி ரூபாய் செலவில் சிவகங்கையில் கிராஃபைட் தொழிற்சாலை அமைத்திருப்பது வரவேற்கக்கூடியது. தமிழ்நாட்டில் சர்க்கரை உற்பத்தியில் ஏற்பட்டுள்ள வளர்ச்சியை காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். தமிழ்நாடு மேக்னசைட் நிறுவனத்தின் மூலம் வெப்பம் தாங்கிக் கற்களை உருவாக்கக் கூடிய தொழிற்சாலை அமைக்க இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதையும் நாங்கள் வரவேற்கிறோம்.

இங்கே எனக்கு முன்னால் பேசிய ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் தமிழகத்தில் மத்திய அரசின் முதலீடு அதிகமாக இல்லை என்றும் மத்திய அரசு மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையோடு நடக்கிறது என்றும் லைசன்ஸ் சரியாக வழங்குவதில்லை என்றும் அதிலே காலதாமதத்தை உருவாக்குகிறது என்றும் சொன்னார்கள். அப்படி என்றால் பணம் கொடுப்பதற்கும் மத்திய அரசு வேண்டும், பழியைப் போடுவதற்கும் மத்திய அரசு வேண்டும் என்பது சரியல்ல. தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் மத்திய அரசின் முதலீடு பாராட்டத் தக்க அளவில்,

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. கே. அன்பழகன்]

போற்றத்தக்க அளவில் இருக்கிறது என்பதைக் கூற நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அகில இந்திய அளவில் 1947 ஆம் ஆண்டு முதல் 1986 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் வரையில் மத்திய அரசின் முதலீடு 47,323 கோடி ரூபாய். அதில் தமிழகத்திற்கு மட்டும் முதலீடு செய்யப்பட்டுள்ள தொகை 2,548 கோடி ரூபாய் என்பதை இங்கே நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் இந்த ஆண்டு ஊட்டியில் இந்துஸ்தான் போட்டோ பிலிம் தொழிற்சாலையின் மூலமாக 168.12 கோடி ரூபாய் செலவில் எக்ஸ்ரே பிலிம் தயாரிக்கும் திட்டத்தையும், மணலி எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு நிலையத்தில் 600 கோடி ரூபாய் செலவில் ஆரோமாட்டிக் காம்ப்ளக்ஸ் நிறுவும் திட்டத்தையும் ஏற்படுத்த மத்திய அரசு இசைந்து இருக்கிறது. திருச்சியில் 70 கோடி ரூபாய் செலவில் உலோகக் கலவை ஊடுறுவல் தொழிற்சாலை நிறுவியுள்ளது. ஆக இந்தியாவிலே பல மாநிலங்கள் பின்தங்கிய நிலையிலே இருந்தும் கூட இளைய பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களும், மத்திய அரசும் தமிழகத்தில் நிறைய அளவில் முதலீடு செய்திருப்பதை காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக நான் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன்.

இந்திய அரசினுடைய நிதி நிறுவனங்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் ஐ.டி.பி.ஐ., ஐ.எப்.சி.ஐ., ஐ.சி.ஐ.சி.ஐ போன்ற நிதி நிறுவனங்கள் தமிழகத்தில் தொழிலை வளர்க்க வேண்டுமென்ற வகையில் அதிகமான நிதியுதவியை வழங்கி இருக்கின்றன. 1982—83-ல் 217.47 கோடி ரூபாயை இந்த நிதி நிறுவனங்கள் வழங்கி இருக்கின்றன. 1983—84-ல் 345.58 கோடி ரூபாயை இந்த நிதி நிறுவனங்கள் வழங்கி இருக்கின்றன. 1984—85-ல் 360.20 கோடி ரூபாயை இவை தமிழகத்தின் தொழில் வளர்ச்சிக்காக வழங்கி இருக்கின்றன.

இன்றைக்கு நிதி நிறுவனங்களின் உதவி பெறுவதிலேயும் மகாராஷ்டிரா, குஜராத் போன்ற மாநிலங்களுக்கு அடுத்தபடியாக தமிழகம், இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மத்திய மூலதன மான்ய உதவியை எடுத்துக் கொண்டால் 1971ஆம் ஆண்டிலே இந்த திட்டம் துவங்குகின்ற காலத்திலே இருந்து இன்று வரையில் அந்த உதவியினைப் பெறுவதிலே தமிழகம் முன் அணியில் இருந்து வந்திருக்கிறது. 1983—84-லே 7.9 கோடியும், 1984—85லே 9.26 கோடியும், 1985—86-லே 10.69 கோடியும், ஆக மொத்தம் 49.13 கோடி ரூபாயும் மத்திய மூலதன மான்ய அரசின் உதவி திட்டத்தின்கீழ் தமிழகத்திற்கு வந்திருக்கிறது.

அதேபோல லைசன்ஸ் பெறுவதைப் பொறுத்தவரையில் எடுத்துக் கொண்டால் இந்தியாவிலேயே அதிக அளவில் இசைவுக் கடிதங்களையும் தொழில் லைசன்ஸ்களையும் தமிழ்நாடு பெற்றுள்ளது. 1985ஆம் ஆண்டை எடுத்துக் கொண்டால் அகில இந்திய அளவிலே மைய அரசு வழங்கியிருக்கிற லைசன்ஸ் 985. அதிலே தமிழகத்திற்கு மட்டும் 177 லைசன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1986ஆம் ஆண்டை எடுத்துக்கொண்டால் 106 இசைவு கடிதங்களையும் 48 தொழில் உரிமங்களையும் தமிழகத்திற்கு மைய அரசு வழங்கியிருக்கிறது. அது மட்டும் அல்லாமல் வெளிநாட்டு உடன் உழைப்பு ஒப்பந்தங்கள் அனுமதி என்ற வகையில் 113-க்கு மத்திய அரசு ஏற்பளிப்பு அளித்திருக்கிறது.

மைய அரசின் மான்ய உதவித் திட்டமானாலும் அல்லது இந்திய அரசு நிதி நிறுவனங்களானாலும் எல்லாவற்றிலும் தமிழகம் முதல் இடத்திலும் இரண்டாவது இடத்திலும் இருக்கிறது. ஆனால்நிதி உதவி பெறுவதிலேயும், லைசன்சுகள் பெறுவதிலேயும் 1வது 2வது இடத்தைப் பெற்றிருக்கிற தமிழகம் தொழில் வளர்ச்சியில் எந்த இடத்தில் இருக்கிறது என்பதை ஆளும் கட்சி நண்பர்கள் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் காலத்தில் தமிழகம் தொழில் வளர்ச்சியில் 3வது இடத்தில் இருந்துகொண்டிருந்தது. இன்றைய தினம் தமிழகம் தொழில் வளர்ச்சியிலே பின் தங்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலை நீடித்தால் அகில இந்திய அளவில் தமிழகம் 13வது இடத்திற்கு சென்றால் கூட ஆச்சரியப்படுவதற்கு இல்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

லைசன்சுகளைப் பெற்றுவிட்டால் மாத்திரம் போதாது. பெற்ற லைசன்சுகளை அமல் படுத்தி தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பெறப்பட்ட லைசன்சுகளில் எவ்வளவு இம்பிளிமென்ட் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன எவ்வளவு லைசன்சுகள் செயல்படாமல் இருக்கின்றன. எவ்வளவு லைசன்சுகள் ரத்தாகி இருக்கின்றன என்று கொள்கைக் குறிப்பிலே விவரங்கள் கிடையாது. பெரும்பாலான லைசன்சுகள் வாங்கப்படுகின்றன. இந்த அரசு லைசன்ஸ் வேட்டை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த லைசன்சுகளைப் பயன்படுத்தி தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்படவில்லை. பெரும்பாலான லைசன்சுகள் கிடப்பில் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை இங்கே வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. கே. அன்பழகன்]

அதே போல இன்பிராஸ்டிரக்சர் பெசிலிட்டீஸ் என்று சொல்லுவார்கள். அந்த அடிப்படைத் தேவைகளான நிலம், தண்ணீர், மின்சாரம் போன்ற வசதிகளை செய்து தருவதில் தமிழக அரசு ஆர்வம் காட்டவில்லை. அதனால்தான் நிறைய பேர்கள் தொழில்கள் துவங்க முடியாமல் போகிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் சுட்டிக் காட்டியது போல தமிழ்நாட்டில் இருக்கக் கூடிய ஒருவர் மத்தியப் பிரதேசத்திற்குப் போய் சிமென்ட் தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்திருக்கிறார். அப்படிப் பல பேர்கள் தமிழ்நாட்டைச் சார்ந்தவர்கள் இன்றைய தினம் கர்நாடகத்திற்கும், ஆந்திராவிற்கும் தொழில் துவங்க சென்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். ஏன் இந்த நிலை என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்தபோது மதிப்பிற்குரிய ஆர். வி. அவர்கள் மூலமாக தனியார் தொழில் முனைவர்களை அழைத்து வந்து பேசி, உங்களுக்கு என்ன வசதி வேண்டும். தொழில் துவங்க ஆரம்பியுங்கள், உங்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளையும் வசதிகளையும் அரசு செய்து தரும் என்று ஊக்குவித்த அளவிலேதான், ஆவடி, அம்பத்தூர் போன்ற பொட்டல்கடான இடங்கள் எல்லாம் இன்று தொழிற்சாலைகளாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. ஏன் நீங்கள் அப்படிப்பட்ட முயற்சிகளை எடுக்கக்கூடாது. நம்முடைய தமிழகத்திலே இருக்கிற தொழில் முனைவர்களை அழைத்துப் பேசி தொழிற்சாலைகளை உருவாக்க அரசு ஏன் முன் வரக் கூடாது என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். 5 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் தனியார் யாரும் தொழில் துவங்க தமிழகத்திற்கு முன் வரவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக அடிப்படை வசதிகள், மின் பற்றாக்குறை கச்சாப்பொருள்களின் பற்றாக்குறை, தொழில் முறையில் சரியான அணுகுமுறை இல்லாதது, உற்பத்தியான பொருளுக்கு உரிய மார்க்கெட் கிடைக்காதது போன்ற குறைபாடுகளின் காரணமாக இன்றைய தினம் தமிழகம் தொழில் வளர்ச்சியிலே இருண்ட நிலையில் இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(இரவு 6–00)

தமிழ்நாட்டில் அடிக்கடி ஏற்படக்கூடிய மின்வெட்டு தொழில் உற்பத்தியை பாதிக்கிறது என்பது மட்டுமல்லாமல் பொருளாதார சீர்குலைவையும் தமிழகத்தில் அது உருவாக்கியிருக்கிறது. ஆலங்குளம் சிமென்ட் ஆலையை எடுத்துக் கொண்டால் அடிக்கடி ஏற்படும் மின் வெட்டினால் அது தன்னுடைய முழு உற்பத்தித் திறனை அடைய முடியவில்லை. அதைப்போல் அரியலூர் சிமென்ட் ஆலை, தமிழ்நாடு அஸ்பெஸ்டாஸ் போன்ற நிறுவனங்களிலும் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டுள்ளதாக கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி அடிக்கடி மின்வெட்டு ஏற்படுவது வேதனைக்குரியது. இது தொழிற்சாலைகளின் அடிப்படை வசதிகளைப் பாதித்துள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த நிர்வாகங்கள் சரிவர நடைபெறவில்லை.

[திரு. கே. அன்பழகன்] [1987 ஏப்ரல் 24

அடுத்து தமிழ் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படை வசதிகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு இந்த அரசு எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அதற்கான திட்டங்களைத் தீட்டவில்லை. உத்திரப் பிரதேசம், கர்நாடகம், ஒரிஸ்ஸா, இராஜஸ்தான் போன்ற மாநிலங்கள் இன்றையதினம் Project reports for infrastructure Development என்பதைத் தயார் செய்து இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சி வங்கியிடம் கடனுதவிப் பெற்று திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி தொழில் துறையில் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட Project reports for infrastructure Development கொண்டு திட்டங்களை தமிழகத்தில் நிறைவேற்ற தமிழக அரசு தவறிவிட்டது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதைப்போல ஆலங்குளம் சிமென்ட் ஆலையின் உற்பத்தித் திறன் 4 லட்சம் மெட்ரிக் டன்னிலிருந்து 5 லட்சம் மெட்ரிக் டன்னாக உயரும் என்று அரசு அறிவித்தது. ஆனால் நடைமுறையில் அந்த ஆலையில் 3.20 லட்சம் டன் சிமென்ட்தான் உற்பத்தியாகி இருக்கிறது. அரியலூர் சிமென்ட் ஆலையை எடுத்துக் கொண்டால் 5 லட்சம் மெட்ரிக் டன்னிலிருந்து 10 லட்சம் மெட்ரிக் டன் உற்பத்தி செய்வதற்கு மத்திய அரசு இசைவை அளித்திருக்கிறது. ஆனால் ஏற்கெனவே இருக்கிற குறியீட்டு அளவான 5 லட்சம் மெட்ரிக் டன்னை கூட இன்றைய தினம் இந்த இரண்டு தொழிற்சாலைகளும் உற்பத்தி செய்ய முடியாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிற பரிதாபமான சூழ்நிலை இருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து புதிய சர்க்கரை ஆலைகளை எடுத்துக் கொண்டால் தமிழகத்தில் கரும்பு உற்பத்தி அதிகரித்துள்ளது வரவேற்கக் கூடியதுதான். மத்திய அரசு கரும்புக்கு குறைந்தபட்ச விலையை நிர்ணயம் செய்திருந்தாலும் தமிழக அரசு கரும்பு விவசாயிகளை பாதுகாக்கும் வகையில் அவர்களுக்குக் கூடுதல் மானியம் வழங்கி வருகிறது. பெயருக்கு சர்க்கரை ஆலைகளை ஏற்படுத்துவதை விடுத்து, இருக்கிற சர்க்கரை ஆலைகளை நவீனப்படுத்தி புதிய தொழில் நுட்பத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும். அதன் மூலம் உற்பத்தியை அதிகரிக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தவகையில் கரும்பு விளைச்சல் தொழில் நுட்ப அம்சங்களைக் கவனத்தில் கொண்டு புதிய சர்க்கரை ஆலைகளை அரசு ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படி உருவாகக் கூடிய சர்க்கரை ஆலைகளை கூட்டுறவுத் துறையில் உருவாக்குவது நன்மை பயப்பதாக அமையும். கிராம விவசாயிகளின் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கு அது உதவிகரமாக இருக்கும். கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளில் விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கிறது. அதோடு ஆலைக்கு வருகிற இலாபத்திலிருந்து

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. கே. அன்பழகன்]

கரும்பு விவசாயிகளுக்கு கூடுதல் விலையும் கிடைக்கிறது ஆனால் தனியார் ஆலைகளில் கொள்ளை இலாபம் சம்பாதித்து விவசாயிகள் கூடுதல் விலை கேட்டால் அதனை அவர்கள் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கம் முடிந்த வரையில் சர்க்கரை ஆலைகளை அமைக்க கூட்டுறவுத் துறைக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். கூட்டுறவுத் துறையும், பொதுத் துறையும் முன்வரவில்லையென்றால் தனியார் துறைக்கு அதனை கொடுப்பதைப் பற்றி காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் தமிழக அரசு புதிய சர்க்கரை ஆலைகளை அமைப்பதில் தனியார்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்திருப்பது மிகவும் வருத்தத்திற்குரியது. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் ஆதி பராசக்தி ஷுகர்ஸ், வடாற்காடு, வாணியார் ஷுகர் மில்ஸ், அரூர் தாலுகா, ஆரூரான் ஷுகர்ஸ், கும்பகோணம், கே.வி. கந்தசாமி மில், பொள்ளாச்சி போன்ற பல்வேறு விண்ணப்பங்கள் இன்றைய தினம் தனியார்களுக்கு சொந்தமானவை பரிந்துரை செய்யப்பட்டுள்ளன. ஆகவே முடிந்தவரையில் கூட்டுறவுத் துறையில் சர்க்கரை ஆலைகளை உருவாக்குவதற்கு அரசு முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஓமலூர் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் 'டாசல்' நிறுவனத்தின் பீங்கான் மையம் ஒன்று இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு மூடுவிழா நடத்துவதற்கு இன்றைய தினம் முயற்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே நம்முடைய மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இதுவரையில் அங்கே செயல்பட்டு வந்த பீங்கான் மையத்திற்கு மூடுவிழா நடத்துவதற்கான முயற்சியை முறியடித்து அந்த பீங்கான் நிறுவனம் அங்கே செயல்படுவதற்குரிய நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதனால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் தொழிலாளர்கள்தான். அந்த நிர்வாகத்திலே தவறு நடக்கிறது என்று சொன்னால், நிர்வாகம் சரியாக இல்லை என்று சொன்னால், அந்த நிர்வாகத்தை சீரமைத்து, செப்பனிட்டு, அந்த பீங்கான் மையம் சிறப்பாக நடைபெறுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. காரணம் சேலம் மாவட்டத்திலிருந்து வந்திருக்கக்கூடிய, இன்றைய தினம் தமிழக அமைச்சரவைக்கு பெருமை சேர்க்கக்கூடிய நமது அமைச்சர் அவர்கள் காலத்தில், சேலம் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓமலூரில் இருக்கக்கூடிய இந்த பீங்கான் நிறுவனத்திற்கு இப்படிப்பட்ட நிலை வந்தது என்ற சூழ்நிலை வரக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் ஓமலூர் தாலுக்காவை தொழில்துறையில் பின் தங்கிய தாலுக்காவாக அறிவித்து, அங்கே தொழில் வளர்ச்சியை உருவாக்கித்தரவேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு மாக்னசைட் தொழிலாளர்கள், சேலம் மாக்னசைட்டில் பணிபுரிந்த காலத்திற்கு உரிய கிராஜுவிட்டி முழுமையாக உடனடியாக வழங்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கிராஜுவிட்டி வழங்கவேண்டும் என்று அந்தத் தொழிலாளர்கள் பல ஆண்டுக்காலமாக தெரிவித்து வருகிறார்கள். நானும் இந்த மாமன்றத்திலே பலமுறை இதைப் பற்றிப் பேசி இருக்கிறேன். ஆகவே இந்த கிராஜுவிட்டி பிரச்சினையை விரைவாக முடித்துத் தரவேண்டும். அரசு போட்ட ஒரு ஒப்பந்தத்தை ஒரு தனிப்பட்ட முதலாளி மீறி அந்த ஒப்பந்தப்படி தரவேண்டிய பணத்தைத் தர மறுக்கிறார் என்று சொன்னால், அரசு கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து, தொழிலாளர்களுக்கு உரிய முழு கிராஜுவிட்டியைப் பெற்றுக்கொடுப்பதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கும்பகோணம்-திருவிடைமருதூர் தாலுக்காவை, தொழிற்துறையில் பின்தங்கிய தாலுக்காவாக அறிவித்து அங்கே தொழில் வளர்ச்சியை உருவாக்கித்தரவேண்டும் என்று அருமைக்குரிய சட்டமன்ற உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சார்பாகக் கேட்டுக்கொண்டு, மாற்றுத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. பொ. உத்திராபதி : மாண்புமிகு தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, நமது அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய தொழில் துறை மானியக் கோரிக்கைகள் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே சொல்ல விழைகிறேன். தொழில் துறை என்பது இன்றைக்கு ஒரு நாட்டுக்கு மிகமிக அவசியமான துறையாகும். ஆகவே தொழில்கள், தொழிற்சாலைகள் அதனால் ஏற்படுகின்ற உற்பத்திகள் எந்த அளவிற்கு ஒரு நாட்டிலே ஏற்படுகிறதோ, அந்த அளவிற்குத்தான் அந்த நாட்டினுடைய ஏற்றுமதிக்கும் இறக்குமதிக்கும் அந்த நாட்டினுடைய வளர்ச்சிக்கும் அவைகள் உதவிகரமாக இருக்கமுடியும்.

காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். தனியார் துறைக்கு வழங்கக்கூடாது, கூட்டுறவுத் துறைக்கு, பொதுத் துறைக்குத்தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இதில் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு முழு உடன்பாடு உண்டு. ஆனால் இன்றைக்கு மத்திய சர்க்காரினுடைய கொள்கை, முழுக்க முழுக்க பொதுத்துறை, கூட்டுறவுத் துறைக்குப் பதிலாக முதலாளித்துவக் கொள்கையை வளர்க்கக் கூடிய ஒன்றாகத்தான் இருந்து வருகிறது. இப்படிப்பட்ட கொள்கையைக் கொண்டு இருப்பதால்தான், இளம் பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் முதலில் ஒரு கொள்கையை அறிவித்தார்கள். அந்தக் கொள்கை என்னவென்றால், பொதுத்

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

துறை, கூட்டுறவுத்துறை ஆகியவற்றில் உள்ள தொழிற்சாலைகளுக்கு நலிவு ஏற்பட்டால் அதை அத்தோடு விட்டுவிட்டு, தனியார் துறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அதைப் பெருக்க வேண்டும் என்று பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். இந்தக் கொள்கையினால் ஏற்படுகின்ற நெருக்கடி இன்றைக்கு ஒவ்வொரு மாநிலத்தையும் பாதிப்பது மட்டுமல்ல. நமது மாநிலத்திலேயும் இன்றைக்கு தொழில் துறை பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் இந்தக் கொள்கையினுடைய அமைப்பாகும்.

நமது அரசு 12 சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு அனுமதி கேட்டு 1 ஆண்டுக் காலம் ஆகிறது. ஆனால் இன்னமும் அந்த 12 ஆலைகளுக்கு அனுமதி கிடைக்காமல் காலம் கடத்துவதால் மாநிலத்தில் தொழில் கொள்கையை எப்படி வளர்க்க முடியும், அந்தக் கொள்கை எப்படி வளரும்? ஆகவே தமிழக அரசை நான் கேட்டுக்கொள்வது, மத்திய அரசினுடைய கொள்கையைப் பின்பற்றுவதினுடைய விளைவு, தமிழகத்தினுடைய தொழில்துறை இன்றைக்கு 12-வது இடத்திலே தள்ளப்பட்டு இருப்பதாக சொல்கிறார்கள். இது உண்மையா? பொய்யா? என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது தெரிவிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே இந்த அடிப்படையில் பொதுத்துறைக்கும், கூட்டுறவுத்துறைக்கும் தமிழக அரசு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள மயிலாடுதுறைக்கு ஒரு சர்க்கரை ஆலையை வழங்கி, தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு தொழிலை உருவாக்கியதற்காக, நான், என்னுடைய நன்றியைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் தஞ்சை மாவட்டம் என்பது முழுக்க முழுக்க விவசாயத்தை நம்பி வாழக் கூடிய மாவட்டம். ஆகவே, இன்றைக்கு விவசாயத்திலே ஒரு நம்பிக்கை இல்லாத நிலைமை வருகிறபோது மேலும் மேலும் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

(இரவு 6–10)

இன்றைக்கு தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற நரிமணத்தில் எண்ணெய் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் கோவில் களப்பாலில் எண்ணெய் எடுக்கலாம் என்று அறிவிப்பு வந்திருக்கிறது. சோவியத் நிபுணர்கள் காவேரிப் படுகையில் கனிவளங்களும், எண்ணெய் வளங்களும் அதிகமாக இருப்பதாக இன்றைக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அங்கே எடுக்கக் கூடிய எண்ணெயை சென்னை, மணலியிலுள்ள எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலைக்கு எடுத்து வருவதால் அதிகச் செலவு ஆகிறது. எனவே, அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், தஞ்சை மாவட்டத்தில், அங்கே

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1987 ஏப்ரல் 24

எடுக்கக்கூடிய எண்ணெயை சென்னைக்கு கொண்டு வரக்கூடிய செலவை மிச்சப்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு அந்த மாவட்டத்திலேயே ஒரு தொழிற்சாலையை உருவாக்கி அதன் மூலமாக விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்து, படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்ற வகையில் எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலை ஒன்றை தஞ்சை மாவட்டத்தில் உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இரண்டாவது, உப்பு இரசாயனத் தொழிற்சாலைக்காக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 1980ஆம் ஆண்டில் மறவக்காட்டில் கால்நடு விழாவைச் செய்தார்கள். இன்றைக்கு 6, 7 ஆண்டுகளாகப் போகிறது, அது இந்தக் கால்நடு விழாவோடு அப்படியே இருக்கிறது. அதனால் வேதாரண்யத்தில் கிடைக்கக்கூடிய உப்பு இன்றைக்கு தூத்துக்குடிக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, முதலமைச்சர் அவர்கள் கால்நடுவிழா செய்த அந்த அடிப்படையில் ஒரு உப்பு இரசாயனத் தொழிற்சாலையை தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மூன்றாவது, தஞ்சை மாவட்டத்தில் இன்றைக்கு கரும்பு ஆலைகள் அதிகமாக இருப்பதனால், கரும்புச் சக்கைகள் அதிகமாகக் கிடைக்கின்றன. வைக்கோலும் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. இது இரண்டையும் பயன்படுத்தி ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையை தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல், நான்காவது, பட்டுக்கோட்டையில் வனஸ்பதி தொழிற்சாலை ஒன்றையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தஞ்சையில் இன்றைக்கு அரிசி ஆலைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இந்த அரிசி ஆலைகளில் கிடைக்கக்கூடிய தவிடு எதற்கும் பிரயோசனம் இல்லாமல் வீணாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த தவிட்டைப் பயன்படுத்துவதற்கு ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதன்மூலம், தவிட்டிலிருந்து எண்ணெய் எடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு சிறிய தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, கோடிக் கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து நெல் உலர்த்தும் ஆலைகள் மத்திய சர்க்காரால் கட்டப்பட்டு அந்த ஆலைகள் எதற்கும் பயன்படுத்தப்படாமல் தஞ்சை மாவட்டத்தில் அதிகமான எண்ணிக்கையில், 20 ஆண்டுக் காலமாக அப்படியே கிடக்கின்றன. இந்த நெல் உலர்த்தும் ஆலைகளைப் பி.

ஐ.-க்கு சொந்தமானவை. கோடிக்கணக்கான ரூபாயில் இந்த ஆலைகள் பல இடங்களிலே கட்டப்பட்டு பிரயோசனம் இல்லாமல் கிடக்கின்றன. இதுகுறித்து மத்திய சர்க்காரை அணுகி, அந்த ஆலைகளை எடுத்து நமது மாநிலத்தில் அந்தந்த மாவட்டங்களிலுள்ள, நெல்லையும், அரிசியையும் அவைகளில் பயன்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அரசு, அதிகாரிகளை அனுப்பி அந்த நெல் உலர்த்தும் ஆலைகளை என்ன செய்யலாம் என்று கண்டறிந்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல், மாம்பழம், தக்காளி, சாத்துக்குடி இப்படி பல பழங்களிலிருந்து பழரசம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலைகள் இன்றைக்கு பெங்களூரில் அதிகமாக இருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டில்தான் அதிகமாக பழங்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு இன்றைக்கு பெங்களூருக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றன. ஆகவே அந்தப் பழங்களைக் கொண்டு தமிழகத்திலேயே பழச்சாறு உருவாக்கக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றையதினம், கரும்பு விவசாயிகள் மூன்று தினங்களாக உண்ணாவிரதம் இருந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு கரும்பு அதிகமாக அபிவிருத்தி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு சர்க்கார் முன்வந்திருக்கும்போது, கரும்பு உற்பத்தியை அதிகமாக்க வேண்டும். கரும்பு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்கும் அதை நம்பி வாழக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்கள் வாழ்வில் முன்னேற்றத்தை உண்டாக்கவேண்டும். அந்த அடிப்படையிலே பார்க்கிறபோது இன்றைக்கு மஹாராஷ்டிராவில் 300 ரூபாய்; கர்நாடகாவில் 240 ரூபாய்; ஆந்திராவில் 230 ரூபாய் என்று அரசே ஆலைகளில் விலை நிர்ணயம் செய்து அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கிறார்கள். இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு மத்திய சர்க்கார் 170 ரூபாயும், நமது சர்க்கார் 30 ரூபாயும், ஆக 200 ரூபாய் என்பது எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் அவர்களுக்குக் கட்டுப்படியாகாது. நான் நமது அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது, அவர்கள் 300 ரூபாய் கேட்கிறார்கள்; இருந்தாலும் இடைக்கால ஏற்பாடாக 250 ரூபாயாவது கரும்பு விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பதற்கு நமது அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

அடுத்து, 1986–87ஆம் ஆண்டு கருங்குளம் சர்க்கரை ஆலையிலே 240 ரூபாய், வடபாதிமங்கலம் சர்க்கரை ஆலையிலே 230 ரூபாய், கோத்தாரி சர்க்கரை ஆலையிலே 220 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். கோத்தாரி, வடபாதிமங்கலம் பகுதிகள் நல்ல மண்வளம் நிறைந்த பகுதி, ஆனால் சர்க்கரையினுடைய சத்து குறைவாக இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதற்கு என்ன காரணம்

என்று தெரியவில்லை. இந்தப் பகுதிகளிலே இருக்கிற மண் நல்ல தரமாக இருக்கிறபோது, கரும்பில் மட்டும் சத்து அதிகமாக இல்லை என்று கணக்கு காட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, விவசாயிகள் இன்றைக்கு நம்பிக்கையை இழந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். அரசு, அதிகாரிகளை அனுப்பி அந்த கரும்பு எந்த அளவுக்கு சத்து உள்ள கரும்பு என்று பார்த்து அதற்குத் தகுந்தபடி அவர்களுக்கு விலை கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதைப்போல கோ. 671 என்று கரும்பு ரகம் இருக்கிறது. அந்த ரகக் கரும்பு போடுபவர்களுக்கெல்லாம் ஒரு ஏக்கருக்கு ஆயிரம் ரூபாய் மானியம் வழங்கப்பட்டது. இப்போது அது நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. அதை எந்தக் காரணத்திற்காக நிறுத்தினார்கள் என்று தெரியவில்லை. விவசாயிகளை ஊக்குவிப்பதற்காக புது புது விதைகளை நாம் கொடுக்கிறபோது அந்த மானியத்தைத் தொடர்ந்து கொடுத்தால் தான் விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்குவார்கள். அதேபோல் விவசாயிகளுக்கு இந்த 671 நம்பர் ரக கரும்பு உற்பத்தி செய்து அதிக சத்துள்ள கரும்பைக் கொடுப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்கும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இன்றைக்கு சர்க்கரை முதலாளிகளுக்கு 440 ரூபாய் குவிண்டாலுக்கு என்று இருந்ததை இன்றைக்கு 480 ரூபாயாக மத்திய அரசு சர்க்கரை விலையை உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். அப்படி சர்க்கரை விலையை உயர்த்தியது மட்டும் அல்லாமல் 65 சத விகிதம், 35 சத விகிதம் என்று லெவி இருந்ததை இன்றைக்கு சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு 50 சத விகிதம் லெவியாகவும், 50 சதவிகிதம் வெளி மார்க்கெட்டில் விற்கலாம் என்றும் மத்திய அரசு அறிவித்து இருக்கிறது. ஆக இதிலிருந்து பார்க்கிறபோது மத்திய அரசு யாரைப் பாதுகாக்கிறது? சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகளைப் பாதுகாக்கிறதே தவிர வேறு அல்ல. சர்க்கரை முதலாளிகள் அதிக விலைக்கு விற்று அவர்கள் மேலும் அதிகமான லாபத்தைப் பெறுவதற்கு மத்திய அரசு வழி வகுத்து இருக்கிறதே தவிர உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளுக்கு அதிகமான விலை கொடுப்பதற்கு மத்திய அரசு இன்னும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. ஆகவே இதை எல்லாம் பார்க்கிறபோது எதிர்காலத்தில் தமிழக அரசாவது கரும்பு விவசாயிகளைப் பாதுகாப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு தண்ணீருக்கு உத்திரவாதம் இல்லை. மின்சார இணைப்புக்கு உத்திரவாதம் இல்லை. தொழிற்சாலைகள் முழுமையான நாட்கள் ஓடுவது இல்லை. இதனால் யார் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்? முதலாளிகள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுவது இல்லை. 2 மாதம் பாதிக்கப்பட்டாலும் பிறகு கூடுதலாக 2 மாதங்கள் ஓட்டிக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் இடை

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

யில் பாதிக்கப்படுபவர்கள் அங்கே பணியாற்றக்கூடிய தொழிலாளர்கள் தான். கரும்பு 2 மாதம் ஆகிவிட்டா கரும்புக்கு வெயில் பட்டு விடுகிறது. ஆகவே இதை நம்பி கிராமப்புறத்தில் வேலை செய்யக்கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆக கரும்பு விவசாயிகள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள், சர்க்கரை ஆலையில் பணியாற்றக்கூடிய தொழிலாளர்கள் இவர்களை எல்லாம் பாதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு இன்றைக்கும் தண்ணீரும், மின்சாரமும் அவர்களுக்கு தடங்கலாக இருக்கிறது. ஆகவே இவைகள் எல்லாம் அவர்களுக்கு ரெகுலராக கிடைக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு சர்க்கரை ஆலை ஒரு ஆண்டில் 8 மாதம், 10 மாதம் ஓடவேண்டும். ஆனால் பரவலாக பார்த்தால் 5 மாதம், 7 மாதம் தான் சர்க்கரை ஆலை ஓடுகிறது. இடையில் 2 மாதங்கள் அதை சுத்தம் செய்வதற்கு நிறுத்திவிடுவார்கள், அந்த 10 மாதத்தில். ஆனால் சராசரியாக 8 மாதம் ஓட வேண்டும். இப்போது 5 மாதம், 7 மாதம் என்று வைத்துக்கொண்டாலும் கூட சராசரியாக இன்றைக்கு 6 மாதம் தான் சர்க்கரை ஆலைகள் ஓடுகின்றன. ஆகவே அதை கூடுதலான நாட்கள் ஓட்டுவதற்கு எப்படி செய்யலாம் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பார்த்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று புதிதாக சர்க்கரை ஆலைகள் மயிலாடுதுறையில் கூட்டுறவுத் துறையில் ஏற்படுத்த இருக்கிறீர்கள். ஆனால் பெரும் பகுதி இன்றைக்கு தனியார்கள் தான் சர்க்கரை ஆலைக்கு அனுமதி கேட்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே இன்றைக்கு தனியார் நடத்துவதற்கும், கூட்டுறவுத் துறையும், பொதுத் துறையும் நடத்துவதற்கும் என்ன வித்தியாசம் என்று கேட்டால், அந்த கழிவு நீர் வருகிறபோது கூட்டுறவுத் துறையும், பொதுத்துறையும் அதை கடைசிவரையில் ஓட்டி சர்க்கரையை உருவாக்குகிறார்கள். ஆனால் தனியார் துறையில் அந்த கழிவு நீரை பாதியில் நிறுத்தி அதை எடுத்து சாராயத் தொழிற்சாலைக்கு அனுப்பி விடுவதால் அந்த கரும்பு கொடுக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு அந்த சர்க்கரை அதிகமான தரம் இல்லாததால் அவர்களுக்கு அந்த விலை குறைவாக கிடைக்கிறது. ஆகவே கூட்டுறவுத் துறையிலும், பொதுத் துறையிலும் எப்படி இந்த கழிவு நீரை கடைசி வரைக்கும் வைத்து சர்க்கரை எடுக்கிறார்களோ, ஒரு டன்னுக்கு 100 கிலோவுக்கு ஒரு மூட்டை சீனி எடுக்கிறார்களோ அதேபோல் இன்றைக்கு தனியார் துறையில் இல்லை. ஆகவே ஒரு டன்னுக்கு ஒரு மூட்டை சீனி எடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு கூட்டுறவுத் துறையும் பொதுத் துறையும் எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் எதிர்காலத்தில் கூட்டுறவுத் துறைக்கும் பொதுத் துறைக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த கரும்பு விவசாயிகளுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்வதற்கு இதற்கு முன்பு முத்தரப்பு மாநாடு கூட்டுவது வழக்கம். விவசாயிகள், ஆலை முதலாளிகள், அரசு தரப்பு அதிகாரிகள் இவர்களை வைத்து முத்தரப்பு மாநாடு நடத்தி விலையை நிர்ணயம் செய்வார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அந்த முத்தரப்பு மாநாட்டை கூட்டுவது என்பதை கைவிட்டு ஆகிவிட்டது. நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுவது எல்லாம், இந்த முத்தரப்பு மாநாட்டை இந்த ஆண்டிலாவது கூட்டி விவசாயிகளை, அரசு அதிகாரிகளை, ஆலை முதலாளிகளை அழைத்து முத்தரப்பு மாநாட்டை கூட்டி எந்த எந்த ஆலைகளிலே எந்த எந்த விவசாயிகளுக்கு எல்லாம் நெருக்கடி இருக்கிறது, விலை எந்த அளவுக்கு கொடுத்தால் கட்டுப்படி ஆகும் என்பதைப் பற்றி எல்லாம் பார்த்து செய்யவேண்டும். மத்திய அரசு ஒரு அறிவிப்பு தருகிறது, மாநில அரசினர் விலையை கூட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று போராடிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இடையில் இந்தப் பிரச்சினையை தீர்க்கவேண்டுமானால் முத்தரப்பு மாநாட்டின் மூலமாகத்தான் விவசாயிகளுக்கும், சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகளுக்கும் அரசுக்கும் ஒரு சுமுகமான தீர்வு காண முடியும் என்ற அந்த அடிப்படையில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்காலத்தில் இந்த ஏற்பாட்டை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இந்த தொழில் துறையும், மாசு கட்டுப்பாட்டுத் துறையும் இன்றைக்கு தனித் தனியாக இருக்கின்றன. சர்க்கரை ஆலையிலிருந்து வரக்கூடிய அந்த கழிவு நீரினால்—வடபாதி மங்கலத்தில் உள்ள சர்க்கரை ஆலையிலிருந்து வெளியே வருகிற கழிவு நீரினால் பக்கத்தில் உள்ள அன்னுக்குடி போன்ற இன்னும் 10 கிராமங்களில்—சுகாதாரக் கேடு இன்றைக்கு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இதே மாதிரி தான் ஒவ்வொரு சர்க்கரை ஆலையிலிருந்தும் இந்த கழிவு நீர் போய் சுகாதாரக் கேடு அதிகமாகிக் கொண்டு இருக்கிறது.

(இரவு 6-20)

ஆகவே இந்தக் கழிவு நீரைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடிய ஒருதுறை தனியாகவும், தொழிற்சாலைகளுக்கு அனுமதி வழங்கக் கூடிய ஒரு துறை தனியாகவும் செய்யப்பட்டு வருகிறது. தொழில் துறையைச் சார்ந்த அதிகாரிகள் சொன்னால்கூட, இந்த மாசு கட்டுப்பாட்டுத் துறையைச் சார்ந்த அதிகாரிகள் கேட்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். ஆகவே எதிர்காலத்தில் இந்த 2 துறைகளையும் ஒன்றாக இணைத்து செயல்படுத்தினால்தான் இப்பேர்ப்பட்ட காரியங்களைத் தடுக்கமுடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கரும்பு டன்னுக்கு விலையாக ரூ. 300 கொடுக்கவேண்டும். முத்தரப்பு மாநாட்டை கூட்டவேண்டும். கரும்பு மானியத்தை வழக்கம்போல் வழங்கவேண்டும். அந்தந்த ஆண்டு சர்க்கரைச் சத்து அடிப்படையில் விலையை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். ஆலையின் லாபத்தை, ஆலையை நவீனப்படுத்தவும், விவசாயிகளை ஊக்குவிக்கவும் பயன்படுத்தவேண்டும். ஆலையின் விதிமுறைகளை, விவசாயிகளைக் கொண்ட கமிட்டியால் நிர்ணயிக்க வேண்டும். தனியார் ஆலையில் ரெக்கவரி குறைவு. விவசாயிகளின் சந்தேகம் போக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அரசுத் திட்டத்திலுள்ள சர்க்கரை ஆலைகளை அரசு கூட்டுறவுத் துறையில் கொண்டுவரவேண்டும். ஆகவே இந்த அடிப்படையில் நமது அமைச்சரவர்கள் எதிர்காலத்தில் தமிழகத்தினுடைய தொழில் துறையை முன்னேற்றுவதற்காக, மத்திய சர்க்கார் இன்று காலங் கடத்துவதைப் போக்க, மத்திய சர்க்காரும், மாநில சர்க்காரும், ஆளுங்கட்சி சொல்வது போன்று கணவன்—மனைவி உறவின் அடிப்படையில் மேலும் உறுதிப்படுத்தி, அந்த 12 சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு இந்த ஆண்டே அனுமதி வாங்கி, தமிழகத்தினுடைய கரும்பு விவசாயிகள், உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும், தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைப்பதற்கும் சர்க்கரை உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கும் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, அமைகிறேன், வணக்கம்.

திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி : மாண்புமிகு பேரவையின் துணை நாயகர் அவர்களே, தொழிற் கொள்கை பற்றிய மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் நான் சார்ந்திருக்கின்ற காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துப் பெட்டகங்களை வைக்கலாம் என்று நான் எண்ணுகின்றேன். எங்களுடைய இந்திய பேரரசினுடைய தலைமை அமைச்சராக, என்னுடைய இதய வேந்தன், இந்தியப் பேரரசினுடைய தலைமை அமைச்சராக இருக்கின்ற இந்தியப் பேரரசினுடைய எழுச்சிமிகு தலைவன், ராஜீவ் காந்தியினுடைய எண்ண மூலங்களைப் பிரதிபலிக்கின்ற வகையில் தொழிற் கூடங்கள், தமிழகத்தில் மலர வேண்டும் என்ற எண்ண உணர்வோடுதான் சில கருத்துக்களை இங்கே வைக்கலாம் என்று எண்ணுகிறேன்.

காங்கிரஸ் பேரரசு தமிழகத்திலே செங்கோலோச்சியபோது இங்கேயிருந்த தொழிற்சாலை பட்டியல்களை பல்வேறு பேரவை மன்ற உறுப்பினர்கள் இங்கே படம் பிடித்துக் காட்டினார்கள். நானும் படம் பிடித்துக் காட்டுவதிலே தவறு ஒன்றுமில்லை என்று எண்ணுகின்றேன். காரணம், அரவங்காட்டிலே துப்பாக்கித் தொழிற்சாலை, திருவரம்பூரிலே பாய்லர் தொழிற்சாலை, திருச்சி, ராணிப்பேட்டையில் படைக்கலன் தொழிற்சாலை, ஆவடியிலே டாங்குத்தொழிற்சாலை, நெய்வேலியில் லிக்னைட் கார்ப்பொரேஷன், மணலியின் ரிஃபைனரீஸ் என்று சொல்லுகின்ற மெட்ராஸ் பெர்டிலைசர்ஸ், பெரம்பூர் கோச் பக்டரி என்று

இன்னும் சொல்லப்போனால், இப்படிப்பட்ட தொழிற்கூடங்களை காங்கிரஸ் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்தபோது பெருந் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள், அங்கே நடுவண் அரசுப் பொறுப் பிலே இருந்தவர்களைத் தட்டி எழுப்பி, இந்தத் தொழிற் கூடங் களை உருவாக்கினார்கள். ஆனால் அன்றைய தினம் இந்தியா முழுவதும் காங்கிரஸ்தான் செங்கோலோச்சியது. பல்வேறு மாநிலங்கள் இருந்தாலும், அந்த மாநிலங்களிலே இல்லாத பெருமையை எல்லாம் தமிழகத்திலே கொண்டு வந்து சேர்த் தார்களே, அந்தத் தமிழ் இனத்தினுடைய பெருமையை எண்ணி, இன்றும் இறும்பூது எய்துகின்றோம், இந்த எய்துகின்ற இன்பத் திலே தான் இன்றைய தமிழ் மண்ணிலே இந்தத் தொழிற் கூடங்கள் பல்கி, பெருகி வளர்ந்திருக்கிறது என்ற எண்ண நெகிழ்ச்சியை இங்கே நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட் டிருக்கிறேன்.

ஆனால் இப்படிப்பட்ட தொழிற்கூடங்கள் வளர்ந்து இருந் தாலும் இந்தத் தொழிற்கூடங்களுக்கு உரிமங்கலை வழங்குவதில் நம்முடைய தமிழக அரசு எப்படியிருக்கிறது என்ற எண்ண உணர்வை நான் எண்ணிப் பார்க்கிறேன். இந்தத் தொழிற்கூடங் களுக்கான உரிமங்களை வழங்குவதில் சில நேரங்களில் முட்டுக் கட்டைகள் இருப்பதாக தொழில் வல்லுநர்கள் சொல்கிறார்கள். இந்தத் தொழிற்கூடங்களை செம்மைப்படுத்தவேண்டுமென்று உரிமங்களைக்கோரி வருகின்றவர்களுக்கு சிறப்பான உரிமங்களைக் கொடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்ற அளவில், ஒரு புதுமையான, பாலிசி என்று சொல்கிறார்களே ஒரு கொள்கை உணர்வினை செம்மைப்படுத்துவதாக, ஒரு 'அட் ரேக்ஷன்' என்று சொல்வார்களே, ஒரு ஆர்வம் மிக்க செயல் கொள்கை இங்கே இல்லை. ஆனால் இங்கே நம்முடைய சிறப்பான உடன் பணி முடிப்பு அமைப்பு என்கின்ற நம்முடைய 'சிங்கிள் விண்டோ சிஸ்டம்' அல்லது ஏஜென்சீஸ் என்று சொல்கின்ற ஒரு அமைப்பை வைத்திருப்பதாக நம்முடைய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இந்த 'சிங்கிள் விண்டோ சிஸ்டம்' என்று சொல்லப்படுகின்ற அந்த அமைப்பின் மூலமாக இங்கே மின்சாரத்தைப் பெறவேண்டு மானால், அதற்கு ஒரு சிக்கல், நிதியைப் பெற வேண்டுமென்றால் அதற்கு ஒரு சிக்கல், அழகான ஒரு கட்டிடத்தைக் கட்டவேண்டு மென்றால், அதனுடைய பிளான் 'அப்ரூவல்' பெறுவதிலே ஒரு சிக்கல், தொலைபேசி பெறவேண்டுமென்றால், அதிலே ஒரு சிக் கல், இன்னும் இப்படி பல்வேறு சிக்கல்களை உருவாக்குகின்ற அந்த உரிமங்களைப் பெற்று, ஒரேயிடத்தில் வலிமை பொருந்திய ஒரு இயக்கமாக மாற்றுவதற்கு இந்தத் தொழிற்கூட அமைப்பு களை செம்மைப் படுத்துவதற்காக நாம் என்ன முறையில் திட் டங்களை உருவாக்கப்போகிறோம் என்ற உணர்வினை நாம் நன் றாக எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி]

அதனால் மட்டும் இந்த தொழிற்கூடங்களை செம்மையான முறையிலே உருவாக்கமுடியுமா என்ற உணர்வினை எண்ணிப்பார்க்கின்ற போது அதற்கு மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது. மின்சாரம் என்று சொல்லுகின்ற போது electricity is one of the most powerfull instruments of social and economic change and a most vital part of the infrastruc ure necessary for economlc growth என்று சொல்கிறார்கள். இந்த வளர்ச்சி பொருந்திய மின்சாரத்தை நம்முடைய தமிழ் மண்ணிலிருந்து மின்சாரம் பெறுவதற்கு என்ன திட்டங்களை நாம் வைத்திருக்கிறோம் என்று கூர்ந்து ஆய்ந்து பார்த்தால் பழைய திட்டங்களைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையோடு நடுவண் அரசு நடந்து கொள்கிறது என்று சொல்வார்கள். ஆட்சிக் கட்டிலிலே செங்கோலோச்சுகின்ற டெல்லி மாநகரத்து நண்பர்கள்தான், ஆட்சியாளர்கள்தான் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்வார்கள். ஆனால் இங்கே கொள்கைக் குறிப்பிலே கூட 2, 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக சிறிய தொழிற்சாலைகள், தொழிற்பேட்டைகள் அமைக்கின்ற நேரத்தில் அங்கே சிறிய மின் நிலையம் அமைக்க வேண்டும் என்ற ஒரு திட்டத்தினை தமிழக அரசு உருவாக்கப் போகிறது என்று ஆட்சிக் கட்டிலின் தலைமைப் பொறுப்பிலே இருந்த அமைச்சர் பெருந்தகை அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது பல்வேறு தொழிற்பேட்டைகள் இருக்கின்றன. மின்சாரத் தட்டுப்பாட்டின் காரணமாக பல்வேறு தொழிற்கூடங்கள் மூடிக் கிடக்கின்றன. எங்கே மூடிக் கிடக்கிறது என்று ஆதாரம் சொல்ல முடியுமா என்று அமைச்சர் பெருந்தகை கேட்பார்கள். கொடுங்கையூரில் சிப்காட் தொழிற்சாலையில் 48 இடங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே 16 இடங்கள் தான் நடைபெறுகின்றன. மீதியெல்லாம் மூடிக் கிடக்கின்றன. அந்த 16 நடைபெறுகின்றதிலே அதற்குக் கூட இரண்டு மணிநேரம்தான் மின்சாரம் கிடைக்கின்றது. அதுவும் மின்சாரம் இல்லாமல், தண்ணீர் இல்லாமல் மூடிக் கிடக்கின்ற அந்த தொழிற் கூடங்களை செம்மைப் படுத்துவதற்கு முன்னாலே சிப்காட் நிறுவனம் ஓடி வருகின்றது. கடன் கொடுத்த கடன்காரர்களைப் போல் ஓடி வருகின்றார்கள். கடன் பெற்றார் நெஞ்சம் போல் கலங்கினான் இலங்கை வேந்தன் என்று சொல்வதைப் போல கடன் பெற்ற தொழிற்கூட வல்லுநர்கள் அந்த தொழிற்சாலை உரிமையாளர்கள் பணம் கட்ட முடியாமல் தொழிலையும் இயக்க முடியாமல், ஊதியத்தையும் பெற முடியாமல் இலாபத்தை பெற முடியாமல், அந்த தொழிற்பேட்டைகளை நம்முடைய அதிகார நண்பர்கள் சீல் வைத்துவிட்டு அமைதியாக சென்றுவிடுகின்ற காட்சியைப் பார்க்கின்றோம். இந்தக் காட்சியை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் உளப்பூர்வமாக எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

இன்றைய தினம் காற்றாலைகள் மூலமாக மின்சாரம் எளிதாக பெறமுடியும் என்ற நம்பிக்கை மலர்களை கடல் கடந்து சென்று கனிவான தமிழ் மொழியிலே, அறிவிலே ஊறித் திளைத்த அமைச்சர் பெருந்தகை கற்றதினுடைய பாங்கினாலே அவர்கள் கற்றறிந்த மின் அலைகள் ஏராளம். நீங்கள் ஸ்வீடன் நாட்டிலே சென்று பார்த்திருக்கிறீர்கள். காற்றாலைகள் மூலமாக 500 மெகா வாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்கின்ற அளவிற்கு வலிவு பொருந்திய இயக்கமாக ஒரு காற்றாலையை உருவாக்க முடியும் என்ற உணர்வினை நீங்கள் பெற்றிருக்கிறீர்களே, அந்த உணர்வினை ஜப்பான், ஜெர்மனி, தாய்லாந்து போன்ற நாடுகளில் இன்னும் அறிவியலால் வளம் பொருந்திய நாடுகளில் எல்லாம் எண்ணிப்பார்க்கின்ற அந்த காற்றாலை மின்சாரத்தை வழங்குவதில் கூட நடுவண் அரசினுடைய அதிகாரத்தை கேட்க வேண்டுமா ? நான் கேட்கிறேன். அமைச்சர் பெருந்தகை அவர்களே, நீங்களே செய்யலாமே. உங்களுடைய உணர்விலே உங்களுடைய அதிகாரத்தின் கீழே செய்யலாமே. அதைச் செய்தால் முடங்கிக் கிடக்கின்ற தொழிற்பேட்டைகள் எல்லாவற்றையும் சிறப்பான தொழிற் கூடங்களாக உருவாக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு எழுகின்றது என்ற உணர்விலே சொல்கிறேன். மேலும் இந்த வளர்ச்சி பொருந்திய விஞ்ஞான உலகத்தில் நாம் கம்ப்யூட்டரைஸ் பண்ணியிருக்கின்ற அறிவுப்பூர்வமான தொழிற் கூடங்களை எந்த நிலையிலே நாம் ஆக்கப் போகிறோம் என்ற உணர்வுகளை நாம் தெரிவித்தாக வேண்டும். இந்தந்த திட்டங்கள் செய்வதற்கு முன்னாலே இந்த அறிவியல் பூர்வமான தொழிற் கூடங்களை நாம் எதையோ சாதிக்கப் போகிறோம் என்ற உணர்வினை நாம் வைத்தாக வேண்டும் அப்படி வைக்கின்ற சூழ்நிலை வருமேயானால் இந்தியாவாக இருந்தாலும் சரி, உறங்கிக் கிடக்கின்ற செழுமையான தமிழகமானாலும் சரி—இந்தத் தமிழ் மண்ணிலே வேளாண்மை குடிமக்கள் 65 சதவீதம் வாழ்கின்றார்கள். அந்த 65 சதவீதம் வாழுகின்ற வேளாண் மக்களுடைய வாழ்விலே தொழிற்கூட வளர்ச்சி பெற வேண்டுமானால் அந்த அக்ரிகல்ச்சுரல் பேஸ்ட் இண்டஸ்ட்ரி உருவாக வேண்டுமானால் அதற்கு நல்ல டிராக்டர் தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கலாம். அங்கே டிராக்டர் தொழிற்சாலையை உருவாக்கினால் அங்கே கலப்பைகள், ஏர் கலப்பைகள், கார் போன்றவைகள் விதை விதைக்கின்ற கருவிகள் இவைகளை எல்லாம் உருவாக்கி அந்தப் பகுதியில் இருக்கின்ற மக்களுக்கு வாழ்வும், வளமும், அதே நேரத்தில் நம்பிக்கையான ஊதியத்தையும் தருகின்ற உணர்வினை உருவாக்க முடியும் என்ற சிந்தனையை நாம் பெற வேண்டும். மேலும் இங்கே அந்த விவசாயிகளுக்கு வளர்ச்சிக்காக சர்க்கரை ஆலைகளை உருவாக்கியிருக்கிறீர்கள். இந்த சர்க்கரை ஆலையினுடைய உணர்வெல்லாம் சர்க்கரையாக செய்தி இனிக்கிறது. ஆனால் இந்த சர்க்கரை உரிமங்கள் வழங்குவதிலே எங்கெல்லாம் விண்ணப்பங்கள் தருகின்றார்களோ அந்த விண்ணப்பங்களை எல்லாம் நம்முடைய தமிழகத்தினுடைய தலைமை அமைச்சர் மாண்புமிகு எம்.ஜி.ஆர். அவர்களும், அமைச்சர் பெருந்தகை அவர்களும் நடுவண் அரசுக்கு தயவு செய்து ஒப்புவிக்க வேண்டும்.

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி]

(இரவு 6-30)

அதிலே இடைஞ்சலாக இருக்காமல் இருப்பீர்களேயானால், யாருக்கெல்லாம் அங்கே பெயரிலே, யாருக்கெல்லாம் அதிர்ஷ்டம் என்ற சிறப்பு இருக்கிறதோ அவர்கள் அதைப் பெறுவார்கள். நான் இன்னும் சொல்கின்றேன். கூட்டுறவுத் துறையாக இருந்தாலும் சரி, தனியார் துறையாக இருந்தாலும் சரி, யாரெல்லாம் நன்மை பெற முடியும் என்ற உணர்வு இருக்கிறதோ அந்த உணர்வைப் பெறுவதற்காக இங்கே இருக்கின்ற நமது அன்பிற்குரியஅமைச்சர் பெருந்தகை அவர்கள், வருகின்ற—சர்க்கரை ஆலையினுடைய உரிமம் கேட்டு வந்திருக்கிற விண்ணப்பங்களை நடுவண் அரசினுடைய * * * சமர்ப்பிப்பீர்களேயானால், ஒரு செம்மையான சூழ்நிலையை தமிழகத்தில் உருவாக்க முடியும். 25 சர்க்கரை ஆலைகளைச் செய்த மகிழ்ச்சியினாலே சர்க்கரையான செய்திகள் இருந்தாலும் அந்த சர்க்கரையினுடைய உணர்வுகளை எண்ணிப் பார்த்து மகிழ்கின்ற தமிழகத்து மக்கள் இன்னும் வளமான வாழ்வுக்கு

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நடுவண் அரசிற்கு சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுங்கள் **என்பது வேண்டாம். அதை நீக்கி விடுகிறேன். (குறுக்கீடு).

திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி: ஆக, இந்த எழுச்சி பொருந்திய இந்த சர்க்கரை ஆலை வளர்ச்சியை, இங்கே செம்மை பொருந்திய சிறப்பான சூழ்நிலைக்கு உருவாக்க வேண்டும் என்ற உணர்வினை எண்ணிப் பார்த்து மகிழ்கிறோம். அந்த சர்க்கரை ஆலைகள் மூலமாக விவசாய மக்கள் செம்மைப் படுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது என்று மேலும் சொல்லி நம்முடைய வணக்கத்திற்குரிய, தமிழகத்து மக்கள்-விவசாய பெருங்குடி மக்களைச் சேரும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய வங்கக் கடற்கரையினுடைய—அழகான வங்கக் கடல் தாய் தன்னுடைய கடற்கரையோரம் முழுவதும் மீனவக் குடிசைகளில், நெய்தல் நிலத்து மக்கள் தொய்தலாக வாழ்கிறார்கள். அந்த நெய்தல் நிலத்து மக்களுக்கு, ஃபிஷிங் இன்டஸ்ட்ரி என்று சொல்வார்களே, அந்த மீன் வள மக்களுக்கு ஒரு தொழிற்கூடம் அமைத்துத் தந்தால், அந்த மீன் வளத் தொழிலாளர்கள் அந்த மீன் பிடித்து உண்டு, வாழ்ந்து களிக்கின்றவர்கள், மீனை நமக்கும் தருகிறார்களே, சுவை மிக்க வைட்டமின்-ஏ உணவாக, அந்த நல்ல மக்களுக்கு அழகான இன்டஸ்ட்ரி-பிஷிங் இன்டஸ்ட்ரியை உருவாக்கினால் அங்கே நைலான் வலைகளை உருவாக்கலாம். அங்கே ஒரு லாஞ்சை உருவாக்கலாம்.

***மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவரி ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

அந்தக் கடற்கரையோரம் என்னுடைய தொகுதி முழுவதும் கூட 23 குப்பங்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் கடலைச் சார்ந்து இருக்கிற தமிழகத்தினுடைய பகுதிகளில் ஒரு ஃபிஷிங் இன்டஸ்ட்ரி உருவாக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன.

மேலும் லெதர் இன்டஸ்ட்ரியைப் பொறுத்த வரை, இங்கே நாம் செழுமையான வளர்ச்சியைப் பெற்றதாகச் சொல்ல முடியாது. லெதர் இன்டஸ்ட்ரி மிகப் பெரிய தோலை செம்மைப் படுத்தி, உலகம் முழுவதும் அந்நியச் செலாவணி ஈட்டுகின்ற ஒரு தொழில் டத்தை செம்மைப்படுத்துங்கள் என்று மேலும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன. என்னுடைய வணக்கத்திற்குரிய அசோக் லேலண்டு தொழிற்சாலை, நான அதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், அந்தப் பகுதியிலே பெண்ணைக் கொடுப்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும், தொழிலாளி, எங்கே வேலை செய்கிறாய் என்று கேட்பார்கள். அசோக் லேலண்டு என்று சொன்ன உடனேயே எதையும் பேசாமல் பெண் கொடுக்கிறேன் என்று முன் வருவார்கள். ஆகவே, இப்படி பெண்ணையும் கொடுத்து, கண்ணைப் போன்ற பொருளையும் கொடுத்து ஒரு செம்மைப்படுத்துகின்ற அசோக் லேலண்டு நிறுவனத்திலே உருவாகின்ற அந்த அசோக் லேலண்டு சேஸீகளை நம்முடைய தமிழக அரசு வாங்காமல், 'ஃபார்கோ,' பென்ஸ், 'ஃபோர்டு' இவைகளை ஏன் வாங்கினீர்கள்? இதைக் கேட்டால்—நான் தவறாகச் சொல்லவில்லை. இதற்குக் காரணம் என்னவென்று நான் பார்க்கமாட்டேன். இங்கே நம்முடைய தொழில் கூடம் அது. செந்தமிழ் நாட்டினுடைய செம்மை பொருந்திய வங்கக் கடலோரம், என்னுடைய தொகுதியிலே எண்ணூரிலே எண்ணற்ற வண்டிகளைக் குவிக்கின்ற அந்த வண்டிகளை வாங்காமல், ஃபார்கோ, பென்ஸ்-ஆக—இன்னும் அது போல் வடபுலத்தைச் சொல்லமாட்டேன். ஆனால் இங்கே வளமையாக வாழ்ந்திருக்கின்ற நம்முடைய தமிழக மக்கள் மத்தியிலே, அங்கே கட்டுகின்ற வண்டிகளை வாங்கக் கூடாதா என்ற ஏக்கத்தில் சொல்கிறேன்.

ஆனால் ஒரு காரணத்தை—அதற்கு நம்முடைய போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இல்லை. இருந்தால் மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருந்தகை அவர்களே இங்கே என்ன சொல்வார்கள் தெரியுமா? ஃப்யூயல் கன்சம்ப்ஷன் அந்த அசோக் லேலண்டு கன்சர்னுக்கு இல்லை என்று சொல்வார்கள். ஆனால் அந்த ஃப்யூயல் கன்சம்ப்ஷன் கூட, இப்போது மாடர்ன் டெக்னாலஜி என்று சொல்கிற அளவுக்கு அசோக் லேலண்டிலே உயர்ந்திருக்கிறது. வடபுலத்து மக்கள் கூட விரும்பி, அங்கே தடம் கண்டு, அதனுடைய செம்மைப் பணி பெருக வேண்டும் என்று, அசோக் லேலண்டு தொழிற்கூடத்திலிருந்து வாங்குகிறார்கள்.

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி]

இன்னான்று எல்காட், எலெக்ட்ரானிக் கார்ப்பரேஷன் ஆஃப் தமிழ்நாடு என்று சொல்கிற நம்முடைய டிஜிட்டல் வாட்ச்சை தமிழக அரசு உற்பத்தி செய்கிறது. அந்த வாட்ச்சை நம்முடைய தமிழ மண்ணிலே வாழுகிற தமிழ்ப் பெருங்குடி மக்கள் குறிப்பாக சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள், மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருந்தகையார் கட்டி இருக்கிறார்கள். நான்கூட எச். எம். டி. வாட்ச் கட்டியிருக்கிறேன் என்று குறை சொல்வீர்கள். ஆனால் அந்த எல்காட் வாட்ச்சின் தரம் சிறப்பாக இல்லை. அதனுடைய விலை அதிகமாக இருக்கிறது. அதைச் செம்மைப் படுத்த வேண்டுமானால், அதனுடைய தரத்தை உயர்த்தி, விலையைக் குறைத்துத் தந்தால்—அதிகமாக எல்லோருக்கும் வேண்டும் என்று கேட்கமாட்டேன். தரத்தை உயர்த்தி விலையைக் குறைப்பீர்களேயானால், அந்த வாட்சினுடைய நிர்வாகம் செம்மைப்படும் என்ற உணர்வில் மிகச் சிறப்பாகக் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது).

நம்முடைய வணக்கத்திற்குரிய கொடுங்கையூர் பகுதியை இன்டஸ்டிரியல் ஏரியா என்று அறிவித்து இருக்கிறார்கள், எம்.எம்.டி.ஏ. துறையினர். ஆனால் அங்கே மூன்று கிரௌண்ட் இருந்தால்தான் 20 எச். பி.—ஹார்ஸ் பவர் மின்சாரத்தை கொடுக்க முடியும் என்று மின்சாரத் துறை கூறுகிறது.

ஆனால் ஒரு கிரவுண்டு, இரண்டு கிரவுண்டு, $2\frac{3}{4}$ கிரவுண்டு நிலம் வைத்திருக்கிற ஒரு சாதாரண மனிதர் ஒரு தொழில் கூடத்தைத் தொடங்க வேண்டுமென்றால் மின்சாரத் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் இணைப்பு கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். எனவே இதற்கு ஒரு வழிகண்டாக வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு கிரவுண்டு நிலம் வைத்திருந்தாலும் கொடுக்கலாம் என்கிற உணர்வை தயவு செய்து அவர்களுக்கு உருவாக்க வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து தனியார் துறையாக இருந்தாலும் சரி, அரசுத் துறையானாலும் சரி எந்த ஒரு தொழில் கூடத்திலும் கதவடைப்பு செய்கிறபோது அரசின் அனுமதியைப் பெற வேண்டும் என்கிற உத்திரவை—தாக்கீதை நீங்கள் தயவு செய்து அனுப்பியாக வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப் போலவே தொழிற்கூடங்களில் ஆட்குறைப்பு செய்தாலும் அதைப்பற்றிய அறிக்கையை தமிழக அரசுக்கு அவர்கள் அனுப்பியாக வேண்டும் என்றும் சொல்ல வேண்டும். மேலும் தொழிற்கூடங்களில் பணி புரியும் தொழிலாளர்களுடைய குழந்தைகளுக்குப் பணி வழங்குவதில் முன்னுரிமை அளிக்கும் வாய்ப்பையும் வழங்க வேண்டும். தொழிற்சாலைகளின் தொழிலாளர்கள் பணி புரிந்து வளமான செல்வத்தை தொழில் அதிபர்களுக்கு ஈட்டித் தருகிறபோது அந்தச் செல்வத்தில் ஒரு பகுதியைப் பிடித்துக்கொண்டு அதன் மூலமாகத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கிற திட்டத்தை உருவாக்கினால் நன்றாக இருக்கும் என்ற என் உணர்வையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நாம் போற்றக்கூடிய டேமின் தொழிற்சாலைக்கு வருகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் அண்மையில்தான் மாண்பு மிகு அமைச்சர் அவர்கள் தொடங்கிவைத்தார்கள். அந்தத் தொழிற் கூடத்திலே டெக்னீஷியன்கள் இல்லை. அதற்குத் தேவையான டெக்னீஷியன் களைத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தத் தொழிற்சாலை கடந்த ஆண்டு மட்டும் ரூ. 38 லட்சம் லாபம் ஈட்டியிருக்கிறது. இன்னும் அதிகத் தொகையை அது லாபமாக ஈட்ட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் வணக்கத்திற்குரிய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒன்றைக்கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மைனஸ் அண்டு மினரல்ஸ் ஆக்ட், 1952—சட்டப்படி 3 ஏக்கர் நிலத்திற்கும் குறைவான குவாரிகளை வைத்திருந்தால் தனியாருக்குக் கொடுத்து விடலாம் என்று ஆலோசனையை வழங்க விரும்புகிறேன. 3 ஏக்கருக்கு மேல் குவாரி இருந்தால் மட்டும் அரசு வைத்துக் கொள்ளலாம். 3 ஏக்கருக்குக் கீழே இருந்தால் சாதாரண கிராம மக்களுக்கு, ஏழை எளிய மக்களுக்கு படித்த பட்டதாரிகளுக்கு வேலையற்றவர்களுக்கு அளித்தால் அதன் மூலம் அவர்கள் நலம் பெற வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். அதைக் கொடுப்பீர்கள் என்றும் எண்ணி மகிழ்கிறேன்.

மேலும் சென்னையில் உள்ள ஈசன் எஞ்சினீயரிங் குரூப்பை சேர்ந்த தொழிற்சாலை திருவொற்றியூரில் இருக்கிறது. அந்தத் தொழிற்சாலை தற்போது சிக்காக இருக்கிறது. காரணம் அதனுடைய தலைவர் சிக்காக இருந்து இறந்துவிட்டார். அவர் இறந்துவிட்ட காரணத்தால் அந்தத் தொழிலும் சிக்காக மாறி இன்றைக்கு செயல்படாமல் இருக்கிறது. அதன் காரணமாக அந்தத் தொழிலாளர்கள் பட்டினியாக இருக்கிறார்கள். அந்த சிக் யூனிட்டை அரசே மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் என்னுடைய கோரிக்கையை வைக்க விரும்புகிறேன். அதைப்போலவே தமிழகத்தில் எத்தனை சிக் தொழிற்சாலைகள், சிக் யூனிட்கள் இருக்கின்றன என்ற விவரத்தையும் மக்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கார்போரண்டம் யூனிவர்சல் தொழிற்சாலை ஒன்று திருவொற்றியூரில் செயல்பட்டு வருகிறது. அந்தத் தொழிற்சாலையைச் சார்ந்தவர்கள் இங்கே இன்னொரு தொழிற் கூடத்தைத் தொடங்க வேண்டுமென்று தமிழக அரசை அணுகிக் கேட்டிருக்கிறார்கள். நம் அரசிடமிருந்து சரியான ஒத்துழைப்பு இல்லாத காரணத்தாலே இன்றையதினம் அது கருநாடக மாநிலத்திற்குச் சென்று விட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட குறைகளை நீக்க வேண்டுமென்றும் நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் படித்த இளைஞர்கள் மாவட்ட தொழில் மையங்களால் கொடுக்கப்படுகிற பணத்தைக் கொண்டு தொழிற் கூடங்களைத் தொடங்குகிறார்கள். அந்தத் தொழிற்கூடங்களில் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களையெல்லாம் நம்முடைய அரசு நிறுவனங்களே கண்டிப்பாக வாங்க வேண்டும். அதற்கான முறையில் ஊக்கம் தர வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. ஜி.கே.ஜெ. பாரதி]

உப்புக் கழகம் என்று சொல்லியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். மழை பெய்தால் கோட்டை போல் குவித்திருக்கும் அந்த உப்பு கரைந்து போய்விடுகிறது. உப்போடு அதன் உரிமையாளரின் மனமும் கரைந்து கலங்கிப் போய்விடுகிறது. எனவே அப்படிப்பட்ட நேரங்களில் அவர்களுக்கு உப்பு நிதியிலிருந்து உதவி நிதி வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் அவர்கள் எத்தனை டன் உப்பைச் சேமித்து வைத்திருந்தார்கள் என்கிற கணக்கு இல்லாமல் இருக்கிறது. எத்தனை டன் உப்பை சேர்த்து வைத்திருந்தாலும் அது மழையில் கரைந்துவிடும். ஆகவே அதற்கு ஒரு வரையறை செய்து அந்த உப்பைக் காப்பாற்றும் வகையில் அவர்களுக்கு இலவசமாக பாலிதீன் பையைத் தந்து உப்புக் களத்திற்கு மேலே போட்டு உப்பை காப்பாற்ற ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் உப்புத் தொழிலையே வாழ்க்கையாகக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு நிரந்தரமான ஓய்வூதியம் தருவதற்கும் வழிவகை காணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து டிக் நிறுவனத்தின் சார்பில் கடன் வழங்கும் போது ''மார்ஜின் மணி'' என்கிற வகையில் 20 அல்லது 25 சதவீதம் கொண்டு வர வேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறார்கள். தொழில் தொடங்குபவர்கள் அதற்கு மேல் நிலமும் வாங்க வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். நிலம் வைத்திருந்தாலே அவர்களுக்கு கடன் கொடுக்கும் நிலையை உருவாக்க வேண்டும். நிலத்தையும் வாங்கி அதற்கு மேல் 20 சத விகிதம் மார்ஜின் மணியைக் கொண்டு வந்தால்தான் கடன் என்றால் ஏழைகள் தொழில் தொடங்கி முன்னுக்கு வரமுடியாது. எனவே நிலம் வைத்திருந்தாலே அந்தக் கணக்கில் கொண்டு கடன் தருகிற வாய்ப்பை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கொடுங்கையூர் சென்னையைச் சார்ந்த ஒரு பகுதி அங்கே தொழில் தொடங்க உரிமங்களைப் பெற வேண்டுமென்றால் செங்கை மாவட்டம் காஞ்சி மாநகருக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இதனையும் மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து எம். ஆர். எல். என்கிற மணலியில் இருக்கிற நிறுவனம் ஒரு மிகச் சிறந்த தொழிற்சாலை. அது பல கோடிக்கணக்கான ரூபாயை தமிழக அரசுக்கும் ஈட்டித் தருகிறது—நடுவண் அரசுக்கும் தருகிறது. அதன் மூலமாகப் பல்வேறு தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை செம்மையடைகிறது. அந்தத் தொழிற்சாலை என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு சிறப்பான திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது தமிழகத்திற்கே ஏன் இந்தியாவுக்கே வழிகாட்டியாக இருக்கிறது. நிரந்தரமில்லாத நிலையில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த தொழிலாளர்கள் 6,000 பேர்களுக்கு '' இன்கோசர் '' என்று சொல்லுகிற இன்டஸ்டிரியல் கோவப்பரேட்டிவ் சொசைட்டி என்ற ஒரு அமைப்பை உருவாக்கி அதிலே ஏறத்தாழ

2,500 தொழிலாளர்களை எடுத்துக் கொண்டு நிரந்தரமாக ஆக்கி அந்தத் தொழிற்சாலையில் எல்லா உரிமைகளையும் தந்து அவர்களுக்கு ஐ.டி.ஐ. எஜுகேஷன், பாலிடெக்னிக் எஜுகேஷன் ஆகியவற்றையும் அந்த நிர்வாகம் அளித்து இன்றையதினம் சிறப்பாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

(இரவு 6-40)

ஒப்பந்தக்காரர்களால் சுரண்டப்படுகிறவர்கள். இளைஞர்களுடைய உழைப்பை குருதியை ஒப்பந்தக்காரர்கள் சுரண்டுகிறார்கள். ஒப்பந்தக்காரர்களுடைய பிடியிலிருந்து அவர்களை பாதுகாக்கக் கூடிய அருமையான திட்டம் இந்த ''இன்கோசர்'' திட்டம். இந்த திட்டத்தை எண்ணூர் தெர்மல் ஸ்டேஷனில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த திட்டத்தை தமிழகம் முழுவதும் விரிவாக்கி ஒப்பந்தக்காரர்களுடைய பிடியிலிருந்து அவர்களை காப்பாற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் செம்மைப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பெற்றது) கடைசியாக வைண்டிங் அப செய்வதால் கொஞ்சம் நேரம் தர வேண்டும். சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மணலி ரெஃபைனரி லிமிட்டெட்டில் ஒரு சிறப்பைப் பார்த்தேன். அந்த சிறப்பான திட்டத்தைச் சொல்லுகிறேன். தமிழகம் தொழில் துறையில் வெற்றி பெற வேண்டுமானால் அதற்கென்று தனியாக ரிசர்ச் அண்டு டெவெலப்மெண்டு சென்டரை உருவாக்க வேண்டும். மணலியில் கூட ரிசர்ச் டெவலெப்மெண்ட் டிப்பார்ட்மெண்டை மத்திய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் திரு திவாரி அவர்கள் உருவாக்கினார்கள். அந்த திட்டத்தால் தரம் உயரும். அந்த இன்ஸ்டிட்யூட்டில் சிமென்ட், கெமிக்கல்ஸ், எலெக்ட்ரிக்கல், என்ஜினியரிங், மைன்ஸ் அண்டு மெட்டல்ஸ், பேப்பர்ஸ் ஷுகர்ஸ், டெக்ஸ்டைல்ஸ், டிரான்ஸ்போர்ட் பிளான்டேஷன் ஆகிய அனைத்து தொழில் கூடங்களுக்கும் ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒரே ஒரு இன்ஸ்ட்டிடியூட்டில் ரிசர்ச் செய்தால் அதனால் அந்த பொருள்களின் தரம் உயரும், அந்த தொழில்களும் வளர்ச்சி பெறும், அந்தப் பொருள்களை மார்க்கெட்டில் செம்மையாக வாங்குகிற சூழ்நிலையும் உருவாக்க முடியும். தமிழக அரசைப் பொறுத்த வரையில் சிஸ்டர் கன்சேர்னாக மூலப் பொருள்களிலிருந்து கிடைக்கிற பை-புராடெக்ட் இண்டஸ்டிரிஸ்தான் உருவாக்குகிறார்கள். மற்றவற்றை உருவாக்குகிற நிலை அதிகமாக இல்லை.

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி]

மதராஸ் ஃபெர்ட்டிலைசர் மூடப்பட்டுக் கிடக்கிறது. இதற்குக் காரணம் தண்ணீர் இல்லை, மின்சாரம் இல்லை என்பதுதான். அழகான அந்த உரத் தொழிற்சாலை உலக வரலாற்றை படைத்திருக்கிறது. அந்த நிறுவனம் மனித உழைப்பில் 17 சதவீதத்தில் மிகப் பெரிய அளவிற்கு 13 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் சக்தியை தந்து உலக வரலாற்றை ஏற்படுத்திய அந்த தலைசிறந்த தொழிற்சாலையை 1985—86-ல் மூடிவிட்டோம். 12 ஆண்டுக் காலமாக கோடிக்கணக்கான இலாபத்தை ஈட்டிய அந்த உரத் தொழிற்சாலை இப்போது உறங்கிக் கிடக்கிறது. அதற்கு உற்சாகம் ஊட்ட வேண்டும் என்று தமிழக அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பெற்றது).

அடுத்து என் தொகுதியைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தொகுதியைப் பற்றி முதலிலே பேச வேண்டும். கடைசியாகவா தொகுதியைப்பற்றி பேசுவது ? இருந்தாலும் சீக்கிரம் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. ஜி.கே.ஜெ. பாரதி : வணக்கத்திற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மாதவரம் நகரில் ஒரு தொழிற்பேட்டையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தப் பகுதியில் ஒரு தொழிற் பேட்டையை அமைத்தால் அது சிறப்பாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சிவராமன் அவர்கள் ஒரு வேண்டுகோளை விட்டிருக்கிறார்கள். அதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கள்ளக்குறிச்சியிலே ஒரு சர்க்கரை ஆலை வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே அதிகமாக கரும்பு இருப்பதால் அங்கே ஒரு சர்க்கரை ஆலையை அமைத்துத் தர வேண்டும். மேலும் அண்ணா மாவட்டம் பின்தங்கிய மாவட்டமாகும். அதை பொதுத் துறையிலோ, கூட்டுறவுத் துறையிலோ ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி இந்த வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி சொல்லி அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் வளர்ச்சி மானிய கோரிக்கையின் மீது காலையிலே திரு. முருகானந்தம் தொடங்கி திரு பாரதி வரையில் 13 பேர் தங்களுடைய கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்திலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

தொழில் வளர்ச்சி நிலை குறித்தும், சென்னை ஏற்றுமதி தொழில் மையம் குறித்தும், எல்காட் குறித்தும் காகித ஆலை தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகம் பற்றியும், மத்திய அரசின் முதலீடுகளைப் பற்றியும் சர்க்கரை ஆலைகளைப் பற்றியும் சிப்காட் பற்றியும் தமிழ்நாடு எரிசக்தி மேம்பாட்டு முகமை, சதர்ன் ஸ்டரக்ட்சரல்ஸ், 'டாமின்', புவியியல், 'டான்மாக்' டிட்கோ, தமிழ்நாடு செராமிக்ஸ் ஆகிய

பதினாறு பொருள்களைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். நேரமின்மை காரணமாக பெரியார் அறிவியல் மையம் பற்றி யாரும் குறிப்பிடவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த வகையிலே காலையிலே தொடங்கி இதுவரையில் இந்த மாமன்றத்திலே தொழில் துறை பற்றிய பல்வேறு கருத்துக்களை அளித்திருக்கிற எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

காலையிலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முருகானந்தம் அவர்கள், நீங்கள் விளம்பரப் பிரியர்களாக மட்டும் இருந்துவிடக் கூடாது என்ற கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். நல்ல இளைஞர், முன்னுக்கு வர வேண்டியவர். விளம்பரத்தைப் பற்றி, அதுவும் நான் இருக்கிற இலாக்கா பற்றி சொல்கிறாரே என்று எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இப்போது பேசுகிறோம். அதுகூட நாளைக்கு தினத் தந்தியில் வராது. என்னுடைய படத்தையேகூட வெட்டி வெட்டிப் போடுகிறார்கள். அதையெல்லாம் அந்தத் தம்பி பார்த்தால்தான் தெரியும். ஆக விளம்பரம் எனக்குக் கிடையாது. இதையெல்லாம் பெர்சனலாகச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

தொழில் இலாக்கா வளர்ந்தாலும், வளராவிட்டாலும் தொழில் அமைச்சர் கையிலே இரண்டு கடிகாரம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். 2 கடிகாரம் கட்டிய ஒரு புரட்சிக்காரர் இன்றைக்கு இருக்கிறார். அதைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். செய்தியாகச் சொல்கிறேன். கியூபா நாட்டிலே 80 பேரோடு விடுதலை வாங்கித் தந்தவர் இன்றைக்கு இருக்கிறார். அவர் ஃபீடல் காஸ்ட்ரோ. அவர் இரண்டு கடிகாரம் கட்டிக் கொண்டிருந்தார். அவரை லைஃப் பத்திரிக்கைக்காரன், என் இரண்டு கடிகாரங்கள் கட்டியிருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டான். எனக்கு கையைத் திருப்ப நேரம் கிடையாது. ஆகவே இரண்டு பக்கமும் 2 கடிகாரம் கட்டியிருக்கிறேன் என்று சொன்னார். அவரைப் பார்க்க பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் இங்கிலாந்தில் காமன்வெல்த் மாநாட்டுக்குச் சென்றபோது 2 மணி நேரம் காத்திருந்து அவரைச் சந்தித்தார். அவர்தான் கூட்டு சேரா மாநாட்டுத் தலைவராக இருந்து, முன்னாள் பாரதப் பிரதமர் அன்னை இந்திரா காந்தியிடம் அந்த தலைவர் பதவியைக் கொடுத்தார். இந்த சரித்திரத்தை நீங்கள் தெரிந்து கொண்டால் நல்லது. ஆக 2 கடிகாரம் கட்டினால் தப்பில்லை. நான் கட்டியிருக்கிற இரண்டில் ஒன்று பிளட் பிரஷருக்காக கட்டியுள்ள செயின். இன்னொன்று கடிகாரம். மலேசிய மக்களால் கொடுக்கப்பட்ட கடிகாரம். ஒஸ்தியான கடிகாரம். அதனால் அதைக் கட்டியிருக்கிறேன். ஒஸ்திக்கும் எனக்கும் சம்பந்தம் கிடையாது. 61-வது, பிறந்த நாள் விழாவில் மலேசிய மக்கள் கொடுத்தது.

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. க. இராசாராம்]

அடுத்து சேன்ட் பிளாஸ்ட் பற்றி திரு. முருகானந்தம் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே ஏற்றுமதியாகாமல் இருக்கிறது. அவை ஏற்றுமதியாகாமல் இருக்க மத்திய அரசிலே சில அதிகாரிகள் தடை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதை நான் 6 மாதங்களாக சொல்லிப் பார்க்கிறேன். அவர்கள் அதைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. நேற்று முன்தினம் மத்திய அமைச்சர் திரு. சிவசங்கர் அவர்களிடத்தில் தொலைபேசியில் பேசி, உடனடியாக இதைப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொன்னேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. அருணாசலம் அவர்களிடத்திலும் சொல்லி, இதைப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். அவரும் பார்க்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார். திரு. சிவசங்கர் அவர்களும், பார்க்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார். நல்ல வேளையாக 1-ஆம் தேதி பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் என் ஊருக்கு, சேலத்திற்கு வருகிறார். அவரிடமும் ஒரு விண்ணப்பம் தரலாமென்று நினைக்கிறேன். 6 மாதங்களாக அது தேங்கிக் கிடக்கிறது. இனி பொறுத்திருப்பதில் பிரயோசனமில்லை. மாநில அரசின் தனிப்பட்ட நிறுவனம் அது. நல்லபடி பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. பாரதப் பிரதமர் மறைந்த இந்திரா காந்தி அம்மையாருக்கு ஒரு நினைவாலயம் டெல்லியிலே அமைக்கிறார்கள். அதற்கு தேவையான பேன்டட் ஜாஸ்பர் ஹேமடைட் என்கிற கடினமான பாறையே தமிழ் நாட்டிலுள்ள 'டாமின்' நிறுவனம் அறுத்துக் கொடுத்திருக்கிறது. அதற்காக பாரதப் பிரதமர் திரு ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் ஒரு நற்சான்றிதழை எழுதி, எங்களைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே டாமின் நிறுவனம் நல்லபடி நடந்து வருகிறது.

அதைப்போல. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அன்பழகன் அவர்கள் ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் சிப்காட் அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார். எல்லா இடங்களிலும் சிப்காட் அமைப்பது கஷ்டம். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இராணிப்பேட்டையில் சிப்காட் இருக்கிறது. அது நல்லமுறையில் பயன்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம் அவர்கள் சில பிரச்சினைகளை இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். தொழில் துறை இருக்க வேண்டிய இடத்தில் இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆகவே தொழில் துறையிலே என்ன நடந்திருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. க. இராசாராம்] [1987 ஏப்ரல் 24

(இரவு 6–50)

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஓமலூர் அன்பழகன் அவர்கள்கூட ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். திரு. காமராஜர் காலத்திலே 3-ஆம் இடத்தில் தமிழகம் இருந்தது, இப்போது எங்கே இருக்கிறது என்று கேட்டார்கள். இப்போதும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், மகாராஷ்டிர மாநிலத்திற்கு 1980 முதல் 1986 வரை வழங்கப்பட்ட தொழில் உரிமங்கள் 859, குஜராத் மாநிலத்திற்கு வழங்கப்பட்ட உரிமங்கள் 585. மூன்றாவது இடத்தில் தமிழ்நாடு இருக்கிறது. 506 உரிமங்கள் பெற்றிருக்கிறது. பஞ்சாப் நான்காம் இடத்தில் இருக்கிறது. அது 421 உரிமங்களைப் பெற்றிருக்கிறது. உத்திரப்பிரதேசம் 5-ஆம் இடத்தில் இருக்கிறது. அது 400 உரிமங்களைப் பெற்றிருக்கிறது. ஆகவே நம்முடைய இடம் எங்கேயும் போகவில்லை. அந்த இடத்தைத் தக்க வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நல்ல வகையிலே அது பயன்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தொழில் வளர்ச்சியை எடுத்துக்கொண்டால், 1979–86-ல் 7 சதவீதம் வளர்ச்சி காணப்பட்டது. 1979ம் ஆண்டைவிட இப்போது 5.7 சதவீதம் தொழில் வளர்ச்சி காணப்பட்டது. இப்போது 1984-ஆம் ஆண்டில், 1983-ம் ஆண்டைவிட, 6.5 சதவீதம் தொழில் வளர்ச்சி காணப்பட்டது அதே ஆண்டில் 19.2 சதவீதம் அதிக வளர்ச்சி அடைந்து இருக்கின்றது. அது இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியால் தான் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1976-ம் ஆண்டு முதல் 1984-ஆம் ஆண்டு முடிய அகில இந்திய ரீதியில் 4.7 சதவீதம் தொழில் வளர்ச்சிதான் உயர்வு காணப்பட்டது. ஆனால் தமிழ்நாட்டில் 6.8 சதவீதம் தொழில் வளர்ச்சி காணப்பட்டிருக்கிறது. தொழில் முன்னேற்றத்தில் நிதியுதவி பெறுவதில் தமிழ்நாட்டினுடைய பங்கு, 1981-ஆம் ஆண்டு முதல் 1985 வரை, தொழில் நிறுவனங்களுக்கு கடன் உதவி அளிப்பதில் தமிழகத்திலே நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1985–86-ல் அளிக்கப்பட்ட மொத்த தவணைக் கடன் உதவி ரூ. 210 கோடியே 20 லட்சம். இதிலே விநியோகம் செய்யப்பட்டது ரூ. 130 கோடியே 49 லட்சம். ஆனால் அகில இந்திய ரீதியில் தொழில் நிறுவனங்களுக்கு தவணைக் கடன் அளிக்கப்பட்டதில் தமிழகம் 3-வது இடத்திலே இருக்கின்றது. மகாராஷ்ட்ரா ரூபாய் 339 கோடியே 42 லட்சம், 1985–86-ல் அதே போல, குஜராத்தில் ரூபாய் 300 கோடியே 68 லட்சம். தமிழகம் ரூபாய் 210 கோடியே 20 லட்சம். ஆகவே தமிழகம் அந்த வகையிலே மூன்றாவது இடத்திலே இருக்கிறது. 1984–86 வரையில் அந்த ஆண்டுக்காலத்தில் பல்வேறு மாநில நிறுவனங்களால் தொழில்களுக்குப் பட்டுவாடா செய்யப்பட்ட தொகைகளைப் பொறுத்து சிப்காட்

நிறுவனம் இரண்டாவதாக வந்திருக்கின்றது. முதல் 3 நிலையில் உள்ள மாநிலங்கள் பற்றிய விவரங்களைத் தரு கிறேன். மகாராஷ்ட்டிரா ரூ. 37 கோடியே 14 லட்சம், தமிழ்நாடு ரூபாய் 31 கோடியே 20 லட்சம், உத்திரபிர தேசம் ரூபாய் 30 கோடியே 77 லட்சம். ஆகவே அதிலேயும் தமிழ்நாடு இரண்டாவது இடத்திலே இருக்கின்றது. அதோடு திரு. வெங்கல்ராவ் அவர்கள் சென்ற மாதம் இங்கே வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் வந்திருந்தபோது அவர்கள் தமிழ் நாட்டைப்பற்றிச் சொன்னார்கள்.

"Tamil Nadu had played an important role in the industrial transformation of the country. It occupied second position in terms of net value added by factory sector and third place in terms of value of gross output in factory sector. Its share in letters of intent had gone up from 5.5 per cent in 1980 to 9.2 per cent in 1986. In Central investment subsidy too, the State had registered a 183 per cent growth against the national average of 163 per cent. All this shows that the State is poised for an accelerated rate of industrial growth."

இது திரு. வெங்கல்ராவ் அவர்கள் நமக்கு அளித்திருக்கின்ற நற்சான்று ஆகும். அத்தோடு இன்னொன்றையும் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். திரு. வெங்கல்ராவ் அவர்கள் வந்தபோது கிண்டியிலே இருக்கின்ற தொழில் பேட்டையில் பிளாஸ்டிக் கண்காட்சி ஒன்றைத் திறந்து வைத்தார்கள். அதற்கு நான்தான் தலைமை தாங்கினேன். அப்போது நான் கேட்டேன். நீங்கள் தமிழகத்திற்கு ஒரு நாப்தா கிராக்கர் தொழிற்சாலை இங்கே இருக்கின்ற பெட்ரோலியம் சுத்திகரிப்பு ஆலைக்குத் தரவேண்டும், அந்த உரிமத்தை தாங்கள் வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டேன். உடனே பதில் சொல்வார்கள் என்றுகூட நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. அவர்கள் உடனே சொன்னார்கள். விசாகப்பட்டினத்திற்கும் தமிழகத்திற்கு சென்னைக்கு இரண்டு நாப்தா தொழிற்சாலைகள் தருவதற்கு உத்தேசித்து இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். தரப்போகிறோம் என்ற அறிவிப்பை செய்தார்கள். அந்த நாப்தா கிராக்கர் தொழிற் சாலைக்கு ஆயிரம் கோடி ரூபாய் ஆகும். அது சாதாரண காரியம் அல்ல. ஏற்கனவே இருந்த திரு. திவாரி அவர்கள் ரூ. 600 கோடி மதிப்பில் ஆரோமேடிக்ஸ் பிளாண்ட்ஸ் தொழிற்சாலை அளித்திருக்கின்றார்கள். அதுவும் பெட்ரோ லியம் சுத்திகரிப்பு ஆலையிலேதான் வர இருக்கிறது. அது ஆயிரம் கோடி ரூபாய், இது 600 கோடி ரூபாய். அதோடு

உதகமண்டலத்திலே பிலிம் தொழிற்சாலை. அது 120 கோடி ரூபாய். அவர்கள் ஏற்கனவே உரிமம் வழங்கியிருக்கின்றார்கள். ஆகவே மத்திய சர்க்கார் இப்போது ஒன்றும் தரவில்லை என்று சொல்வது தவறானது. நம்முடைய ஜனதா கட்சிக்காரர்கள் மத்திய சர்க்காரிடத்திலே நீங்கள் ஒன்றும் பெறவில்லை, பெறவில்லை என்று சொன்னார்கள். தற்போது ஆறுமுகம் அவர்கள் கூட மன்றத்தில் இல்லை. ஜனதா கட்சியினரும் கொஞ்ச காலம் ஆட்சியில் மத்திய சர்க்காரிலே இருந்தார்கள். நான் அப்போது தோஸ்த் ஆக இருந்தேன். எனக்கு திரு. மொரார்ஜி தேசாய் எல்லாம் நன்றாகப் பழக்கம். எல்லோரும் ரொம்ப ஆனந்தமாக வரவேற்பார்கள். காபி தருவார்கள். வேறு ஒன்றும் தந்தது கிடையாது. மத்திய சர்க்கார் பற்றி என்னைவிட என் நண்பர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் அழைப்பார்கள். நன்றாக வரவேற்பார்கள். உபசரிப்பார்கள். வந்தவுடனே எல்லா உபசாரமும் நடக்கும். ஆனால் கேட்டால் காரியம் நடக்காது. நல்லவேளையாக திரு. வெங்கல் ராவ் அவர்களும், திரு. திவாரி அவர்களும் நல்லபடியாக நம்முடைய தொழில் வளர்ச்சிக்கு பெரிய அளவுக்கு உதவியிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஏன் அதை சொல்கிறேன் என்றால், இன்றைக்கு நாப்தா கிராக்கர் வருவதன் காரணமாக உபதொழில் மூலமாக 10 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு 20 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு தமிழகத்திற்கு தொழில்கள் வரக்கூடிய பெரிய வாய்ப்புகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இப்போது மத்திய அரசு நமக்காக பல நல்ல காரியங்களை செய்துகொண்டு வருகிறது.

அடுத்து, தமிழகத்திற்கு மத்திய அரசு முக்கியத்துவம் அளித்து வருகிறது. முதலில் அது சம்பந்தமாக ஒன்றை சொல்கிறேன். 7வது திட்டக் காலத்தில் மின் சக்தி இலக்கு பற்றி குறிப்பிடுகிறேன். உத்தரப்பிரதேசத்திற்கு 7வது திட்டக் கால ஒதுக்கீட்டில் 23,395 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மின் சக்தி இலக்கு 1,794 மெகாவாட். மகாராஷ்டிரத்திற்கு 3,048.87 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மின் சக்தி இலக்கு 1,239 மெகாவாட். ஆனால் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் 2 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதுடன் 1,416 மெகாவாட் அளவுக்கு மின் சக்தி இலக்கை உருவாக்குகிற வேலையையும் நாம் இன்றைய தினம் செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரின் மானியம் இங்கே வரும்போது அது பற்றி விவரமாக அறிவீர்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. க. இராசாராம்]

அடுத்து இரண்டு சக்கர மோட்டார் வண்டிகளுக்கு 9 சதவிகிதம் விற்பனை வரி இருந்த காரணத்தால் நம் மாநிலத்தி லிருந்து வேறு பிற மாநிலங்களுக்கு போய் வண்டிகளை வாங்கு கின்ற நிலை இருந்த காரணத்தால் நமக்கு வர வேண்டிய வருவாய் வேறு மாநிலங்களுக்கு சென்று கொண்டிருந்த கார ணத்தால் அதனை நாம் தவிர்க்க 5 சதவிகிதமாக குறைத் துள்ளோம். அதுபோல 50 சி.சி. கொள்ளளவுள்ள இரண்டு சக்கர வண்டிகளான மொபட் போன்றவற்றைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு டைப் வண்டிகளுக்கு 8 சதவிகிதத்திலிருந்து 4 சதவிகிதமாகவும், இன்னொரு டைப்புக்கு 15 சதவிகிதத்தி லிருந்து 8 சதவிகிதமாகவும் விற்பனை வரியை குறைத்துள் ளோம். அதுபோல பிளாஸ்டிக் மற்றும் நாப்தால் போன்ற ஏற்றுமதி செய்யப்படும் பொருள்களுக்கான விற்பனை வரியும் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மின் பொருள்களுக்கான விற்பனை வரி 6 சதவிகிதமாக முன்பு குறைக்கப்பட்டிருந்தது. வளர்ந்து வருகின்ற தொழிலுக்கு அது துணை செய்வதால் இந்த ஆண்டு அது 4 சதவிகிதமாக குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, ஏற்றுமதி வர்த்தக மண்டலத்தைப் பொறுத்த வரையில் முழுமையாக வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வரிவிலக்கு 3 ஆண்டுகளுக்கு அமலில் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏற்றுமதி வர்த்தக மண்டலம் என்பது மத்திய அரசாலும் மாநில அரசாலும் நடத்தப்படுகிற ஓர் இயக்கம். இன்றைக்கு அது மிக நல்ல விளைவுகளை உருவாக்கிக் கொண்டு வருகிறது. இது சம்பந்தமாக பல வெளிநாடுகளிலிருந்து வந்தவர்கள் எல்லாம் என்னைச் சந்திக் கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் அதனைப் பார்க்க பெரு முயற்சி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஏற்றுமதி வர்த்தக மண்டலத்தைப் பார்வையிட்டு ஆச்சரியப்பட்டு, வரவேற்றிருக் கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, வடக்கு மத்திய அமெரிக்காவி லுள்ள ஒகயோ மாநிலத்திலிருந்து வந்திருந்த வர்த்தகக் குழு இன்றைக்கு இங்கே முதலீடு செய்ய தங்களுடைய விருப்பத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதுபோல ரோட்டர்டேம் மேயர் தலைமையில் வந்திருந்த 25 பேர் அடங்கிய குழு அந்த இடத்தைப் பார்வையிட்டது. அங்கே மேலும் பல தொழி களைக் கொண்டு வருவதாக அவர்களும் வாக்குறுதி அளித் திருக்கிறார்கள். அமெரிக்காவிலிருக்கிற பல நபர்கள் அந்த இடத்தைப் பார்த்துவிட்டு நாங்கள் தொழில்களை ஆரம்பிக்க இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆக, அந்த ஏற்றுமதி வர்த்தக மண்டலத்தைப் பொறுத்த வரையில் அது வளர்ந்துகொண்டு தான் இருக்கிறது. அதுபோல இங்கே தமிழகத்தில் உள்ளவர்களும் அதனை அதிகமாக பயன்படுத்திக் கொள்ள முன் வர வேண்டுமென்று இச்சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழகத்தில் மின்சார பற்றாக்குறைப் பொறுத்த வரையில் முடிந்த அளவுக்கு மின் வெட்டை கொண்டு வந்தாலும் அது 40 சதவீதத்திற்கு மேல் இல்லை. மற்ற மாநிலங்களோடு இந்த மின்சார வெட்டை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நம்முடைய மாநிலத்தில் இருப்பது சாதாரணமானது தான். அந்த வகையிலே தமிழக அரசு மின் உற்பத்தியிலே தனி கவனம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்மைப் பொறுத்த வரையில் 1984—85 ஆம் ஆண்டில் தொழில்கள் விரைவாக முன்னேற மின்சாரம் தயாரிப்பதற்காக திட்டமிட்டது 6,975 மில்லியன் யூனிட்டுகள் ஆகும். 1985—86ல் 7,640 மில்லியன் யூனிட் ஆகும். 1986—87ல் 8,362 மில்லியன் யூனிட், 1987—88ல் 9,413 மில்லியன் யூனிட் ஆகும். அதுபோல 1988—89ல் திட்டமிட்டிருப்பது 9,990 மில்லியன் யூனிட் ஆகும். ஆனால் 1989—90-ஐ பொறுத்த வரையிலும் 10 ஆயிரத்து 900 மில்லியன் யூனிட் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்காக இந்த அரசு திட்டமிட்டு நல்ல முறையில், பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(இரவு 7—00)

குறைந்த அழுத்த மின்சாரத் தொழிற்சாலைகளுக்கு இப்பொழுது மின் வெட்டு கிடையாது. அதைப் போல புதிதாகத் தொடங்கும் தொழில் நிறுவனங்களுக்கு முதல் மூன்றாண்டுகளுக்கு மின்வெட்டிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது. சிப்காட் தொழில் இணையத்தில் ஏற்படுத்தப்படும் தொழிற்சாலைகளுக்கு முதல் ஐந்தாண்டுகளுக்கு மின் வெட்டிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, இந்த வகையிலேயும் மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டிலும் முன்னோடியாக இருக்கிறோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சென்னைப் பெருநகர் வளர்ச்சிப் பகுதி நீங்கலாக மற்ற இடங்களில் நிறுவப்படும் உயர் அழுத்த தொழில் நிறுவனங்களுக்கு உற்பத்தி தொடங்கியதிலிருந்து முதல் ஐந்தாண்டுகளுக்குக் கீழ்க்கண்டவாறு மின் கட்டணச் சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதல் மூன்றாண்டுகளுக்கு 662/3 சதவீதம் உயர் அழுத்த கட்டணத்தில் ; நான்காவது வருடம் 80 பர்செண்ட் உயர் அழுத்த கட்டணத்தில்; ஐந்தாவது வருடம் 90 சத வீதம் உயர் அழுத்த கட்டணத்தில், தொழில் நிறுவனங்கள் இலாபம் ஈட்டும் வருஷத்திலேயிருந்து மேற்கண்ட சலுகைகள் கிடையாது என்பதையும் அறிவித்திருக்கிறோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் சென்னைப் பெருநகர் வளர்ச்சிப் பகுதிகளிலே தொடங்கும் புதிய தொழிற்சாலைகள் இந்தமின் கட்டணச் சலுகைகள் பெறத் தகுதிபெற்றவை அல்ல என்பதையும் நான் தெரிவித்து கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. க. இராசாராம்]

ஏற்கனவே ஏற்றுமதிக் தொழில் மையத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன்.

தமிழ்நாடு செய்தித் தாள் மற்றும் காகித நிறுவனம் 240 கோடி முதலீட்டிலே, 1,500 நபர்களுக்கு நேரடியாகவும், 5,000 நபர்களுக்கு மறைமுகமாகவும் வேலை வாய்ப்பை அளித்திருக் கிறது. அது மாண்புமிகு முதல்வரவர்களாலே நாட்டுக்கு 24—5—1986-இல் அர்ப்பணிக்கப்பட்டது. உலகத்திலேயே கரும்பு சக்கையிலேயிருந்து இயங்குகின்ற மிகப் பெரிய தொழிற் சாலை இது தான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இந்த நிறு வனம் உற்பத்தி தொடங்கிய முதலாண்டிலேயே 79 சதவீதம் உற்பத்தித் திறன் அடைந்து இலட்சத்து ஏழாயிரத்து எண்பத் தாறு டன்கள் செய்தித்தாள்கள் மற்றும் காகிதங்களைத் தயா ரித்து சாதனை புரிந்துள்ளது. முதல் ஆண்டிலேயே இந்த நிறுவனம் 55.21 இலட்சம் பண லாபம்-கேஷ் பிராஃபிட் பெற் றிருக்கிறது.

தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் 1987—88-இல் 110 கோடி கடனாக வழங்க ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதன் மூலம் 25,000 நபர்களுக்குக் கூடுத லாக வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்க முடியும்.

சுலபக் கடன் திட்டத்தின்கீழ் 1 சதவீத வட்டியில் தொழில் வல்லுநர்களுக்கும், தொழில் வினைஞர்களுக்கும் கடன் வழங்கப்படுகிறது. இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் 1985—86ஆம் ஆண்டு 194 இலட்சத்திற்கும், 1986—87-ஆம் ஆண்டில் 220 இலட்சம் அளவிற்கும் கடன் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

சிக் இண்டஸ்ட்ரீஸ்—நலிந்த தொழில்களைப் புதுப்பிக்க வழங்கப்படும் கடன் தொகை கடந்த ஆண்டு 69 இலட்சம் ரூபாயாக இருந்தது. 1986-87-இல் 125 இலட்சம் ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது.

கிராம, புறநகர் மற்றும் நகராட்சிப் பகுதிகளில் மருத்துவ மனைகள் அமைக்கவும், தொழிற்சாலைகளுக்கு வேண்டிய உள்நாட்டு வெளிநாட்டு உபகரணங்கள் வாங்குவதற்கும், சிறு மருத்துவ மனைகள் தொடங்குவதற்கும், தற்போது கடன் வழங்கப்படுகிறது. 1985—86-இல் 195.40 இலட்சம் ரூபாயும், 1986—87-இல் சுமார் 200 இலட்சம் ரூபாயும் இலாபம் ஈட்டியிருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் மத்திய அரசினுடைய முதலீட்டைப் பொறுத்த வரையில், தமிழ்நாட்டிலே நான் ஏற்கனவே சொன்னதைப் போல உதகமண்டலத்திற்கு அவர்கள் உரிமம் வழங்கியிருக்கிறார்கள். மணலியிலேயும் உரிமம் வழங்கியிருக்கி றார்கள்.

சர்க்கரைத் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நிறையக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். சர்க்கரைத் தொழிலை அவர்கள் நன்கறிந்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே சர்க்கரைத் தொழில் தமிழ்நாட்டிலே மிகச் சிறந்த முறையிலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறையில் 12—ம் பொதுத் துறையிலே 3-ம் தனியார் துறையிலே 10-ம் இருக்கின்றன. ஆக 25 இருக்கின்றன. கடந்த ஆண்டு சர்க்கரை உற்பத்தி 8.11 இலட்சம். ஆகவே, என்ன சாதனை என்று கேட்டால் நாம் அதிகமாகச் சர்க்கரை உற்பத்தி செய்ததின் விளைவாக இந்த ஆண்டு 50 கோடி ரூபாய் அன்னியச் செலாவணியை நாம் மீதப்படுத்தியிருக்கிறோம்.

சர்க்கரைத் தொழிலைப்பற்றிப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் செங்கோட்டையன் அவர்கள் சொல்கின்றபொழுது, கரும்பு விவசாயிகளுக்கு அதிகம் பணம் தர வேண்டும்; கிளர்ச்சியெல்லாம் நடத்துகிறோம். கிளர்ச்சி நடத்தினால் இந்த அரசு கவனிப்பதில்லை என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். மாநில அரசும், மைய அரசும் சேர்ந்துதான் சர்க்கரை—கரும்பு விலையை நிர்ணயிக்கிறது. இந்த ஆண்டைப் பொறுத்தவரையில் நானேதான் விவசாயத் துறைக்கும் அமைச்சர்; நானேதான் தொழில் துறைக்கும் அமைச்சர். விவசாயிகளைக்கெடுத்து தொழில் துறையை வளர்க்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்கு என்றைக்கும் கிடையாது; இந்த அரசுக்கும் அந்த எண்ணம் கிடையாது. ஆகவே, நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது மயிலாடுதுறையில் சென்ற வாரம் சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அப்பொழுது கிராமம் கிராமமாக நான் சுற்றி வருகின்ற வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்தேன். 60 டன் கரும்பு விளைகிறது. அவர்கள் அவ்வளவு மகிழ்ச்சியோடு எனக்கு மலர் மாலையெல்லாம் கொண்டு வந்து போட்டார்கள். இப்பொழுது விலை எங்களுக்கு கிடைத்துவருவது மகிழ்ச்சி தரத் தகுந்தது என்று சொன்னார்கள்.

விலை கட்டுப்படியாகவில்லை என்று யாரும் குறைபட்டுக் கொள்ளவில்லை. இதை அடுத்து இனிமேல் எப்படி விலை நிர்ணயம் செய்வது என்பது குறித்து நான் உள்ளபடியே கவலைப்பட்டு, அதிகாரிகள் மட்டத்திலே பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். தமிழ்நாட்டில் மொத்தம் 25 சர்க்கரை ஆலைகள் இருந்தாலும் அதில் 14 சர்க்கரை ஆலைகளை நாங்கள் அரசுத் துறையிலே நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அத்தனையையும் நிர்வாகம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ரிப்பேர் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. கிடைக்கும் தொகை பூராவும் இலாபம் அல்ல. எல்லாமே இலாபம் என்று கணக்குப் போட்டுவிட முடியாது. சில வருஷங்களில் தனியார் சர்க்கரை ஆலைகள் சில நட்டத்தைத் தாங்க முடியாமல் மூடக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டது என்பது யாருக்குத்

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. க. இராசாராம்]

தெரியாவிட்டாலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் செங்காளியப்பன் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நம்புகிறேன். கரும்புக்கு விலை எந்த அளவிற்குத் தரவேண்டுமென்று நாம் அடுத்து ஆண்டு தீர்மானித்து விலையை அறிவிக்க இருக்கிறோம்.

மொலாஸஸ் விலையை உயர்த்த வேண்டுமென்று சிலபேர் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த விலையை மத்திய சர்க்கார்தான் நிர்ணயித்து வருகிறது. தற்போது ரூபாய் 60 என்று நிர்ணயித்து இருக்கிறார்கள். இதை ரூ. 100 ஆகக் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். அந்த நிலைமையை அவர்கள் பரிசீலனை செய்த பிறகு அதனை மேலும் கூட்டுவது குறித்து இந்த அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

30 சர்க்கரை ஆலைகள் வேண்டுமென்று மத்திய அரசைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு 12 சர்க்கரை ஆலைகளை அமைப்பதற்காக உரிமம் வேண்டி, மைய அரசுக்கும் பரிந்துரைத்திருக்கிறோம். திரு. பாரதி அவர்கள் பேசுகிறபோது வருகிற விண்ணப்பங்களை எல்லாம் மத்திய அரசுக்கு அனுப்பிவிட்டு, நீங்கள் கையைக் கட்டிக் கொண்டு உட்கார்ந்திருப்பதைத் தவிர என்ன வேலையைச் செய்கிறீர்கள்? என்று கேட்டார். அனுமதிக்கப்படுகிற 12 ஆலைகளில் எத்தனை ஆலைகளை தனியாரிடம் கொடுப்பது, எத்தனை ஆலைகளை பொதுத் துறையில் நிர்வகிப்பது, எத்தனை ஆலைகளை கூட்டுறவுத் துறையில் விடுவது என்பன போன்ற முக்கிய முடிவுகளை எடுத்து மைய அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்ய வேண்டியது மாநில அரசுதான். இது வரையிலும் மத்திய சர்க்கார் சர்க்கரைக் கொள்கையை வகுக்கவில்லை. இப்போது தான் வகுத்திருக்கிறார்கள். அதன் பேரில் அவர்கள் எத்தனை ஆலைகளை எவ்வெவ்வகைகளில் அனுமதிக்கிறார்கள் என்பது இனிமேல் தான் நமக்குத் தெரியும். அது தெரிந்த பிறகுதான் மத்திய அரசின் கொள்கை என்னவென்று மன்றத்தில் இருக்கிற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும்.

'அறிஞர் அண்ணா' சர்க்கரை ஆலை அகில இந்திய அளவில் உற்பத்தித் திறனுக்கான இரண்டாவது பரிசைப் பெற்றிருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு தமிழகத்திலே நல்ல முறையில் சர்க்கரை உற்பத்தியாகிக் கொண்டிருக்கிறது.

கரும்புக்கு தமிழகத்திலே வேலூர் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை டன் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 258 விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிறது. விலை ஒன்றும் குறைவாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசினுடைய சர்க்கரை செஸ் நிதியில் இருந்து 6 சதவீத வட்டியில் மாநில அரசு உத்தரவாதக் கடன் ரூபாய் 16 கோடி வாங்கி, பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு பயிர் பாதுகாப்பு, மருந்து அளித்தல், ஒட்டுண்ணி அளித்தல் ஆகிய பணிகளுக்கு செலவிடப்படும்.

[திரு. க. இராசாராம்] [1987 ஏப்ரல் 24

கரும்புச் சத்து குறைந்து விடுதல் என்ற ஒரு பயங்கரம் ஏற்படுவது விவசாயிகளுக்குத் தெரியும். இதனைத் தவிர்ப்பதற்கு வயலுக்குப் பொட்டாஷ் உரம் போடுவதற்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 25 மானியமாகத் தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கும் உதவி செய்கிறோம். இதற்காக ரூபாய் 32 இலட்சம் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வயல்களில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் கரும்பை ஆலைகளுக்கு உடனுக்குடன் கொண்டு வராததால் சத்து குறைந்து விடும் அபாயம் ஏற்படுகிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் வேலு அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதைத் தவிர்ப்பதற்கு வயர்லெஸ் மூலம் ஆலைகளையும், வயல்களையும் இணைக்க வேண்டும் என்றும் அவர் தெரிவித்தார். இந்த ஆண்டு வயர்லெஸ் மூலம் கரும்புத் தோட்டங்கள் எல்லாவற்றையும் ஆலைகளுடன் இணைக்கக் கருதியுள்ளோம். இதனை அரசு ஆலைகளிலும், கூட்டுறவு ஆலைகளிலும் செய்யக் கருதியிருக்கிறோம். தனியார் ஆலைகளிலும் அவ்வாறே செய்யக் கேட்டுக் கொள்ள இருக்கிறோம். அவர்களும் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

கரும்பு பயிரிடுகின்ற நிலங்களில் தண்ணீர் வாய்க்கால்களின் ஓரப்பயிராக தென்னங் கன்றுகள் நடுவதன்மூலம் கரும்பு பயிரிடும் விவசாயிகளுக்கு கூடுதல் வருமானம் கிடைக்கும். இதனைக் கருத்தில் கொண்டு ஒவ்வொரு சர்க்கரை ஆலைப் பகுதியிலும் 20,000 தென்னங்கன்றுகள் நடுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தம் 6 இலட்சம் தென்னங்கன்றுகள் இம்மாதிரி நடுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் தென்னங்கன்றுகளை விவசாயிகளுக்கு சலுகை விலையில் அளிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. விவசாயிகளின் வளர்ச்சிக்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ, அவைகளையெல்லாம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

கரும்பு சாகுபடி செய்யும் முறைகளில் புதிய கண்டுபிடிப்புகளுடன் இணைந்த செயல் முறைகளை வீடியோ படக் காட்சிகள் மூலம் ஆலைப் பகுதியில் உள்ள கிராமங்களில் விளக்க விரிவான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. வீடியோ கருவிகள் வாங்கப்பட்டிருக்கின்றன.

வெளிநாட்டில் இருக்கிற தொழில் தொடங்க வேண்டிய இந்தியர்கள் இப்போது சிப்காட்டிலே வந்து என்னென்ன செய்ய முடியும் என்று அறிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்ற வாரம் ஏப்ரல் 6-ந் தேதி சிப்காட் நிறுவனம், சிங்கப்பூரில் நடைபெற்ற ஒரு கண்காட்சியில் கலந்துக் கொண்டது. அந்தக் கண்காட்சிக்கு வந்திருந்த நிறையபேர் என்னஎன்ன காரியங்களைச் செய்ய முடியும் என்று சிப்காட் கண்காட்சியில் கேட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே 30 அயல் நாட்டு இந்தியர்கள் ஒரு கூட்டத்தில் கலந்து

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. க. இராசாராம்]

கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்போது 30 தொழிலதிபர்கள் இந்தியாவில் தொழில் தொடங்க விருப்பம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்களிலே 6 பேர் தமிழ்நாட்டில் தொழில் தொடங்க விருப்பம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பொருட்காட்சியில் பங்கு பெற்ற தொழில் அதிபர்கள் அவர்களுடைய பொருள்களை, சுமார் 5 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்வதற்கான வாய்ப்பைப் பெறவும் விவாதங்களை நடத்தினர். அதற்கான விவரங்களையும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

(இரவு 7–10)

சிப்காட் நிதியுதவி பெற்று சரியாக இயங்க முடியாத நிலையிலுள்ள தொழில் நிறுவனங்களை பரிசிலனை செய்து, தேர்ந்தெடுத்து, அவைகளுக்கு செய்ய வேண்டிய உதவிகளை செய்து வருகிறது. இப்படிப்பட்ட 34 நிறுவனங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அவைகளில் 15 நிறுவனங்கள் பலன் அடைந்துள்ளன என்பதையும் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பெரியார் அறிவியல் தொழில் நுட்ப மையம் கிண்டியில் இப்போது மிகப் பெரிய அளவில் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. மேலும் இப்போது இரண்டு கோடி ரூபாய் செலவில் பிர்லா பிளானட்டோரியம் ஒன்று கட்டப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. 1987 ஆம் ஆண்டிற்குள் அதாவது 1987 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் திறக்கப்பட்டுவிடும். அது மாணவர்களுக்கான விஞ்ஞான கருத்துக்களை நல்லபடியாக வாரி வழங்கும் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பெரியார் அறிவியல் தொழில் நுட்ப மைய கட்டட வேலை துரிதமாக நடந்து வருகிறது. 1987 ஆம் ஆண்டிற்குள் அறிவியல் மையத்தின் முதற் கட்டமாக நான்கு அரங்குகள் பொதுமக்கள் பார்வைக்காக தயாரிக்கப்பட்டுவிடும். விஞ்ஞான வளர்ச்சியில் அக்கறையுள்ள தொழில் நிறுவனங்கள் இதற்கு நன்கொடை வழங்கலாம். இந்த நன்கொடைக்கு முழு வருமான வரி விலக்கு உண்டு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொளகிறேன். ஜப்பானிய நிபுணர் இந்த பெரியார் அறிவியல் தொழில் நுட்ப மையம் நல்லபடியாக இயங்குவதற்கு தன்னுடைய அறிவியல் பொருள்களை எல்லாம் தர முன் வந்திருக்கிறார். அதுமட்டுமல்ல. ஜெர்மனி, அமெரிக்கா, ரஷ்யா ஆகிய நாட்டு மக்களும் தங்களால் ஆன உதவிகளைச் செய்வதோடு அந்தந்த நாட்டிலே உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களை விலைக்கு எடுத்துக் கொள்வதற்கும் முன் வந்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1987–88 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மாநில அறிவியல் மற்றும் தொழில் நுட்பவியல் மன்றம் ஆராய்ச்சி வளர்ச்சிப் பணிகளுக்காக 10 இலட்சம் ரூபாய் வழங்க திட்ட மிடப்பட்டுள்ளது. அதைப்போன்று 'தொழில் முனைவோர்கள் பூங்கா' ஒன்று ஏற்படுத்த திட்ட மிடப்பட்டு அதுவும் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. அதன்படி திருச்சி வட்டார பொறியியல்

கல்லூரியில் 150 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் அமைக்க உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு தமிழ்நாடு அரசிற்கு 20.5 இலட்சம் ரூபாய் செலவாகும். நடப்பாண்டில் இரண்டு இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பல்வேறு 'பாலி டெக்னாலட்ஜ் ட்ரான்ஸ்ஃபர் சென்டர்ஸ்' சி.எஸ்.ஐ. ஆரின் 50 சதவீத உதவியுடன் 1987-88 ஆம் ஆண்டில் அறிவியல் மற்றும் தொழில் நுட்ப உதவிகளை பெறுவதற்காக மாநில அரசுத் துறைகள், தொழிற்சாலைகள் ஆகியவற்றிற்கு தொடர்பு முனையாகவும் இணைப்பு மையமாகவும் செயலாற்ற உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு எரிசக்தி மேம்பாட்டு முகமை (தமிழ்நாடு எனர்ஜி டெவலப்மென்ட் ஏஜென்சி) மூலமாக 1987—88 ஆம் ஆண்டில் வடாற்காடு மாவட்டத்தில் 5 லட்ச ரூபாய் செலவில் ஒருங்கிணைந்த ஊரக எரிசக்தி திட்டப்பணி மேற்கொள்ளக் கருதப்பட்டுள்ளது. அதைப் போன்று நீரேற்றுவதற்கு காற்றாலைகள் நிறுவப்பட்டு வருகின்றன. சூரிய வெப்ப அடுப்புகளைப் பயன்படுத்திக் காண்பித்து குறைந்த விலையில் விற்க ஏற்பாடு செய்வதோடு அதிக வெப்பத் திறன் கொண்ட அடுப்புகளை வழங்கவும் சுஜாலா புட்வால்வுகளை வழங்கவும், பல்வகை உபகரண ஊர்திகளை சிறு உழவர்களுக்கு அதன் மொத்த விலையில் 75 சதவீதத்தை உதவித் தொகையாக வழங்கவுமான பணிகள் நடந்தேறி வருகின்றன.

சதர்ன் ஸ்ட்ரக்சுரல்ஸ் நிறுவனத்தைப் பற்றி இன்று காலையிலே இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அந்த நிறுவனம் இலாபத்தில் நடந்து வருகிறது என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 1984—85 ஆம் ஆண்டில் 1,069.11 இலட்சம் ரூபாய்க்கு விற்பனை செய்து 43 இலட்சம் ரூபாய் இலாபம் ஈட்டியுள்ளது. அதைத் தொடர்ந்து 1986—87 ஆம் ஆண்டில் 1,586.26 இலட்சம் ரூபாய்க்கு விற்பனை செய்து 44.37 இலட்சம் ரூபாய் இலாபம் பெற்றுள்ளது.

இந்நிறுவனத்தின் திறமையான செயல்பாட்டிற்கு எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி நிறுவனத்திடம் பெறப்பட்ட பக்கட் வீல் எக்ஸ்லேட்டர்கள் உற்பத்தி செய்யும் வேலை; நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி நிறுவனத்தில் ஏற்றுக்கொண்டுள்ள 11.50 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள எஃகு கட்டுமானப் பணி; மேட்டூர் அனல் சக்தி நிலையத்தின் முதல் பிரிவினை நிறுவுதல்; காடம்பாறை பம்பு ஸ்டோரேஜ் திட்டம், கீழ் மேட்டூர் நீர் மின்சக்தித் திட்டம் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இப்படிப்பட்ட பல்வேறு பணிகள் மூலம் இந்நிறுவனம் மிகச் சிறப்பாக பணியாற்றி வருகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சிவகங்கையில் டாமின் நிறுவனம் 1978 ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டது. அதிலே சென்ற ஆண்டு 826 இலட்சம் ரூபாய் வருமானம் வந்தது. மொத்த நிகர இலாபம் 97.5 இலட்சம். சென்ற ஆண்டு கூட நண்பர் முருகானந்தம் அவர்கள் பேசுகிற போது நான் தலைவராக இருந்தால் ஒரு கோடி ரூபாய் பெறுவேன் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் தலைவராக இல்லாமலேயே ஒரு கோடி ரூபாய் வருகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சிவகங்கையில் ஆயிரம் ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் கிராஃபைட் திட்டம் உருவாக்க திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தின் மொத்தச் செலவு 24 கோடியே 25 இலட்சம். அதிலே அரசின் பங்கு 450 இலட்சம் ரூபாய். மேற்கு ஜெர்மனி அம்போல்ட் நிறுவனத்தின் தொழில் நுட்பத்தைப் பெற்று, நிறுவ ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. மத்திய அரசிடமிருந்து உரிமம் கிடைத்ததும் இந்தத் தொழிற்சாலையின் பணிகள் தொடங்கப்படும். இந்தத் தொழிற்சாலையை உருவாக்கினால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 8 கோடி ரூபாய் அன்னியச் செலாவணியை ஈட்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மணலி பாறை அறுத்து மெருகூட்டும் தொழிற்சாலை 640 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் 100 பெர்சன்ட் ஏற்றுமதி நோக்கத்தோடு உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1986–87–ல் 38 இலட்சம் மெருகூட்டப்பட்ட கற்பலகைகள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டுள்ளது. 1987–88–ல் 200 இலட்சம் மெருகூட்டப்பட்ட கற்பலகைகளை ஏற்றுமதி செய்ய இருக்கிறது. ஏற்கெனவே, இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்களின் சிலையை உருவாக்குவதற்காக இங்கேயிருந்து கற்கள் அனுப்பப்பட்டு இருப்பதைப்பற்றி நான் சொன்னேன்.

தட்டிய இடத்திலே எல்லாம் தங்கம் கிடைக்கிறது. வெட்டிய இடத்திலே எல்லாம் இரும்பு கிடைக்கிறது என்று வசனம் பேசியே ஆட்சிக்கு வந்துவிட்டார்கள் என்று நம்முடைய மாண்பு மிகு உறுப்பினர் திரு. வேணுகோபால் அவர்கள் சென்ற வாரம் பேசிக்கொண்டிருந்ததை நான் கேட்டேன். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூட தெரியாமல் சொல்லி விட்டார்களோ என்று கூட ஒரு கணம் வியப்புற்றேன். ஏனென்றால் நானெல்லாம் அறிஞர் அண்ணாவோடு ரொம்பக் காலம் வளர்ந்தவன். ஆகவே, தட்டிய இடத்தில் தங்கம் கிடைக்கிறதா என்பதைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு இந்த மன்றத்தில் தெரிவிக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆசையாகும். மாநில புவியியல் மற்றும் சுரங்கத்துறை மூலம் தர்மபுரி மாவட்டம் கிருஷ்ணகிரி, வட்டத்தில் மகாராசகடை, நாலபள்ளி, சேமிப்புக்காடு பகுதியில் 3 கிலோ மீட்டர் நீள பாதை அமைப்பு முறையில் புவி பௌதீக ஆய்வுகளை மேற் கொண்டது.

கடந்த இரண்டாண்டுகளாக விரிவான ஆய்வு செய்யப்பட்டது. நீள்வகை சோதனைக் குழிகள் வெட்டப்பட்டன. சுமார் 78 சோதனை மாதிரிகள் மற்றும் மண் மாதிரிகள் சோதனை செய்யப்பட்டு பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டன. இந்த மாதிரிகளின் மூலம் டன்னுக்கு 0.1 கிராம் முதல் 6.6 கிராம் வரையில் தங்கச் சத்து காணப்படுவது தெரியவந்தது.

தமிழ்நாடு மேக்னசைட் நிறுவனம் இப்போது நல்லபடியாக நடக்கிறது. சுழலும் சூளைத் திட்டம் என்பது 8.57 கோடி ரூபாயில் துவங்கப்பட்டு கடந்த ஆண்டு 18,385 டன்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு 18,972 டன்கள் விற்பனை செய்து 520.76 இலட்சம் ரூபாய் இலாபம் ஈட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இரும்பு உருக்காலைத் தொழிலில், ஏற்பட்டுள்ள தொழில் நுட்பத்திறன் மாற்றங்களால் வெப்பம் தாங்கிக் கற்கள் உற்பத்தி செய்வதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. 58 கோடி ரூபாய் செலவில் ஒரு திட்டம் தயாராக இருக்கிறது. அதை நிறைவேற்றுவதற்கு ஆவன செய்து வருகிறோம்.

டிட்கோ நிறுவனம் 8 தொழிற்சாலைகளை இலாபகரமாக நடத்துகிறது. அவை 331 கோடியே 16 இலட்சத்து 97 ஆயிரம் ரூபாய் இலாபம் ஈட்டி இருக்கிறது. 15 தொழிற்சாலைகள் நட்டத்தில் இயங்கி வருகின்றன. 36 கோடியே 27 இலட்சம் ரூபாய் நட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மூன்று நிறுவனங்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. கங்கப்பா பேப்பர் மில்ஸ், சதர்ன் ஹைட்ரோ கார்பன் லிமிடெட், சதர்ன் போராக்ஸ் லிமிடெட் ஆகியவை மூடப்பட்டிருக்கின்றன. கட்டுமானத் திட்டங்கள் 17-ஐ டிட்கோ வைத்திருக்கிறது. மொத்தத் திட்டச் செலவு 960 கோடி ரூபாயாகும். இதன் மூலம் 6,000 நபர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. நேரடி, மறைமுக வேலைவாய்ப்பு பெறுகிற நபர்களைப் பொறுத்தவரையில் 40,000 பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கிறது. அந்த வகையில் டிட்கோ பணியாற்றுகிறது.

பீங்கான் தொழிற்சாலையைப் பொறுத்தவரையில் அது நட்டத்தில்தான் இயங்குகிறது. பெரிய வளர்ச்சி என்று சொல்ல முடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கிறது. ஆனால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தியாகராசன் அவர்கள் தொழிலாளர்களின் சார்பாக ஒரு விண்ணப்பம் அளித்து இருக்கிறார்கள். அதாவது, அந்தத் தொழிலை மூடிவிடாதீர்கள், என்ன உதவி வேண்டு

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. க. இராசாராம்]

மானாலும் தொழிலாளர்கள் செய்கிறோம் என்று சொல்லி முன் வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, சம்பந்தப்பட்டவர்களுடன் மீண்டும் கலந்து பேசி என்ன என்ன செய்ய முடியுமோ அவற்றைச் செய்யலாம் என்று கருதுகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(இரவு 7–20)

திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் பேசும்போது ஒரு அதிகாரி இரண்டு இடத்திலே இருந்து வேலை செய்து வருகிறார் என்ற குற்றச்சாட்டை குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அது யார் என்று விசாரித்ததில் ஹரி என்பவர் கம்பெனி செக்ரட்டரியாக பணியாற்றுகிறார். அவர் எந்த தவறும் செய்யவில்லை என்றும் அவர் அப்படிப்பட்டவர் இல்லை என்றும் எனக்குத் தகவல்கள் வந்திருக்கின்றன. அவர் அடிஷனல் சார்ஜ்ஜில் போஸ்ட்டட் ஆஸ் செக்ரட்டரி டிட்கோ, ஸ்டாப் கேப் அரேன்ஜ்மென்ட் என்ற வகையில் தற்காலிகமாக பதவியிலே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறாரே தவிர, நிரந்தரமான பதவியில் இல்லை என்பதையும், டிட்கோ புதியதாக நபர் வேண்டும் என்று விளம்பரம் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

என்ஜினீயரிங் தொழில்கள் சரிவர இயங்கவில்லை என்பதையும் நம்முடைய உத்திராபதி அவர்களும் ஹேமச்சந்திரன் அவர்களும் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். பழைய இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்துவதனாலே தான் என்ஜினீயரிங் தொழில்களிலே உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள்களுக்கு வெளிச் சந்தையிலே சரியான மார்க்கெட் இல்லை என்பது இப்போது கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே புதிய இயந்திரங்களை வாங்கிப் போடும்படி, நலிவுற்ற தொழிலகங்களுக்கு அரசு உத்தரவு இட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அப்படி நலிவுற்ற தொழிற் கூடங்களுக்கு மறு வாழ்வு திட்டத்திற்கு சிப்காட், டி.ஐ.ஐ.சி. மூலம் உதவி அளிக்கப்படும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

மின் அணு தொழிற்சாலைகளைப் பற்றி பொன் முத்துராமலிங்கம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அண்டை மாநிலங்களின் விற்பனை வரி விகிதத்தைக் கொண்டுதான் நாம் மின் தொழிற்சாலைகளுக்கு தேவையான விற்பனை வரியைக் குறைத்திருக்கிறோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழ்நாட்டிலே மின் அணு தொழிற்சாலைகளை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு எங்கேனும் புதிய தொழிற்சாலைகள் தொடங்கப்படுமானால் அதற்கு உதவித் தொகையாக 10 சதவீதம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த மாநிலத்தில் 9 இடங்

களில் மின் அணு தொழிற்கூடங்கள் மேம்படுத்தப்பட்டு மனைகள் மற்றும் ஷெட்டுகள் கட்ட மின் அணு தொழில்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வருகிறது. மின் அணு தொழிற்கூடங்களுக்கு எல்காட் நிறுவனம் கூட்டு முயற்சியில் உதவிகரமாக இருந்து வருகிறது. தற்போது 6 கூட்டுத் தொழில் துறைகள் உள்ளன. அவை வணிக முறையில் உற்பத்தியை ஏற்கனவே தொடங்கிவிட்டன. 5 கூட்டுத்துறை தொழில்கள் முன்னேற்றமான நிலையில் இருக்கின்றன. மேலும் 5 கூட்டுத்துறை தொழில்கள் அமைப்பதற்கு அரசு ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறது. இம்மாதிரியான முயற்சிகள் தனியார் மற்றும் கூட்டு தொழிலில் உள்ள அனைத்து மின் அணு தொழிற்சாலைகளின் வளர்ச்சிக்கு பேருதவியாக, இருந்து வருகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1985—86இல் தமிழகத்தில் மின் அணு தொழிற்சாலை உற்பத்தியில் 120 கோடியாக இருந்ததை 86—87இல் 230 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. புதிய தொழில்களுக்கு ஏன் அதிகமான உரிமங்களை வழங்குவதில்லை என்று கேட்டார்கள். உரிமம் வழங்குவதற்கு மத்திய அரசுக்குத்தான் முழு அதிகாரம் இருக்கிறது. நிலையான நடைமுறையை இதில் மைய அரசு பின்பற்றுவதில்லை. அவ்வப்போது அறிவிக்கிறார்கள். அந்த வகையில் உரிமங்களைத் தருகிறார்கள். உரிமங்களை அதிகமாக வழங்க வேண்டும் என்று நாம் வாதாடிக்கொண்டு வருகிறோம் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். டி.ஐ.ஐ.சி.யிலே கடன் வழங்குவது பற்றியெல்லாம் கூட கேட்டார்கள். டி.ஐ.ஐ.சி.யைப் பொறுத்தவரையில் 37 ஆண்டுகளில் வழங்கப்பட்ட மொத்தக் கடன் தொகை ரூ. 585.21 கோடி. தள்ளுபடி செய்ய உத்தேசித்து கணக்கில் காட்டப்பட்டுள்ள மொத்தத் தொகை ரூ. 4 கோடியே 70 இலட்சம். இது மொத்தத்தில் 1 சதவீதம் மட்டும் தான். ஆக அதிகமான அளவில் எந்த வகையிலும் தவறுகள் டி.ஐ.ஐ.சி.யில் நடந்து விடவில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். டி.ஐ.ஐ.சி.யில் அவ்வளவாக தொழிற்சாலைகள் மூடியதாககூட இல்லை. 34 ஆயிரம் தொழிற்சாலைகளுக்கு 37 ஆண்டுகளில் கடன் வழங்கியிருக்கிறது. அவற்றில் 130 தொழிற்சாலைகள் மட்டும் தான் மூடப்படும் நிலையில் இருக்கின்றன. அது ஒன்றும் பெரிய சங்கடமான நிலையில் இல்லை. தமிழ்நாட்டில் தொழில் ஒழுங்காக நடந்து வருகிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அத்தோடு கடந்த 5 ஆண்டுகளில் இந்த ஆட்சி என்ன செய்தது என்று கேட்டார்கள். கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் மட்டும் 16 ஆயிரம் தொழில் நிறுவனங்கள் 327 கோடி ரூபாய் கடனுதவியாக டி.ஐ.ஐ.சி.யிலிருந்து பெற்று இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியாகச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. க. இராசாராம்]

தர்மபுரி மாவட்டம் ஒசூரில் இருக்கிற கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லை. கேலவரப்பள்ளி அணை வந்தால் தான் உண்டு. இல்லாவிட்டால் என்னவாகும் என்று கேட்டார்கள். ஒசூர் தொழில் நகரத்தில் 32 குழாய்க் கிணறுகள் தோண்டப்பட்டிருக்கின்றன. 26 கிணறுகளில் நீர் ஊற்று சரியான முறையில் இயங்கி வருகிறது. ஒசூரின் தண்ணீர் தேவை சரியான முறையில் சிப்காட் நிறுவனத்தால் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. தினமும் 8 இலட்சம் கேலன் தண்ணீர் அந்த இடத்தில் வழங்கப்படுகிறது.

வடாற்காடு மாவட்டம் இராணிப்பேட்டை சிப்காட் நிறுவனம் காவல் நிலையம் செயல்பட்டு வருவதைப் பற்றி கேட்டார்கள். அங்கே நிரந்தர காவல் நிலையம் அமைக்க சிப்காட் நிறுவனம் 2.84 ஏக்கர் நிலம் காவல் துறைக்கு ஒதுக்கியுள்ளது. அந்த இடத்தில் கட்டிடம் அமைக்க மதிப்பீடுகள் தயார் செய்யப்பட்டு மேல் நடவடிக்கையெடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

தர்மபுரி மாவட்டம் ரெயில் அகலப் பாதை ஏற்படுத்துவதைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் முருகானந்தம் கேட்டார்கள். நான் அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். சேலம்-பெங்களூர் ரெயிலே நான் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தபோது அரும்பாடுபட்டு கொண்டு வந்தது. அப்போது தாசப்பா அவர்கள் ரெயில்வே அமைச்சராக இருந்தார்கள். மறைந்த அனுமந்தையா அவர்கள் பெங்களூர் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தார்கள். எங்களுடைய ஊரைச் சேர்ந்த எஸ். வி. இராமசாமி அவர்கள் ரெயில்வே துணை அமைச்சராக இருந்தார்கள். அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்தார்கள். நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருந்தேன். நாங்கள் நான்கு பேரும் கலந்து பேசி மத்திய அரசை ஏமாற்றி, கொண்டு வந்த திட்டம்தான் அது. இல்லா விட்டால் அது வந்திருக்காது. நான் இதைச் சொல்வதில் ஒன்றும் பிரச்சினை இல்லை. யாரும் கோபித்துக் கொள்ளா தீர்கள். (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு மனோகரனுக்கு அந்த உரிமையுண்டு. காங்கிரஸ் கட்சி தலைவர்கள் வீட்டிற்கு போனேன் நான் ஆகவே அதைச் சொல்வதில் தவறில்லை. ஏமாற்றி என்ற வார்த்தையை வேண்டுமானால் எடுத்து விடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பொது மக்கள் நலனுக்காக யாரையும் ஏமாற்றலாம். அதை எடுக்க வேண்டாம். அது இருப்பதில் தவறில்லை.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் தாசப்பா அவர்கள் அப்போது ரெயில்வே அமைச்சர் என்னுடைய அடுத்த தொகுதியைச் சார்ந்தவர். அவர் எவ்வளவோ முயற்சி எடுத்தார்கள். ரெயில்வே போர்டு கடைசி வரையில் அகலப் பாதை ஏற்படுத்துவதற்கு ஒப்புக் கொள்ளவே

இல்லை. மறுத்து விட்டது. ஆகவே அகலப் பாதை வரும் என்பதில் எனக்கு அந்த நம்பிக்கையே கிடையாது. வேண்டுமானால் டெல்லிக்கு போகிறபோது நீங்கள் யாரையாவது பார்த்து கொண்டு வந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனக்கிருக்கிற அனுபவத்தில் அது வருமென்ற நம்பிக்கை கொஞ்சம்கூட கிடையாது.

அடுத்து பாளையம் சிமெண்ட் ஆலைத் திட்டம், அண்ணா மாவட்டம், அண்ணா மாவட்டத்தில் பாளையம் என்ற இடத்தில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு நான்கு இலட்சம் டன் உற்பத்தித்திறன் கொண்ட சிமெண்ட் ஆலை நிறுவுவதற்கு தமிழ்நாடு சிமெண்ட் நிறுவனம் மத்திய அரசின் இசைவைக் கோரி விண்ணப்பித்திருக்கிறது. மத்திய அரசு இந்த சிமெண்ட் தொழிற் சாலைக்குத் தேவையான முக்கிய மூலப் பொருளான சுண்ணாம்புக் கல் போன்றவை கிடைப்பதைக் குறித்த விவரங்களை நமது அரசிடம் கேட்டுள்ளது, இது அரசினுடைய பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆலங்குளம் சிமெண்ட் ஆலையில் தூசியைப் கட்டுப்படுத்துவது பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அங்கே தூசியை கட்டுப்படுத்துவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டு வேலை நடந்து கொண்டு வருகிறது. அதனால் ஓரளவிற்கு தூசியைக் கட்டுப்படுத்த முடிந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தூத்துக்குடி ஆல்கலி கெமிக்கல் அண்ட் பெர்டிலைசர்ஸ் நிறுவனத்தில் 'டிட்கோ' 46 சதவீதம்—ரூ. 5.88 கோடி மதிப்பில் மூலதனம் வைத்துள்ளது. இதிலே 20 சதவீதமாகிய $2\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள மூலதனத்தை ஸ்பிக் நிறுவனத்திற்கு விற்க ஆவன செய்திருக்கிறோம் என்ற செய்தியைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். ஏன் காரைக்குடியில் இருக்கிற கெமிக்கல் தொழிற்சாலையை விற்று விட்டார்கள் என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். டிட்கோ நிறுவனம் உருவாகியதே பல புதிய தொழில்களை உருவாக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான். அந்தத் தொழில்களை வளர்க்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான். ஏனென்றால் தனியார் அப்படிப்பட்ட தொழில்களை துவங்க முன் வருவதில்லை. வளர்ந்து இலாபம் வருமானால் யாராவது தனியார் விலைக்குக் கேட்டால் அதை விற்று விடுவது தான் டிட்கோவிற்கு இருக்கிற வேலை. நல்ல பங்குத் தொகைக்கு நல்ல இலாபம் வந்தவுடன் அதை விற்பார்கள். அந்தப் பணத்தையெடுத்து மீண்டும் புதிய தொழில்களைத் துவக்குவது தான் டிட்கோவினுடைய கொள்கை. டிட்கோவினுடைய இந்தக் கொள்கை இந்த அரசால் வளர்க்கப்பட்டதல்ல. ஏற்கெனவே

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. க. இராசாராம்]

இருந்த அரசுகள் இந்தக் கொள்கையை நாட்டிற்குச் சொல்லி அதை நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறோமென்பதே தவிர இது புதிய கொள்கையல்ல. ஆகவே அதை விற்றதில் அதிசயப் படவோ, ஆச்சரியப்படவோ, திடீரென்று திகைக்கவோ வேண்டிய தேவையில்லையென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து அழகப்பா சிமென்ட் ஆலையைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு நிலத்திலிருந்து சுண்ணாம்புக் கல்லை வெட்டியெடுக்க 20 ஆண்டுகளுக்கு சுரங்கக் குத்தகை கோரியிருக்கிறார்கள். அந்த நிறுவனத்தினர் கோரிய 167.10 ஏக்கர் நிலம் உட்பட மொத்தம் 1,283.62 ஏக்கர் நிலத்தை தமிழ்நாடு சிமென்ட் நிறுவனத்திற்கு ஒதுக்கீடு செய்து அரசு நிலை ஆணை எண் 921, நாள் 25—8—86-ல் ஆணை பிறப்பித்து இருக்கிறது. அதனால் திருவாளர்கள் அழகப்பா சிமென்ட் நிறுவனத்தினர் அவர்களுக்குச் சொந்தமான 167.10 ஏக்கர் நிலத்தை தமிழ்நாடு சிமென்ட் நிறுவனத்திற்கு ஒதுக்கீடு செய்ததை எதிர்த்து ஹைகோர்ட்டிலே ரிட்மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

(இரவு 7-30)

உயர்நீதிமன்றம் தடை ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. மேலும் இதைத் தொடர்ந்து 30—9—86-லே அழகப்பா சிமென்ட் நிறுவனத்தினர் மத்திய அரசுக்கு சீராய்வு மனுச் செய்ததன் பேரில், இந்த அரசு தேவையான விளக்கத்தை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறது. மத்திய அரசு இதன் மீது இறுதி ஆணை பிறப்பித்த பின்புதான் இதன் மேல் நடவடிக்கை எடுக்க இயலும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தரணி சிமென்ட் ஆலையைப் பற்றி ஒன்றைச் சொன்னார்கள். வெளிநாட்டில் வாழும் இந்தியருக்குக் கொடுத்திருப்பதைப் பற்றி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இது ஒன்றும் சலுகை அல்ல. வெளிநாட்டிலே இருக்கிற இந்தியர்கள் இங்கே வந்து தொழில் தொடங்க வேண்டும் என்று நாம் அன்றாடம் விண்ணப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்னும் சொல்லப்போனால், தமிழ் நாட்டில் இருப்பது 30, 40 குடும்பங்கள்தான் தொழில் குடும்பங்கள். தமிழ்நாட்டில் தொழில் குடும்பங்கள் ஒன்றும் பெரியதாக இல்லை. ஆகவே வெளிநாட்டிலே இருக்கிற, நம்மை விட்டுப் போன தமிழர்கள் பணம் சம்பாதித்து இருக்கிறார்கள். அதைக் கொண்டு வந்தால் நல்லது. நீங்கள் எல்லாம் அங்கே போகும் போதுகூட அவர்களைக் கூப்பிடலாம். யார் வந்தாலும் வரவேற்கத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆகவே சட்டமன்ற உறுப்பினர் பாரதி அவர்கள் இங்கே சிக்கல், அங்கே சிக்கல் என்று சொன்னார்கள். எந்தச் சிக்கலும் இல்லாமல், அவர்கள் நேராக என்னிடம் வந்தால் நான் நடவடிக்கை எடுக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருப்பத்தூர் வட்டத்தில் வெர்மிகுலைட் என்கிற மைக்கா கிடைத்து வருகிறது. அதை எடுப்பதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்து கொண்டு வருகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

கடைசியாக சில அறிவிப்புகளைத் தந்து விடைபெறலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். சர்க்கரைத் தொழிலின் மேம்பாட்டிற்குத் தேவைப்படும் ஆக்க சக்தியைத் தோற்றுவிக்க சர்க்கரை ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி நிலையம் ஒன்றினைத் துவக்க தமிழக அரசு உத்தேசித்துள்ளது. இந்த நிலையம் அனைத்து கூட்டுறவு மற்றும் பொதுத்துறை ஆலைகளின் பொருளாதார ஆதரவு பெறுவதுடன் அரசு ஆதரவும் பெறும். இந்த நிலையத்தின் செயல்பாடு குறித்து ஆராய ஒரு சர்க்கரைத் தொழில் நுட்ப வல்லுநரின் தலைமையின் கீழ் ஒரு குழு அமைக்க உத்தேசிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

1987–88 ஆம் ஆண்டில் 1.5 மெகாவாட் திறனுள்ள காற்றாலையை தமிழ்நாட்டில் நிறுவ மத்திய அரசின் ஒப்புதலை, தமிழ்நாடு எரிசக்தி மேம்பாட்டு முகமை இன்று பெற்றுள்ளது. இது தூத்துக்குடியில் அமைக்கப்பட்ட காற்றாலைகளைப் போன்றதேயாகும். ஆனால் இது 100 கிலோ வாட் மின் சக்தி உற்பத்தி செய்யும் திறன் வாய்ந்த ஜெனரேட்டர்களைக் கொண்டதாகும். இதற்கான ஜெனரேட்டர்கள் டென்மார்க்கிலிருந்து, ஆகஸ்டு 1987-ல் கிடைக்கும் என இந்திய அரசு கூறியிருக்கிறது.

இதற்கான திட்டம் தூத்துக்குடியில் செயல்முறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ள 1.1 மெகாவாட் திறனுள்ள காற்றாலைப் பண்ணையை போன்று செயல்படுத்தப்படும். இதில் 100 கிலோ வாட் திறனுள்ள 15 ஜெனரேட்டர்கள் நிறுவப்படும். இயந்திரங்கள் மற்றும் அதனைப் பொருத்தி தொடங்குவதற்கான செலவை மத்திய அரசு ஏற்கும். கட்டுமானப் பணி மற்றும் மின் இணைப்பிற்கான செலவினை தமிழ்நாடு எரி சக்தி மேம்பாட்டு முகமையும், தமிழ்நாடு மின்சார வாரியமும் ஏற்றுக் கொள்ளும்.

இக்காற்றாலைப் பண்ணையை தூத்துக்குடியில் அமைக்கலாமா அல்லது சுல்தான் பேட்டை (கோவை, மா, வட்டம்) முப்பந்தல் (கன்னியாகுமரி மாவட்டம்), கயத்தாறு (சிதம்பரனார் மாவட்டம்) ஆகிய ஏதேனும் ஒரு இடத்தில் நிறுவலாமா என்பது பற்றி அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

'நிப்பன் செராமிக்ஸ்' என்ற உலகப் பிரசித்தி பெற்ற ஜப்பான் நிறுவனத்தின் கூட்டமைப்பில் எலக்ட்ரானிக் தொழிற்சாலைகளுக்குப் பயன்படும் வெகு தூய்மையான சிலிகா பவுடர்களைத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றை டாமின் நிறுவனம் அமைக்க இருக்கிறது. இது தமிழ்நாட்டில் சுற்றுப்புறச் சூழல்

1987 ஏப்ரல் 24] [திரு. க. இராசாராம்]

வெகு தூய்மையாக இருக்கும் இடத்தில்தான் அமைக்க முடியும் என்ற காரணத்தினால் ஐப்பானிய தொழில் நுணுக்கக் குழு ஏப்ரல் திங்கள் கடைசியில் அல்லது மே திங்கள் முதல் வாரத்தில் சென்னைக்கு வந்து மலைப்பாங்கான கொடைக்கானல், ஜவ்வாது மலை ஏலகிரி மலை போன்ற இடங்களைச் சுற்றி ஆராய்ந்து தொழிற்சாலைக்குத் தகுந்த ஒரு இடத்தைத் தேர்ந்தெடுக்க உள்ளது. இந்தத் திட்டம் ஏறக்குறைய 10 முதல் 12 கோடி செலவில் அமைக்கப்படும். விரிவான திட்ட அறிக்கை ஐப்பானிய தொழில் நுணுக்க வல்லுநர்களால் தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது.

''ஸிர்கான்-ரூடைல்''; மைய அரசின் அணு மின் துறை கடற்கரை ஓரங்களில் கிடைக்கும் அரிய மண் வளத்தில் கலந்திருக்கும் ''ஸிர்கான்'' மற்றும் 'ரூடைல்' கனிமத்தைப் பயன்படுத்தி 'ஸிர்கோனியம்' மற்றும் 'டைடேனியம்' உலோகங்களைத் தயாரிக்கும் ஒரு கனரகத் தொழிற்சாலையை அமைக்க திட்டமிட்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது. இது சம்பந்தமான இடத்தேர்வுக் குழு தமிழ்நாடு உட்பட சில மாநிலங்களைப் பார்வையிட்டுள்ளது. தமிழ் நாட்டில் வ.உ.சிதம்பரனார் மாவட்டம் தூத்துக்குடியை ஒட்டியுள்ள பழையகாயல் என்ற இடத்திலுள்ள நிலங்களைப் பார்வையிட்டு மேற்படி தொழிற்சாலை அமைக்கத் தகுந்த சூழ்நிலைகள் அங்கிருப்பதாகக் கண்டறிந்துள்ளது. இத்தொழிற்சாலையை அமைப்பதால் மத்திய அரசு ரூ. 100 முதல் 150 கோடி வரை தமிழ்நாட்டில் முதலீடு செய்யவும் அதன் மூலம் 1,000 நபர்களுக்கு மேல் வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்கிக் கொடுக்கவும் முடியும் என்பதால் தேவையான அனைத்து அடிப்படை வசதிகளையும் செய்து தருவதாகத் தமிழக அரசு மைய அரசுக்கு உறுதியளித்து மேற்படி தொழிற்சாலையை தூத்துக்குடியில் அமைக்கும்படி வலியுறுத்தி வருகிறது. இதுபற்றி ஏற்கெனவே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் பாரதப் பிரதமர் அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதி இருக்கிறார்கள். மேலும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் டெல்லி சென்றபோது நேரிலும் பாரதப் பிரதமரிடத்திலே வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள். அது வருமேயானால் மத்திய அரசினுடைய 100 கோடி ரூபாய் தொழிற்சாலை நமக்குக் கிடைக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏழாவது ஐந்தாண்டுத திட்டக் காலத்தில் தமிழகத்தில் 11 மாவட்டங்களிலே புதியதாக தொழில் மையங்கள் அமைக்க ஆணையிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 11 மாவட்டங்களில், மதுரை மாவட்டத்தில் ஆண்டிப்பட்டி தொகுதியில், மேற்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் சாத்தூரிலே நடப்பு ஆண்டிலே அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஏதாவது ஒரு இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து, நடப்பு ஆண்டில் திட்டமிட்டு 'சிப்காட்' தொழிற் பேட்டையை அமைக்கலாம் என்பதையும் அரசு ஆய்வு செய்து வருகிறது.

உரத் தொழிற்சாலை. இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளில் ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் 15 புதிய உரத்தொழிற்சாலைகளை நிறுவுவதற்கு மத்திய அரசு திட்டமிட்டுள்ளது. இவற்றில் ஒன்றை தமிழ்நாட்டிலே நிறுவும்படி இவ்வரசு ஏற்கெனவே மத்திய அரசைக் கேட்டுக்கொண்டுள்ளது. மத்திய தொழில் அமைச்சர்களிடம் கடிதம் மூலமும், நேரடியாகவும் இதுபற்றி தொடர்ந்து வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிறது. இவ்வரசின் கோரிக்கையை ஏற்று தமிழ்நாட்டிலே ஒரு உரத் தொழிற்சாலையை நிறுவ மத்திய அரசு முடிவெடுத்தால், அதனால் 500 முதல் 650 கோடிக்கு தமிழ்நாட்டிலே மேல் முதலீடு செய்ய மத்திய அரசாலே முடியும். சுமார் 3,500 நபர்களுக்கு புதிய வேலைவாய்ப்புகளை இது உருவாக்கும். ஆகவே, மாநில அரசு மத்திய அரசுடன் தொழில் துறையிலே முடிந்த அளவிற்கு ஒத்துழைக்கிறார்கள். மூன்றாவது இடம் தக்க வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நல்லபடி தொழில் முதலீடு செய்வதற்கு, வெளிநாட்டுக்காரர்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே தொழில் துறை ஒன்றும் சோடையாக இல்லை; சொத்தையாக இல்லை; சுணங்கிப்போய் இருக்கவில்லை; சிக்கலும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தந்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணைகளை அருள் கூர்ந்து திரும்பப் பெறவேண்டுமென்று வேண்டிக் கேட்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1980 ஆவது ஆண்டு நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையினுடைய தலைவராக இருந்தபோதே, மதுரை மாவட்டம் பிரிக்கப்படாமல் இருக்கும் போது சிப்காட்டில் இருந்து 1,000 ஏக்கர் நிலப் பரப்பில் ஒரு இண்டஸ்டிரியல் காம்ப்ளெக்ஸ் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கோரி அதற்காக நிலமும் பார்க்கப்பட்டு, அதற்கு அதிகாரிகளை நியமித்து, அதற்காகவே ரூ. 1 லட்சத்து 39 ஆயிரம் செலவு செய்யப்பட்டிருந்ததே, இப்போது அதுபற்றி ஒரு குறிப்புகூட இல்லையே அதுவும் திண்டுக்கல் பகுதியைப் பிரித்து அதற்கு அண்ணாவினுடைய பெயரை வேறு வைத்து இருக்கிறீர்களே, மிகவும் பின் தங்கிய அந்தப் பகுதிக்கு, வேடசந்தூர் தொகுதிக்கு ஒரு சிமெண்ட் தொழிற்சாலையைக் கொடுத்து இருக்கிறீர்களே—அதைப்போல தயவுசெய்து மறுபடியும் இதுபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் மறுபரிசீலனை செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன், 11 இடங்களிலே இருக்கிறதென்று. அதிலே 3 இடங்களில் நடப்பு ஆண்டிலே வேலை எடுக்கப்பட்டு இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். அண்ணா மாவட்டத்திற்கு தொழிற்சாலை வருவதைப்பற்றியெல்லாம் என்னிடத்தில் தற்போது குறிப்புகள் எதுவும் இல்லை. அதுபற்றி பிறகுநான் ஆலோசித்து உங்களுக்குத் தகவல் தருகிறேன்.

திரு. தி. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருப்பத்தூர் வட்டம், செவ்வாத்தூர் பகுதியில் ஏற்கெனவே வெர்மிகுலைட் வெட்டி எடுக்கப்பட்டு வெளி நாடுகளுக்கு இன்றைக்கு அனுப்பப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அதே பகுதியிலே அப்படைட் என்ற ஒரு கனிமப் பொருளும் இருக்கின்ற காரணத்தால் அதை வெட்டியெடுக்க அரசு நட வடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பல கனிமப் பொருள்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றாகத்தான் வெட்டியெடுக்கிற வேலையிலே அரசு இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அதிலே, அங்கிருக்கிற கனிமப் பொருள் இருக்கும் இடத்தில் தண்ணீர் நிறைய இருக்கிறது. அதை ஆவியாக போக்கவேண்டிய வேலையெல்லாம் இருக்கிறது. லாபகரமாக இயங்குமா என்பதுகூட சற்று சந்தேகம். அதையும் பார்த்துத்தான் அந்தக் கனிமப் பொருளை வெட்டியெடுக்கக் கூடிய வேலையை அரசு 'டாமின்' மூலமாக செய்ய இருக்கிறது.

திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலை நாயகர் அவர்களே, இந்தியப் பேரரசினுடைய ஆட்சிக் கட்சி யினுடைய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர், நம்முடைய வணக்கத்திற் குரிய, காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தினுடைய தங்கபாலு அவர்கள் மாநிலங்கள் அவையிலே ஒரு கேள்வியைத் தொடுத்தார்கள். அப்போது, மாநிலங்கள் அவையினுடைய தகுதிபெற்ற அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. அருணாசலம் அவர்கள், தமிழகத்திலிருந்து உரிமங்கள் கேட்டு வந்திருக்கிற கோப்புகளையெல்லாம் உடனுக் குடன் நாங்கள் தொடர்ந்து பைசல் செய்கிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழகத்தினுடைய அமைச்சர் அவர் கள் போராடவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதேநேரத்தில் பப்ளிக் செக்டார் மூலமாக, ஜாயின்ட் செக்டார் மூலமாக, பிரை வேட் செக்டார் மூலமாக இங்கேயிருந்து மத்திய அரசிடம் உரிமங்கள் கேட்டு அனுப்பப்பட்டுள்ள விண்ணப்பங்கள் எத்தனை, அவைகளில் எத்தனை தேங்கி இருக்கின்றன என்று தெரிவித்தால் அதை எங்கள் கட்சியின சார்பாகவும் நாங்கள் போராடுவதற்காக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் போராடுவதாக ஒன்றும் சொல்ல வில்லை. நாங்கள் கேட்கிறோம். அவர்கள் தந்துகொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அதிலே ஒன்றும் பெரிய பிரச்சினைகளெல்லாம் கிடையாது. திரு. வெங்கல்ராவும் தென்னாட்டைச் சேர்ந்தவர் கள்தான் ; திரு. அருணாசலம் அவர்களும் தென்னாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள்தான். நான்தான் சொன்னேனே, 1,000கோடி ரூபாய்க்கான ஒரு தொழிற்சாலையைக் கேட்ட மாத்திரத்திலேயே

தந்திருக்கிறார்கள் என்ற மகிழ்ச்சியைச் சொன்னேன். அதற்காக காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் மகிழ்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். எந்தப் பிரச்சினையும் அதிகமாக இப்போது இல்லை. நிறைய உரிமங்களை நாம் கேட்டிருக்கிறோம். உரிமங்கள் நிறைய வந்திருக்கின்றன. அவைகள் செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றன. அதைத்தான் நான் சொல்ல விரும்பினேன். ஏனென்றால் நாம் ஏற்கெனவே நிறைய உரிமங்கள் கேட்டு அந்த உரிமங்களெல்லாம் நடைமுறைக்கு வந்திருக்கின்றன என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[இரவு 7-40]

அது தமிழ்நாட்டில் நடைமுறைப்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது என்கிற எண்ணம் தவறாகக் கருதப்படுகின்றது. உங்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1970 முதல் 1986 வரை தமிழ்நாட்டுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள இசைவுக் கடிதங்கள்—லெட்டர் ஆப் இன்டெண்ட் 1,141. இவற்றுள் 1,082 இனங்கள் தொழில் உரிமங்களாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. அதாவது தொழில் திட்டங்களாக அமல்படுத்தப்படுகின்றன. எனவே அதிக தொழில் உரிமங்கள் கேட்டு கடிதங்கள் அனுப்பிய இந்த அரசு தொழிற்சாலைகள் அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொல்கிற கருத்து சரியானது அல்ல என்ற தகவலைக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே 1,141ல் 1,082 நடைமுறைக்கு வந்திருக்கிறது.

திரு. வே. இரா. ஜெயராமன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 7வது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் 500 கோடி ரூபாய் செலவில் ஒரு உரத் தொழிற்சாலை அமைக்க இருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த உரத் தொழிற்சாலையை தேனி உள்ளடக்கிய பெரியகுளம் கோட்டத்தில் தொழில் துறையில் பின்தங்கிய பகுதியாக இருக்கிற அந்தப் பகுதியில் அமைப்பதற்கு அரசு ஆவன செய்யுமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 7-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 15 உரத் தொழிற்சாலைகளை மத்திய அரசு உருவாக்குவதாக இருக்கிறது. அதில் ஒன்று நாம் கேட்டு இருக்கிறோம். அது வந்த பிறகு எங்கே வைப்பது என்பது பற்றி பிறகு சிந்திக்கலாம்.

திரு. ஆர். ஈஸ்வரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, என்னுடைய வாசுதேவநல்லூர் தொகுதியில் சர்க்கரை ஆலை அமைப்பதற்கு விண்ணப்பம் செய்து அதைத் தமிழ்நாடு அரசு டெல்லிக்கு பரிந்துரை செய்து இருக்கிறது. அதுபற்றி இப்போது நீங்கள் அறிவிப்பீர்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். லைசன்ஸ் வழங்கப்பட்டதா ? அறிவிக்கப்படவில்லையே, அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 24]

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சர்க்கரைக் கொள்கையை சமீபத்தில்தான் உருவாக்கியது. இன்னும் உரிமங்கள் அங்கிருந்து வரவில்லை. வந்த பிறகு எவ்வளவு வருகிறது என்று தெரியும். அதை நான் இந்த மன்றத்திற்கு அறிவிக்கிறேன். அறிவித்ததற்குப் பிறகு மேற்கொண்டு, மத்திய அரசிடம் எவ்வளவு கேட்கலாம் என்பதைப் பற்றி ஆலோசிக்கலாம். அங்கே போய்க் கேட்கலாம். ஏன் என்றால் தமிழ்நாடு தான் இன்றைக்கு சர்க்கரை உற்பத்தியில் தன்னிகர் அற்ற இடத்தை அடைந்து இருக்கிறது. நான் ஏற்கெனவே சொன்னது போல் ரூ. 50 கோடி அன்னியச் செலாவணியாக ஈட்டியிருக்கிறது. சாத்தூர் பற்றி நான் குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன். சிப்காட் மையம் ஒன்று அமைப்பதாக, அது மேற்கு ராமநாதபுரத்தில் என்று சொல்லிவிட்டேன். அது மதிப்பிற்குரிய பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்களுடைய மாவட்டத்தில் அமைய இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கூடலூர் இ. வி. வேலு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கள்ளக்குறிச்சி கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையில் பிழியும் திறன் 2,000 டன்னிலிருந்து 3,000 டன்னாக உயர்த்தப்படவேண்டும். அப்படி உருவாக்கவேண்டும், அதை விரிவு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டேன். அந்தச் சர்க்கரை ஆலையில் அதற்கு சுய நிதி இல்லை. அந்த சுய நிதி இல்லாத காரணத்தால் மத்திய அரசும், மாநில அரசும் அதற்குரிய சுமார் 4 கோடி ரூபாயைச் செலவு செய்து இந்த ஆண்டு விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டேன். அதற்கு பதில் இல்லை. மேலும் சர்க்கரை ஆலையில் பிழிந்தது போக எஞ்சிய மொலாசஸ் என்று சொல்லப்படுகின்ற அந்தக் கழிவுப் பொருளை குறிப்பிட்ட விலையில் தனியார் டிஸ்டிலரியில் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. எனவே கூட்டுறவுத் துறை மூலமாகவும், பொதுத் துறை மூலமாகவும் 2 டிஸ்டிலரியை உருவாக்கி வைத்தால் உரிய பணம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை விவசாயிகளுக்கு இருக்கும். எனவே அதை உருவாக்க இந்த அரசு முயற்சி எடுக்குமா என்று காலை உரையில் நான் கேட்டேன். அதற்கும் பதில் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இவைகள் எல்லாம் நல்ல ஆலோசனைகள். இதை ஆலோசிக்கலாம்.

திரு. துரை கோவிந்தராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தஞ்சையில் இருக்கின்ற பேரறிஞர் அண்ணா பெயரால் இயங்குகின்ற சர்க்கரை ஆலையை விரிவுபடுத்துகிற திட்டம் அரசிடத்தில் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1987 எப்ரல் 24] [திரு. கூடலூர் இ. வி. வேலு]

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தஞ்சையில் இருக்கின்ற பேரறிஞர் அண்ணா சர்க்கரை ஆலையை விரிவு செய்கிற திட்டம் தற்போது இருக்கிறது. ஆகவே ஒன்றன் பின் ஒன்றாக எடுத்துக்கொள்வதாக இருக்கிறோம். ஏன் என்றால் எல்லாவற்றையும் ஒரேயடியாக விரிவுப்படுத்த முடியாது. கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கிற ஆலைகளுக்குப் பணம் தேவை. அந்தப் பணத்தை எல்லாம் பெற்று தான் ஒவ்வொன்றாக நாம் விரிவாக்க முடியும். அந்த முறையில் அரசு அக்கறை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. பி. கே. எம். முத்துராமலிங்கம் ; மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரை மாவட்டம் ஆண்டிப்பட்டித் தொகுதி மாண்புமிகு முதலமைச்சருடைய தொகுதி. அந்தத் தொகுதியும் வறட்சியான பகுதியில் ஒன்று தான். அங்கே சிப்காட்டினுடைய ஒரு காம்ப்ளக்ஸ் வரும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை உள்ளபடியே நான் வரவேற்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது வரவேற்கிறேன் என்று எல்லாம் பேச வேண்டாம். கிளாரிபிகேஷன் இருந்தால் கேட்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆண்டிப்பட்டிக்குக் கிடைத்து இருப்பதை நீங்கள் வரவேற்கவேண்டும். அங்கேயும் முதுகுளத்தோர் தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒன்றும் அதில் பிரச்சினை இல்லை. வந்த பிறகு உங்கள் ஊரில் இருப்பவர்கள் தொழில் தொடங்குகிறார்களா என்பதுதான் எனக்கு இருக்கிற கவலையே தவிர, தொழில் தொடங்கவேண்டும். அதற்கான ஏற்பாட்டை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்துராமலிங்கம் அவர்கள் செய்ய வேண்டும். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாரதி அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். அசோக் லேலண்டு வண்டி வாங்காமல் ஏதேதோ வண்டியை வாங்குகிறீர்கள் என்ற ஒரு கேள்வியைக் கேட்டார்கள். அசோக் லேலண்டு தமிழ் நாட்டில் உற்பத்தி ஆகிறது. ஃபோர்டும் தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தி ஆகிறது. எல்லா வண்டிகளையும் நாம் வாங்குகிறோம். இன்னது தான் வாங்குகிறோம் என்று இல்லை.

வண்டி வாமகுவது எல்லாம் போக்குவரத்துத்துறை. அந்த மானியம் முடிந்துவிட்டது. அந்த மானியத்திலே நீங்கள் கேட்டிருக்கவேண்டும். ஆனால் என்னைக் கேட்டிருக்கிறீர்கள். இருந்தாலும் சொல்ல வேண்டியதற்காகச் சொல்கிறேன். அசோக் லேலண்டிலிருந்தும் வாங்குகிறோம். ஃபோர்டிலிருந்தும் வாங்குகிறோம். இரண்டிலேயும் கலந்து தான் வாங்குகிறோம். அது தனிக் கம்பெனி, இது தனிக் கம்பெனி என்று நினைக்கவில்லை.

1987 ஏப்ரல் 24]

திரு. பொ. உத்திராபதி : தஞ்சை மாவட்டத்தில் பட்டுக் கோட்டை தாலுக்காவில் அரவங்காட்டில் 1980-ல் முதலமைச் சர் அவர்கள் ரசாயனத் தொழிற்சாலைக்கு கல் நடு விழா செய்தார்கள். அதற்கு மத்திய சர்க்கார் அனுமதி கிடைத்ததா அல்லது அந்தத் தொழிற்சாலை கைவிடப்பட்டு விட்டதா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவர் அவர்களே, அதுபற்றிய குறிப்பு தற்போது என்னிடத்தில் இல்லை. அதை ஆராய்ந்து மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு தகவலை அறிவிக்கிறேன்.

திரு. த. பழனி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர் களே, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 3 சர்க்கரை ஆலைகளையும், திருத்தணி மற்றும் கள்ளக்குறிச்சி சர்க்கரை ஆலைகளையும் இணைத்து ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையை மாண்புமிகு அமைச்சரிடத்திலே கேட்டேன். அதற்கான பதிலும், வயலூர் சர்க்கரை ஆலையின் விரிவாக்கப் பணியும் எந்த இடத்தில் இருக்கிறது என்ற நிலையையும் எடுத்துச்சொல்ல வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது தான் ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலை உருவாக்கப்பட்டு அது நல்லபடியாக நடந்து வருகிறது. ஒரு காகிதத் தொழிற் சாலைக்கு 5 சர்க்கரை ஆலைகளிலிருந்து கரும்புச் சக்கை தேவைப்படுகிறது. அத்தோடு அதை லாபகரமாகக் கொண்டு வந்து ஆகவேண்டும். இப்போது விற்கிற நியூஸ்பிரிண்டினு டைய விலையை மத்திய அரசு நிர்ணயித்திருக்கிறார் கள். இப்போது மிகக் குறைந்த விலையாக இருக்கிறது. ஆகவே அந்தக் குறைந்த விலைக்குத்தான் பத்திரிகைக் காரர்களுக்குத் தரவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அந்த விலையில் தந்து கொண்டிருக்கிறோம். விலையை அதிகப்படுத்தினால் தான், மேற்கொண்டு ஒரு காகிதத் தொழிற் சாலையை, கரும்புச் சக்கையை கொண்டு அமைப்பதைப் பற்றி நல்லபடி சிந்தித்து, செயல்படுத்தமுடியும்.

மாண்புமிகு திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் (பேரவைத் துணைத் தலைவர்): மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் களே, சேரன்மாதேவித் தொகுதியில் கடந்த ஆண்டு சர்க்கரை ஆலை அமைப்பதைப் பற்றி பரிசீலிக்கப்படும் என்று அமைச் சரவர்கள் மானியக் கோரிக்கையில் சொன்னார்கள். எனவே சர்க்கரை ஆலை இல்லையென்றாலும், உர ஆலையாவது அமைக்கப்படுமா? அவ்வாறு அமைப்பது பற்றி பரிசீலிக்கப் படும் என்று பல இடங்களில் சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏதாவது ஒரு தொழிற் சாலையை அமையுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவர் அவர்களே, இப்படி தொகுதி பற்றி நீங்கள் மிகுந்த அக்கறை கொண் டிருக்கிறீர்கள் என்பதை நான் நன்றாக அறிவேன். ஆக ஏதாவது ஒன்று வரட்டும். வந்த பிறகு எங்கே அமைப்பது என்று கேட்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு:

கோரிக்கை எண் 24—தொழில்கள்

திருவாளர்கள் கே. அன்பழகன், பி.கே.எம். முத்துராம லிங்கம், எஸ். ரெத்தினராஜ் ஆகிய அவர்களுடையவெட்டுத் தீர் மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாத தால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதி யுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

1987 ஏப்ரல் 24]

''மானியக் கோரிக்கை எண் 24—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 7,76,46,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்''.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 51—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச்செலவு

திருவாளர்கள் கே. கல்லன், கே. சுப்பராயன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

''மானியக் கோரிக்கை எண். 51—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 10,07,65,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (25-4-1987) காலை 10-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை இரவு 7-48 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

7. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்

80. 1959 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரி விதிகளின் படிவம் 1-ல் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து வணிகவரிகள்-சமய அறக் கட்டளைகள் துறையின் 24-12-1986 ஆம் நாளிட்ட 1260 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப் பட்ட அறிவிக்கை. [1959 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53 5) பிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].